

PEDAGOGIE CREATIVĂ

REVISTA EDUCATORULUI

SELLIFICATION

- Revistă Națională de Teorie și Practică Educațională -
- EDUcație cu SENS -

SE ADRESEAZĂ

cadrelor didactice,
personalului didactic auxiliar,
elevilor și părinților

PEDAGOGIE CREATIVĂ

REVISTA EDUCATORULUI

SELLIFICATION

Asociația SELLification4EDUcation

Date contact

E-mail: asociatia@sellification.org

Web: sellification4education.ro/pedagogie-creativa-revista-educatorului-sellification/

 : [www.facebook.com/groups/ EducatoriSellification](https://www.facebook.com/groups/EducatoriSellification)

Colectivul editorial: Monica Dobre

Elisabeta Salva - redactor șef

Mara Iepure

Surse foto: Unsplash, Pexels

Design: Andrada Boldiș

Referenți Științifici: Conf.univ.dr. Sebastian CHIRIMBU, Institutul de Cercetări, Politici și Evaluare în Educație APDP/ Facultatea de Psihologie și Științele Educației USH (București, România), Conf.univ.dr. Larisa SADOVEI, Facultatea de Științele Educației, Școala Doctorală, Universitatea Pedagogică de Stat Ion Creangă (Chișinău, Republica Moldova), Lect.univ.dr. Georgeta IORDACHE, Facultatea de Psihologie și Științele Educației, Universitatea din București, Prof.dr. Vasile FLUERAȘ, Liceul Teoretic Avram Iancu (Cluj-Napoca, România), Prof.dr. Cristina STAN, Școala Gimnazială Grigore Moisil (Ploiești, România)

AUTORII ÎȘI ASUMĂ ÎNTREAGA RESPONSABILITATE PENTRU CONȚINUTUL MATERIALELOR PUBLICATE.

ISSN: 3008 - 2366

ISSN-L: 3008 - 2366

asociatia@sellification.org

Dragă, Dascăl,

*Se spune că orice călătorie începe cu un prim pas.
Chiar și o călătorie ca a noastră, care a avut nevoie de muuuulți pași, a început printr-un prim pas, cel mai mic și, poate, cel mai important: decizia de a construi Asociația SELLification4EDUcation.*

Suntem o organizație profesională a cărei misiune este aceea de a veni în sprijinul cadrelor didactice prin facilitarea accesului la o comunitate educațională de practică și învățare colaborativă, de a contribui în scopul educării și creșterii viitoarelor generații de copii mai pregătite pentru schimbare și mai deschise către meseriile viitorului.

SELLification4EDUcation este locul în care cadrul didactic se regăsește ca membru și beneficiază de evenimente, de cursuri de perfecționare, de resurse educaționale deschise, de modele de predare creative și experiențiale, de exemple de bune practici.

SELLification4EDUcation este locul în care TU CONTEZI! Fii TU schimbarea, acum! "Mâine" le aparține LOR!

***Cu mult drag,
echipa editorială și fondatorii Sellification***

Monica Dobre

Bogdan Vaida

Tatjana Magdin

Călin Iepure

Mara Iepure

Răzvan Curcubătă

Elisabeta Salva

Bogdan Grosu

Psst! Ai aflat deja de resursele educatorului SELLification?

Agenda Educatorului SELLification

Unealta preferată a oricărui cadru didactic care își dorește **claritate și control** asupra organizării fiecărei săptămâni de lucru și al fiecărui act de predare.

Tocmai pentru că suntem motivați să aducem mai multă valoare în viața ta și a **Comunității Educatorilor SELLification**, am venit cu o **unealtă puternică** de dezvoltare personală, o unealtă care te scoate din paralizia celor atât de multe lucruri de făcut și te focalizează înspre acțiune, rezultate dar și echilibru interior.

AGENDA
EDUCATORULUI
SELLIFICATION

45 ron

CAPTIVATE YOUR STUDENTS
ONLINE
BETTER THAN IN THE CLASSROOM!

Călin REPURE | Răvan CURCUBĂȚĂ | Bogdan VÂDĂ

CAPTIVATE YOUR STUDENTS
ONLINE
BETTER THAN IN THE CLASSROOM!

Călin REPURE | Răvan CURCUBĂȚĂ | Bogdan VÂDĂ

40 ron

Captivate Your Students **ONLINE** Better Than in the Classroom

Nu te invităm doar la citit, ci te îndemnăm la o transformare a metodologiei de predare de la catedra cea clasică către mediul online.

Acum ai ocazia să cumperi cartea care te ghidează să ții cursuri mai interactive și cu rezultate mult mai bune pentru elevii tăi.

Toate acestea și multe altele pe

edu.sellification.org

ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR

Rolul jocului didactic în dezvoltarea limbajului

Profesor învățământ preșcolar **Ciocan Nicoleta Anișoara**
Grădinița nr. 3, Popești Leordeni

„Jocul este o asimilare a realului la activitatea proprie, oferindu-i acestei activități alimentația necesară și transformând realul în funcție de multiple trebuințe ale eului. Iată, de ce, toate metodele active de educare a copiilor mici cer să li se furnizeze acestora un material ajutător pentru că, jucându-se, ei să reușească să asimileze realitățile intelectuale care, fără aceasta, rămân exterioare inteligenței copilului” (J. Piaget).

Jocurile didactice pentru dezvoltarea limbajului au o contribuție deosebit de importantă în pregătirea copiilor pentru școală.

Copiii trebuie să dobândească încă de la vremea preșcolară capacitatea de a comunica cu cei din jur, de a-și exprima în mod inteligibil ideile, gândurile, impresiile, ceea ce va constitui o bază în activitatea școlară și apoi în viața socială.

Procesul de influențare asupra dezvoltării limbajului copiilor începe încă de la grupa mică, ținându-se cont de caracterul concret al limbajului, vocabularul redus dar și de alte particularități psihice cum sunt : gândirea concretă, atenția instabilă, memoria individuală și dificultățile de pronunție.

Jocurile didactice destinate dezvoltării limbajului contribuie la dezvoltarea acuității auditive a auzului fonematic, solicitând astfel perceperea corectă a sunetelor, descifrarea compoziției sonore a cuvintelor, formează abilități de a pronunța corect cuvintele formând propoziții simple și dezvoltate.

La vârsta preșcolară multe sunete sunt dificil de pronunțat, de exemplu : r, c, s, dar și ușor de recuperat în timp prin jocurile didactice desfășurate în cadrul activităților de educare a limbajului.

Jocurile de limbaj necesită foarte multă imaginație și un limbaj complex din partea educatoarei.

Jocurile didactice se formulează în legătură cu cerințele programei instructiv educativă din grădinița de copii. Formularea trebuie să fie clară și precisă și să oglindească probleme specifice impuse de realizarea jocului respectiv.

Sarcina jocului didactic de educare a limbajului este legată de conținutul acesteia, de structura lui, referindu-se la ceea ce trebuie să facă copiii în mod concret în timpul jocului pentru a realiza scopul propus. Sarcina didactică reprezintă esența activității respective, antrenând intens operațiile gândirii, analiza, sinteza și comparația.

Conținutul jocului este subordonat particularităților de vârstă și sarcinii didactice.

Cu ajutorul jocurilor didactice, copiii pot fi inițiați mai ușor în tehnica analizei și sintezei fonetice. Astfel, efectuarea analizei și sintezei fonetice de către copiii preșcolari presupune găsirea de metode și procedee adecvate vârstei, prin care copilul este determinat să opereze conștient cu materialul verbal achiziționat.

Jocurile didactice de educare a limbajului pot fi clasificate în:

- a) Jocuri didactice pentru formarea și exersarea unei pronunții corecte;
Acestea au ca scop pronunția corectă a sunetelor limbii materne, în special pronunția corectă a consoanelor.
- b) Jocuri didactice pentru îmbogățirea vocabularului activ și pasiv al copiilor;
Acele jocuri duc la îmbogățirea vocabularului și pasiv al copiilor cu substantive care denumesc obiecte de uz personal, cu adjective, cu verbe, adverbe și cu pronumele personal.
- c) Jocuri didactice prin care se exersează structurile gramaticale;

Aceste jocuri au sarcina de a contribui la exprimarea copilului în propoziții simple și dezvoltate, la utilizarea corectă a acordului între gen și număr, a subiectului cu predicatul, utilizarea corectă a genitivului, a dativului.

La grupa mare se acordă prioritate cuvintelor care exprimă aspecte comportamentale, stări afective, norme de comportare, sentimente, relații sociale și noțiuni cu un grad mare de generalizare, trăsături de caracter.

Jocurile didactice organizate la grupele mari au sarcini mult mai complicate decât cele organizate la grupa mică:

- recunoașterea și denumirea diferitelor culori și nuanțe, raportarea acestora la obiecte cunoscute („Ce culoare se potrivește?”);
- recunoașterea unor personaje din poveștile cunoscute de copii, precizând trăsăturile fizice și morale ale acestora („Recunoaște personajul”);
- exprimarea corectă a pluralului („Eu spun una, tu spui multe”);
- alcătuirea de propoziții simple și dezvoltate;
- reprezentarea grafică a propoziției;
- despărțirea cuvintelor în silabe („Câte silabe are?”);

Jocul didactic contribuie atât la îmbogățirea vocabularului, activizarea și exersarea lui; cât și la însușirea unei exprimări clare, coerente, corecte

din punct de vedere gramatical, la cultivarea independenței în vorbire și stimularea creativității în exprimarea orală.

În concluzie, jocul didactic asigură înțelegerea, fixarea sau repetarea cunoștințelor în mod plăcut.

Jocul se constituie ca activitate fundamentală la vârsta preșcolară. J. Piaget denumește jocul ca fiind un anumit tip de activitate, înțeleasă ca un exercițiu funcțional.

Bibliografie:

- Stan, F. - *Jocul didactic. Jocurile exercițiu și rolul lor în dezvoltarea limbajului copiilor preșcolari*, Bacău, Editura Rovimed Publisher, 2013;
- Antonovici, Ștefania, Mitu, Florica, *Metodica activităților de educare a limbajului în învățământul preșcolar*, București, Editura Humanitas Educațional, 2005;
- Dumitrana, Magdalena, *Educarea limbajului în învățământul preșcolar*, volumul I, București, Editura Compania, 1999;
- Dogaru, Zoe, *Jocuri didactice pentru educarea limbajului, învățământ preprimar*, București, Editura Aramis, 2001;

Metode moderne ale educației

Profesor învățământ preșcolar **Costache Ana Maria**
Grădinița Nr.3, Bragadiru

Metoda didactică se referă la drumul sau calea de urmat în activitatea comună a elevilor și

profesorului, în vederea realizării obiectivelor instruirii.

Metodele moderne sunt activități activ-participative care îi implica direct pe elevi, accentul cade pe ei, stimulează cooperarea, încurajează inițiativa, creativitatea și munca independentă.

Câteva dintre metodele moderne de predare sunt: brainstorming, știu- vreau să știu- am învățat, ciorchinele, turul galeriei, cubul, metoda schimbă perechea, metoda RAI, metoda calendarelor.

Metoda RAI stimulează și dezvoltă capacitatea elevilor de comunicare prin întrebări și răspunsuri despre ceea ce au învățat. Denumirea provine de la inițialele cuvintelor Răspunde-Aruncă-Interoghează și se desfășură în următorul fel: la sfârșitul unei lecții, elevii împreună cu profesorul, fac o evaluare asupra predării-învățării, printr-un joc de aruncare a unei mingi ușoare sau a unui obiect mic de la un copil la altul. Cel care aruncă mingea trebuie să pună o întrebare pe baza a ceea ce au învățat celui care o prinde. Cel care o prinde trebuie să răspundă la întrebare și apoi o aruncă mai departe, punând o nouă întrebare.

Dacă cel ce prinde mingea nu știe răspunsul la întrebare iese din joc, iar răspunsul va veni din partea celui care a pus întrebarea, iar acesta are ocazia de a arunca din nou mingea și de a pune o altă întrebare. În cazul în care nici cel care aruncă mingea nu cunoaște răspunsul la întrebare, este scos din joc, în favoarea celui căruia i-a adresat întrebarea. Eliminarea celor care nu au răspuns corect sau a celor care nu au dat nici un răspuns, conduce treptat la ramanerea în grup a celor mai bine pregătiți.

Metoda RAI poate fi folosită la sfârșitul unei lecții, pe parcursul ei sau la începutul activității pentru reactualizarea cunoștințelor, în scopul descoperirii, de către profesor eventualele lacune în cunoștințele elevilor și a reactualizării ideilor-ancoră.

Stimularea lecturii în rândul preșcolarilor în grădiniță și în familie

Profesor învățământ preșcolar **Ghita Cristina**
Grădinița nr. 160

„Cărțile aduc bucurie, nu doar copiilor ci și nouă adulților.

Cu cât noi ca și cadre didactice dar și părinții le citim mai mult copiilor, cu atât mai mare devine bucuria momentelor împărtășite și plăcerea de a lectura zilnic atât la grădiniță cât și în familie.

Conform noului curriculum, printre activitățile desfășurate în grădiniță trebuie să existe momentul de lectură.

Vârsta preșcolarității este cea mai potrivită vârstă pentru a le insufla copiilor dragostea pentru citit.

Cititul de la vârste fragede ajută la dezvoltarea creierului, limbajului, dezvoltă creativitatea dar consolidează și relația copil-părinte, copil-educatoare. Cărțile ne oferă posibilitatea de a ne conecta cu cei mici.

„Fiecare carte pare că închide în ea un suflet. Și, cum o atingi cu ochii și mintea, sufletul ți se deschide ca un prieten bun.” – Maxim Gorki

Preșcolaritatea este percepută tot mai mult ca vârstă ce cuprinde cea mai importantă experiență educațională din viața oricărei persoane.

Pe parcursul ei, se înregistrează ritmurile cele mai accelerate în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții ale limbajului, cu ecouri evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării adolescentului dar și a adultului.

Pornind de la noul curriculum și datorită unui curs la care am participat am amenajat în grupă o „Insulă a lecturii”, unde în fiecare zi copiii au posibilitatea să aleagă cartea pe care doresc să o citim împreună.

În amenajarea insulei de lectură am ținut cont de vârsta copiilor, am aranjat cărțile pe rafturi astfel încât preșcolarii să aibă acces la ele.

Poveștile joacă un rol important în dezvoltarea personalității copiilor, de aceea am selectat cu atenție cărțile puse la dispoziția acestora.

În cadrul acestui curs am descoperit și cât de important este cititul cu voce tare. Cititul cu voce tare le antrenează preșcolarilor memoria și atenția.

Când începem să le citim copiilor pentru prima dată cu voce tare ei nu se pot concentra mai mult de câteva minute, dar tot continuând să citim zilnic concentrarea lor se va extinde de la cele câteva minute la o jumătate de oră, poate chiar mai mult. Prin această rutină copilul devine interesat de lectură mult mai mult.

„Cititul cu voce tare este o parte esențială a dezvoltării literației timpurii la copii, precum și a abilităților lor cognitive și emoționale.”

Ora de lectură ar trebui să fie o rutină și în mediul familiar, nu doar la grădiniță. Părinții sunt persoane cheie în dezvoltarea abilităților de literație ale copiilor lor.

A citi cu voce tare este o chestiune foarte importantă nu doar în grădiniță ci și în familie. Educația părinților, timpul limitat sau conștientizarea scăzută a felului în care se dezvoltă abilitățile de literație îi pot împiedica pe părinți să citească cu copiii acasă și să creeze o rutină a cititului împreună măcar câteva minute pe zi.

Prin activitățile pe care le desfășurăm în parteneriat cu familia, încurajăm familiile să înceapă să citească împreună cu copiii de la o vârstă fragedă, indiferent de mediul social, cultural, economic sau limba vorbită acasă.

Cărțile pentru copii trebuie alese cu multă atenție, acestea trebuie să fie cărți ilustrate de calitate. Ilustrațiile realizate artistic, contribuie la

transmiterea poveștii și receptarea mult mai ușoară a acesteia de către preșcolari.

Ilustrațiile sunt parte integrantă a poveștii, oferind informații despre acțiune, precum și indicii despre trăsăturile personajelor, locul acțiunii și starea lor de spirit. Copiii trebuie să perceapă cartea ca pe un domeniu care merită să fie cucerit, ca pe un prieten adevărat care e mereu alături, un prieten care îi vorbește, îi dă sfaturi importante și îi este mereu alături.

Ca această rutină să continue și în familie, am decis să invităm lunar un părinte care să le citească copiilor din grupă. Suntem dispuse chiar să le împrumutăm cărți de la grupă pentru a le citi copiilor și acasă.

Noi, educatoarele ne folosim de fiecare dată creativitatea pentru a fi cu părinții pe aceeași lungime de undă, doar împreună vom reuși ceea ce ne-am propus.

Importanța lecturii în viața preșcolarilor se va oglindi în timp, în imaginea copilului adolescent educat, sensibil și inteligent. Părinții sunt cei care trebuie să înceapă din familie această rutină care continuă în grădiniță pentru a avea la final satisfacții pe măsură.

Bibliografie

- Curriculum pentru educație timpurie 2019;
- Tătaru Iolica, Glava Adina, Chiș Olga „Piramida cunoașterii” Diamant, Pitești 2014;
- Tomșa, Gheorghe,
- „Psihopedagogie preșcolară și școlară”, Ministerul Educației și Cercetării, București 2005;

Proiect educațional de dezvoltare socio-emoțională

Profesor învățământ preșcolar **Dobîrță Ioana Aura**
Grădinița cu Program Prelungit Nr.11 Alba Iulia

„ȘTIU, POT, REUȘESC!”

ARGUMENT:

Se cunoaște, cu certitudine, faptul că dezvoltarea competențelor socio-emoționale constituie un instrument eficient în formarea personalității și caracterului, în cultivarea valorilor universale, valori la care copilul se va raporta și care-i vor călăuzi viața adultă de mai târziu.

Ca educatori, avem datoria de a ne implica activ în dezvoltarea socio-emoțională a copiilor noștri, de a crea și de a implementa contexte diversificate de explorare și exersare a competențelor emoționale și a celor sociale. Cultivarea și promovarea relațiilor intrapersonale și interpersonale înseamnă autocunoaștere, acceptare și cooperare ca entitate/grup.

Aceasta este și convingerea noastră, drept pentru care am propus acest proiect, prezentând valențele formativ-educative ale programului pentru dezvoltarea competențelor socio-emoționale ale copiilor de vârstă preșcolară.

SCOPUL PROIECTULUI:

Stimularea copiilor pe direcția unei exprimări emoționale deschise, autentice, spontane și

descoperirea abilităților empaticе, antrenarea conduitelor prosociale și de socializare.

OBIECTIVELE PROIECTULUI:

- Identificarea emoțiilor în funcție de indicii nonverbalі;
- Verbalizarea diferitelor situații trăite cu încărcătură emoțională ;
- Recunoașterea emoțiilor pozitive și negative ;
- Identificarea reacțiilor emoționale proprii și ale celorlalți;
- Exersarea modalităților adecvate de gestionare a emoțiilor negative;

GRUPUL ȚINTĂ: preșcolarii de la Grădinița cu P.P. Nr.11 Alba Iulia;

BENEFICIarii DIRECTI: preșcolari, cadre didactice;

INDIRECTI: părinți, psihopedagog, comunitatea locală;

ACTIVITĂȚI PROPUSE, ÎN ORDINEA ÎN CARE SE VOR DESFĂȘURA:

Lansarea Proiectului,

- „Exprim ceea ce simt!”- jocuri desfășurate între copii, la grupă, cu implicarea părinților
- „Culorile prieteniei ”- ateliere de lucru

Evaluare Proiect.

DURATA: Mai - Iunie

GRUPUL ȚINTĂ :

- prescolarii din grupele mare
- Educatoarele grupelor
- părinții preșcolarilor
- prof. psihopedagogi

BENEFICIARI:

- direcți: copiii preșcolari
- indirecți: părinții copiilor, tutorii legali, profesor psiholog, comunitatea locală

LOCUL DESFĂȘURĂRII: Grădinița cu Program Prelungit Nr.11 Alba Iulia

PARTENERI:

- direcțiunea
- asistent medical
- profesori consilieri
- părinți

RESURSE:

➤ **UMANE :**

- părinții preșcolarilor
- Preșcolarii de la grupele mari
- educatoare
- prof. psihopedagogie școlară
- d-na director

➤ **MATERIALE:**

- Sala de grupă
- Calculator
- Retroproiector
- Imprimantă
- Materiale informative, pliante, chestionare
- Aparat foto, camera video

CALENDARUL DE ACTIVITĂȚI

LUNA	TEMA
MAI	„EXPRIM CEEA CE SIMT!”- Jocuri de dezvoltare emoțională pentru copii: „În oglindă”, „Bine sau rău”, „Astăzi mă simt...”, „Cum mă comport cu colegii?”
IUNIE	„Culorile prieteniei ”- ateliere de lucru desfășurate în GRLI

ATELIER DE LITERATIE

Denumire activitate: Povestire “Căsuța din oală”

Participanți: copii din grupele mari -Isteții”, “Țepurașii”, “Piticii Voinicii” și „Ursuleții”

Obiective:

- Să asculte cu atenție povestirea educatoarei pentru a sesiza succesiunea momentelor acțiunii și mesajul transmis de autor;
- Să răspundă la întrebările adresate pe marginea textului audiat, având ca suport ilustrativ planșele;
- Să precizeze trăsăturile de caracter (pozitive și negative) ale personajelor poveștii;
- Să conlucreze în echipă pentru a realiza blazonul.

Metode: Ghicitorile, Blazonul

Metoda Ghicitorile:

Materiale: 6 siluete cu personaje din poveste: șoarece, broască, iepure, vulpe, lup, urs, o siluetă-oală.

Desfășurarea poveștii:

Pe o masă sunt așezate siluete cu personaje. Educatoarea formulează o ghicitoare – descriere pentru un personaj. Ghicitoarea arată cine este, cum este și ce face personajul ales. Exemplu: este un animal mic, cu codiță și într-o zi a văzut o oală. Ghici, cine locuiește aici? (șoricelul)

Un copil răspunde și alege silueta personajului ghicit, pe care o așază pe o altă masă în jurul unei siluete – oală. Copiii sunt încurajați să formuleze și ei ghicitori despre personaje din poveste. Apoi, copiii vor așeza personajele în ordinea

cronologică a apariției lor în poveste. Un copil denumește un personaj, iar alt copil va spune al câtelea personaj care apare în poveste, folosind numeralul ordinal.

Se apreciază modul de cooperare al copiilor.

Blazonul poveștii – Tehnica Blazonului

Materiale: siluetă – oală desenată sau decupată din carton alb.

Desfășurarea jocului:

Copiii se împart în 4 grupe. Fiecare grupă primește o planșă cu o siluetă – oală. Se discută cu copiii despre fiecare personaj care a locuit în căsuță: îl denumesc, îl caracterizează în câteva cuvinte și se insistă pe prietenia și toleranța de care a dat dovadă fiecare personaj, acceptând înghesuiala din interior. Apoi, fiecare grupă realizează câte un blazon, desenând portretele personajelor care au locuit în oală și decorează cât mai frumos silueta – oală.

Se afișează blazoanele realizate de fiecare echipă, se analizează și se evidențiază mesajul poveștii.

În concluzie, se discută despre faptul că, deși era puțin loc în căsuță, animalele au locuit în ea, fără să se supere unele pe altele. Dar prietenia și toleranța dintre ele a fost de scurtă durată dintr-o cauză neprevăzută și anume din neatenția ursului care a stricat căsuța. De aceea este bine să fim atenți la tot ce este în jurul nostru și să împărțim prietenește atât spațiul cât și obiectele.

Blazonul reprezintă ansamblul de semne convenționale care constituie emblema unei familii, bresle și poate fi aplicat pe discuri, steaguri, peceți.

ATELIER DE PICTURĂ

Tema activității: „VARĂ, BUCURIE, CULOARE, PRIETENIE”- Activitate artistico-plastică prin tehnici variate

Participanți: copii din grupele mari -“Isteții”, “Iepurașii”, “Piticii Voinicii” și „Ursuleții”

OBIECTIVE:

- Să observe aspecte caracteristice anotimpului vara;
- Să picteze elemente specifice anotimpului vara, prin care să-și exprime anumite dorințe și trăiri emoționale;
- Să exprime verbal ceea ce au pictat pe pânză;
- Să colaboreze cu colegii de echipă, în vederea realizării picturii și a temei propuse;
- Să cunoască și să respecte norme și reguli necesare integrării în viața socială;
- Să manifeste empatie și abilități de relaționare socială prin interacțiune pozitivă cu cei din jur (copii/adulți);
- Să manifeste atitudini de acceptare a diversității și de valorizare a fiecărui membru a unui grup;
- Să manifeste interes pentru autocunoaștere și atitudine pozitivă față de sine și ceilalți.

DESCRIEREA ACTIVITĂȚII:

La activitate participă cele patru grupe mari din grădiniță, respectiv „Piticii Voinicii”, „Iepurașii”, „Isteții” și „Ursuleții”.

Activitatea debutează cu împărțirea copiilor din cele patru grupe, pe centrele pregătite în „Grădina de relaxare, liniște și învățare”. După împărțirea pe echipe, am prezentat și explicat grupului de copii pe care i-am coordonat, ce au de realizat la centrul de pictură pe care l-am pregătit pentru ei. Chiar dacă au fost o echipă de copii combinați de la mai multe

grupe, aceștia au colaborat foarte bine, în vederea realizării unui peisaj de vară, care să exprime anumite dorințe pe care le au fiecare, au pictat locuri în care vor să călătorească și în care se simt ei bine. Copiii au folosit tehnici de pictură variate (pensula, buretele, sau cu degetul), pentru ca în final, să reușescă să realizeze tema pe care ne-am propus să o abordăm.

Preșcolarii din cele patru grupe s-au împrietenit, au colaborat eficient și au realizat peisaje specifice anotimpului vara, peisaje din care reiasă bucuria timpului petrecut împreună cu alți copii și farmecul anotimpului vara, plin de culoare și armonie.

ATELIER DE MODELAJ

Tema: *TABLOUL VERII* – Activitate artistico-plastică – Modelaj

Participanți: copii din grupele mari -“Isteții”, “Iepurașii”, “Piticii Voinicii” și „Ursuleții”

OBIECTIVE:

- O1. Să recunoască și să denumească materialele primite pe masuța de lucru;
- O2. Să execute exerciții de încălzirea mâinilor;
- O3. Să modeleze prin mișcare traslatorie a palmelor față de planșetă, apăsare, mișcare circulară un tablou de vară;
- O4. Să lucreze îngrijit cu mai multe culori de plastilină, fără a le amesteca;
- O5. Să pastreze ordine și curățenie pe masuța de lucru;

DESCRIEREA PE SCURT A ACTIVITĂȚII:

Activitatea s-a desfășurat cu 24 preșcolarii din cele 4 grupe mari ale grădiniței deoarece dorim să încurajăm socializarea, comunicarea copiilor și interacțiunea acestora în vederea unei dezvoltări fizice și psihice sănătoase.

Preșcolarii au fost așezați la măsuțele de lucru unde au regăsit organizate instrumentele necesare (farfurii de hârtie, cuțite de plastic, planșete, plastilină) desfășurării optime a activității.

Alături de cadrul didactic au realizat încălzirea mânuțelor și s-a început activitatea de modelaj.

În echipe de câte doi au realizat flori, iarbă, gard, soare, nori, toate din plastelină, lipindu-le mai apoi pe farfuria de hartie sub forma unui tablou.

Tablourile au fost expuse în holul principal al instituției de învățământ. Preșcolarii, însoțiți de cadrul didactic, au realizat cu ajutorul metodei „Turul galeriei” evaluarea lucrărilor realizate, observând frumusețea lucrărilor.

ACTIVITĂȚI DE INFORMARE :

- Informarea părinților cu privire la documentele de reformă curriculară, obiectivele urmărite și politicile educaționale ale acestor unități de învățământ;
- Activități interactive sub formă de dezbateri – mese rotunde; Organizarea și desfășurarea unor programe artistice cu copiii;

- Activități extracurriculare organizate și desfășurate împreună cu copiii, dar și cu părinții și specialiști.

MEDIATIZARE (MONITORIZARE):

- ❖ Prezentarea proiectului în cadrul Comisiei de curriculum;
- ❖ Popularizarea proiectului prin avizierul grădiniței, pe grupul de părinți, pe facebook- ul gradiniței;

BIBLIOGRAFIE

- Catrinel A. Ștefan, Kallaz Eva, 2007, Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale , Ghid practic pentru educatori, ASCR
- Vernon A., 2004, Dezvoltarea inteligenței emoționale prin educație rațional-emoțională și comportamentală, ASCR

Gândirea critică la vârsta preșcolară – Metoda „Mica publicitate”

Profesor învățământ preșcolar **Năznea Irina**
Grădinița P.P. "Bambi" Sângeorgiu de Mureș

Motto:

„Capul copilului nu este un vas pe care să-l umpli, ci o făclie pe care s-o aprinzi, astfel încât, mai târziu, să lumineze cu lumină proprie”.

Plutarh

Gândirea critică este gândirea clară, rațională și liberă. Aceasta nu se bazează pe acumularea de informație, ci pe dezvoltarea capacității de a procesa informația. Sub umbrela gândirii critice intră următoarele capacități:

- de a identifica, înțelege și realiza conexiuni logice între idei și argumente proprii,
- de a rezolva probleme cu grad sporit de dificultate,
- de a înțelege relevanța și importanța unor idei,
- de a identifica contextul și implicațiile unui argument sau ale unei idei,
- de a identifica, construi și înțelege justificările din spatele unor opinii, argumente sau credințe
- de a construi argumente și idei noi pe baza celor acumulate până la momentul actual

Gândirea critică este un proces natural, care se învață prin exercițiu zilnic, ancorat în problemele lumii reale. Acesta pornește de la experiențele subiectului care se instruieste și apelează permanent la aceste experiențe, făcându-l conștient de ele, îndemnându-l să și le reamintească pentru ca apoi să le privească critic, pentru ca pe baza lor să interacționeze motivat și activ cu noile informații în contextele create pentru a le da un sens, devenind achiziții de lungă durată, eficiente și operaționale în ipostazele variate ale realului.

În perioada preșcolarității, copiii sunt curioși, iar “exploatare” această calitate pot fi antrenați în dezvoltarea gândirii la nivel superior. La această vârstă copiii se manifestă spontan, liberi și trebuie încurajați să se exprime fără teama de reacția

celor din jur, oferindu-se încrederea în puterea lor de analiză și reflecție.

Educatoarele își inundă elevii cu propriile lor gânduri și idei bine organizate.

Iar ulterior, recurg prea des la explicații și demonstrații de genul „hai-sa-ți-arăt-cum”.

Desigur că, prezentarea poate face o impresie imediată asupra creierului, dar în absența unei memorii excepționale, preșcolarii și elevii nu pot reține prea mult pentru perioada următoare. Un dascăl, oricât de strălucit orator ar fi, nu poate înlocui creierul copiilor și deci nu poate face activitatea care se desfășoară individual în mintea fiecăruia.

Copii înșiși trebuie să organizeze ceea ce au auzit și văzut într-un tot ordonat și plin de semnificații. Dacă copilul, indiferent de vârsta lor, nu li se oferă ocazia discuției, a investigației, a acțiunii și eventual a predării, învățarea nu are loc.

Metoda "Mica publicitate"

Metoda „mica publicitate” se bazează pe realizarea unui mesaj folosind metode artistico-plactice sau abilități practice însoțite de text cu conținut persuasiv pentru un anumit domeniu. Obiectivul metodei este îmbinarea cuvântului (sau a cuvintelor) cu imaginea pentru a transmite o informație.

Descrierea metodei: Educatoarea prezintă copiilor reclame din ziare, afișe, invitații la diverse evenimente, reclame de la televizor ș.a.m.d. cu scopul de a le explica celor mici ce înseamnă „publicitatea”. Și împreună cu copiii, evidențiază componentele acestora: *imaginea și textul*.

În cadrul jocurilor și a activităților liber alese, la sectoarele „artă” și „bibliotecă”, copiii sunt familiarizați cu modalitățile de lucru text-imagie, imagie-text, (Activități bazate pe inteligențe multiple 2003, pag 25-47) și să descifreze semnificația mesajului concis, indiferent că e exprimat prin imagine sau text. Totodată, copiii trebuie să observe și ulterior să utilizeze „mica publicitate” pentru a convinge. Conținutul acestor anunțuri publicitare poate fi foarte variat și din diverse domenii. Mica publicitate poate cuprinde:

☺ obiecte din domeniul de interes al copiilor: jucării, rechizite, haine...

☺ produse alimentare: legume, fructe, produse de panificație, dulciuri...

☺ locuri îndrăgite de copii: parcuri, muzee, grădina zoo...

☺ acțiuni care să determine o schimbare de comportament: să protejăm natura!

Aplicație practică:

Prezentarea sarcinilor de lucru:

În urma unei vizite la o altă grădiniță din oraș, dar și a vizitelor în sălile de grupă paralele din

grădinița noastră, educatoarea solicită copiilor conceperea și prezentarea unei reclame pentru a invita alți copii să se înscrie în cadrul grădiniței noastre, la grupa „Buburuzelor”, pentru copiii cu vârsta noastră. Educatoarea oferă modele de pliante care prezintă diferite instituții școlare: grădinițe și școli.

Activități individuale

Copiii primesc coli de hârtie de mărimi și forme diferite, culori, hârtie creponată, lipici, foarfecă sau ce altceva solicită imaginația copiilor. Copiii pregătesc imaginea pentru reclama grădiniței din materialele primite și se gândesc la textul pe care doresc să îl folosească. Scrierea mesajului o efectuează educatoarea, fără a-l modifica.

Prezentarea anunțurilor

Fiecare copil își prezintă reclama la care a lucrat. Metoda de prezentare poate fi foarte creativă

– 1. Utilizând o ramă de televizor, având cam dimensiunea lucrărilor și copilul își prezintă lucrarea

– 2. Utilizând un ziar, este așezată lucrarea ca și cum ar face parte din ziar efectiv, iar aceasta este prezentată de autor

Ziua Pământului la grupa mică

Profesor învățământ preșcolar **Telcean Ana-Maria**
Grădinița cu Program Prelungit Nr.3 Bistrița

În fiecare an în ziua de 22 aprilie, se sărborește „Ziua Planetei Pământ”, deoarece în această zi a luat ființă mișcarea pentru protejarea mediului înconjurător.

Problema mediului înconjurător este o problemă a întregii omeniri în zilele noastre. Copiii trebuie să conștientizeze că problemele mediului sunt ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, poate să afecteze în mod distructiv natura.

Cu ocazia „Zilei Pământului”, sărbătorită pe 22 aprilie, am urmărit realizarea unor activități cu caracter transdisciplinar care să conducă la formarea unor deprinderi pozitive și a unei atitudini corecte față de mediul înconjurător.

Astfel am realizat o activitate care a constat în vizionarea unor materiale (prezentări ppt), despre modul cum ar trebui să avem grijă de

În cadrul jocului: Pământul răde/Pământul plânge am folosit ca element de deschidere o scrisoare a Pământului către copii, care i-a sensibilizat și motivat să se implice, să participe la activitățile propuse a se derula, în calitate de parteneri.

Scrisoarea Pământului către copii:

„Dragi copii, Sunt foarte bolnav. Mă amenință din ce în ce mai multe pericole. Mi se risipesc bogățiile. Îmi mor animalele. Îmi dispar plantele. Oamenii se îmbolnăvesc sau suferă de foame.

mediul înconjurător. De asemenea copiii au realizat un joc: Pământul răde/Pământul plânge iar la finalul zilei ne-am jucat cu capacele de plastic adunate:

„Milioane de capace” am adunat/Și azi cu ele ne-am jucat!

Stratul de aer care mă apără de razele puternice ale Soarelui se subțiază. Mă acoperă gunoaiile. Este atât de murdar în jur! Sunt în mare pericol! Ajutați-mă, prin acțiunile voastre să descopăr care sunt cauzele suferinței mele, ajutați-mă să fiu curat și plin de viață, iar eu promit să vă fiu alături mereu și să vă ocrotesc jocul, trimițându-vă porumbei și raze dulci de soare.”

Protejarea planetei PAMÂNT, casa a noastră a tuturor, este o problemă care trebuie să intereseze nu doar ecologiștii, ci pe toată lumea: adulți și

copii. Noi, ca și profesori trebuie trebuie să punem un mare accent pe educația ecologică a celor mici, pentru a ne putea bucura împreună, pe

timp îndelungat de albastrul curat al cerului, de limpezimea apelor, de florile multicolore ale câmpului și de frunzele verzi.

Prin activitățile derulate, pe parcursul unei zile s-au subliniat efectele benefice dar și influențele negative pe care omul le poate avea față de mediu.

Prin participarea la activități ecologice copiii au înțeles mai bine necesitatea de a respecta și ajuta natura, mediul înconjurător prin crearea de spații verzi frumos amenajate cu flori și obiecte refolosite cărora li s-a dat altă întrebuințare, nevoia de a respecta regulile de colectare selectivă, nevoia de a păstra curățenia pentru a avea un loc mult mai plăcut și curat.

Trebuie să apărăm Planeta Albastră, leagăn al civilizației și al vieții, ea fiind casa noastră și a tuturor viețuitoarelor de pe Pământ.

Bibliografie:

1. Cuciinic, Constanța , „Natura – prietena mea”, Ed. Aramis, 2003
2. Geamăna Nicoleta Adriana, Dima Maria, Zainea Dana, „Educația ecologică la vârsta preșcolară”, Supliment al Revistei Învățământ Preșcolar, C.N.I. Coresi, București, 2008
3. Pârvu Constantin, „Ecologie generală”, Editura Tehnică, București, 2000

Importanța utilizării platformelor educaționale în procesul educațional

Profesor psihopedagog Archiudean **Simona Viorica**,
CSEI Nr.1 Bistrița

Formatul blended learning utilizat în sensul de combinație de instrumente și tehnici de predare-învățare-evaluare este relativ mai recent utilizat pentru sesiunile de lucru cu elevii. Perioada suspendării activității directe ne-a demonstrat că e important să fim deschiși la aceste modalități de învățare alternativă și la livrarea acesteia prin intermediul tehnologiei. Învățarea combinată poate fi o experiență de învățare atractivă în instituțiile care sunt dotate cu tehnologie modernă și au acces la internet.

O dată cu creșterea investițiilor în dotări a instituțiilor de învățământ și facilitarea accesului la internet de mare viteză a crescut și nevoia accesării unor platforme educaționale pe parcursul derulării activităților directe. Astfel, învățarea a devenit mult mai dinamică, s-a creat posibilitatea interacțiunii cu conținuturile noi a mai multor elevi, posibilitatea colectării feedback-ului imediat de la aceștia, posibilitatea evaluării cunoștințelor mult mai rapidă și cu aflarea corectitudinii răspunsurilor fie imediat, fie la sfârșitul chestionarului.

Este un proces ce poate face activitatea la clasă mai atractivă dar, necesită o selecție în funcție de vârsta copiilor, conținuturile abordate sau o construcție adaptată pe diferite platforme existente. Pentru perioada online Google Classroom a fost o modalitate practică în care elevii s-au putut înscrie într-o clasă virtuală și să acceseze seturi de materiale puse la dispoziție de profesor pentru informare, exerciții de

consolidare și pentru evaluare. Consider că poate rămâne în continuare o modalitate alternativă de comunicare pentru conținuturi educaționale pentru elevii care din motive bine întemeiate nu pot participa la activitatea directă la clasă și nu numai, pot fi inserate teme de lucru, materiale de vizionat de către elevi în mod independent ce pot fi discutate ulterior la clasă. Platforma Mozaik Education contribuie la înțelegerea unor fenomene prin redarea circuitelor interne și redarea obiectelor 3d etc.. Platforma Voxi Clinic conține exerciții ce pot fi integrate cu ușurință în activitatea la clasă dar, pot fi continuate cu ajutorul părinților acasă. Prin intermediul Livresq pot fi create lecții interactive și cursuri. Are o amplă bibliotecă de resurse ce pot fi accesate cu ușurință. Brio.ro conține teste de evaluare a cunoștințelor standardizate pe populație românească pentru elevi din clasele I-XII. Conțin cunoștințe de la principalele materii școlare și pot contribui la îmbunătățirea performanței la examene. Școala Intuitext conține lecții interactive și secțiuni pentru managementul clasei și al temelor. Timlogo conține lecții interactive, exerciții și resurse pentru educația specială.

Apreciez la aceste platforme măsurile de securitate și confidențialitate pe care le-au adoptat, posibilitatea individualizării învățării, posibilitatea conceperii unor materiale adaptate nevoilor proprii având, totodată, o bază de date și surse de inspirație.

În continuare o să sugerez câteva activități ce pot fi utilizate atât cu elevii cu dezvoltare tipică cât și cu cei cu dezvoltare atipică. Chiar dacă sunt concepute să vizeze cu preponderență competențe ale ciclului preșcolar pot fi utilizate în secvențe de lecție la ciclul primar în cazul elevilor cu întârziere în dezvoltarea psihointelectuală și la gimnaziu în cazul elevilor cu dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate.

Propun un exercițiu-joc pentru consolidarea noțiunilor de fruct și culoare. După prezentarea materialului natural, identificarea receptivă și expresivă în format tridimensional și bidimensional, achizițiile pot fi consolidate prin intermediul acestui joc. Jocul este realizat pe platforma wordwall.net și are patru modalități de livrare: Găsește perechea, Potrivește, Chestionar, Chestionar concurs:
<https://wordwall.net/ro/resource/53733725>

O altă activitate constă în parcurgerea unei cărți interactive realizată pe platforma bookcreator.com. Conținutul are la bază Teoria inteligențelor Multiple a lui Howard Gardner. Parcurgând această carte elevii pot exersa abilități ale diverselor tipuri de inteligență sau pot fi utilizate selectiv doar anumite pagini în funcție de competențele vizate și nivelul de dezvoltare al copiilor.

Archiudean Simona - Călătorie cu o bufniță:
[Book Creator - Călătorie cu o bufniță](#)

Învățarea mixtă a fost dezvoltată inițial ca formă alternativă de instruire a personalului în mediul corporatist (Hărănguș, Horvath, Kovacs, 2021) unde dotarea cu tehnologie era mai avansată și nevoia introducerii inteligenței artificiale o necesitate pentru dezvoltare dar, în perioada pandemiei și-a dovedit utilitatea în mult mai multe domenii printre care și cel educațional.

Bibliografie:

- Harangus, K., Horváth, Z. I., & Kovács, G. (2021). Changes and Perspectives in Teacher Training Methodology. Acta Universitatis Sapientiae, Philologica, 13(2), 55-70.
- Programa școlară pentru disciplina Terapii și programe de intervenție, Învățământ special, Clasele a V-a-a X-a, Dizabilități intelectuale grave, severe și/sau asociate, București, 2021

Webografie:

<https://pixabay.com/ro/images/search/fructe/>
<https://wordwall.net>
<https://read.bookcreator.com/>,
[YouTube](#)
<https://www.docebo.com/learning-network/blog/designing-blended-learning-courses/>
<https://sec.ro/ro/articles/28/ce-inseamna-blended-learning>

Proiect de activitate

Profesor învățământ preșcolar **Velicu Niculina**

Grădinița Electromagnetica

Tema anuală de studiu: "Cine și cum planifică/organizează o activitate?"

Tema proiectului tematic: "Hai la drum"

Tema săptămânii: "Hai la drum pe uscat"

Domeniul experiențial: Om și societate

Activitate: Activitate practică

Tema activității: „Trenulețul veseliei”

Tipul de activitate: formare de priceperi și deprinderi

Mijloc de realizare: lipire

Forma de organizare: frontal, individual

Locul desfășurării: sala de grupă

Durata: 20-25 min

Scop:

Consolidarea unor priceperi și deprinderi tehnice de lucru (lipire); Educarea simțului și gustului estetic.

Obiective operaționale:

Pe parcursul și la sfârșitul activității copiii trebuie:

O1 -să numească materialele necesare realizării temei pe baza observării;

O2 -să se orienteze în spațiu, respectând spațiul pentru lipire;

O3- să aprecieze lucrările colegilor pe baza celor trei criterii enunțate de educatoare.

Strategii didactice:

a) Metode și procedee: observarea, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, expunerea, analiza.

b) Material didactic: un tren de jucărie, locomotivă din hârtie colorată roșie, vagoane din hârtie colorată galbenă și portocalie, roțile trenului din hârtie colorată albastră, planșa model, lipici, carton colorat cu linia ferată, șervețele umede, telefon.

c) Mijloace didactice: telefon

Etapele activității	Ob. Op.	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.Moment organizatoric		Se va asigura condițiile necesare unei bune desfășurări a activității: aerisirea clasei, aranjarea mobilierului în careu, pregătirea și distribuirea materialului didactic.		
2.Captarea atenției		Se realizează printr-o ghicitoare: "E un șarpe mișcător Dar cu roți și cu motor	Observația Conversația	Evaluare frontală

		Ia calatorii din gări Și îi duce în depărtări!” (Trenul)		
3.Enunțarea temei și a obiectivelor		Educatoarea informează copiii în legătura cu tema activității „”Trenulețul veseliei” unde copiii vor lipi componentele unui tren pentru al pune în mișcare.	Conversația	
4.Reactualizarea cunoștințelor însușite	O1	Educatoarea va apela la cunoștințele copiilor și le va cere să numească materialele prezente pe masa lor de lucru și anume: lipici, locomotiva, vagoane, roți, carton cu șina de tren.	Conversația Observația	Evaluare Frontală și Individuala
5.Demonstrarea model și instructajul verbal		Educatoarea le prezintă planșa model și le explică modul de lucru: Se ia locomotiva, se așează pe masă, se aplică lipiciul pe una din părți, din mijloc către exterior, după care se va lipi pe șina de tren în partea dreaptă a fișei. Apoi se ia primul vagon, se așează pe masă, se dă cu lipici tot din mijloc către exterior și se lipește după locomotivă. Se procedează la fel și cu cel de-al doilea vagon doar că se lipește după primul. Se vor lipi și roțile câte două la fiecare componentă și iată trenulețul veseliei este gata de plecare în excursie.	Observația Explicația Demonstrația	Observarea comportamentului nonverbal al copilului
6.Executarea independentă a lucrării	O2	Înainte de a începe lucru se vor face exerciții de încălzire : ”Umerii îi vom mișca Spatele vom îndrepta Degetele-mi sunt petale Se deschid ca și o floare, Iar apoi le răsfirăm Ca la pian noi cântăm, Morișca o învățăm Și la lucru noi pornim.” Li se urează spor la lucru și sunt atenționați să lucreze frumos, curat, să nu pună prea mult lipici și să se încadreze în spațiul dat. În timp ce lucrează sunt supravegheați și ajutați de educatoare cei care întâmpină dificultăți. Pentru un ambient plăcut copiii vor lucru pe un fond muzical al	Conversația Exercițiul	Aprecieri asupra execuției exercițiilor de încălzire a mâinilor și a modului de lucru

		cântecelelui:” Trenulețul muzical”		
7.Analiza, aprecierea și evaluarea lucrărilor	O3	Lucrările copiilor vor fi expuse la panoul ”Mâini dibace” unde se va face aprecierea și analiza lucrărilor pe baza următoarelor criterii: -au încadrat în spațiul dat componentele, -au lipit îngrijit, -au finalizat lucrarea.	Conversația Analiza	Evaluare frontală Evaluare individuală
8.Încheierea activității		Se fac aprecieri verbale asupra modului cum s-au comportat și au participat la activitate. Vor primi drept recompensă cate o bulinuță zâmbitoare.	Conversația	Aprecieri pozitive Recompense

Serbare (grupa mică) - „Carnavalul fructelor și legumelor”

Profesor învățământ primar **Boțocă Raluca**
Școala Gimnazială Filiași/ Grădinița cu P.P Nr. 3

Cântec:„A, a, a, acum e toamnă, da”

„Eu sunt mărul din livadă
Toți copiii vin să mă vadă.
Sunt rotund sau țuguiaț

În trei nuanțe colorat.”

„Eu sunt para galbenă- verzuie
Dulce și zemoasă.

Foarte sănătoasă
De mă vei gusta nu vei regreta.”

„Eu sunt nuca cea puternică
De vrei să mă guști.
Trebuie mai întâi
Coaja să mi-o spargi.”

„Eu sunt pruna mititică
Dulce ca mierea și zemoasă.
Toamna eu mă coc
Sunt bună chiar și pentru compot.”

„Eu sunt gutuia galbenă și aromată
Sunt îmbrăcată cu puf ca de pui.
Sunt cam tare, dar mama dulceață mă face
Și devin o delicioasă.”

„Eu sunt strugurele voios
Plin de bobite aromate.
Din vie eu sunt cules
Și devin un must delicios.”

„Eu sunt cartoful năzdrăvan
Cu tenul ușor pătat
Ardeiul îmi mai zice...gras,
Dar prăjit eu sunt cel mai gustos.”

„Și eu sunt o legumă bună
Sunt un gras, nu este glumă.
Și sunt plin de vitamine
Ca toate legumele.”

Cântec: „A venit pe dealuri Toamna”

„Eu sunt varza cea înfăolită
Toți mă-ntreabă dacă-s răcită.
Multe haine am pus pe mine
Dar nu mă deranjează.”

„Eu sunt vânăta strălucitoare
Îmbrăcată-n hăinuță movalie
Și pe cap mi- am pus pălărie.”

„Eu sunt castravetele cel viclean
Mă ascund în frunze spinoase
Fiți atenți!
Degețelele vi le înțep puțin.”

„Eu sunt roșia cea rotofană

Cu parfum de vrej m- am dat
Și cu roșu m-am rujat
Și cu galbem m-am machiat.”

„Eu sunt ardeiul cel iute
Care pișcă, dar nu mușcă.
De mă guști, fugi repede la mămica
Să- ți dea apă din bidon.”

Cântec: „Fruite parfumate și legume coapte”

Proiect educațional cu familia „Ziua educației - Împreună vom reuși!”

Profesor învățământ primar **Lazăr Marinela**
Școala Gimnazială Nr. 6 Suceava

ARGUMENT:

Ziua Educației este o zi în care ar trebui să apreciem și să sărbătorim așa cum se cuvine cadrele didactice, fiind un prilej de bucurie și de recunoaștere a rolului pe care-l are educația în viața fiecăruia dintre noi.

Locul desfășurării: Școala Gimnazială Nr. 6 Suceava

Scopul proiectului:

- cultivarea respectului pentru cei care oferă educația, adică *dascălii*, fie ei educatori, învățători sau profesori.

Perioada: 04-09 octombrie 2023

Obiectivele proiectului:

- Să cunoască semnificația zilei de 05 octombrie – Ziua Educației;
- Să discute despre dreptul la educație al copiilor;
- Să audieze cântece cu tema „Educatorea”, fiind atenți la linia melodică și la imaginile prezentate;
- Să coloreze fișele de lucru „La grădiniță”, prezentând imaginile observate;
- Să realizeze „Copacul Educației – Împreună vom reuși!”, prin scrierea unor cuvinte pe frunzulițe care reprezintă pentru dumnealor educația, așezându-le pe copac;
- Să pipăie părinții prezenți, fiind legați la ochi, descoperind astfel cine este mama/tatăl lor.

Grupul țintă: preșcolarii grupei mici părinți

Domenii experiențiale implicate în proiect:

Domeniul limbă și comunicare

Domeniul estetic și creativ

Domeniul om și societate

Metode de evaluare:

Expoziție cu lucrările realizate de către preșcolari/părinți și cu frumosul copac.

Responsabil proiect: Prof. Lazăr Marinela

Colaborator: Prof. Țîmpău Diana-Iuliana – director

Activități programate:

NR. CRT.	ACTIVITATEA	LOC DE DESFĂȘURARE	PERIOADA
----------	-------------	--------------------	----------

2.	„Profesorul și punctul negru” – lect. ed. „Importanța sarcinilor casnice în rândul copiilor” – discuții / prezentare	Sala de grupă	06 oct. 2023
4.	Dreptul la educație – informații despre drepturile copiilor „Copacul Educației” – mesaje ale părinților despre educație „Descoper-o pe mama, descoperă-l pe tata!” – joc senzorial	Sala de grupă	09 oct. 2023

Materiale și resurse :

Resurse umane: preșcolari
educator
părinți
director

Resurse materiale: calculator, video-proiector, TV, imagini cu drepturile copiilor, frunzulițe, carioci, copac, fișe de lucru, creioane colorate, patafix.

Rezultate așteptate:

- preșcolarii și părinții vor fi interesați de activitățile proiectului, fiind atrași de acest eveniment;

- cadrele didactice vor da dovada de profesionalism, găsind acele metode care vor face din proiect o reușită;

- rezultatele proiectului vor fi concretizate în colaje și mesaje.

Evaluarea proiectului: lucrările preșcolarilor și **„Copacul Educației – Împreună vom reuși”** realizate de către copii și părinți.

Realizări ale proiectului: Proiectul va contribui la dezvoltarea dragostei față de învățătură și dascăli, dar va crea și punți de colaborare, prietenie între copii, părinți și cadrele didactice.

O programă de activitate opțională, care ne călăuzește în lumea colorată a emoțiilor

Profesor învățământ preșcolar **Molnár Georgeta Cristina**
Grădinița cu Program Prelungit Nr.33, Satu Mare

Trăim într-o lume , în care relațiile sociale se desfășoară în mare proporție în mediul online, pe rețele de socializare și aplicații care au un impact foarte greu de controlat asupra psihicului uman. De altfel omul, încă de mic copil este pus în fața unor evenimente și provocări cu o puternică

încărcătură emoțională, care îi pun la încercare abilitățile de adaptare, însă cu cât aceste provocări sunt mai puțini posibili de văzut sau auzit fizic de către om, atât reacțiile lui vor fi din ce în ce mai ireale și neconsecvente. Vor face față întâmplărilor cu impact asupra psihicului,

oamenii care își găsesc echilibrul mental și emoțional, nu doar cei cu abilități intelectuale bine dezvoltate, cum se credea până nu demult. În unele domenii, abilitățile intelectuale sunt într-adevăr cheia succesului, însă într-o lume aflată în schimbare dinamică, omul va avea succes în viață dacă are capacitatea de adaptare foarte bine dezvoltată.

Emoțiile reprezintă o sursă de informații esențiale pentru supraviețuire, astfel autocunoașterea și dezvoltarea personală și-au câștigat importanța prin fapte și rezultate reale. În acest context omul trebuie pregătit încă de mic copil, pentru adaptarea la condițiile relațiilor sociale prin cunoașterea și respectarea normelor care îi vor ușura integrarea în viața socială. Cum la nivelul învățământului preșcolar sunt mai puțini consilieri psihopedagogi decât ar fi nevoie în comparație cu numărul preșcolarilor, revine educatoarelor și responsabilitatea de a contribui intens la dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarilor. Grădinița este acel mediu social, în care copiii au ocazia să interacționeze cu alți copii de vârsta lor, având oportunitatea de a învăța sistematic despre comportamente sociale adecvate și despre emoții, sentimente.

Educatoarele sprijină preșcolarii, și îi ajută să-și dezvolte acele competențe sociale care facilitează manifestarea unor comportamente adecvate și acceptate din punct de vedere social. Aceste comportamente vor avea consecințe pozitive asupra celor implicați (copii și adulți), și vor permite îndeplinirea propriilor dorințe, manifestând toleranță și empatie, astfel respectând și nevoile celorlalți. O programă de activitate opțională bazată pe emoții, pe autocunoaștere și relaționare cu cei din jur, consider că este eficient atât din punct de vedere didactic cât și terapeutic. Pentru susținerea acestei păreri dispun deja de experiența acelor activități de succes pe care le-am desfășurat de-a lungul

anilor, implementând în ultimii patru ani școlari câte o săptămână dedicată acestui domeniu.

În planificarea programului activităților de opțional, am cuprins competențe interpersonale referitoare la relaționarea socială și soluționarea de probleme, precum și competențe intrapersonale foarte importante, ținând cont de problemele și dificultățile de adaptare ale copiilor la programul și mediul grădiniței. Acest opțional este în așa fel conceput încât este aplicabil la nivelul mai multor arii curriculare, având desigur o latură interdisciplinară. În cadrul activităților din grădiniță, copii învață nu doar despre regulile sociale și modul de interacțiune cu ceilalți, dar și despre manifestarea corespunzătoare a emoțiilor.

Cu ajutorul nostru preșcolarii își dezvoltă competențe emoționale referitoare la trăirea, recunoașterea și înțelegerea emoțiilor și însușesc modalități sănătoase pentru exprimarea acestora. Punând accent și pe învățarea autocontrolului, copii dobândesc unele strategii de reglare emoțională adecvate vârstei, însușesc modul în care acestea pot fi gestionate corect în contextul interacțiunilor sociale, prin exemplele de socializare utilizate de către educatoare și părinți. Având în vedere că, competențele emoționale și cele sociale se influențează reciproc, prin activitățile opționalului trebuie să stimulăm, antrenăm și dezvoltăm abilitățile cognitive, emoționale și relaționale ale copilului preșcolar.

O astfel de programă de opțional are și alte **avantaje**, precum:

-Ne ajută în identificarea întârzierilor în dezvoltare, a blocajelor emoționale sau cele de comunicare, fiind posibil și crearea activităților recuperatorii;

-Contribuie la îmbunătățirea relației educatoare-copil, părinte-copil, copil-copil, prin exersarea emoțiilor și sentimentelor într-un mod sănătos, respectuos;

-Sprijină prevenirea dezvoltării deficitare a competențelor sociale și emoționale în perioada preșcolară, acesta având impact mare în viața viitorului adult;

-Asigură creșterea capacității de adaptare la cerințele școlare;

-Reduce riscul dezvoltării ulterioare a unor tulburări psihice;

-Ajută la dobândirea unor strategii care facilitează adaptarea la situații stresante;

-Dezvoltă capacități de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale orale;

Conținuturi recomandate: modalități artistice de exprimare a sentimentelor, ideilor, gândurilor și emoțiilor; valori umane și norme de conviețuire; reguli și comportamente (așa DA /așa NU); sentimente și comportamente; legătura dintre acțiunile și emoțiile noastre; responsabilități și comportamente; modalități de exprimare a gândurilor și sentimentelor (conversația, discuții libere și în grup); soluționarea problemelor, medierea conflictelor inter-și intrapersonale; stabilirea criteriilor pentru formare de perechi cu semnificație/mesaj/reprezentare opusă.

Activitățile de învățare se pot implementa sub forma de : joc didactic; audiere de texte, povești, poezii, cântece; exerciții de comunicare și situații de dialog; formulare de întrebări și răspunsuri; formulare de opinii cu privire la comportamente; exerciții de evidențiere a calităților; implementare de roluri și caractere (joc de rol); exerciții de exprimare corectă, clară, expresivă; concursuri/întreceri; activități artistico-plastice și practice; activități practic-gospodărești; jocuri pentru depășirea inhibițiilor și blocajelor emoționale; exerciții de completare a desenelor/imaginilor; exerciții de comparație și de asociere între situații și emoții pe baza unui criteriu indicat etc.

Modalități de evaluare: observarea sistematică a activității și comportamentul copiilor; jocuri-concurs interactive; prezentare de scenete/dramatizări, repovestiri; fișe de lucru individuale; desene individuale și pe echipe; autoevaluarea; aprecieri verbale și ca recompensă, autocolante cu fețe zâmbitoare; consemnări în jurnalul grupei.

Bibliografie:

- Curriculum pentru educația timpurie, MEN, 2019;
- Ghid metodologic "Activități opționale în grădiniță", Editura Alfa CCD Neamț, 2002
- Ghid practic pentru educatori "Dezvoltarea competențelor emoționale și sociale la preșcolari", Editura ASCR, Cluj-Napoca, 2010

Bune practici în învățarea prin muzică în lucrul cu elevii cu CES

Profesor învățământ preșcolar **Florescu**

Maria Raluca

Grădinița cu program prelungit Nr. 7,
Slatina, Olt

Cu ajutorul unei învățătoare dedicate, un elev cu CES are șanse mari de integrare. Orice cadru didactic care are în clasă un copil cu cerințe

educaționale speciale (CES) are nevoie de cât mai multe idei de activități pentru integrarea elevilor cu CES.

Printre marile provocări ale unui dascăl, integrarea unui elev cu cerințe educaționale speciale într-o clasă obișnuită, cu peste 30 de elevi, este, de departe cea mai mare dintre toate! Legislația este generoasă, însă nimeni nu s-a gândit până la capăt cum poate fi aplicată concret, la clasă! Cea mai bună cale rămâne, ca de fiecare dată, jocul. Și nu vorbim despre orice joc, nu poți începe direct cu „Rațele și vânătorii” dacă vrei să incluzi într-un colectiv mare un copil cu autism, ADHD sau cu tulburări de comportament, vorbim aici despre jocuri didactice perfect adaptate dezvoltării elevului cu CES pe cele patru mari arii: socializare, autonomie personală, dezvoltare cognitivă și adaptare senzorială.

Ca mamă de copil cu autism, încă de când avea el doi ani am început să bat pe la ușile grădinițelor de stat și private, însă, timp de 3 ani, nu am găsit un loc în care să se poată integra pe deplin, chiar dacă au fost perioade în care a fost însoțit de un shadow (facilitator educațional). Așa că am devenit educatoarea, apoi învățătoarea lui, am absolvit masterul de „Psihopedagogia școlii incluzive” și am aplicat zilnic strategii, jocuri, activități, care i-au ajutat pe colegii lui de clasă, pe părinții acestora, pe colegii mei, profesori, să-l cunoască pe fiul meu, să-l accepte, să-l includă în mod natural în viața lor.

Jocul de-a normalitatea (atitudinea constantă a profesorului) este „jocul” pe care un cadru didactic trebuie să-l practice zi de zi, 5 ani, cât durează ciclul primar. De la modul în care este prezentat în prima clipă elevul cu CES, la obiectivitatea cu care predă și evaluează membrii colectivului de elevi, la includerea în activități a tuturor, depinde și atitudinea copiilor față de

colegul lor special. „Doamna” este pentru copii modelul de conduită pe care îl urmează în primii ani de școală, ea este cheia pentru incluziune. Din păcate, nu toate cadrele didactice au această deschidere și de aceea auzim deseori exemple de segregare a copiilor cu cerințe educaționale speciale; dar apar din ce în ce mai des exemple de bune practici, în care școala devine a doua casă pentru astfel de elevi. Un astfel de exemplu este școala 144 din sectorul 5, unde învață și fiul meu, o școală mică, de cartier, în care atât la grădiniță, cât și la ciclul primar și gimnaziu, sunt elevi speciali aproape în fiecare clasă.

Strategii de evaluare inițială

Pe lângă documentele cu evaluări de la specialiști, profesorul trebuie să proiecteze și să implementeze diverse activități de evaluare a elevului cu CES. Până la joc, pașii metodici ar fi: observarea directă a copilului și interviul cu părinții și terapeutii, studierea documentelor de diagnostic și a recomandărilor primite de la specialiști; totul pentru cunoașterea competențelor reale ale celui mic, pentru a depista tipul de inteligență care primează, modul de învățare, aspecte care îl motivează în viața de zi cu zi. Adaptarea programei școlare este un document de maximă importanță, ce trebuie elaborat de profesorul de sprijin desemnat de CMBRAE/CRJAE, în colaborare cu învățătorul. Ea poate suferi modificări constatăte, în funcție de evoluția copilului pe parcursul unei unități de învățare sau al unui semestru. Suntem cu toții diferiți! Ce bine!

Idealul educațional european al „societății pentru toți” este pentru România un....ideal. La noi în țară incluziunea este un proces nestandardizat, nu există o strategie de aplicare a legislației în vigoare, profesorii nu au fost suficient instruiți să lucreze cu elevi cu CES, iar adaptarea materiei și a mijloacelor de predare-învățare se face neprofesionist de cele mai multe ori. Activitățile,

jocurile care au ajutat cel mai mult la integrarea copilului meu cu autism, la dezvoltarea stimei de sine, au fost în special cele axate pe mișcare, cele muzicale, logico-matematice și, mai târziu, concursurile. Dar hai să vedem și exemple concrete de jocuri pe care să le aplicați la clasă.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de socializare

„Poștașul”- este un joc iubit atât la grădiniță, cât și în clasele primare. Un copil ține o scrisoare în mână și poartă un dialog introductiv cu întregul colectiv:

-Cine este?

-Poștașul!

-Și ce ne aduce?

-O scrisoare?

-Pentru copiii care...(mănâncă, dansează, cântă la pian, se spală pe dinți etc).

Copiii încearcă să gesticuleze cât mai bine provocarea lansată de către poștaș, iar acesta îl va alege pe următorul, în funcție de cât de bine au îndeplinit sarcina.

Fiind un joc simplu, care implică mimica, mai mult decât comunicarea, elevul cu CES se va simți în largul său, va realiza că poate face aceleași lucruri cu cei din clasa lui. Starea de bine pe care o trăiește la școală un elev este cea mai puternică armă pentru integrare și pentru obținerea succesului școlar.

„Deschide urechea bine!”- cred că toată lumea cunoaște regulile simple ale acestui joc. Un elev stă pe un scaun, în fața clasei și, după ce ascultă cântecelul („Deschide urechea bine să vedem ghicești ori ba, cine te-o striga pe nume, hai ghicește, nu mai sta!”) trebuie să spună numele colegului care l-a strigat. Jocul este extrem de util pentru toți copiii care formează un nou colectiv, este o modalitate facilă de a învăța numele colegilor.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de stimulare senzorială.

Orele de muzică și mișcare; arte vizuale și abilități practice, precum și cele de joc și mișcare sunt cele mai generoase pentru includerea în programă a jocurilor senzoriale distractive pentru elevii cu CES. Iată câteva exemple care vor cuceri întregul colectiv: Cursa broșcuțelor. Într-o cutie se pun două broșcuțe făcute din hârtie (origami). Fiecare copil primește câte un pai de suc în care trebuie să sufle până când animălușul său ajunge la linia de final. Activitățile care implică suflatul ajută de asemenea și la corectarea dificultăților de vorbire, pronunție a sunetelor.

Modelaj din aluat – copiii amestecă făină cu apă și din aluatul rezultat pot modela animăluțe, figuri geometrice, oameni de zăpadă, etc. După uscare, își pot picta figurinele cu acuarele de apă. Împerechează obiectele după sunet- în cutiute mici de plastic (gen de surpriză de ou Kinder) se ascund diverse obiecte mici: boabe de fasole, bănuți, mărgele, bomboane etc. Copiii trebuie să agite fiecare recipient și să le potrivească după sunetul emis, două câte două.

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de autonomie personală

Numită ludoterapie, terapie ocupațională, acțiunea de stimulare a autonomiei personale se poate face și la școală, nu numai la ședințele de terapie individuală, doar că un pic altfel, împreună cu elevii tipici!

Astăzi ne ordonăm lucrurile! Fiecare copil trebuie să își deseneze propriul simbol ori să-și scrie numele complet pe dulapul sau pe portofoliul personal, pe care să-l recunoască cu ușurință. Odată pe săptămână, profesorul îi îndrumă pe copii să-și ordoneze lucrările, proiectele, testele. Elevii cu CES pot învăța, prin această acțiune repetată, că toate lucrurile au

locul lor la școală, că trebuie să aibă grijă de obiectele personale. Jocurile de rol – sunt ideale pentru orice arie de dezvoltare, dar, în cazul autonomiei personale, elevii speciali pot învăța ușor principii esențiale ale vieții de zi cu zi: „De-a magazinul”, „La spectacol”, „În vizită la muzeu”, „În excursie”, „Curățenie în camera mea”. Observând de fiecare dată comportamentul colegilor, imitându-l și generalizând fiecare noțiune dobândită într-o situație reală, autonomia personală va fi îmbunătățită semnificativ. Exerciții perceptiv-motrice de orientare și organizare temporală: „Mergi în ritmul dat de mine!”, „Baloanele cu zilele săptămânii”, „Stai pe roșu, treci pe verde!”; exercițiu-joc de memorare a zilelor săptămânii; exercițiu-joc de asociere a momentelor zilei cu activitățile corespunzătoare („Orarul în imagini”).

Activități pentru integrarea elevilor cu CES: Jocuri de dezvoltare cognitivă

Gândirea, memoria, atenția, motivația, creativitatea reprezintă elemente esențiale în obținerea reușitei școlare. Elevul cu CES trebuie să urmeze o programă adaptată conform cu nivelul dezvoltării sale intelectuale. Profesorul poate folosi însă câteva trucuri, care-l vor ajuta pe cel mic să învețe cu ușurință:

* folosirea în predare a mijloacelor audio-vizuale (în cazul elevilor cu ADHD și autism au un randament destul de bun)

* evaluarea prin metoda proiectelor (și nu prin teste de evaluare clasice care de obicei au și limită de timp în rezolvarea lor)

* jocuri de sinteză perceptuală în cadrul software-ului educativ (manuale digitale) înlocuirea scrisului de mână cu cel de tipar sau chiar folosirea calculatorului la majoritatea materiilor (da, legea permite asta!)

* alegerea diverselor jocuri didactice precum: jocuri cu elemente de abstractizare și generalizare, jocul omisiunilor (excluderea elementelor nepotrivite dintr-un ansamblu/ sesizarea elementelor lipsă dintr-un ansamblu); jocuri asociative („Jocul categoriilor”, „Familia de animale”; „Salata de legume”; „Care este casa lui?”, „La ce folosește ...?”); – jocul ghicitorilor.

Bibliografie

[Terapie prin muzică și dans la copiii cu CES | Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Cluj-Napoca \(cseicluj.ro\)](https://www.cseicluj.ro/blog/terapie-prin-muzic%C4%83-%C8%99i-dans-la-copiii-cu-ces)

<https://www.cseicluj.ro/blog/terapie-prin-muzic%C4%83-%C8%99i-dans-la-copiii-cu-ces>

Individualizarea predării

Profesor învățământ preșcolar **Tahir Luiza Veronica**
Grădinița cu P.P. 'PHOENIX', Craiova

Noua reformă a învățământului pune accent pe adaptarea conținuturilor de învățare la particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor în vederea dezvoltării depline a personalității acestora.

Scopul învățământului modern este de a utiliza structuri, conținuturi și forme de organizare care să faciliteze dezvoltarea intelectuală a elevului și valorificarea pe deplin a posibilităților și aptitudinilor. Începând cu ciclul primar se urmărește îmbunătățirea rezultatelor școlare prin valorificarea potențialului fiecărei vârste.

Activitatea didactică diferențiată cu elevii diagnosticați cu cerințe educative speciale

presupune adaptarea învățământului la particularitățile individuale ale elevilor.

Diferențierea activității presupune cunoașterea și folosirea particularităților individuale cu scopul de a-l ajuta pe elev să se dezvolte la nivelul la care îi permit posibilitățile sale prin eforturi progresive.

“Instruirea diferențiată nu prezintă doar o cerință care privește doar un aspect sau altul al procesului complex de instruire sau educare a elevilor, ci un principiu general care vizează activitatea de învățământ atât ca macrosistem, cât și componentele sale, ca microsisteme. Ea constituie un imperativ al învățământului din vremea noastră și, ca urmare, trebuie concepută o veritabilă strategie de organizare și desfășurare a aceste.

“Principiul individualizării și diferențierii învățării exprimă necesitatea adaptării (potrivirii) dinamice a încărcăturii cognitive și acționale a conținuturilor și strategiilor instructiv-educative atât la particularitățile psiho-fizice ale fiecărui elev cât și la particularitățile diferențiate, relativ comune unor grupe de elevi în vederea dezvoltării lor integrale ca personalitate și profesionalitate.”

Se va sigura, astfel, interacțiunea dintre particular și general în educație, dintre obiect și subiect, dintre strategiile de educație de grup cu cele de educație individuală.

Potrivit “Declarației drepturilor omului” (ONU-1948) “ființele umane au drepturi și șanse egale de dezvoltare și manifestare.” Ființele umane nu se nasc identic din punct de vedere al posibilităților psihice, fizice, al condițiilor dezvoltare și manifestare. Fiecare ființă umană se naște și se dezvoltă diferit. În funcție de acțiunea unor factori interni și externi fiecare individ ajunge să aibă pe lângă particularități psihice și fizice relativ comune, particularități psihice și

fizice specifice care-l individualizează conferindu-i unicitate.

În prezent mentalitatea colectivă în legătură cu inegalitatea de șanse în dezvoltare a evoluat promovând ideea că fiecare ființă umană este destinată să ajungă la succes. Acceptarea concepției că inegalitatea psiho-fizică nu duce în mod automat la inegalitatea de șanse în dezvoltare și că tratarea individuală și diferențiată a ființei umane poate să aducă contribuții importante la dezvoltarea personalității este binevenită.

Principiul individualizării și diferențierii se regăsește și în lucrarea „Pedagogie”, a lui Constantin Cucoș. “Acest principiu atenționează asupra faptului că este bine să pornim de la datele persoanei de educat, de la natura sa interioară și să nu forțăm nepermis de mult peste limitele pe care le îngăduie vârsta și caracteristicile individuale. Educația în conformitate cu natura (fie în sensul imprimat de J.A.Comenius, după care este indicat să luăm lecții de la grădinar, care nu forțează natura, fie în sensul dat de J.J.Rousseau, după care suntem obligați să respectăm natura interioară a copilului, să plecăm de la aceasta) pare a fi o regulă de aur. În măsura în care este pusă în paranteză persoana, efectul educativ este diminuat sau nul. Nu ne putem juca sau nu putem face experimente cu mintea și sufletul copiilor. Firea omenească își are un mers firesc care trebuie cunoscut și respectat. Tot ce se dă elevilor va fi dimensionat în raport cu psihicul lor, conținuturile ideatice vor fi relativizate la vârste și persoane, relația dintre profesor și elev va fi reglată permanent în funcție de permisivitatea situațiilor psihologice.”

Principiul menționat își găsește aplicabilitate și relația ce se stabilește între învățare și dezvoltare. Se știe că apariția și dezvoltarea structurilor cognitive superioare se face prin învățare și

exersare. Ideile noi sunt însușite prin intermediul structurilor de cunoaștere deja existente care, la rândul lor, suportă o transformare permanentă în raport cu datele noi, interiorizate de subiect sau cu noile realități sociale cu care acesta interacționează. Învățarea se va face în raport cu “zona proximei dezvoltări” în sensul că se va da elevului maximum din ceea ce el poate să asimileze la un moment dat și care îi permite dezvoltarea psihică în perspectivă.

Fiecare individ, și implicit fiecare elev are propria individualitate „compusă”, din aspecte precum: trăsături psihologice, aspecte neurologice, nivel al dezvoltării intelectuale, volum de achiziții și experiența de viață.

Trăsăturile psihologice fac referire la unele însușiri psihice precum aptitudinile, aspectele temperamentale, caracterul și structuri afectiv emoționale distincte precum interesele, aspirațiile, convingerile, trebuințele.

Fondul neurofiziologic este reprezentat, în principal, de particularitățile funcționale ale sistemului nervos și ale analizatorilor;

Fiecare copil are un anumit nivel de dezvoltare intelectuală. Unii memorează mai lent și gândesc mai greu, alții mai repede dar superficial. Sunt elevi care au un spirit de observație mai dezvoltat iar alții mai puțin dezvoltat. Unii au un volum de cunoștințe, priceperi și deprinderi mare, iar la alții acesta este de nivel mediu.

Un factor care susține ideea de individualitate este reprezentat de experiență de viață și un anumit stil de învățare.

Pentru a obține rezultate optime în procesul instructiv-educativ este important ca profesorul să cunoască toate aceste particularități. În funcție de acestea el va găsi și va folosi metode și

procedee corespunzătoare pentru a asigura dezvoltarea intelectuală și succesul la învățatura al fiecărui elev. Cunoașterea și respectarea particularităților individuale este în concordanță cu cerințele unui învățământ modern și democratic. Rolul educației nu este de a uniformiza oamenii, ci de a-i ajuta să-și atingă potențialul maxim. Procesele psihice individuale: percepția, gândirea, limbajul, inteligența, atenția, memoria, emotivitatea ș.a. capătă nuanțe diverse de la individ la individ. Cadrul didactic este obligat să țină cont și să trateze diferențiat aceste calități psihice individuale.

Chiar dacă profesorul cunoaște și respectă particularitățile psihice specifice fiecărei vârste și particularitățile individuale specifice fiecărui elev, acest lucru nu elimină și nu diminuează dificultățile din activitatea elevilor sau efortul de gândire necesar pentru înlăturarea lor. O simplă potrivire a conținutului informativ cu metodele de acțiune în funcție de particularitățile de vârstă nu este suficientă pentru a obține rezultate optime. Acest lucru se poate obține numai prin stabilirea unor obiective realiste, dozarea optimă a timpului, a efortului, a încărcăturii informaționale

. Astfel pentru a impulsiona dezvoltarea unor capacități intelectuale, cunoștințele transmise trebuie să prezinte un anumit grad de generalitate, să fie racordate la potențialitățile din “zona proximei dezvoltări” și să poată fi depășite prin eforturi intelectuale susținute.

Însă, aceste dificultăți trebuie să fie dozate în mod realist, în funcție de posibilitățile intelectuale ale elevilor și de volulmul de cunoștințe, priceperi și deprinderi însușite de ei. Dozarea gradului de generalitate al cunoștințelor și transmiterea gradată a acestora presupune respectarea unor reguli în predare și învățare. Dintre acestea putem aminti : trecerea de la ușor la greu, trecerea de la simplu la complex, trecerea de la cunoscut la necunoscut (adică de la cunoștințe însușite anterior la cunoștințe noi, a căror înțelegere este condiționată de legătura acestora cu cele vechi), regula unității și alternanței între concret și abstract, între particular și general (aceasta înseamnă că în predare-învățare trebuie să se pornească de la exemple și fapte concrete ce vor fi analizate și interpretate pentru elaborarea generalizărilor și invers, pornindu-se de la prezentarea unor noțiuni, definiții, reguli, principii, teoreme pentru ca elevul să opereze cu ele în analiza și interpretarea unui material concret și să identifice astfel generalul în particular).

În concluzie, clasa, din învățământul de masă, cu care lucrează profesorul în mod frontal este un grup neomogen, în care sunt elevi cu capacități de muncă diferite, cu aptitudini și interese diferite, cu ritm de muncă diferit. Activitatea diferențiată a activității aduce variația de forme și metode în activitățile didactice. Acest termen, de predare diferențiată, se referă atât la structura și conținutul

învățământului, cât și la organizarea activității didactice, la metodologia aplicată și la mijloacele de învățământ folosite.

Procesul de individualizare a activității didactice se referă , de regulă, la tehnica didactică, tratarea adecvată a unor elevi în desfășurarea lecțiilor, folosirea sarcinilor de muncă independentă în clasă și pentru acasă, o modalitate adecvată de prezentare a conținutului în concordanță cu particularitățile acestora.

Deosebiri individuale sunt o realitate, iar tipul și gradul lor de dezvoltare sunt, de multe ori, ușor de sesizat.

Bibliografie

1. Verza, E. , Caracteristicile dislaliei și disgrafiei la școlari, în *Analele Universității București*", E.D.P. 1981
2. Gheorghiu, Florina, „Modalități de intervenție personalizată în cadrul învățământului integrat, Presa Universitară Clujeană, Cluj Napoca 2005
3. Radu, T. Ion – Învățământ diferențiat. Concepții și strategii, EDP, București, 1978
- Cucoș, Constantin – Pedagogie, Editura Polirom, 2000
5. A. Manolace – Pedagogia, EDP București, 1964
6. Marian Barbu, Alexandru Gheorghe, Areta Dobrescu- Matodica predării limbii și literaturii române, Ed. „Gheorghe Alexandru,, Craiova 2003
7. Dottrens, Robert, A educa și a instrui , EDP, 1970

ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR

Analiza de impact: utilizarea tehnologiei digitale și a platformelor educaționale în învățământul pentru elevi cu nevoi speciale în clasa a IV-a (Studiu de specialitate)

Profesor învățământ primar **Dobre Raluca Monica**
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă "Sf. Vasile" Craiova, județul Dolj

Introducere

În prezent, tehnologia digitală a devenit o parte integrantă a educației și poate avea un impact semnificativ asupra procesului de învățare, în special pentru elevii cu nevoi speciale. Ca învățător la clasa a IV-a, cu o grupă de elevi cu nevoi speciale, am avut oportunitatea de a explora modul în care utilizarea tehnologiei digitale și a unor platforme educaționale precum platforma TEACH, Wordwall, Prezi, Kahoot, Genially și Nearpod au influențat rezultatele școlare ale elevilor mei. Această analiză se va concentra pe experiența mea în utilizarea acestor resurse digitale și pe modul în care acestea au contribuit la îmbunătățirea învățării și dezvoltării elevilor cu nevoi speciale.

Capitolul 1: Context și Motivație

Pentru a înțelege mai bine impactul tehnologiei digitale și a platformelor educaționale, este important să înțelegem contextul și motivația pentru utilizarea lor în învățământul elevilor cu nevoi speciale.

Înainte de a explora impactul tehnologiei digitale în procesul de învățare al elevilor cu nevoi speciale, este important să înțelegem contextul în care am lucrat și motivația pentru a integra această tehnologie în clasă. Școala la care predau are o populație diversă de elevi, inclusiv elevi cu dizabilități de învățare, nevoi de adaptare și dificultăți de atenție. Obiectivul meu a fost să creez un mediu de învățare inclusiv și să ofer acces egal la o educație de calitate pentru toți elevii.

1.1. Contextul Școlii

Școala în care predau are o populație diversă de elevi cu diferite tipuri de dizabilități: de învățare, nevoi de adaptare și dificultăți de atenție, tulburări din spectrul autist, Sindrom Down, etc. Scopul nostru este de a oferi o educație de calitate și de a dezvolta abilitățile fiecărui elev, adaptându-ne nevoilor lor individuale.

1.2. Motivația

Motivația pentru utilizarea tehnologiei digitale și a platformelor educaționale a fost să oferim acces egal la o educație de calitate pentru toți elevii, să sprijinim diferite stiluri de învățare și să creăm un

mediu de învățare inclusiv, în care fiecare elev să se simtă valorizat și susținut.

Capitolul 2: Utilizarea Platformei TEACH

Platforma TEACH este o platformă educațională ce oferă un mediu virtual pentru predare și învățare. Am utilizat platforma TEACH pentru a facilita comunicarea și accesul la resurse educaționale pentru elevii mei cu nevoi speciale.

2.1. Comunicare și Colaborare

Platforma TEACH a permis comunicarea eficientă între profesori, elevi și părinți. Am putut să încărcăm materiale educaționale, să creăm sarcini și teste online și să monitorizăm progresul fiecărui elev.

2.2. Adaptabilitate

Platforma TEACH a oferit flexibilitate în predarea și evaluarea conținutului. Am putut adapta lecțiile pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor cu dizabilități de învățare.

Capitolul 3: Utilizarea Platformei Wordwall

Wordwall este o platformă interactivă ce permite crearea și partajarea de activități educaționale, cu accent pe dezvoltarea vocabularului și a abilităților de citire. În clasa mea, am utilizat Wordwall în următoarele moduri:

3.1. Crearea Jocurilor Educaționale

Am utilizat Wordwall pentru a crea jocuri interactive, precum puzzle-uri cu cuvinte și exerciții de asocieri de imagini, pentru a ajuta elevii să își îmbunătățească vocabularul și abilitățile de citire.

3.2. Personalizarea Învățării

Platforma Wordwall ne-a permis să personalizăm învățarea, oferindu-ne posibilitatea de a crea activități adaptate pentru fiecare elev în parte, în funcție de nivelul lor de dezvoltare.

Platforma Wordwall oferă opțiuni de personalizare, permițându-mi să adaptez activitățile la nevoile individuale ale elevilor. Am putut crea seturi de cuvinte specifice fiecărui elev și să ajustez nivelul de dificultate.

3.3. Impactul Platformei Wordwall

Impactul utilizării platformei Wordwall asupra rezultatelor școlare ale elevilor cu nevoi speciale a fost semnificativ. Am observat următoarele beneficii:

- **Îmbunătățirea vocabularului:** Elevii și-au îmbunătățit vocabularul și au dobândit mai multă încredere în abilitățile lor de citire. Cu ajutorul activităților interactive, ei au putut învăța și reține cuvintele mai ușor.
- **Angajament sporit:** Elevii au arătat o mai mare motivație și angajament în timpul activităților Wordwall. Jocurile au făcut învățarea distractivă și au încurajat competiția prietenoasă.
- **Evaluare și monitorizare:** Wordwall a permis evaluarea progresului individual al fiecărui elev, permițându-mi să identific rapid nevoile de îmbunătățire și să adaptez instruirea.

Capitolul 4: Utilizarea Platformei Prezi

Prezi este o platformă de creare a prezentărilor interactive, care depășește formatul tradițional al prezentărilor, precum PowerPoint.

4.1. Vizualizare Eficientă a Informațiilor

Am utilizat Prezi pentru a organiza și prezentare informații într-un mod vizual atractiv, ceea ce a facilitat înțelegerea conținutului pentru elevii cu dificultăți de citire sau înțelegere.

4.2. Interacțiune Crescută

Elevii au avut oportunitatea să contribuie la crearea prezentărilor interactive și să participe activ la prezentarea conținutului, ceea ce i-a implicat și i-a ajutat să se conecteze la materie.

4.3. Impactul Platformei Prezi

Impactul utilizării platformei Prezi a fost evident în performanța elevilor cu nevoi speciale:

- **Înțelegere îmbunătățită:** Elevii au prezentat o mai bună înțelegere a conținutului prezentat în Prezi, iar capacitatea lor de a face conexiuni între concepte s-a dezvoltat semnificativ.
- **Încredere crescută:** Participarea activă la crearea prezentărilor a crescut încrederea elevilor în capacitățile lor academice și în capacitatea lor de a contribui la învățare.

Capitolul 5: Utilizarea Platformei Kahoot

Kahoot este o platformă de jocuri educaționale bazate pe întrebări și răspunsuri.

5.1. Engajament Sporit

Jocurile Kahoot au fost interactive și competitive, motivând elevii să participe activ și să își testeze cunoștințele.

5.2. Evaluare Instantanee

Am putut monitoriza progresul elevilor în timp real, identificând zonele în care aceștia puteau necesita sprijin suplimentar.

5.3. Impactul Platformei Kahoot

Utilizarea platformei Kahoot a avut un impact pozitiv asupra rezultatelor școlare ale elevilor cu nevoi speciale:

- **Îmbunătățirea retenției de informații:** Jocurile Kahoot au ajutat elevii să-și consolideze cunoștințele și să își amintească informațiile într-un mod distractiv.
- **Competiție sănătoasă:** Participarea la jocurile Kahoot a crescut motivația elevilor și le-a dezvoltat spiritul de competiție, încurajându-i să își depășească propriile limite.

Capitolul 6: Utilizarea Platformei Genially

Genially este o platformă pentru crearea conținutului interactiv și prezentărilor multimedia.

6.1. Vizualizare Adaptată

Am creat materiale interactive personalizate pentru fiecare elev, adaptate stilului și ritmului lor de învățare.

6.2. Suport Vizual

Conținutul interactiv și grafic al platformei Genially a facilitat înțelegerea conținutului pentru elevii cu dificultăți de citire sau înțelegere.

6.3. Impactul Platformei Genially

Impactul utilizării platformei Genially a fost semnificativ în procesul de învățare al elevilor cu nevoi speciale:

- **Îmbunătățirea înțelegerii complexității:** Genially a facilitat înțelegerea conținutului complex, permițând elevilor să exploreze informațiile într-un mod interactiv și adaptat nivelului lor de înțelegere.
- **Motivația crescută:** Elevii au fost mai motivați să participe la activitățile Genially datorită caracterului lor interactiv și atractiv.

Capitolul 7: Utilizarea Platformei Nearpod

Nearpod este o platformă de învățare interactivă care permite profesorilor să creeze lecții interactive și să monitorizeze progresul elevilor.

7.1. Interacțiune Activă

Elevii au putut participa la lecții și activități în timp real, permițându-le să își exprime gândurile și să răspundă la întrebări într-un mediu controlat.

7.2. Personalizarea Învățării

Profesorii au putut adapta lecțiile pentru a răspunde nevoilor individuale ale elevilor, facilitând înțelegerea și reținerea conținutului.

7.3. Impactul Platformei Nearpod

Impactul utilizării platformei Nearpod a fost evident în dezvoltarea rezultatelor școlare ale elevilor cu nevoi speciale:

- **Îmbunătățirea performanțelor academice:** Elevii au prezentat îmbunătățiri semnificative în performanța lor academică, inclusiv în rezultatele testelor și în evaluările în clasă.
- **Creșterea încrederii în sine:** Elevii au dezvoltat o încredere mai mare în propriile lor abilități și s-au simțit mai confortabil în a împărtăși ideile și opinii în timpul lecțiilor Nearpod.

Capitolul 8: Impactul Utilizării Tehnologiei Digitale și a Platformelor Educaționale

Cu toate beneficiile pe care le-au adus platformele digitale în procesul de învățare al elevilor cu nevoi speciale, au fost și provocări de abordat:

- **Necesitatea supervizării:** Elevii au avut nevoie de supervizare constantă pentru a se asigura că utilizează tehnologia în mod responsabil și eficient.
- **Asigurarea accesului:** Pentru a utiliza platformele digitale, este necesar să fie asigurat accesul la echipamente și conexiune la internet pentru toți elevii.

8.1. Creșterea Motivației

Utilizarea tehnologiei digitale și a platformelor educaționale a crescut motivația elevilor pentru învățare. Activitățile interactive și jocurile au făcut procesul de învățare mai atractiv și distractiv.

8.2. Îmbunătățirea Performanțelor Școlare

Rezultatele școlare ale elevilor cu nevoi speciale au cunoscut îmbunătățiri semnificative. Aceștia și-au îmbunătățit vocabularul, abilitățile de citire și înțelegere, iar evaluările lor au reflectat această dezvoltare.

8.3. Dezvoltarea Abilităților Sociale

Platformele educaționale interactive au promovat colaborarea și comunicarea între elevi, dezvoltând abilitățile lor sociale și relaționale.

Capitolul 9: Provocări și Soluții

În ciuda beneficiilor evidente, utilizarea tehnologiei digitale și a platformelor educaționale a fost însoțită de provocări:

9.1. Necesitatea Supervizării

Elevii au avut nevoie de supervizare constantă pentru a se asigura că utilizează tehnologia în mod responsabil și eficient. Am implementat reguli clare și instrucțiuni pentru utilizarea corectă a resurselor digitale.

9.2. Accesibilitatea Tehnologiei

Asigurarea accesului la echipamente și conexiune la internet pentru toți elevii a fost o preocupare. Am colaborat cu școala și părinții pentru a furniza resursele necesare.

Capitolul 10: Concluzii și Recomandări În concluzie, utilizarea tehnologiei digitale și a platformelor educaționale precum platforma TEACH, Wordwall, Prezi, Kahoot, Genially și Nearpod a avut un impact semnificativ și pozitiv asupra rezultatelor școlare ale elevilor cu nevoi speciale în clasa a IV-a. Aceste platforme au oferit oportunități pentru personalizarea instruirii, creșterea motivației și dezvoltarea abilităților elevilor. Cu toate acestea, este esențial să se asigure supervizarea adecvată și accesul egal la tehnologie pentru a maximiza beneficiile pentru toți elevii. Utilizarea responsabilă și eficientă a tehnologiei digitale poate fi un instrument puternic pentru a sprijini dezvoltarea elevilor cu nevoi speciale în procesul lor de învățare.

Recomandările pentru viitor includ continuarea utilizării tehnologiei digitale în procesul de învățare, investiții în resurse tehnologice și formare pentru cadrele didactice, și dezvoltarea unui curriculum adaptat nevoilor specifice ale elevilor cu dizabilități. Este esențial să se continue explorarea și implementarea tehnologiei digitale pentru a asigura o educație inclusivă și de calitate pentru toți elevii, indiferent de nevoile lor individuale.

Rolul profesorilor și al elevilor în epoca digitală

Profesor învățământ primar **Paraschiv Elena**
Școala Gimnazială „Florin Comișel” Ploiești

Mediul educațional contemporan reprezintă un creuzet pentru convergența dintre paradigmele pedagogice și evoluția tehnologică. Pe fondul progresului implacabil al erei digitale, sala de clasă convențională, cândva limitată la dimensiunile spațiale și temporale ale fizicii, a suferit o metamorfoză profundă. Imaginea chintesențială a elevilor care sunt instruiți de către un profesor ce utilizează instrumente tradiționale a fost înlocuită de o tapiserie complexă de modalități educaționale mediate digital (4,5).

Ascensiunea tehnologiei digitale în cadrul educației transcende limitele unei tendințe trecătoare; mai degrabă, ea întruchipează o revoluție omniprezentă în însăși structura predării și învățării. Articolul de față se lansează într-o cercetare sistematică în domeniul labirintic al acestei transformări digitale. Acesta explorează cu meticulozitate fațetele multiple ale acestei transformări, încapsulând meritele și provocările sale, precum și rolurile în evoluție asumate de profesori și de elevi (3).

Rolul profesorilor în era digitală

În era digitală, profesorii se află în epicentrul unei transformări educaționale profunde, rolurile lor evoluând pentru a răspunde cerințelor unei clase digitale. Predarea tradițională cedează locul unei abordări mai dinamice și mai facilitatoare, în care cadrele didactice acționează ca ghizi și mentori, mai degrabă decât ca simple surse de informație. Aceștia sunt catalizatori pentru gândirea critică și rezolvarea problemelor, stimulând competențele digitale și analitice ale elevilor (2).

Profesorii se adaptează la acest peisaj educațional în schimbare, adoptând tehnologia ca parte integrantă a setului lor de instrumente. Aceștia valorifică resursele digitale pentru a crea medii de învățare atractive, curatoria conținutului online și utilizează informații bazate pe date pentru a adapta instruirea la nevoile individuale ale elevilor.

Totodată, dezvoltarea profesională joacă un rol esențial în a-i ajuta pe profesori să valorifice eficient potențialul tehnologiei. Formarea și perfecționarea continuă le permit cadrelor didactice să rămână la curent cu cele mai recente tehnologii educaționale și abordări pedagogice. Aceasta le permite cadrelor didactice să integreze cu încredere instrumentele digitale în predarea lor, să personalizeze instruirea și să le ofere elevilor competențele necesare pentru a avea succes în era digitală (1).

În esență, în era digitală, profesorii reprezintă ”cheia de boltă” în furnizarea unei educații de calitate. Adaptabilitatea lor, angajamentul față de dezvoltarea profesională și capacitatea de a naviga în peisajul educațional în continuă evoluție sunt esențiale în pregătirea elevilor pentru un viitor care este din ce în ce mai mult modelat de tehnologie. Prin eforturile lor, cadrele didactice se asigură că tehnologia este mai degrabă un puternic facilitator al învățării decât o simplă distragere a atenției, promovând o generație de gânditori critici și pricepuți în domeniul digital (7).

Rolul elevilor în era digitală

În era digitală, pregătirea elevilor pentru viitor implică echiparea acestora cu un set versatil de aptitudini și competențe. În centrul acestei pregătiri se află alfabetizarea digitală, care se extinde dincolo de simpla abilitate de a utiliza dispozitive digitale. Ea cuprinde o înțelegere profundă a modului în care funcționează sistemele digitale, capacitatea de a evalua informațiile online în mod critic și o comunicare eficientă în domeniul digital (7).

Gândirea critică merge mână în mână cu alfabetizarea digitală, deoarece elevii trebuie să învețe să navigheze cu discernământ în marea imensă de informații disponibile online. Această abilitate le permite să analizeze, să sintetizeze și să evalueze informații din diverse surse, favorizându-le capacitatea de a lua decizii în cunoștință de cauză și de a rezolva probleme complexe (1).

Adaptabilitatea este o altă trăsătură vitală pentru viitorul digital. Într-un peisaj tehnologic care evoluează rapid, elevii trebuie să fie deschiși la schimbare și capabili să învețe și să se adapteze la noi instrumente și platforme. Ei au nevoie de agilitatea de a pivota și de a dobândi noi competențe pe măsură ce tehnologia avansează (3).

În plus, este esențial să se încurajeze conștientizarea securității cibernetice. Pe măsură ce elevii se implică în lumea digitală, ei trebuie să înțeleagă importanța protejării informațiilor lor personale și să recunoască riscurile asociate activităților online.

Viitorul școlii în era digitală

Viitorul școlii în era digitală promite să fie o călătorie dinamică și transformatoare, impulsionată de tehnologiile emergente și de paradigmele educaționale în evoluție. Având în vedere ritmul rapid al progresului tehnologic, mai

multe tendințe cheie sunt susceptibile de a redefini peisajul educației (1).

În primul rând, tehnologiile de realitate augmentată și virtuală (AR/VR) sunt pregătite să revoluționeze modul în care elevii se implică în conținut. Experiențele de învățare imersivă vor transporta elevii la evenimente istorice, planete îndepărtate sau chiar lumi microscopice, îmbunătățind înțelegerea și implicarea.

Inteligența artificială (AI) va continua să joace un rol esențial în educație, personalizând traseele de învățare, automatizând sarcinile administrative și oferind feedback în timp real atât profesorilor, cât și elevilor. Algoritmii de învățare automată se vor adapta la stilurile individuale de învățare, asigurându-se că nevoile fiecărui elev sunt satisfăcute în mod eficient (2).

Tehnologia Blockchain ar putea revoluționa acreditarea și verificarea acreditărilor, permițând studenților să stocheze și să împărtășească în siguranță realizările și certificările lor academice, remodelând în cele din urmă structurile tradiționale de diplome. În plus, modelele de învățare online și mixte vor deveni din ce în ce mai răspândite, permițând studenților să aibă acces la o educație de înaltă calitate indiferent de constrângerile geografice (6).

Concluzie

În concluzie, imperativul adaptării la era digitală în educație nu poate fi supraestimat. Aceasta reprezintă o transformare esențială care deține cheia pregătirii elevilor pentru o lume profund influențată de tehnologie. Avantajele sunt clare: acces îmbunătățit la informații, învățare personalizată, colaborare îmbunătățită și experiențe captivante și interactive. Cu toate acestea, trebuie să rămânem vigilenți în ceea ce

privește provocările, inclusiv decalajul digital, preocupările legate de confidențialitate, dependența excesivă de tehnologie și potențialele schimbări în dinamica profesor-elev.

Pentru a naviga cu succes în acest peisaj educațional în evoluție, trebuie să încurajăm dialogul și inovarea continuă. Educația trebuie să rămână un sector dinamic și adaptabil, în care părțile interesate colaborează pentru a valorifica întregul potențial al tehnologiei, atenuând în același timp riscurile acesteia. Acest lucru presupune o dezvoltare profesională continuă pentru profesori, dezvoltarea unor măsuri solide de confidențialitate și securitate.

În timp ce îmbrățișăm era digitală, trebuie să ne amintim că inima educației constă în abilitarea indivizilor de a gândi critic, de a se adapta la schimbare și de a rezolva probleme complexe. Tehnologia este un instrument, iar eficiența sa depinde de modul în care o integrăm în procesul educațional. Prin încurajarea unei culturi a inovării și a dialogului, ne putem asigura că era digitală în educație este marcată nu numai de progres, ci și de incluziune și de urmărirea neîncetată a unei educații de calitate și accesibile în mod echitabil pentru toți.

BIBLIOGRAFIE

1. Andyani, H., Setyosari, P., Wiyono, B., & Djatmika, E. (2020). Does technological pedagogical content knowledge impact on the use of ict in pedagogy?. *International Journal of Emerging Technologies in Learning (iJET)*, 15(03), 126. <https://doi.org/10.3991/ijet.v15i03.11690>
2. Fanreza, R. (2018). *The Quality of Teachers in Digital Era*.
3. Ghosh, S., Muduli, A., & Pingle, S. (2021). Role of e-learning technology and culture on learning agility: an empirical evidence. *Human Systems Management*, 40(2), 235-248. <https://doi.org/10.3233/hsm-201028>
4. Hanzel, P. (2018). *Digital Technologies In Education*. *Edulearn18 Proceedings*.
5. Hashim, H. (2018). *Application of Technology in the Digital Era Education*.
6. Kholishotulaila, S. (2022). Benefits provided by blockchain technology in the field of education. *Blockchain Frontier Technology*, 1(2), 74-83. <https://doi.org/10.34306/bfront.v1i2.59>
7. Sousa, R.D., Karimova, B., & Gorlov, S.I. (2020). *Digitalization as a New Direction in Education Sphere*. *E3S Web of Conferences*.

Strategii terapeutice utilizate în corectarea tulburărilor de scris-citit la elevul deficient mental

Profesor psihopedagog **Șchiopu Alexandra**
Școala Gimnazială „M. Montessori” Bacău

Procesul de formare a deprinderilor de scris-citit este perturbat la elevul deficient mintal, datorită faptului că desfășurarea acestuia presupune o interacțiune a mai multor factori care țin de dezvoltarea psihică generală, de dezvoltarea motricității fine, a achizițiilor verbale și a conduitei verbale, la care se adaugă motivația și interesul copilului. Succesul acestei etape este condiționat de activitățile ce dezvoltă cogniția, motricitatea, analiza și sinteza, auzul fonematic, formarea capacităților de a fi atent, de a persevera din etapa **pre-abcedară**, corespunzătoare clasei I (din școala specială) pentru elevii ce prezintă diagnosticul psihologic de deficiență mintală ușoară/moderată, mergând uneori până la clasa a IV-a în cazul elevilor cu deficiență mintală severă/asociată.

În această etapă sunt realizate exerciții diverse, desfășurate sub formă de joc, prin utilizarea principiilor Montessori, permițându-i astfel copilului să avanseze în ritmul său, să observe liber, apoi să „facă singur” pentru a înțelege și a asimila ceea ce observă și experimentează. Aria pentru **“dezvoltarea limbajului”** (potrivit metodei Montessori) cuprinde materiale speciale și activități pentru asimilarea și dezvoltarea limbajului sub toate formele (auzit, vorbit, scris, citit): exerciții-joc de tipul: *“Să găsim ceva care începe cu sunetul...”* - prin explorarea obiectelor din cabinetul logopedic, aflate în diverse raporturi spațiale unele în relație cu celelalte; *“Ghicește obiectul ascuns în făină”*; *“Ritmul cuvintelor”* - cu

marcarea fiecărei silabe prin bătăi din palme; *“Jocul silabelor”* - prin conștientizarea ultimei silabe din cuvântul inițial dat și găsirea unui alt cuvânt care să înceapă cu aceea silabă; *“Găsește rima!”* - din strofă se pronunță primul vers complet, iar copiii trebuie să intuiască cuvântul simbolizat din versul următor („În livadă văd un moș/Strângând mere într-un ...”); *„EU SPUN ... TU SPUI ...”* - copilul va forma un lanț al cuvintelor, înlocuind una din litere (de la începutul, mijlocul sau sfârșitul cuvântului) cu o alta, pentru a forma un cuvânt nou, având suport imagistic pentru fiecare răspuns („Eu spun *car*, tu spui *cal*; eu spun *cal*, tu spui *cor*; eu spun *cor*, tu spui *nor* etc.); trasarea cu degetul în făină/griș/nisip a formelor/literelor mari de tipar; *„Mici propoziții absurde”* - căutarea cuvintelor care încep cu un anumit sunet, întocmirea unei liste cu cuvintele găsite, apoi alcătuirea unei propoziții în care să folosească cât mai multe din cuvintele găsite (se vor genera propoziții amuzante, care-i vor spori copilului interesul pentru cuvinte).

În etapa **abcedară** sunt realizate activități ce au ca scop dezvoltarea abilităților de procesare fonologică, în vederea formării unei percepții fonetice corecte, prin procedee de recunoaștere și identificare fonematică. Elevului îi este prezentat un album ce conține imagini cu scai, câte 5 pentru fiecare sunet vocalic și consonantic - albumul este structurat de la simplu la complex (începând cu vocalele, continuând cu consoanele în pereche

surd-sonor: P, B, M, T, D, N, F, V, C, G, S, Z, Ș, J, R, L. Din album sunt scoase o serie de imagini, în funcție de scopul activității, iar elevul trebuie să le așeze în suport în funcție de sunetul inițial. Este stimulată capacitatea de muncă independentă, acesta aranjând în ritmul propriu imaginile în suport, prin denumirea acestora și stabilirea sunetului inițial. La final se verifică dacă elevul a realizat corect activitatea.

La elevul deficient mintal, ruta/calea fonologică, cea care folosește analizatorul auditiv, este intens folosită în etapa inițială a învățării scris-cititului, fiind cea mai eficientă metodă în cazul unui copil dislexo-disgrafic.

Elevul cu deficiență mintală ușoară/moderată ajunge să stăpânească etapa de analiză și sinteză alfabetică, dar pentru el cuvintele sunt asemenea unor conglomerate de litere sau sunete, al căror înțeles le scapă. Calea lexicală și etapa ortografică îi rămâne adesea inaccesibilă, împiedicând înțelegerea enunțurilor. Când încearcă să descifreze cuvintele, elevul deficient mintal încearcă să facă corespondența între litere și sunete, să asocieze consoane și vocale, dar, pentru că nu stăpânește bine codul de referință, comite erori (confuzii consoană surdă-sonoră, confuzii ale sunetelor cu punct de articulare apropiat, confuzii ale literelor asemănătoare vizual: b-d; m-n; n-u; ă-â, I-l, inversiuni). El încearcă mai mult să ghicească cuvântul, sprijinindu-se pe câteva indicii pe care și le-a însușit, ajungând astfel la o decodare parțială. Când scrie cuvinte, copilul încearcă să-și amintească formele pe care le-a memorat, eșuând în forme neinteligibile. De aceea este foarte important ca elevul să fie implicat în activități variate de dezvoltare a conștiinței fonologice.

În acest sens, unul din jocurile îndrăgite de copii, ce conține sarcini multiple este “Aruncă zarul”, având ca scop dezvoltarea abilităților de

procesare fonologică, antrenarea abilităților grafice, activizarea vocabularului. Elevul aruncă zarul și așază pionul în dreptul imaginii, în funcție de numărul rezultat; denumește imaginea, identifică sunetul inițial și final în cuvânt; precizează poziția unui anumit sunet în cuvânt; desparte cuvântul în silabe; scrie cuvântul; alcătuiește o propoziție cu cuvântul respectiv. Poate fi jucat și în grup/pereche, elevul care ajunge primul la capăt obținând o recompensă.

Un alt mijloc prin care elevul cu deficiență mintală învață să realizeze operații de analiză și sinteză fonetică la nivel de cuvânt este utilizarea cârligelor cu litere, aceștia trebuind să prindă cârligul în dreptul pătrățelelui cu litera lipsă (în cadrul cuvintelor monosilabice însoțite de suport imagistic, litera lipsă fiind situată la începutul, mijlocul sau sfârșitul cuvântului).

După ce elevul a învățat să manipuleze fonemele și stăpânește bine acest tip de activitate, este momentul ca scopul următoarelor activități să fie acela de formare a deprinderilor de grafism. Acesta învață literele alfabetului, prin metode clasice, dar și cu ajutorul mijloacelor Montessori, prin descoperirea literelor rugoase. Atingerea literelor rugoase, ascultarea sunetului lor și privirea lor îi permit copilului să învețe sunetele literelor și să le asocieze formelor lor.

Activitatea de explorare a literelor rugoase poate fi combinată cu una de antrenament fonologic, debutând cu jocul didactic “Ghici ce văd...”, elevul identificând un obiect plasat într-un anumit loc în cabinet, care începe cu un anumit sunet (“Ghici ce văd pe primul raft al etajerei și începe cu sunetul “B” – elevul răspunde “bomboană”, apoi identifică litera B în album; este întărit răspunsul corect – “Corect, este litera B de la bomboană”). Este învățată litera b mic de mână, prin asociere cu B mare de tipar: elevul urmează conturul literei rugoase folosind degetele arătător

și mijlociu, pornind din punctul unde e situată bulina roșie și urmând sensul indicat de săgeți. În acest fel copilul este ajutat să-și fixeze mai ușor în memorie conturul literei, în vederea realizării scrierii utilizând litere mici de mână.

Constituirea unei imagini din 3 părți componente, pe fiecare parte fiind scrisă câte o literă, contribuie la realizarea sintezei în cuvânt monosilabic, elevul concentrându-și atenția pentru găsirea pieselor amestecate și aranjarea acestora astfel încât să obțină imaginea completă. Apoi citește cuvântul, prin realizarea corespondenței cuvânt – imagine.

Un alt mijloc didactic care facilitează implicarea activă a elevului în procesul terapeutic-recuperator este calculatorul. Utilizarea programelor PowerPoint ce conțin o varietate de imagini, animații, sunete, cuvinte scrise sunt de un real folos și în terapia dislexo-disgrafiei: elevii

identifică litere; realizează asocieri literă mare-mică de tipar; citesc silabe directe și inverse; formează cuvinte monosilabice pornind de la silabe, prin adăuție de sunete; citesc cuvinte polisilabice și le asociază cu imaginea potrivită; diferențiază cuvinte paronime; completează cuvinte și propoziții lacunare, totul într-un ambient detensionat, atractiv, al stimulării intercunoașterii, al comunicării dintre logopat-logopat, logopat-logoped.

BIBLIOGRAFIE

1. Burlea G. ,*Tulburările limbajului scris-citit*, Ed. Polirom, Iași, 2007
2. Place M.-H., *100 de activități Montessori pentru învățarea scrierii și citirii*, Ed. Gama, Iași, 2016
3. Tobolcea I., Karner-Huțuleac A., *Terapia logopedică. Implementarea mijloacelor informatice*, Editura Universității “Alexandru Ioan Cuza”, Iași, 2010

CUM PROTEJĂM NATURA!

Profesor învățământ primar **Drăgilă Ozana**
Școala Gimnazială ”Marius Șandru” Reșița

Iarna este anotimpul cel mai geros și friguros, totuși are și ea frumusețile ei. Afară este frig și totul e acoperit sub zăpadă albă și pufoasă. Câmpiile sunt pustii. Oamenii se trag în casele lor călduroase, numai câte un animal sălbatic caută hrană. Neaua cristalină strălucește de parcă ar fi diamant, iar geamurile sunt împodobite cu chiciure. Pe sub streșinile caselor atâră țurțuri de gheață de parcă ar vrea să ne cânte o melodie a aerului rece de afară. Totul este miraculos.

Pământul se pregătește pentru lucrurile de primăvară așteptând sub plapuma de zăpadă care le-ncălzește. Pe crengile copacilor dezbrăcați doar câte o pasăre mai zboare de când în când. Natura întreagă își doarme somnul ei de iarnă, dar în liniștea ei se aude și gălăgie cu strigăte de bucurie și zarvă. Adevărata fericire este a copiilor. Ei se bucură foarte mult văzând cum cad fulgi de nea în formă de steluțe.

Cei mai mulți petrec pe afară jucându-se și zburând prin zăpada proaspătă. Îmbrăcați bine unii dintre ei se bat cu bulgări de zăpadă sau fac cetate. O parte din copii se duc la săniuș, iar alții se dau cu schi și patine. Această iarnă vine pe la noi în fiecare an, aducându-ne bucuriile și frumusețile sale.”Așa percepea un elev de-al meu sosirea Iernii.

Deși sunt doar în clasa I elevii au înțeles că trebuie să trăim în armonie cu natura. Numai așa viața noastră are un sens, iar noi oamenii putem să cunoaștem fericirea.

Încă din clasa pregătitoare am încercat ca prin activitățile pe care le-am desfășurat cu copiii să aduc natura mai aproape de ei. Am memorat versuri despre lucrurile care ne înconjoară, am învățat cântece despre frumusețile și bogățiile pe care natura ni le oferă, am redat în culori toate aceste minunății și am participat alături de colegii mai mari la activități practice de protejare a naturii.

Educația ecologică este la fel de importantă pentru copii ca și educația intelectuală, morală, estetică, etc. În cadrul educației ecologice, copiii învață de ce și cum trebuie protejată natura. Îngrijirea mediului implică din partea omului desfășurarea unor acțiuni practice care să contribuie la evoluția plantelor și animalelor, apărarea lor de acțiunile dăunătoare, care pun în

pericol viața plantelor și animalelor și chiar viața omului. Protejarea mediului înconjurător se insuflă de la cele mai fragede vârste. Mediul în care copiii își desfășoară activitatea îi influențează permanent și le oferă posibilitatea de a veni mereu în contact cu ceva nou pentru ei, le stimulează curiozitatea și dorința de cunoaștere.

Ca educatori, avem obligația profesională, dar și morală, de a învăța copilul că Terra este leagănul plantelor și al animalelor, este “casa noastră”, a oamenilor, „nava spațială” a întregii umanități. Așadar, suntem chemați să facem transferul de dragoste și respect pentru tot ce ne înconjoară de la noi adulții spre cei mici și foarte mici acum când încep drumul cunoașterii.

Copiii de azi sunt martorii oculari ai transformărilor în toate domeniile de activitate, iar aspectele noi le trezesc curiozitatea ce se manifestă prin adresarea de multiple întrebări.

Curiozitatea copilului de a cunoaște tot ce-l înconjoară, de a afla cât mai multe despre natură, dar și cauza fenomenelor ce se petrec sub ochii lor este manifestată prin întrebări ca: de ce?, cum ?, când?, din ce cauza? etc.

Curiozitatea copilului este suscitată nu numai de obiectele pe care le poate percepe, ci și de legăturile interne, de cauzalitatea care există între obiecte și fenomenele percepute: „de ce cad frunzele?”, „de ce tună?”, „de ce crește grâul?”

În cunoașterea mediului înconjurător trebuie să predomină caracterul atractiv, accesibil și ecologic. Copiii au nevoie să perceapă cel mai mare adevăr din spațiul viului: plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarea generație de plante.

Educația ecologică folosește abordări interdisciplinare centrate pe mediu și problemele acestuia. La copii, ea se realizează la nivelul afectiv. Copilul este mai sensibil și se află la începuturile acumulărilor de cunoștințe despre mediu. Ei sunt dornici să participe la activitățile de îngrijire a plantelor, a animalelor. Copiii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, poate afecta în mod distructiv natura. De aceea, ei trebuie să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura.

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediu de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor.

Îngrijirea și protejarea mediului se insuflă copiilor de la cele mai fragede vârste.

Copiilor le putem explica pe înțelesul lor că pentru a trăi într-un mediu sănătos, fiecare trebuie să ne îngrijim de curățenia spațiilor din jurul nostru, să contribuim la sănătatea noastră și a celor din jur.

Prin participarea la diverse activități, copiii înțeleg rolul pe care ei îl au în mediu, ce acțiuni sunt capabili să efectueze și care sunt urmările

unor atitudini necorespunzătoare față de mediul înconjurător. În acest an am participat cu elevii mei la câteva activități: am pregătit răzoarele din grădina școlii; am sădit diverse flori; am însămânțat diverse semințe de flori; am curățat copacii și gardul viu de crengile uscate; am plivit de buruieni răzoarele; am adunat semințe de flori pentru a le semăna în primăvara următoare; am decorat ecologic clasa și speciile lemnoase din curtea școlii cu ocazia venirii sărbătorilor de iarnă; am realizat creații plastice pe aceste teme ,realizând expoziții pe holul școlii sau participând la diverse concursuri de gen; am realizat serbări școlare unde prin versuri și cântece am încercat să elogiem frumusețile și bogățiile naturii în diverse anotimpuri etc.

În cadrul unora din activități copiii au putut constata unele comportamente negative ale oamenilor față de natură (gunoaie aruncate la întâmplare, nu în locurile special amenajate; iarba călcată; crengi rupte din copaci; hârtii și ambalaje din plastic aruncate pe lângă locuințe, etc.)..

Toate acestea contribuie la poluare. În discuțiile purtate cu copiii am putut analiza cauzele poluării atmosferei și efectele nocive pe care le are asupra oamenilor și naturii. Ei au putut să-și dea seama că între om și natură există o strânsă legătură și că omul prin activitatea sa omoară puțin câte puțin natura. Poluarea nu are granițe și este dăunătoare atât pentru oameni , cât și pentru natură.O natură poluată nu mai poate constitui motiv de bucurie și fericire, nici de inspirație pentru poeți, scriitori, pictori sau muzicieni.

Putem spune că în școală noțiunea de protejare a mediului se învață integrat. Activitățile intelectuale din cadrul disciplinelor de învățământ trebuie îmbinate armonios cu activitățile ecologice și cele extracurriculare sau extrașcolare.

BIBLIOGRAFIE

1. N. A. GEAMĂNĂ „Suport de curs pentru cadrele didactice implicate în proiecte de educație ecologică la nivel preprimar și primar ” elaborat în cadrul Departamentului de Ecologie Sistemica

și Dezvoltare Durabilă , Universitatea București , 2004 .

2. J. FRIEDMAN , „ Jelly Jam , prietenul nostru și al naturii ” , București , 2004 .

3. C. PÂRVU „, Ecologie generală ” , Editura Tehnica . București , 2001 .

Podcastul ca metodă nonforală de evaluare

Profesor consilier școlar **Bojin Emese Roberta**
Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Arad
(Școala Gimnazială „Aurel Vlaicu” Arad)

PODCASTul este o înregistrare audio (mai nou, și video), numită uneori și „emisiune radio” datorită asemănării dintre acestea în privința formatului, având mai multe episoade. Fiecare podcast are o temă stabilită în prealabil, un format care poate varia între interviu, reportaj, cu unul sau mai mulți moderatori, cu unul sau mai mulți invitați sau chiar fără invitați, iar durata acestuia poate varia de la 15-30 minute, până la podcast-uri lungi de 2-3 ore.

Copiii generațiilor Z și Alpha sunt atrași de ideea de a învăța lucruri noi accesând informații în

format audio direct de pe smartphone-ul lor, acestea putând fi ascultate în mișcare, în timpul unei plimbări, în timp ce călătoresc cu mașina, autobuzul sau tramvaiul, în timp ce spală vasele sau în timp ce fac ordine prin cameră.

Google+ podcast oferă o gamă largă de podcasturi educaționale: Book Club for Kids, Story Time, Stories Podcast, First Bite: a Speech Therapy Podcast, SeeHearSpeak Podcast etc. Dacă îi ajutăm pe copii să găsească podcast-uri potrivite pentru vârsta și interesele lor, acestea vor deveni o sursă îndrăgită de învățare.

După ce le formăm copiilor interesul pentru acest gen de învățare, putem trece la nivelul următor, învățându-i să creeze propriul lor podcast. Ideea de a utiliza podcast-ul ca metodă de evaluare nonformală la clasă mi-a venit în timp ce participam la un atelier despre "Cum să învățăm elevii să creeze propriul lor podcast" la Conferința Internațională de Educație

Nonformală (INEC 2023) la Târgu Mureș. Indiferent ce disciplină predăți, propunerea de a-i învăța să facă podcast-uri pe teme legate de conținuturile predate va fi un succes. Astfel, învățarea copiilor să facă un podcast poate fi o experiență educativă și distractivă.

Iată câțiva pași pentru a începe:

1. Începeți prin a asculta câteva podcasturi cu copiii pentru a-i familiariza cu acest instrument. Alegeți podcasturi potrivite pentru vârsta lor și subiecte care îi interesează. Explicați-le ce este un podcast și cum funcționează. Discutați despre elementele comune ale unui podcast, cum ar fi gazda,

subiectul, structura episodului, sunetul și editarea.

2. Ajutați copiii să aleagă un subiect de interes de la disciplina pe care o predăți și pe care să-l exploreze în podcastul lor. Elevii trebuie să cerceteze subiectul în profunzime. Acest lucru îi va motiva să fie mai implicați și entuziasmați. Învățați-i să facă un plan pentru episodul lor. Acesta ar putea include o introducere, puncte cheie ale subiectului și o concluzie. Poate fi util să folosească notițe sau un scurt script.

3. Următorul pas este înregistrarea podcastului. Elevii pot utiliza smartphone-uri sau tablete pentru a înregistra podcastul. Asigurați-vă că au un mediu liniștit și fără zgomot pentru înregistrare. Pot chiar să adauge efecte sonore sau muzică de fundal, dacă doresc.

4. Ascultați podcastul lor împreună și oferiți feedback constructiv. Acest lucru îi va ajuta să înțeleagă cum pot îmbunătăți viitoarele episoade. Asigurați-vă că copiii se simt liberi să-și exprime ideile și opiniile în podcastul lor, promovând un mediu în care se simt

încercători și confortabili. Nu uitați nici o clipă că acest proces ar trebui să fie distractiv și educativ.

5. Podcast-urile pot fi partajate cu colegii de clasă sau cu alte clase. În final, dacă sunteți cu toții de acord, elevii pot să încarce podcastul pe o platformă de gazduire sau să-l distribuie pe servicii de streaming precum Spotify sau Apple Podcasts. Puteți crea chiar și un canal pe Youtube cu un nume interesant care să fie legat de disciplina predată. Învățați-i, de asemenea, despre promovarea podcastului lor și cum să îl împărtășească cu prietenii și familia. Nu uitați de consilierea privind comportamentul responsabil online și despre respectarea drepturilor de autor. Apreciați munca elevilor de documentare despre subiectele predate la disciplina dumneavoastră prin note. Profesorul poate evalua podcast-urile în funcție de criterii precum conținutul, organizarea, originalitatea și abilitățile de comunicare. Podcast-urile reprezintă o metodă nonformală de evaluare extrem de utilă și relevantă în contextul educației școlare moderne. Această abordare are numeroase beneficii și poate contribui semnificativ la dezvoltarea abilităților de învățare și evaluare a elevilor.

De ce este o idee minunată și creativă utilizarea podcast-urilor ca metodă nonformală de evaluare în disciplinele școlare? Mai jos aveți câteva argumente care cu siguranță vă vor convinge:

- Podcast-urile necesită abilități de comunicare eficiente, inclusiv vorbirea clară, exprimarea ideilor și organizarea informațiilor.

Ei trebuie să demonstreze înțelegerea subiectului și să își argumenteze punctele de vedere într-o formă accesibilă publicului lor, adică altor elevi de vârsta lor.

- Realizarea unui podcast implică cercetarea și explorarea temelor în profunzime. Această activitate îi determină pe elevi să fie mai implicați în procesul de învățare și să își asume responsabilitatea pentru propria educație. Ei vor trebui să analizeze informațiile, să le sintetizeze și să le prezinte într-un mod original.
- Producerea podcast-urilor implică utilizarea tehnologiei, inclusiv a echipamentului de înregistrare, software-ului de editare audio și platformelor de distribuție. Această experiență îi învață pe elevi abilități tehnologice utile în societatea digitală actuală.

În concluzie, pentru cadrul didactic modern și creativ, podcast-urile reprezintă o metodă educațională inovatoare și eficientă pentru evaluarea cunoștințelor și dezvoltarea abilităților elevilor într-un mod ingenios. Această abordare poate stimula învățarea activă și contribui la formarea unor elevi mai bine pregătiți pentru lumea digitală și pentru viață în general.

Surse bibliografice:

1. Folosțină Ruxandra, Simion Elena; *Învățarea digitală la copiii cu nevoi educaționale de suport*; Editura Universitară, București, 2020.
2. OpenAI. ChatGPT. chat.openai.com/. Accesat în data de 09.10.2023
3. Imaginea a fost generată cu Midjourney AI Image Generator la data de 13.10.2023

Creativitate și educație. Modalități de dezvoltare a creativității la școlarul mic

Profesor învățământ primar **Păsăilă Daria**
Școala Gimnazială Milișăuți, structura Bădeuți, jud. Suceava

Politicile educaționale mondiale elaborează strategii de evaluare a creativității școlarilor mici îmbinând cultivării creativității cu însușirea de cunoștințe pentru ca școala să nu mai reprezinte un blocaj al dezvoltării economice, ținând cont că educația în învățământul primar și secundar (Walberg, 1988, *apud* Shaheen, 2010), este mai importantă decât învățământul universitar pentru „prosperitatea și bunăstarea națională”, iar factorul de referință al aprecierii creativității copiilor este „originalitatea”, alături rolul important al educației nonformale.

Psihologic vorbind, creativitatea reprezintă procesul prin care „se focalizează, într-o sinergie de factori (biologici, psihologici, sociali), „întreaga personalitate a individului, din care rezultă noul, originalul (idee sau produs), „cu sau fără utilitate și valoare socială” (Munteanu, 1990).

Oamenii normali sunt capabili a fi creativi într-un anumit domeniu de activitate, la un moment dat (Amabile, 1983), atâta timp cât există condiții favorabile și dacă aceștia posedă cunoștințe și

aptitudini relevante. Deoarece sistemele de învățământ au fost considerate ca fiind obstacole în calea dezvoltării și generării de potențial creativ pentru economie, în politicile educaționale pe plan mondial, s-au elaborat curriculum-uri care îmbină creativitatea cu însușirea de cunoștințe, iar școlile sunt privite ca fiind „medii” pentru cultivarea creativității tuturor elevilor.

Orice descoperire individuală a micului școlar este creativă când reprezintă o noutate pentru subiectul concret și este obținută prin investigații proprii, realizate într-un mod original. Prin activitățile curriculare și extrașcolare, copiii își activează potențialul creativ făcând apel la intuiție, prin inițiativă intelectuală, accesând imaginația și fantezia, făcând asociații și comparații neașteptate, formulând ipoteze personale, unice.

Procesul de creație implică componentele: *originalitate, productivitate, rezolvarea de probleme, capacitatea de a produce un produs de valoare.*

Factorul de referință în evaluarea creativității activității copiilor îl reprezintă ”originalitatea”. Aprecierea ar trebui să țină cont de stadiul de dezvoltare al copilului, comparativ cu nivelul său de adaptabilitate și originalitate, dar și cu nivelul celorlalți membri ai grupului (clasei) sau al grupei de vârstă (Runco, 2003, *apud* Sharp, 2004). Se dorește punerea accentului pe procesul de creație și a nu judeca în vreun fel calitatea produselor realizate de copiii din școala primară (Craft, 2003, *apud* Sharp, 2004) întrucât la această vârstă nu sunt dezvoltate toate abilitățile pentru a se obține un rezultat de succes din punct de vedere creativ.

Teresa Amabile (Amabile, 1983) a introdus modelul componențial al creativității alcătuit din trei factori: deprinderile specifice ale domeniului de manifestare, deprinderile de muncă și de gândire creativă, motivația interioară, arătând că unele componente ale creativității sunt înnăscute, altele depind de experiențe și de învățare, dar și de influența mediului social, activitățile, pasiunea, dorința, având rol central în performanțele creativității. Inovarea necesită idei creative generale și maturate în cadrul echipelor de lucru din interiorul organizațiilor, iar școala ar trebui să cultive și să sprijine elevii cu gândire creativă. (Amabile, 1996).

Pedagogia creativă actuală (Lin, 2011) ia în considerare trei elemente care acționează interdependent, în dezvoltării creativității în mediul școlar: *predarea creativă*, *predarea pentru creativitate* și *învățarea creativă*. Cele trei elemente se interconectează, astfel încât se ajunge la un „proces de rezonanță” (Lin, 2011). Climatul de susținere pentru dezvoltarea creativă a abilităților și calităților printr-o acțiune de învățare contextuală este creat printr-o interacțiune între predarea inventivă și predarea eficientă (a profesorului creativ) și învățarea creativă (a elevului activ) cu scopul rezolvării problemelor și aprecierea contribuțiilor creative ale elevilor (Fryer, 1996, *apud* Lin, 2011).

Predarea creativă utilizează metode adaptate pentru o învățare interesantă și eficientă (metode imaginative, dinamice, inovatoare), iar *predarea pentru creativitate* identifică abilități creative ale celor ce învață, încurajează și oferă oportunități pentru dezvoltarea acestor capacități prin strategii pentru învățare sau pentru a explora mai multe posibilități noi, trezind curiozitatea și motivația învățării. *Învățarea creativă* analizată prin modelul complex al pedagogiei contemporane (Watkins & Mortimore, 1999, *apud* Lin, 2011) sugerează că neglijarea învățării spontane și creative, a caracteristicilor sale procesuale, de exemplu autonomia, pot conduce la dificultăți în facilitarea creativității copiilor. Concluzia cercetătorilor este că *învățarea creativă este considerată o caracteristică specifică a pedagogiei creative*.

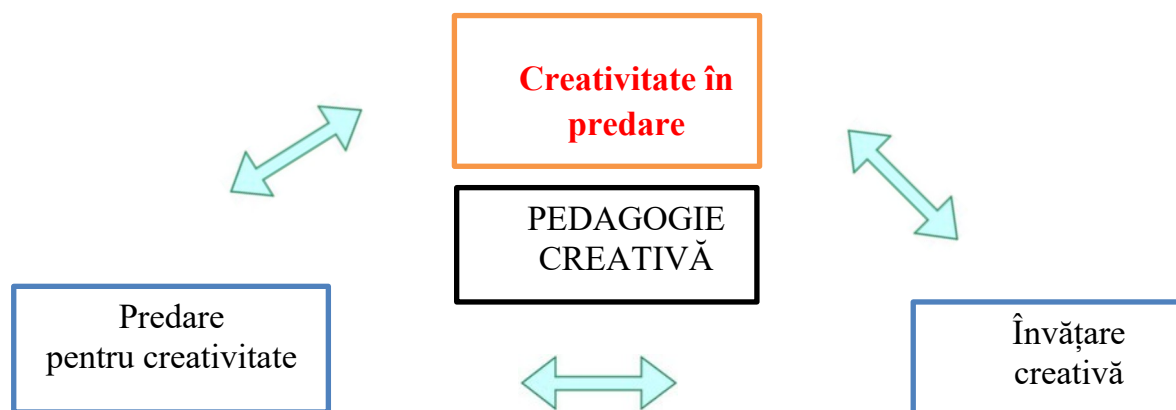

Fig.1. Cele trei elemente ale pedagogiei creatoare (Lin, 2009)

Modelul predării integrate urmărește atingerea scopurilor pedagogiei creative prin activități: monodisciplinare pluridisciplinare, interdisciplinare și transdisciplinare, prin îmbinarea activităților frontale, pe grupe, în diade, cu activitățile individuale, facilitând accesul fiecărui elev la diverse modalități de implicare în propria dezvoltare.

Pedagogia creativă oferă o varietate de metode de învățare creativă: *brainstormingul, sinectica, jocul de rol, lectura predictivă, cubul, ciorchinele, jurnalul cu dublă intrare, pălăriile gânditoare, cvintetul, explozia stelară, turul galeriei, eseul de cinci minute, învățarea prin cooperare, învățarea pe bază de proiecte, învățarea pe baza rezolvării de probleme etc.*

Concluzii:

Dezvoltarea timpurie a creativității poate fi determinată de: existența mediului creativ, construirea abilităților prin joc, comportamentul creativ al adulților și aprecierea eforturilor creatoare ale copiilor. Predarea creativă se bazează pe reflecții și transformări ce încurajează investigația și motivația autodirijată, facilitarea dezvoltării generale a elevilor, autoactualizarea, gândirea imaginativă, abilități sociale, crearea de conexiuni noi

Bibliografie

1. Amabile. (1997). *Creativitatea ca mod de viață*. București: Editura Știință și Tehnică.
2. Amabile, T., Conti, R., Coon, H., Lazenby, J., & Heroon, M. (1996). Assessing the Work Environment for Creativity. *Academy of Management Journal*, 39,

1154-1184. citat la <http://dx.doi.org/10.2307/256995> . (accesat la 19 septembrie 2023)

3. Lin, Y-S. (2011). Fostering Creativity through Education – A Conceptual Framework of Creative Pedagogy. *Creative Education*, 2(3), 149-155, citat la <https://file.scirp.org/pdf/CE2011030001849033096.pdf>. (accesat la 11 septembrie 2023)
4. Munteanu, A. (1999). Incursiuni în creatologie. Timișoara: Editura „Augusta”.
5. Shaheen, R. (2010). Creativity and Education. *Creative Education*, 1(3), 166-169 . citat la <https://file.scirp.org/pdf/CE2010030000479654079.pdf> . (accesat la 11 septembrie 2023)
6. Sharp, C. (2004). Developing young children's creativity: What can we learn from research: *Educational Research Evidence for Excellence in Education*, 1-24 (32), 8. citat la <https://www.nfer.ac.uk/publications/55502> .(accesat la 19 septembrie 2023).
7. Wadaani, M.R. (2015). Teaching for Creativity as Human Development toward Self-Actualization: The Essence of Authentic Learning and Optimal Growth for All Students. *Creative Education*, 6, 669-679. citat la http://file.scirp.org/pdf/CE_2015051317003519.pdf (accesat la 12 septembrie 2023).

Utilizarea metodelor activ-participative în cadrul orelor de matematică

Profesor învățământ primar **Ciuciu Ana-Maria Denisa**
Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon” Timișoara

În prezent, modul de învățare a elevilor s-a schimbat, aceștia, învățând cel mai bine prin descoperire, intuitiv, dezvoltându-și creativitatea, atenția și imaginația. Învățarea începe o dată cu depunerea efortului din partea elevului în rezolvarea unor probleme dificile, căutând singur soluțiile. Ca un elev să învețe cât mai bine matematica, acesta trebuie să realizeze independent anumite conexiuni între ideile matematice pe care acesta le deține. Pentru a se realiza acest tip de învățare, este nevoie ca și cadrul didactic să introducă în procesul de predare, metodele moderne.

Matematica, este una dintre disciplinele în care învățarea nu se rezumă numai la o simplă asimilare de cunoștințe, ci elevul trebuie să cerceteze un mod de gândire individual, prin antrenamente permanente ale gândirii. Învățarea matematicii are ca efect formarea unor capacități și deprinderi, care sunt necesare în activitatea matematică, dar care sunt utile și în viață.

Procesul de învățare a matematicii devine mult mai eficient în momentul în care cadrul didactic utilizează la clasă metodele activ-participative, care vor crea ipostaze în care elevii vor participa direct la propria lor instruire și formare. Prin modul în care cadrul selectează aceste metode, creativitatea și gândirea sunt într-o continuă dezvoltare. Creativitatea în gândire se realizează prin modul în care elevul găsește soluții originale și independente în rezolvarea problemelor, dar și prin felul în care acesta prezintă modul prin care a ajuns la rezolvarea acesteia. Prin studiul individual elevul este implicat și concentrat cu întreaga lui ființă, ci nu folosește doar câteva funcții mintale, educarea creativă nu este limitată și îngrădită.

Folosirea metodelor moderne în procesul de predare a matematicii, presupune un grad mai mare de implicare a profesorilor, în ceea ce privește pregătirea materialelor didactice și a lecțiilor de matematică. De aceea, multe dintre cadrele didactice, preferă să aleagă metodele tradiționale de predare, în schimbul celor moderne. Înainte de a folosi aceste metode de predare, cadrul didactic trebuie: să accepte schimbarea continuă a modului de predare, să fie deschis la aceste schimbări, să își dorească să se perfecționeze continuu și să își dezvolte creativitatea.

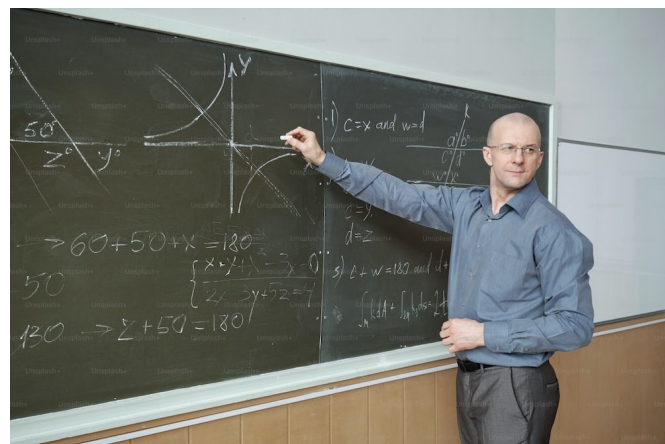
Metodele moderne de predare a matematicii, ajută la stimularea învățării și dezvoltării elevilor încă din primii ani de școală. Acestea sunt

instrumente didactice care favorizează învățarea prin comunicare, prin colaborare, prin cercetare și prin schimbul de opinii, idei și argumente. Folosirea acestor metode, contribuie la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ, deoarece au un caracter activ-participativ și o influență activ-formativă asupra personalității elevilor.

Elevii din această generație au nevoie de o atenție deosebită, deoarece sistemul de învățământ este într-o continuă schimbare și aceștia trebuie să facă față acestor schimbări continue. Din păcate, elevii resimt cel mai tare aceste schimbări și sunt cei care trebuie să facă față tuturor schimbărilor, pentru a trece cu brio prin anii de școală. Ei au nevoie să fie mereu impulsionați pentru a le menține atenția captată și pentru a deveni participanți direcți în procesul de învățare.

Datorită progresului continuu în care se află tehnologia și accesibilitatea pe care o avem asupra informațiilor și resurselor, putem face schimbări considerabile în procesul instructiv-educativ. Ca și cadru didactic, trebuie să te afli mereu într-o continuă formare și să nu te plafonezi la un singur mod de predare și de instruire. Un cadru didactic trebuie să fie la curent cu toate tehnicile de predare și toate resursele care apar, pentru a le crește interesul elevilor în ceea ce privește școala și motivația asupra învățării.

Acesta trebuie să devină capabil să îi antreneze pe elevii să reacționeze la sarcinile primite, într-un mod activ.

Sușținând aceste lucruri, mi-am propus să scot în evidență, faptul că elevii sunt mai motivați să învețe matematică atunci când, în procesul de predare, cadrul didactic le predă într-o manieră modernă și când depun efort pentru descoperirea unor noțiuni noi.

Bibliografie:

1. Cîrlan, L. (2019). *Valorificarea strategiilor didactice interactive în cadrul lecțiilor de matematică în clasele primare. The contemporary issues of the socio-humanitarian sciences*, p. 489-494
2. Vișoiu, F. (2013). *Metode activ-participative folosite în predarea matematicii la ciclul primar*, Bacău: Editura Rovimed Publishers

Dezvoltarea creativității elevilor prin activități interactive

profesor învățământ primar **Ciuciu Ana-Maria Denisa**
Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon” Timișoara

Pedagogia contemporană, are necesitate de oameni care dețin o inteligență creatoare, o gândire creativă și independentă. Este o particularitate a oamenilor care se pot adapta încontinuu la schimbări, la nou, la situații noi.

„În educarea creativității sunt deopotrivă implicate: metodele, procedeele, relația învățător-

elev (autentic democratică și de cooperare), atitudinea învățătorului față de elev (deschisă și receptivă față de copil și de valorile creativității sale), precum și atmosfera creată în clasă de cadrul didactic.” (Dubciuc, 2019)

Astfel, cadrul didactic trebuie să îmbine în cadrul lecției de expunere, munca independentă de cercetare a elevilor. Metodele pe care acesta le

alege să le folosească în procesul de predare, vor reprezenta mijloacele prin care elevilor li se vor forma anumite priceperi și deprinderi, dar și vor

ajuta în dezvoltarea gândirii creatoare. Alegerea metodelor de predare nu trebuie să fie întâmplătoare, ci alese cu grijă de cadrul didactic. Acesta, trebuie să își cunoască mai întâi elevii, iar apoi să încerce să găsească cât mai multe modalități prin care să le dezvolte creativitatea. „Învățarea creativă implică atât o învățare participativă în cadrul căreia elevul este ajutat în redescoperirea cunoștințelor prin efort propriu de gândire, cât și o învățare anticipativă care angajează elevul în procesul creației, dezvoltându-i inteligența și imaginația creatoare.” (Dubciuc, 2019)

Procesul de învățare devine mult mai eficient în momentul în care cadrul didactic utilizează la clasă metodele activ-participative, care vor crea

ipostaze în care elevii vor participa direct la propria lor instruire și formare. Prin modul în care cadrul selectează aceste metode, creativitatea și gândirea sunt într-o continuă dezvoltare.

Creativitatea în gândire se realizează prin modul în care elevul găsește soluții originale și independente în rezolvarea problemelor, dar și prin felul în care acesta prezintă modul prin care a ajuns la rezolvarea acesteia. Prin studiul individual elevul este implicat și concentrat cu întreaga lui ființă, ci nu folosește doar câteva funcții mintale, educarea creativă nefiind limitată. Astfel, prin aceste tipuri de sarcini, prin care elevilor nu le este îngădită libertatea de exprimare, creativitatea micuților școlari va fi dezvoltată.

Bibliografie:

1. Dubciuc, L. (2019). Dezvoltarea creativității la elevi prin utilizarea metodelor activ-participative în cadrul lecțiilor de matematică. *Materialele Conferinței Republicane a Cadrelor Didactice*, (1)
2. Neacșu, I. (2015). *Metode și tehnici de învățare eficientă. Fundamente și practici de succes*, Iași: Editura Polirom

Influența jocurilor didactice și a celor digitale asupra dezvoltării comportamentelor sociale ale elevilor (studiu de specialitate)

Profesor învățământ primar **Ciuciu Ana-Maria Denisa**
Liceul Teoretic „Jean Louis Calderon” Timișoara

„Jocurile sunt lucrurile care sunt destinate să producă acțiuni autotelice și estetice, care necesită sensibilitate.” (Matsunaga, 2014, apud. Stenros, J. 2016)

Perioada debutului școlarității, când elevul pășește timid spre noua etapă a dezvoltării, odată cu începerea clasei pregătitoare este cunoscută ca perioada marilor evoluții din punct de vedere al dezvoltării capacităților elevilor. În această perioadă copiii își dezvoltă capacități, atitudini, aptitudini și comportamente.

La această vârstă, elevul învață cel mai bine și dobândește diversele cunoștințe prin intermediul jocurilor, care îl fac pe acesta să fie mult mai implicat și mai atras în această activitate, datorită particularităților pe care le posedă. Învățarea nu se produce în mod conștient, ci involuntar, tocmai de aceea trebuie să se centreze și să se bazeze pe ceea ce copiii știu să facă cel mai bine la această vârstă, și anume, să se joace. Prin joc, elevii învață să socializeze, să empatizeze, să fie cooperanți. Tot prin această activitate, sunt scoase în evidență încă de la vârste fragede, înclinațiile pentru ceea ce vor să devină în viitor și ceea ce le place.

Activitățile din clasa pregătitoare trebuie să se concentreze în jurul acestor tipuri de activități, pentru a facilita introducerea elevului în nouă etapă a vieții sale, pentru inserția în învățământul obligatoriu, și de aici, mai departe, pentru integrarea în societate. Un joc ales bine poate dezvolta și poate deschide orizonturi în mult mai multe direcții; îl poate învăța pe copil cum să se comporte în diverse situații, să fie cooperat cu ceilalți copii, să socializeze, să empatizeze.

Când vine vorba despre ceea ce pe majoritatea adulților îi sperie, și anume, era digitalizării în care ne aflăm și în care copiii de toate vârstele se implică total, avem un argument care ne ajută să scoatem în evidență aspectele cele mai importante care îi ajută pe copii să se dezvolte și mai bine, fără să fie afectați. Argumentul este scos în evidență de aspectele pozitive cu care vine această evoluție, și anume, posibilitatea copiilor de a se dezvolta prin intermediul jocurilor digitale, chiar dacă evoluția nu prezintă un aport la fel de semnificativ ca în cazul jocurilor digitale.

Subliniez faptul că, școlarul poate învăța din diversele contexte din viața sa, iar orice experiență, cât de mică, poate duce către evoluție. Iar, adultul trebuie să valorifice orice situație și orice obiect de care copilul este atras și care reprezintă un context bun de a învăța.

Dacă acest context este reprezentat de punerea la dispoziție a unor device-uri prin intermediul cărora copilul dezvoltă anumite abilități și comportamente, atât cadrul didactic cât și părintele trebuie să îl pună pe copil în legătură cu acestea.

Când vorbim despre implicațiile pozitive ale jocurilor digitale în dezvoltarea copiilor, nu se poate trece cu vederea faptul că jocurile digitale vor avea mereu un aport important și semnificativ în viața elevului.

Obiectivul principal al studiului a fost investigarea diferențelor dintre jocurile didactice și digitale în dezvoltarea comportamentelor sociale ale elevilor din clasa pregătitoare.

Elevii au participat la un program de formare care s-a desfășurat pe o perioadă de patru săptămâni, program ce a fost constituit dintr-o perioadă de

pre-test, perioada de desfășurare a unor activități bazate pe joc și perioada de post-test.

În urma analizei comparative a datelor, s-a putut observa că jocurile didactice și digitale contribuie la dezvoltarea comportamentelor sociale. De asemenea, școlarii care au participat la jocurile didactice au prezentat un nivel mai ridicat în ceea ce privește dezvoltarea socială, în comparație cu școlarii care au participat la jocurile digitale.

În consecință, pentru a facilita evoluția copiilor, activitatea lor zilnică trebuie să se bazeze pe joc, interacțiune și amuzament.

Bibliografie:

1. Polona, J., & Vlasta, H. (2017). Didactic Games in Social Studies in Primary School. *Creative Education*, 8(12), 1892-1902.
2. Romanescu, C. (2017). *Jocul didactic în învățământul primar*. Bacău: Editura Rovimed Publishers
3. Stenros, J. (2017). The game definition game: A review. *Games and culture*, 12(6), 499-520

Stimularea motivației elevilor

profesor învățământ primar **Gherghina – Gina Dimofte**
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, comuna Vânători, județul Galați

Controlul și dirijarea sistemului motivațional specific activităților de învățare reprezintă una

dintre cele mai dificile sarcini ale muncii cadrului didactic. În pofida ampleror teoretizări,

stimularea motivației elevului rămâne mai mult o artă care ține de măiestria și harul didactic al cadrului didactic.

Pe parcursul activității didactice învățătorii se confruntă cu cel puțin una dintre problemele:

- „Elevii mei par să repete mereu aceleași greșeli iar mie îmi vine greu să îi învăț să procedeze altfel.”
- „Nu sunt conștienți de felul în care învață.”
- „Elevii mei nu sunt activi, nu se implică, nu participă la lecții, deci sunt lipsiți de interes.”

- „Elevii mei nu știu să învețe. Efectuează cu greu sarcinile de învățare, nu au inițiativă, nu manifestă curiozitate.”

La aceste probleme trebuie să găsească rezolvare, să găsească soluții reflectând asupra strategiilor și formelor de predare-învățare și găsind alte metode și procedee în activitatea didactică care să le stârnească elevilor interesul pentru activitate, să-i motiveze pentru a participa activ și conștient la lecții. Apar așadar întrebările: „Cum să le dezvoltăm elevilor abilitățile de învățare independentă?” sau „Cum să proiectăm lecțiile pentru a-i motiva pe elevi să învețe activ?”.

Câteva din soluțiile posibile care le-ar putea dezvolta la elevi abilitățile necesare pentru a învăța independent ar fi:

- să înțeleagă modul de lucru al celor care învață independent
- utilizarea învățării active și cooperarea;

- organizarea de ateliere de învățare unde se modelează învățarea, se demonstrează pașii care trebuie învățați pentru a învăța;
- Ce înseamnă de fapt un elev care învață independent? Este un elev care:
- gândește, întreabă și comunică pentru a înțelege lumea înconjurătoare, nu este inhibat, este curios pentru tot ceea ce-l înconjoară;
- dobândește cunoștințe ca urmare a ideilor și experiențelor din activitatea școlară și aplică aceste cunoștințe în viața de zi cu zi (cu cât elevul este mai cooperant cu atât mai profundă este învățarea care are loc);
- lucrează într-un mod organizat și cu scop (procesele și produsele muncii elevului trebuie să fie contribuții utile pentru școală și comunitate și pentru elevul însuși).
- Se știe că oamenii învață cel mai bine lucrând, practicând. Metode ca brainstorming, știu/vreau să știu/am învățat, cadrane, ciorchine, apelează la cunoștințe anterior dobândite de elevi pe care trebuie să le folosească în rezolvarea noilor sarcini.

„Cum să-i motivăm pe elevi pentru a participa activ la lecții?” – este o altă întrebare des întâlnită în rândul dascălilor. Proiectarea lecțiilor care stimulează învățarea activă cere o mai mare atenție decât proiectarea lecțiilor obișnuite, care se bazează în principal pe expunere. Este necesară analiza cât mai atentă a scopului unei lecții și proiectarea acesteia astfel încât fiecare elev să învețe cât mai mult din ea.

Motivarea elevilor se poate face cu succes dacă:

- sunt formulate sarcini de învățare pe gustul fiecăruia, astfel încât fiecare elev să lucreze, creându-se o atmosferă plăcută, destinsă în sala de clasă, eliminând răceala, tăcerea;

- se utilizează metodele interactive care stimulează participarea efectivă a elevilor la rezolvarea sarcinilor activității și implică la propria lor educație;
- se acordă o atenție sporită diferitelor tipuri de întrebări utilizate în timpul lecțiilor (acestea trebuie să-l invite pe elev să creeze, să ghicească, să-și imagineze, să anticipeze, să observe avantaje sau dezavantaje...toate acestea sporind implicarea elevului și creșterea încrederii în forțele proprii) (Viau, 1997).

Nu trebuie uitat că la fiecare elev avem ceva de apreciat - o părere, un răspuns, o lucrare. Apreciindu-le, elevul observă că propriile lui idei sunt valoroase, se va simți valoros, util și va participa cu mai mare plăcere la lecție, fiind astfel motivat să participe și la rezolvarea sarcinilor de lucru viitoare.

În activitatea lor de predare cadrele didactice folosesc o multitudine de procedee prin care captează atenția și interesul elevilor pentru o lecție sau alta. Captarea atenției elevilor și trezirea interesului lor pentru noul subiect care le va fi propus reprezintă aspectul de început al oricărei lecții. Acum elevii sunt curioși, cu atenția îndreptată în totalitate spre ce urmează să se desfășoare.

Dintre multiplele procedee utilizate de către profesori în aceste scopuri amintesc:

- motivarea prin introducerea unor activități cu caracter de joc;

În școală activitatea fundamentală a elevilor este și trebuie să rămână activitatea de învățare. Dacă jocul solicită cunoștințe și capacități care le asigură superioritatea în competitive, atunci acesta îi va motiva. Din acest motiv conceperea unor jocuri care să-i motiveze pe elevi să învețe lucruri noi, devine o sarcină din ce în ce mai

dificilă, ce solicită multă creativitate, pe măsură ce elevii sunt mai mari.

➤ motivarea prin crearea unei stări de cooperare;

Cooperarea este o modalitate de exprimare a dorinței existente în orice om de a fi util unui grup social cu care se identifică, de a participa la o activitate comună, de a ajunge în comun la rezolvarea unei probleme prin informare și ajutor reciproc. Individul colaborează cu ceilalți pentru atingerea unui țel comun. Activitățile de cooperare în grup în vederea soluționării în comun a unei probleme trebuie să capete o pondere mai mare, în raport cu cele competitive. Aici intervine măiestria cadrului didactic în alegerea celei mai eficiente strategii. Practica a dovedit că metodele activ – participative stimulează tocmai cooperarea la elevi de pe urma activităților care presupun cooperarea au de câștigat toți elevii.

➤ motivarea prin menționarea performanțelor școlare care urmează să fie atinse

Această strategie se bazează pe trebuința oricărui elev de a înfăptui lucruri deosebite, de a fi capabil de performanțe superioare prin care să exceleze. Atunci când elevul estimează că îi stă în puteri să ajungă, prin învățare, la atingerea unor performanțe care îi vor aduce respectul de sine și respectul celorlalți, este dispus să-și mobilizeze eforturile. Condiția este ca ținta de atins să-i fie foarte clară, iar modul în care va ajunge la rezultatul dorit, bine precizat. În școli se depun eforturi permanente pentru inducerea dorinței elevilor de a-și depăși continuu propriile capacități de a rezolva probleme, din ce în ce mai dificile, într-un timp tot mai scurt. Utilizarea acestei strategii presupune din partea profesorilor o preocupare permanentă de a preciza elevilor lor,

de la bun început, performanțele pe care trebuie să le atingă la sfârșitul lecției, urmată de comunicarea permanentă a progreselor realizate pe parcurs și a modalităților în care vor putea progresa.

Elevii cu rămăneri în urmă la învățătură (cunoștințe precare, progres școlar deficitar) au o motivație intrinsecă scăzută și de aceea se recomandă folosirea unor factori extrinseci pentru a răsplăti orice efort depus la școală și orice preocupare de a progresa la învățătură. Profesorul trebuie să stabilească, împreună cu ei, finalități ale învățării atrăgătoare, dar totodată realiste. Acești copii au nevoie de a fi inițiați în strategii de a învăța cu eficiență și de a li se induce credința că succesele pe care le obțin se datorează acestor strategii, că insuccesele se datorează unor factori pe care îi pot controla (ex. efortul insuficient, neîncrederea în sine etc.).

În concluzie, problemele de motivație ale elevilor sunt extrem de diverse, iar intervenția cadrului didactic nu se poate baza pe rețete ci trebuie adaptată fiecărei situații în parte. Pe tot parcursul activității, profesorul îi va furniza elevului un feed-back permanent atât asupra efortului depus cât și asupra aptitudinilor și capacităților lui.

Bibliografie:

➤ Crenguța Lăcrămioara Oprea - *Strategii didactice interactive*, Editura Didactică și Pedagogică RA, București, 2006

➤ Loredana Ruxandra Gherasim, Simona Butnaru – *Performanța școlară*, Editura Polirom, Iași, 2013

Curriculum adaptat în educația copiilor cu CES

Profesor **Jucan Anisia Elena**
Colegiul Național „George Barițiu” Cluj-Napoca

„Fiecare copil pe care îl instruim este un OM dăruit societății” (N. Iorga)

Din punctul de vedere a politicilor educaționale, orice elev care urmează o școală trebuie sprijinit să străbată treaptă cu treaptă programul educativ și să se dezvolte prin acesta. Elevii cu dizabilități au nevoie de adaptarea curriculum-ului și de individualizare, oferindu-le posibilitatea formării abilităților de comunicare,

adecvată, care să le ajute să străbată traseul școlar, și, care, în mod obișnuit, ar întâmpina dificultăți de adaptare. Trebuie subliniat faptul că este necesară abordarea unui sprijin diferențiat în funcție de nevoile și tipul de deprinderi și capacități pe care-l posedă fiecare persoană în parte.

învățare, într-un mod mai accesibil decât le permite acumularea întâmplătoare de informație. Astfel trebuie să se aibă în vedere, nu numai modul în care persoana cu dizabilități se adaptează mediului, ci și modul în care mediul este pregătit să primească și să integreze aceste categorii de persoane. Elevii cu dizabilități necesită un ajutor specializat pentru a putea face față cerințelor de mediu. De aceea se impune acordarea unei multitudini de servicii speciale. Acestea au rolul de a asigura persoanelor cu dizabilități un antrenament sau o stimulare

Cerințele educative speciale CES constituie o sintagmă relativ recent apărută care definește cerințele specifice față de educație ale copilului derivate sau nu dintr-o deficiență. Cerințele educative speciale reies din particularitățile individuale de dezvoltare, învățare, relaționare cu mediul, din experiențele anterioare ale copilului, din problemele sociale și de existență ale lor. Problematika ridicată de cerințele educative speciale poate fi temporară sau ele pot fi pentru totdeauna, apărând la etapele cele mai timpurii ale

dezvoltării și la toate nivelurile sistemului de educație.

Experiența din practica altor țări ne arată că integrarea fiecărui copil cu handicap este o problema care trebuie serios studiată, alcătuindu-se **un proiect individual de integrare**, care să prevadă toate măsurile pentru reușita acestei acțiuni. În vederea alcătuirii proiectului individual de integrare, cadrul didactic trebuie să fie sprijinit atât de medic, psiholog și logoped cât și de cadrul didactic de sprijin, adică de o echipă și nicidecum de un singur om.

Curriculum-ul poate fi definit ca fiind programul de activități școlare în integralitatea sa, care se concretizează în planul de învățământ, programa școlară, manualele școlare, îndrumătoarele metodice, obiectivele și modurile comportamentale ce conduc la realizarea obiectivelor, metodele și mijloacele de predare-învățare, ce dezvoltă modurile de evaluare coerentă și corectă a rezultatelor.

În planul dezvoltării curriculare pentru elevii cu deficiență, are loc o mișcare în sensuri diferite față de curriculum-ul general pentru elevii valizi.

Pe de o parte curriculum-ul acestora se restrânge, iar pe de altă parte se amplifică prin introducerea unor activități suplimentare individualizate, destinate compensării și recuperării stării de deficiență.

Spre exemplu, în cazul elevilor cu deficiență mintală, planul de învățământ se reduce, atât din punct de vedere al numărului de discipline de studiu, cât și din punct de vedere al conținutului informațional, ce urmează a fi însușit în fiecare capitol în parte.

În schimb, crește numărul de activități individuale suplimentare, în care urmează să fie inclus elevul cu deficiență mintală, în scopul

recuperării acestuia pe partea deficitului cognitiv înregistrat.

În scopul atingerii obiectivelor specifice, se realizează adaptări curriculare; prin acestea se înțelege orice adaptare a conținutului disciplinelor școlare, precum și adaptări în mediul de învățare, în sfera procesului evaluativ și al adaptării ale unor mijloace tehnice de reabilitare folosite în procesul instructiv-educativ.

În vederea realizării acestor adaptări trebuie luate serios în considerare, următoarele aspecte:

- *Poate elevul cu CES să obțină aproximativ aceleași rezultate ca și ceilalți elevi ?*
- Poate fi sporită participarea elevului prin schimbarea organizării lecției?
- Are nevoie elevul de obiective curriculare adaptate?
- Se implică profesorul în deciziile referitoare la adaptarea curriculară?
- Corespunde curriculum-ul adaptat nevoilor copilului?

Planificarea individualizată a învățării presupune adaptarea educației la nevoile individuale din perspectiva diferențelor dintre elevi. Diferențierea curriculumului, atât pentru copiii cu CES, cât și pentru cei cu potențial de învățare ridicat se întemeiază pe aceleași premize:

- sistemul de învățământ se poate adapta unor abilități și trebuințe diferite; aceleași scopuri educaționale pot fi atinse prin mai multe tipuri de programe adaptate;
- realizarea scopurilor educaționale este facilitată de selecția și organizarea realistă a obiectivelor educaționale conform diferențelor individuale;
- diferitele trebuințe educaționale pot fi întâmpinate prin oportunități educaționale variate.

Parteneriatul cu părinții copiilor cu dizabilitati si consilierea acestora ajută la reducerea stresului pe care-l resimt familiile si micșoreaza riscul ca părinții să-și manifeste frustrările asupra copiilor lor. Părinții trebuie încurajați în ceea ce privește evoluția copilului și nici un specialist sau cadru didactic nu-și poate permite să spună părinților că „nu mai este nimic de făcut ” pentru copilul lor. Programele de intervenție ar trebui să implice foarte mult familiile. Ele trebuie sa fie construite astfel încât să satisfacă nevoile copilului în contextul larg al nevoilor familiei. Părintii trebuie să aibă acces total la toate informațiile educaționale și la „diagnosticele” copilului. Părinții pot juca rolul de profesori acasă si pot supraveghea studiul suplimentar al copilului .

În concluzie, învățătorul clasei trebuie să dobândească/să stăpânească o pregătire adecvată în educația specială, să poată identifica elevii cu CES, să-i trimită la Comisia de Expertiză Școlară, să elaboreze, în colaborare, programele individualizate, să fie disponibil pentru a lucra cu alți specialiști, cu părinții, să aibă capacități manageriale și pedagogice la clasă, să lupte pentru reducerea izolării /discriminării copilului CES în clasă și în întreaga activitatea didactică.

Copiii sunt o categorie socială care, în ciuda aparențelor nu au timp să aștepte: dacă sunt lăsați să crească fără ajutorul de care au nevoie, personalitatea viitorului adult are cu siguranță de suferit.

Școala incluzivă devine astfel o școală deschisă tuturor, o școală prietenoasă, flexibilă, o școală care abordează procesul de predare – învățare – evaluare într-un mod dinamic și atractiv, o școală care, prin sprijinul pe care îl oferă tuturor copiilor, se constituie într-un factor de bază al incluziunii sociale, contribuind la eliminarea prejudecăților legate de apartenența la un anumit mediu și la spargerea barierelor existente între diferitele grupuri din interiorul unei comunități.

Bibliografie:

1. **Alois Ghergut**, 2006, *Psihologia persoanelor cu cerințe speciale*, Editura Polirom, Iași;
2. **Cretu Carmen**, 1999, *Curriculum diferentiat și personalizat*, Editura Polirom, Iași;
3. **Vrajbă Ecaterina**, 2001, *Strategiile educației inclusive*, Editura Polirom, Iași;

Activitate didactică – integrată, Pinguinii

Profesor învățământ primar **Ilaș Ioana Ramona**
Școala Gimnazială Doctor Ioan Danicico, Semeș, Arad

Activitatea debutează cu pașii de început -
Întâlnirea de dimineață/ Salutul/ Prezența/
Completarea calendarului naturii

Elevii de serviciu ne prezintă data, anotimpul și vremea.

„Luna în care ne aflăm din ce anotimp face parte?” (.....iarna)

„Anotimpul iarna mai are alte luni, pe lângă decembrie? (.....ianuarieși februarie)

„Câte zile are luna decembrie? (....31)

„Dacă lunile ianuarie și februarie ar avea tot atâtea zile, câte zile de iarnă sunt? (....31 +31 +31/ 28 x3). „Cum ați aflat? (....adunare/ înmulțire)

Exerciții orale: 4×3 8×9 9×9 5
 $\times 5$ 3×8 8×8 10×10 6×9 .

Mă gândesc la un număr, pe care îl adun cu 15 și obțin 35. La ce număr m-am gândit?/ Mă gândesc la un număr, dacă îl înmulțesc cu 9, obțin 63. La ce număr m-am gândit?

Intonarea cântecului- *Iarna a venit*

“Deoarece, este pe punctul de a pleca de la noi, anotimpul Iarna ne-a trimis un oaspete care are pentru voi câteva surprize. Doriți să le aflați?”
 Se citește scrisoarea. (Anexa I)

Concurs! Elevii sunt împărțiți pe grupe. Fiecare grupă primește câte un plic pe care sunt scrise exerciții matematice. Se va desface plicul, doar dacă exercițiile sunt calculate corect. Verificarea acestora se face la tablă. (Anexa II).

Se execută asamblarea pinguinilor din plic și se lipesc pe bețe de lemn

„Ce ați reuși să asamblați?”/ „Unde trăiesc pinguinii?”/„Știți să arătați pe glob unde este Polul Sud?”/„Are pol opus?”/„Care e acela?”/„Unde se află pe glob?”

Se arată colegilor pinguinii asamblați. /Se prezintă macheta.

„Ce anotimp este?”/„Cum e vremea la Polul Sud?”/„Ce vedeți pe machetă?”

Anunț tema zilei: Pinguinii-text nonliterar, text de informare

Cântec: PINGUINUL WILLY: Îmbrăcat frumos în frac,/Cu ghetuțe moi de lac;/Chiar cu un ghețar vecin/Locuiește un pinguin./Al său nume este Willy /Și e văr cu Chilly Willy /Însă dis de dimineață, /El își bea ceaiul cu gheață. /Legănându-se agale /Mândru ca un dirijor, /Trece pinguinul Willy /Sufletul ghețarilor. /Lui îi place și-nghețata/Dar c-un pește îl dai gata;/Willy –pinguin frumos,/Este foarte pofticios./Haideți să cântăm puțin /Despre domnul pinguin,/Pinguinul e-un simbol:/Lipa, lipa pe la pol. /Legănându-se agale,/Mândru ca un dirijor,/Trece pinguinul Willy/Sufletul ghețarilor.

(<http://bloggerisolomon.blogspot.com/2014/02/pinguinul-billy-versuri-cantec-link.html>)-versuri

Atașez pe tablă un șablon cu pinguin și le cer elevilor să enumere părțile componente ale pinguinului.

Diagrama Venn – păsări domestice(puiul) și pinguinul

Joc: caută-ți perechea!

Se extrage dintr-un bol bilețelele cu substantive și adjective. (din text/ au legătură cu tema zilei). Fiecare elev trebuie să își găsească perechea prin mimică/ pronunțarea cuvântului scris pe bilet.

Compune cuvântul!

Se dau literele S T I C L Ă, aleatoriu, iar elevii trebuie să compună cuvântul.

Oaspetele ne-a trimis și o sticlă pe care, voi va trebui să o pictați.

Ce culori au pingunii?/Alb și negru sunt culori?/Enumerați câteva culori./Cum putem obține portocaliu?/Dar mov?

Elevii numesc materialele aflate pe bancă. Se explică și demonstrează etapele lucrării, după care elevii pictează pe sticlă un penguin. Elevii aleg cea mai reușită lucrare.

Elevii, pe perechi, vor alcătui o poezie dintr-o singură strofă cu titlul "Pinguinul meu" și le vor citi poeziile în fața clasei.

Un elev va primi un penguin. El va merge la un coleg și îi va spune un exercițiu. Dacă elevul răspunde corect va primi penguinul și va întreba un alt coleg.

Trăistuța cu întrebări - "Ce fel de păsări sunt pingunii, cum prind ei hrana și unde trăiesc?"/„Care sunt cele patru rase de pinguieni prezentate în articol?"/„Cine clocește ouăle de penguin imperial?"/„De unde vine numele de penguinul Adele?"/„Ce reprezintă 25 de centimetri?"/„Vi se par interesante aceste păsări?"

Caută perechea!

Cum realizez predarea/ instruirea cu elevii mei, astfel încât să le asigur dezvoltarea competențelor necesare?

Profesor învățământ primar **Albici Zenobia**
Școala Gimnazială Comuna Dumbrăvița

Colectivul clasei a IV a A, clasa mea, în anul acesta școlar, 2023 – 2024, este compus din 31 de elevi, dintre care 16 fete și 15 băieți. La începutul clasei pregătitoare am folosit diverse jocuri (de spargere a gheții, de cunoaștere, de atenție și mișcare etc) pentru a se realiza coeziunea

Clasa este împărțită în 2 părți egale. Jumătate din elevi va primi câte o înmulțire, iar cealaltă jumătate de elevi, va avea prins pe spate rezultatele înmulțirilor. Se vor forma echipe în funcție de rezultatele găsite. Ce culoare predominantă avem?/Ce formă au ghețarii?/Ce animale avem?/Care este cea mai mică?/Dar cea mai mare?

Vă propun să ilustrați Polul Sud printr-o machetă în care să găsim animale specifice zonei polare.

Sarcini: 1. Decuparea imaginilor cu animale și colorarea acestora (acolo unde este cazul)

2. Gheața: hârtie creponată albă prin mototolire și lipire pe suportul de polistiren

3. Animalele: poziționare prin lipire pe suport de scobitoare/frigăruie

Aveți libertatea de a face macheta așa cum doriți. Vă sfătuiesc și vă împărtășesc sarcinile, astfel încât fiecare să contribuie cu câte ceva la realizarea machetei.

Pe fundal se aude cântece de iarnă/colinde

Se împart diplome și se evaluează activitatea copiilor pe parcursul zilei.

grupului, de a deveni o echipă, buni prieteni și colegi, dar și pentru înțelegerea nevoii de a avea reguli ce trebuie respectate. De asemenea, am considerat foarte important ca și părinții să se cunoască, să stabilească relații de prietenie, în acest sens desfășurând foarte multe activități în

parteneriat atât cu părinții, cât și cu părinții și copiii .

Pentru a le dezvolta competențele necesare am pus și pun mare accent pe integrarea disciplinelor , pe transferul noilor concepte învățate către situații concrete din viața de zi cu zi prin discuții reflectivă, povești sau întrebări de mediere, prin participarea tuturor elevilor la discuții și la lecții.

Consider că un rol important în procesul de învățare al copiilor de vârstă școlară mică și nu numai, îl au rutina și etapizarea activităților. Astfel, încă din prima săptămână de școală din clasa pregătitoare avem poezia „ Bună dimineața “ cu care ne salutăm, în fiecare dimineață, copiii recitând-o în cor și făcând gesturile care apar în versuri (își zâmbesc unii altora, își strângeau mâinile, iar de când cu pandemia doar își flutură mâinile în semn de salut). Tot ca o rutină , în fiecare dimineață, fie dansăm împreună pe câte o melodie sau două alese de ei , fie jucăm un joc de atenție și mișcare. Obişnuiesc să le spun încă de la începutul zilei cum se vor desfășura activitățile, ce urmează să facem și unde vom ajunge. Mă consult cu ei pentru diferite activități extrașcolare și țin cont de părerea majorității!

Anul trecut școlar , în timpul „ Săptămânii Altfel” am introdus și „Săptămâna culorilor”, o experiență ce le-a plăcut foarte mult. În clasa I, am desfășurat pentru prima dată, în online fiind, această săptămână. În fiecare zi am fost îmbrăcați în culoarea vedetă a zilei, cu toții, am scris cu culoarea respectivă, am ascultat și vizionat cântecele și povestioare despre culori (spre exemplu, cu culoarea galben nu am scris, dar am colorat ceea ce s-a scris în timpul orelor). Prin aceste activități urmăresc să se exprime liber, coerent, să vină cu idei, să își spună părerile, să gândească critic.

Activitățile de dezvoltare personală și educație civică trebuie realizate mereu, elevii având lipsuri în a-și identifica și gestiona emoțiile. Îmi place să îi încurajez mereu , să le ofer feedback pozitiv, cu accent pe ceea ce au reușit să facă bine, la toate materiile. De asemenea i-am învățat să își ofere feedback singuri, unii altora, tot cu accent pe partea pozitivă.

Folosesc diverse aplicații pentru a face învățarea mai ușoară, îmi adaptez predarea în funcție de reacțiile copiilor și de modul în care ei duc la capăt sarcinile.

Chestionarul

profesor Panțiru Magdalena
Școala Gimnazială „Alexandru cel Bun” Iași

Cunoașterea familiei reprezintă o premisă a realizării unui parteneriat eficient între familie și cadre didactice. Cu cât este mai strânsă colaborarea dintre școală și părinți, cu atât mai coerentă este influența ambilor factori educaționali. Este necesar

pentru cadrul didactic să afle din ce mediu provine copilul, să înțeleagă viziunea părinților asupra educației, modul în care aceștia înțeleg să o desfășoare. Există mai multe modalități de cunoaștere a familiei, dintre care amintim:

chestionare, întâlniri cu părinții, invitarea acestora la desfășurarea unor ore, vizite la domiciliu, activități practice, educative prin antrenarea părinților, coparticiparea părinților la excursii și vizite, etc.

Necesitatea implicării părinților în educația copiilor este resimțită de-a lungul întregii traiectorii școlare, de la grădiniță până la liceu, iar dacă ar exista o bună cooperare între cadre didactice și părinți, s-ar asigura progresul în formarea copiilor și o angajare onestă, activă a părinților în activitățile derulate în mediul școlar și în afara acestuia.

Utilizarea chestionarului ca metodă de cunoaștere este utilă, deoarece, pe baza rezultatelor obținute, se constată realitatea din familie și din școală, care poate oferi sugestii pentru îmbunătățirea activității didactice. Următorul chestionar reprezintă un studiu referitor la implicarea familiei în educația copiilor și la relațiile existente între familie și școală.

1. Câte minute vorbiți cu copilul dumneavoastră despre ce s-a întâmplat la școală?

- a) 5-10 minute
- b) 10 minute
- c) 15 minute
- d) peste 15 minute

2. Se întâmplă des ca imaginea dumneavoastră față de copil să nu fie aceeași cu cea a cadrului didactic de la clasă?

- a) Da
- b) Nu
- c) Nu știu

3. Este necesar să vă reamintească copilul dumneavoastră de mai multe ori pentru a participa la ședințele cu părinții?

- a) Da
- b) Nu
- c) Uneori

4. Țineți cont de părerile și sfaturile profesorului diriginte?

- a) Întotdeauna

- b) De cele mai multe ori
- c) Rareori
- d) Niciodată

5. Cum considerați colaborarea dumneavoastră cu școala?

- a) Foarte bună
- b) Bună
- c) Satisfăcătoare
- d) Nesatisfăcătoare

6. Cât de des vizitați școala copilului dvs?

- a) Lunar
- b) O dată la 2-3 luni
- c) O dată pe semestru
- d) De câteva ori pe parcursul anilor de școală ai copilului

7. Când vizitați școala copilului dumneavoastră?

- a) Când sunteți invitat la școală
- b) Când aveți anumite plângeri/ nemulțumiri
- c) Prin participare voluntară la proiectele școlare
- d) Alte situații (vă rugăm să le menționați)

8. Cum păstrați legătura cu profesorul copilului?

- a) Prin participarea la ședințele cu părinții
- b) Prin participarea la desfășurarea unor ore
- c) Prin comunicarea scrisă
- d) Prin întâlniri propuse de diriginte

9. Considerați că acordați timp suficient și atenție suficientă problemelor școlare ale copilului?

- a) Da
- b) Nu

Dacă răspunsul dumneavoastră este 'Nu' vă rugăm să răspundeți la întrebarea următoare:

10. Care este motivul pentru care acordați atât de puțin timp discutării problemelor școlare cu copilul dumneavoastră?

- a) Presiunea activității profesionale și a îndatoririlor
b) Slujba dumneavoastră :
a) într-un alt oras ; b) in străinătate
c) Alte priorități ale vieții de familie

d) Copilul dumneavoastră nu este încântat de astfel de discuții

11. Considerați că o bună colaborare cu școala o realizați:

	În foarte mare măsură	În mare măsură	Nici în mare, nici în mică măsură	În mică măsură	În foarte mică măsură sau deloc
a) convorbiri directe cu profesorul de la clasă					
b) desfășurarea unor ore la care să participați alături de copii					
c) participarea la ședințele cu părinții					
d) orele de Consiliere și suport educațional cu părinții					
e) participarea la activități practice sau extracurriculare					
f) comunicarea scrisă					
g) participarea la ședințele Consiliului Reprezentativ al Părinților					
h) analiza caietelor sau mapelor cu lucrările elevilor					
i)Altele.....					

12. Cum apreciați contribuția școlii la succesul personal și profesional al copilului dumneavoastră?

- a) Foarte bună pentru succesul personal și profesional al copilului
b) Foarte bună pentru instruirea școlară, dar săracă față de educația școlară

- c) Bună
 d) Satisfăcătoare
 e) Alte situații (vă rugăm să le precizați).....

13. Considerați că îi oferiți copilului dumneavoastră o bună educație în familie cu privire la:

1. comportament civilizat
 a) da b) nu
 2. formare intelectuală
 a) da b) nu
 3. dezvoltare morală
 a) da b) nu
 4. responsabilitate generală
 a) da b) nu

14. Ce considerați că ar trebui să facă școala pentru a exista o mai bună colaborare între familie și școală?

.....

15. În cadrul școlii, cel mai important pentru dumneavoastră este :

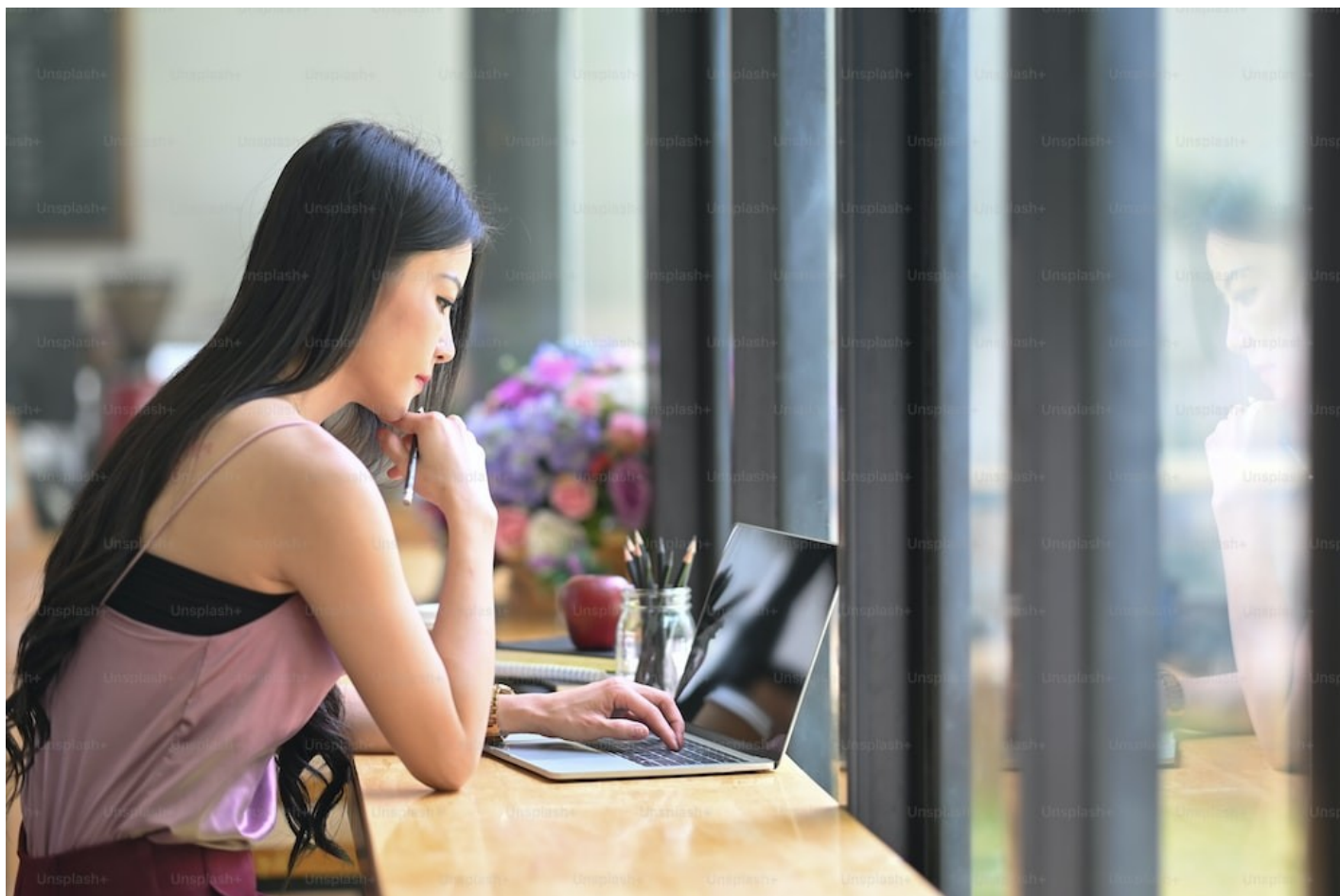
(numerotați după importanța acordată)

- ☐ acumularea de informații
☐ dezvoltarea fizică armonioasă
☐ formarea unei personalități deosebite
☐ obținerea de rezultate excelente la competițiile școlare
☐ formarea de priceperi / deprinderi / competențe
☐ cultivarea aptitudinilor

17. Ce așteptați din partea profesorilor?

.....

După completarea chestionarelor, se centralizează răspunsurile, aflându-se, astfel, gradul de implicare a familiei în parteneriatul dintre aceasta și profesori; precum și măsura în care părinții s-au implicat/neimplicat în colaborarea cu școala. În funcție de datele obținute se stabilesc unele concluzii practice.

Împietirii creativității cu motivația

Profesor Sorca Gabriela Florica
Liceul Teoretic Nikolaus Lenau Timișoara

Din punctual de vedere al elevilor, creativitatea este talentul fiecăruia, legătura lui cu arta iar

motivația este cheia succesului în cadrul procesului de învățământ, în predare și învățare.

Să fii creativ se confundă ușor cu a avea talent artistic, în pictură, desen, teatru, dans, muzică. Dar conceptul de creativitate este mult mai complex, deoarece el presupune îmbinarea unor concepte și idei originale, fără a folosi imitarea, atât de mult utilizată în învățământul primar.

În învățământul primar există o strânsă legătură între creativitate și motivație, am putea spune că pentru a-i motiva pe elevi, trebuie să îi lași să fie creativi și invers: a educa creativitatea, trebuie întâi să îl motivezi pe copil să își valorifice potențialul.

Cum îi putem noi motiva pe elevi și, în același timp, să le stimulăm creativitatea?

Una dintre problemele cele mai importante ale sistemului de învățământ românesc este stimularea motivației elevilor pentru învățare și educație, cele mai importante elemente care contribuie la definirea viitorului lor. Totodată, stimularea creativității este necesară pentru progresele din științe, matematică, tehnologie, afaceri, politică, pentru toate domeniile vieții cotidiene.

Atât pentru cadrele didactice, cât și pentru părinți sau experții din domeniul științelor educației, motivația este cheia succesului. Importanța motivației a fost evidențiată de la Piaget la Gardner, ea fiind fundamentul pe care se construiește reușita școlară (Popenci; Fartușnic, 2009). Oare, îi putem motiva pe elevi prin educarea creativității lor?

Dar ce este motivația? Desigur, este foarte greu de găsit o definiție exactă, deoarece acest concept aparține unor domenii largi, precum pedagogia și psihologia. Pentru părinți, copilul motivat este cel care nu este împins de la spate pentru a învăța, pentru a-și face temele, care dorește să obțină mereu rezultate bune la învățătură și care este apreciat la școală, de către învățătoare și

profesori. Pentru cadrele didactice, elevul motivat este cel care este atent la ore, care se implică, răspunde tuturor sarcinilor și manifestă interes pentru activități (Popenci; Fartușnic, 2009). În termeni de specialitate, am putea spune că „motivația reprezintă acel set de resorturi care ne determină să facem un anumit lucru.” (Popenci; Fartușnic, 2009, p. 11).

Un studiu privind motivația elevilor în învățare din anul 2011, arată că principalele motive pentru care elevii sunt motivați să învețe sunt: pentru a avea o carieră de succes, pentru că va fi util mai departe, pentru că materia este interesantă și atractivă, pentru a lua note bune, datorită prestigiului profesorului și pentru că el este respectat (Cuciureanu, 2015).

Pentru a stimula motivația elevilor pentru activitatea de învățare, Rolland Viau, consideră semnificative, câteva condiții de care noi, cadrele didactice, ar trebui să ținem cont în activitatea de predare: diversificarea și predarea integrată a activităților, autenticitatea lecțiilor (să ducă la o realizare, rezultat asemănător cu ceva din viața reală), accentul pus pe cooperare (să-i permită elevului să interacționeze și să colaboreze cu ceilalți), oferirea de provocări optime pentru învățare (nici prea dificile, nici prea ușoare), utilizarea diferitelor mijloace de învățare (softuri educaționale, păpuși), stimularea curiozității epistemice (prin surpriză, contradicție) (Popenci, Fartușnic, 2009) și, nu în ultimul rând, prin stimularea creativității, care îl face pe elev co-creator al scenariului didactic.

În concluzie, motivația elevilor pentru învățare trebuie stimulată, orientată și întreținută, fiindcă este în strânsă legătură cu dezvoltarea creativității, iar cadrul didactic, alături de părinți, are un rol primordial în acest sens, deoarece intervenția sa pedagogică poate influența în sens pozitiv deficitul de motivație pentru învățare al școlarului mic și educarea creativității. Misiunea

școlii și a cadrelor didactice este aceea de a crea condiții și situații de învățare, care să-i atragă pe educabili, să le asigure o stare de bine, iar conținuturile să fie selectate și prezentate astfel încât să se plieze pe nevoile și interesele lor de formare.

Bibliografie:

· 1. Albușescu, I., Catalano, H. (2019). Sinteze de pedagogia învățământului primar: ghid pentru pregătirea examenelor de titularizare, definitivat și gradul didactic II. București: Didactica Publishing House

· 2. Muste, D. (2012). Stimularea motivației învățării la elevi, prin intermediul unui program educațional specific. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană.

· 3. Popenci, Ș., Fartușnic, C. (2009). Motivația pentru învățare: de ce ar trebui să le pese copiilor de ea și ce putem face pentru asta. București: Didactica Publishing House.

· 4. Preda, V., Pletea, M., Grama, F., Flangea, N., Pletea, G., Grigore, A., L., Ciobanu, C. (2011). 450 de jocuri educaționale: repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului: (19 luni-84 de luni). București: Didactica Publishing House

· 5. Sălăvăstru, D. (2004). Psihologia educației. București: Editura Polirom.

Reflecții despre educație, demnitate umană și respect

Profesor învățământ primar **Dafina-Oprică Elena-Daniela**
Școala Gimnazială "Gheorghe Țițeica", Craiova

Există o relație profundă și inseparabilă a educației cu demnitatea umană, cu respectul interpersonal și cu respectul de sine.

Educația este acea acțiunea socială prin care clădim, apărăm și susținem demnitatea umană, respectul față de ceilalți și respectul de sine.

Acestea sunt dimensiuni fundamentale ale educației, aflate dincolo de scopurile de moment ale societății.

Relația educației cu demnitatea umană și cu respectul dintre oameni este o temă cu o mare

însemnătate și valoare în vederea proiectării și practicării educației.

Azi trăim într-o lume ce este mai mult interesată de: susținerea și dezvoltarea pieței/afacerilor, creșterea vânzărilor, folosirea tehnologiei, forme de divertisment.

Dincolo de considerente și interese economico-financiare, politice, ideologice de moment, educația conține în ea însăși, ca element intrinsec și invariabil un țel suprem: acela al susținerii, apărării și afirmării constante și fără putință de îndoială a demnității umane și a respectului între oameni. Aceasta nu poate funcționa în condițiile lezării, a încălcării sub niciun motiv a acestora. Nu poate asista impasibilă sau nu poate participa la marginalizarea, disimularea sau neglijarea demnității umane și a respectului dintre oameni.

S-a format deja o tradiție în societatea actuală, mai ales în ultimele decenii, a contestării, persiflării, culpabilizării obiceiurilor, a valorilor morale cardinale consfințite printr-o practică îndelungată sau a „demistificării” lor, înlocuindu-le cu comportamente indezirabile la modă.

Pentru fiecare persoană există zone, mai întinse sau mai mărginite, de inacceptabil, de intolerabil. Buna-cuviință e necesară și în viața cotidiană, și în dezbaterile importante ale timpului nostru. Ea aduce, în orice împrejurare, o notă de politețe și

înțelepciune, de natură să ne facă viața mai plăcută sau cel puțin suportabilă.

Libertatea nu înseamnă că ne este permis să facem tot ceea ce ne trece prin minte, ci că avem posibilitatea să facem ceea ce ne face fericiți, dar fără a-i face nefericiți pe alții! Drepturile noastre se termină acolo unde încep drepturile celorlalți!

În societate cuviința are același înțeles cu politețea. În viața religioasă vorbim despre buna-cuviință ca un vârf al calităților morale. Buna creștere, respectarea unor formule de adresare și salut, felul de a ne îmbrăca, de a vorbi, de a gesticula, maniera de a solicita ceva, ospitalitatea, adevărea la un eveniment, ne definesc în calitate de persoane.

Sfântul Nectarie din Eghina face portretul celui cuviincios astfel: “este lipsit de vicleșug, sincer și direct; pășește pe calea virtuții și lucrează binele; are o înfățișare decentă și maniere nobile, cuvintele îi sunt măsurate, iar conduita morală inspiră încredere; poziția trupului este frumoasă și demnă, neavând nimic ostentativ; expresia chipului este firească și nestudiată, privirea lină, neabătută și discretă, gesturile sunt simple și calme, mersul ușor și regulat. Aspectul îmbrăcămintei este civilizat, potrivit pentru iarnă și pentru vară, curat, simplu. Cel care a dobândit bună-cuviință este apreciat de toți și învață, chiar și atunci când tace, fiind cu adevărat vrednic de iubit.”

Politețea pur formală și rece este de preferat grosolăniei și primitivismului, după cum spunea Nicolae Steinhardt: "Dacă nu putem fi buni, să încercăm să fim măcar politicoși!"

Suntem într-un punct în care, biruiți de mulțimea, amplitudinea și complexitatea problemelor cu care ne confruntăm suntem copleșiți de schimbări, de noutățile tehnologice, dornici de a

ne demonstra propria valoare, dominați de interese imediate, plini de noi înșine, am pierdut rosturile educației autentice.

Este nevoie să ne retragem pentru a reflecta așezat, pentru a ne limpezi gândurile, de a înțelege că educația este actul specific omenesc de susținere, apărare și afirmare a demnității umane.

Între respectul interpersonal și relația interpersonală există o legătură organică, profundă, necesară, indisolubilă. Există o legătură atât de strânsă, încât acolo unde există relație umană există întotdeauna și respect, iar acolo unde nu există respect interpersonal, nu există și nici nu poate exista vreodată o relație între oameni. Orice interacțiune interpersonală unde nu există respect este o interacțiune deteriorată, depreciată, subumană, necivilizată, inumană, primitivă.

Dimensiunile respectului între oameni sunt:

- Grijă pentru propriul comportament în raport cu celălalt, întemeiat pe bunele maniere. Respectul presupune politețea și bunele intenții.
- Propria îngrijire fizică, corporală, vestimentară ce presupune menținerea igienei trupești și o vestimentație curată și decentă.
- Grijă pentru celălalt, astfel încât să-i creăm sentimentul că este tratat cu demnitate, ca ființă umană: a-i aprecia munca, contribuția, a-l trata cu maximă atenție și seriozitate, a-i fi recunoscător, când situația o cere.
- Comunicarea îngrijită: fără replici vulgare, triviale, jignitoare, ascultare onestă, atentă, empatică, de bună-credință a celuilalt, ton cald, cumpătat, tratarea serioasă a ideilor și convingerilor celuilalt.

- Autocontrolul, care este alimentat de respectul de sine. Respectul de sine dă valoare și constanță autocontrolului în relația cu celălalt.

Educația este menită să urmărească dezvoltarea, sprijinirea și manifestarea respectului de sine. "Respectându-i pe ceilalți, te respecti pe tine însuși!" este un proverb care nu se va demoda niciodată.

În concluzie, din sistemul educației nu pot lipsi conceptele de demnitate umană, de respect între oameni și de respect de sine. Acestea sunt fundamentele oricărui demers de natură formativă, indiferent de locul și timpul desfășurării educației.

Bibliografie & webografie:

- Frunză V. - Probleme de pedagogie contemporană, Editura Universitară, București, 2013.
- Ilica A. - Pedagogie contemporană, Editura Tiparnița, Arad, 2015
- Sánchez P., López E., Hijazo Y - Părinți consecvenți, copii fericiți. Educarea copiilor prin metoda consecințelor naturale și funcționale, Editura Aramis, București, 2009
- Sfântul Nectarie din Eghina - Cunoaște-te pe tine însuși sau despre virtute, Editura Sophia, București, 2012
- https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/5-10_10.pdf
- <https://porunca iubirii.agaton.ro/articol/693/buna-cuviin%C8%9B%C4%83-ce-%C8%9Bie-nu-%C8%9Bi-place-altuia-nu-i-face>
- <https://sorinalukacs.wordpress.com/2008/05/22/despre-buna-cuviinta-si-respect-sau-lipsa-lor/>

Proiectul educațional – la interferența dintre educația formală și nonformală

Profesor Buda Mihaela Alina
C.S.E.I. ” Primăvara” Reșița

Proiectul **”Vreau să fiu și eu campion!”** își are originea în nevoia de recuperare, compensare, normalizare a copiilor cu dizabilități din C.S.E.I ” Primăvara Reșița, adresându-se cu predilecție celor mici, diagnosticați cu autism și ADHD, dar nu numai. Din această perspectivă, preocuparea noastră a fost centrată pe identificarea de noi forme terapeutice – alternative - complementare, care să antreneze deopotrivă toate procesele fizice și psihice ale copiilor din grupul țintă cât și cele volatile, menite să dezvolte motivația pentru

implicarea în demersul terapeutic, capacitatea de conștientizare și autodepășire a blocajelor care au redus comportamentele copiilor la faza de închistare, absența nevoii de comunicare și relaționare cu cei din proximitatea imediată și la nivel comunitar.

Proiectul se adresează deopotrivă și cadrelor didactice, specialiștilor și părinților , dorindu –se o fuziune în cooperarea adulților, provocați să se implice într-o altă formă de recuperare decât cea din mediul școlar. Buna colaborare cu autoritatea

locală a făcut posibilă materializarea acestei intenții, prin obținerea de aprobări speciale și gratuități pentru un segment social dezavantajat economic.

Terapia cu ajutorul apei este recomandată în cazul mai multor categorii de afecțiuni: afecțiuni locomotorii, , sindrom Down, tulburări hiperkinetice, întârziere mintală, tulburări de spectru autist etc

Absența limbajului, atât receptiv cât și expresiv și a nevoii de a stabili contacte sociale, la copiii autisti este înlocuită de un comportament hiperkinetic excesiv în care dominantă de bază este explorarea mediului apropiat și preocuparea evidentă a contactului cu apa sub toate aspectele sale. Analizând efectul benefic al apei asupra subiecților în cauză, decizia de a scrie proiectul a constituit o soluție de accelerare a demersurilor terapeutice, menite să mărească șansele de integrare socială a acestor copii. În egală măsură, mișcarea în apă aduce beneficii majore și copiilor care prezintă deficiențe neuromotorii și pentru care ședințele de kinetoterapie par adesea insuficiente, raportate la nevoile lor de recuperare.

Iată de ce atenția noastră s-a concentrat asupra unui alt mediu de intervenție care s-a dovedit eficient și cu implicații majore în toate ariile de dezvoltare asupra cărora considerăm necesar să intervenim.

Prin **înot** se dezvoltă o serie de aptitudini:

➤ **Aptitudini fizice:**

- Dezvoltarea proceselor de coordonare motrică.
- Mușchii și articulațiile lucrează fără să suporte greutatea corpului, aceasta fiind preluată de apă
- Ligamentele se întăresc și își îmbunătățesc flexibilitatea.

- Se fortifică mușchiul cardiac, îmbunătățindu-și activitatea.
- Datorită îmbunătățirii elasticității cutiei toracice crește capacitatea de respirație.
- Mișcările alternative ale brațelor și poziția orizontală pe apă au o influență benefică asupra coloanei vertebrale.
- Crește imunitatea datorită creșterii rezistenței la infecții.

➤ **Aptitudini sociale:**

- Înotul, ca proces de ansamblu, favorizează dezvoltarea abilităților de autonomie personală și socială, într-o manieră, în care învățarea experiențială capătă prioritate exclusivă cu accent pe învățarea și exersarea comportamentelor din perspectivă individuală.
- Înotul este distractiv și este o formă foarte bună de socializare, relația dintre copil și antrenorul acestuia (antamată de implicarea voluntară a specialiștilor coopțați) fiind cea mai eficientă modalitate de interacțiune, generată de nevoile emoționale și siguranța a acestora.
- Înotul favorizează comunicarea cu toți colegii, împreună descoperind valențele muncii în echipă și importanța responsabilităților asumate.

Interacțiunile stabilite pe tot parcursul activităților vin în sprijinul formării autonomiei sociale a copiilor cu dizabilități printr-un cadru diferit celui de la clasă, în care, valențele formative ale proiectului s-au evidențiat prin următoarele finalități:

- capacități motrice parțial recuperate și deprinderi igienico-sanitare asumate;
- grad de independență mai ridicat în formarea autonomiei personale și sociale;
- abilități motrice consolidate din perspectiva susținerii funcției motorii deficitare;

- potențial mai ridicat în înțelegerea și respectarea unui sistem de reguli care a contribuit la creșterea independenței personale în exersarea abilităților motrice însușite

Evaluarea rezultatelor proiectului a condus la concluzii care atestă efectele pozitive estimate de echipa de proiect, copiii fiind beneficiarii direcți a unor achiziții greu de atins în contextul exclusiv al procesului de educație formală.

Educația verde prin proiectul Erasmus+, în cadrul asociației „ELOAH” Craiova

Profesor învățământ primar **Zlotea Adina-Theodora**
Asociația ELOAH Craiova/ Lic. de Ind. Alimentară Craiova

Planeta noastră se confruntă cu provocări fără precedent în ceea ce privește mediul și clima, iar, cumulate, acestea reprezintă o amenințare la adresa bunăstării noastre.

Schimbarea este o trăsătură constantă a planetei noastre. Suprafața terestră, oceanele, atmosfera, clima și viața de pe Pământ s-au modificat mereu de-a lungul timpului. Însă schimbările actuale diferă de cele din trecut prin ritmul și amploarea lor fără precedent, precum și prin factorii și agenții care le cauzează. Evenimentele extreme, cum ar fi furtunile, valurile de căldură, inundațiile și seceta cu intensități care înainte se produceau o dată la 100 de ani, au devenit noua noastră realitate.

Conform unui raport al Agenției Europene de Mediu, biodiversitatea este în continuare în

declin. 60% dintre speciile evaluate și 77% dintre habitatele evaluate au înregistrat o stare de conservare nefavorabilă. În prezent, o treime din populația Pământului nu are acces la surse de apă potabilă. Cercetătorii estimează că proporția va ajunge la 2 treimi până în 2050 și conform Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO), pierdem anual 7,3 milioane de hectare de pădure. Începând cu 1990, jumătate dintre pădurile existente au fost distruse. În Amazon, în ultimii 50 de ani s-a defrișat deja 17% din teritoriu, pentru a face loc fermelor de vite. Si exemplele pot continua.

Încă nu este prea târziu pentru a lua măsuri ferme. Chiar dacă sarcina poate părea intimidantă, avem încă posibilitatea să reversăm unele tendințe negative, să ne adaptăm pentru a minimiza daunele, să refacem ecosistemele esențiale și să

protejăm cu mai multă hotărâre ceea ce încă avem. Pentru a ne asigura durabilitatea pe termen lung, este necesar să percepem mediul, clima, economia și societatea ca părți inseparabile ale aceluiași întreg.

Pentru a stopa toată această activitate distructivă a oamenilor asupra mediului înconjurător este importanta demararea a cât mai multe programe educaționale prin care oamenii să înceapă să își dezvolte așa-numitele competențe verzi.

Pentru ca oamenii să fie pregătiți în această direcție, pentru orice instituție furnizoare de

educație, programul Erasmus+ vine ca o soluție pentru rezolvarea dacă nu totală, măcar parțială acestor probleme.

În acest sens, în cadrul Acreditării obținută de ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA în anul I- ID: 2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la "GREEN COURSE: RAISING AWARENESS OF ENVIRONMENTAL ISSUES", în perioada 03-12 iulie 2023.

Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația „Cappadocchia Education”.

Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1

Prezentare oficială

Prezentarea grupului

Importanța mediului pentru om

Probleme de mediu și soluții

ZIUA 2

Conștientizarea problemelor de mediu

Promovarea comportamentului ecologic

ZIUA 3

17 obiective pentru a ne transforma lumea –

oportunități, activități și resurse

Cum ne facem lumea mai verde?

ZIUA 4

Gestionarea eficientă a deșeurilor atât în
asociație, cât și în viața de zi cu zi

ZIUA 5

Sală de formare inteligentă – o sală de formare
verde virtuală

17 proiecte verzi – brainstorming

Cursuri în camp experimental/ gradina organica

ZIUA 6

Abilități ecologice la cursuri de formare – cum
să faci un sondaj în legatura cu gunoi

Atelier – realizarea unei mici grădini bio (ierburi
și flori)

Atelier – crește un copac

ZIUA 7

Realizarea unei hărți mentale verde
 Realizarea unei hărți mentale cu instrumente IT
 Cursuri în Grădina Botanică

ZIUA 8

Învățare în aer liber – cum să reușiți să creați un curs eficient

Atelier – realizarea unui poster verde și logo
 Cursuri în grădina botanică

ZIUA 9

Realizarea unui videoclip/ vlog verde

Atelier – realizarea unui videoclip

Atelier – realizarea unui site web ecologic

ZIUA 10

Atelier – realizarea unui site web ecologic

Evaluarea cursului

Până la sfârșitul cursului, am învățat să;

- mă sensibilizez cu privire la problemele de mediu
- devin conștient de problemele climatice cu care se confruntă lumea noastră
- devin conștient de conservarea oceanelor
- minimizez amprenta de mediu a activităților
- gândesc și să acționez verde

- înțeleg conceptele de consum responsabil / durabil / verde / etic
- reflectez asupra importanței utilizării eficiente a resurselor naturale și manufacturate și a reducerii la minimum a deșeurilor și a poluării
- învăț despre „Inovație verde și antreprenoriat”
- învăț cum să implementez principiile dezvoltării durabile în practica de predare
 - realizez schimburi de bune practici și schimburi de experiență legate de mediu cu trainerii și personalul educațional pentru adulți din toată Europa.

Am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație verde de calitate. Cursul s-a desfășurat interactiv și a fost extrem de instructiv și atractiv. Am cunoscut persoane din alte țări europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale.

Acest proiect este finanțat cu susținere din partea UE, prin Programul Erasmus+.

Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului, iar UE nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Conștientizarea problemelor de mediu în cadrul programului ERASMUS+

Profesor învățământ primar **Gherheș-Cruceru Loredana**
Asociația „ELOAH” Craiova/ Șc. Gim. „Ion Țuculescu” Craiova

Planeta noastră trece prin niște schimbări climatice semnificative și accelerate, care au început cu peste un secol în urmă. Majoritatea oamenilor de știință sunt de acord că planeta se încălzește mai rapid ca oricând din cauza cantității uriașe de gaze cu efect de seră eliberate în atmosferă de activitățile oamenilor. Astfel de activități includ, de exemplu, arderea combustibililor fosili (cărbone, petrol și gaz), utilizarea autovehiculelor și tăierea pădurilor.

Mediul nostru incojurator se schimbă constant. Nu se poate nega acest fapt. Cu toate acestea, pe măsură ce mediul nostru se schimbă, la fel și nevoia de a deveni tot mai conștienți de problemele care îl înconjoară.

Cu un flux masiv de dezastre naturale, perioade de încălzire și răcire, diferite tipuri de modele meteorologice și multe altele, oamenii trebuie să fie conștienți de ce tipuri de probleme de mediu există, și cu care se confruntă planeta noastră.

Incalzirea globala a devenit un fapt incontestabil in ceea ce privește traiul nostru actual; planeta

In mult... si
prov... unt
mici... dar
altel... eja.

pierdem anual 7,3 milioane de hectare de pădure. Începând cu 1990, jumătate dintre pădurile

mai multe programe educaționale prin care oamenii să înceapă să își dezvolte așa-numitele competențe verzi.

Pentru ca oamenii să fie pregătiți în această direcție, pentru orice instituție furnizoare de educație, programul Erasmus+ vine ca o soluție pentru rezolvarea dacă nu totală, măcar parțială acestor probleme.

În acest sens în cadrul Acreditării obținută de ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA în anul I- ID: 2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la **“GREEN COURSE: RAISING AWARENESS OF ENVIRONMENTAL ISSUES”**, în perioada 03-12 iulie 2023. Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația Cappadocchia Education.

Conform unui raport al Agenției Europene de Mediu, biodiversitatea este în continuare în declin. 60% dintre speciile evaluate și 77% dintre habitatele evaluate au înregistrat o stare de conservare nefavorabilă. În prezent, o treime din populația Pământului nu are acces la surse de apă potabilă. Poluarea din marele orașe afectează calitatea vieții locuitorilor, dar și ecosisteme aflate la zeci de kilometri distanță. Substanțe toxice precum metale grele, nitrați și plastic ajung inevitabil în pământ și în ape. Poluarea ne afectează atât sănătatea, cât și bugetele.

Acreditare: 01.02.2022 - 31.12.2027
Valabilitate: 01.02.2022 - 31.12.2027
Proiect mobilitati prin Programul Erasmus+

Nr. referință proiect: 2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826

De asemenea, conform Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură (FAO),

Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1

Prezentare oficiala

Prezentarea grupului

Importanța mediului pentru om

Probleme de mediu și soluții

ZIUA 2

Conștientizarea problemelor de mediu

Promovarea comportamentului ecologic

ZIUA 3

17 obiective pentru a ne transforma lumea – oportunități, activități și resurse

Cum ne facem lumea mai verde?

ZIUA 4

Gestionarea eficientă a deșeurilor atât în asociatie, cât și în viața de zi cu zi

ZIUA 5

Sală de formare inteligentă – o sală de formare verde virtuală

17 proiecte verzi – brainstorming

Cursuri în camp experimental/ gradina organica

ZIUA 6

Abilități ecologice la cursuri de formare – cum să faci un sondaj în legatura cu gunoi

Atelier – realizarea unei mici grădini bio (ierburi și flori)

Atelier – crește un copac

ZIUA 7

Realizarea unei hărți mintale verde

Realizarea unei hărți mentale cu instrumente IT

Cursuri în Grădina Botanică

ZIUA 8

Învățare în aer liber – cum să reușiți să creați un curs eficient

Atelier – realizarea unui poster verdeși logo

Cursuri în grădina botanică

ZIUA 9

Realizarea unui videoclip/ vlog verde

Atelier – realizarea unui videoclip

Atelier – realizarea unui site web ecologic

ZIUA 10

Atelier – realizarea unui site web ecologic

Evaluarea cursului

Prezentarea certificatelor de participare

Până la sfârșitul cursului, am învățat să:

- mă sensibilizez cu privire la problemele de mediu
- devin conștient de problemele climatice cu care se confruntă lumea noastră
- devin conștient de conservarea oceanelor
- minimizez amprenta de mediu a activităților
- gândesc și să acționez verde
- înțeleg conceptele de consum responsabil / durabil / verde / etic
- reflectez asupra importanței utilizării eficiente a resurselor naturale și manufacturate și a reducerii la minimum a deșeurilor și a poluării
- învăț despre „Inovație verde și antreprenoriat”
- învăț cum să implementeze principiile dezvoltării durabile în practica lor de predare
 - realizez schimb de bune practici și schimb de experiențe legate de mediu cu trainerii și personalul educațional pentru adulți din toată Europa.

Am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație verde de calitate. Cursul a fost extrem de instructiv și atractiv, desfășurându-se totul la nivel interactiv. Am cunoscut persoane din alte țări

europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale.

„Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Educația în era digitală

Profesor învățământ primar **Nicula Gabriela -Margareta**
Liceul Teoretic „Ana Ipătescu” Gherla

*„Educația există pe întreg parcursul
vieții și nu are o destinație finală”*

John Dewey

Generația de azi este mult mai activă, mai curioasă și mai dornică de informații rapide și la subiect, iar școala tradițională nu mai este suficientă. Aici intervine tehnologia și avantajele sale extraordinare inclusiv în domeniul educației.

Procesul de învățare definește oamenii la orice vârstă. Existența umană în sine este condiționată de învățare; pentru a supraviețui suntem nevoiți să învățăm: să cunoaștem mediul, să ne cunoaștem apropiații și, forma cea mai profundă, să ne autodepășim.

Cea mai nouă tendință în învățământ, cunoscută și apreciată ca cea mai eficientă și de dorit de până acum, este învățământul electronic. Cunoscut ca „e-learning” sau, mai nou, ca „e-education”, conceptul de învățământ electronic este reprezentat de interacțiunea dintre procesul de predare – învățare și tehnologiile informaționale. E-learning este în acest moment mai mult decât un concept, este parte din învățământul actual, tinzând să devină tot mai căutat prin economia de timp pe care o implică. E-learning semnifică, într-o definiție neconsacrată, șansa omului de a se informa facil, rapid, în orice domeniu, nefiind condiționat de un suport fizic sau de un intermediar. Acest concept permite flexibilizarea procesului de învățământ până la a oferi cea mai largă gamă de cărți electronice, sfaturi, imagine și text.

Desigur că, în afară de cursurile online, putem căuta să îmbunătățim cunoștințele prin Google, Wikipedia și YouTube – care conțin cele mai recente informații despre știință, oameni, progrese tehnologice și descoperiri. Cele mai multe site-uri online reputeate sunt actualizate periodic și oferă noi perspective. Lucru pe care manualele clasice nu îl pot face atât de activ.

Dovezile despre digitalizare în domeniul EFP lipsesc, însă puținele dovezi pe care le avem sugerează că, până acum, tehnologiile având potențialul de a provoca schimbări pedagogice mai radicale, precum simulările și jocurile, sunt mai rar întâlnite ca tehnologiile mai simple precum fișierele text digitale, tablele interactive și aparatele foto digitale. Ritmul lent de adopție a acestor instrumente reflectă o serie de factori, care variază de la loc la loc. Însă, în final, profunzimea efectului asupra predării și învățării depinde atât de caracteristicile inerente ale instrumentelor digitale în cauză, cât și de modul în care profesorii vor să le folosească.

Dezvoltarea profesională și învățarea în modelul tradițional devin deja istorie. Nu există experți în clase, lucrurile se mișcă rapid, iar profesorii și elevii trebuie să facă echipă pentru crearea unui mediu de învățare prin utilizarea tehnologiilor moderne. Astăzi, cel mai bun și cel mai important canal de distribuție este cel online. Mediul online sprijină abilitățile secolului XXI precum colaborarea, comunicarea și creativitatea.

În întreaga lume, universitățile, colegiile și școlile trebuie să își pregătească profesorii pentru schimbare. Pe măsură ce cultura societății noastre se schimbă ca răspuns la inovațiile tehnologice, instituțiile și profesorii trebuie să se adapteze.

Oportunitățile de învățare online și utilizarea resurselor educaționale deschise și a altor tehnologii pot reduce costurile asociate cu

materialele necesare instruirii și permit utilizarea mai eficientă a timpului profesorului. Astăzi, putem vorbi despre o învățare combinată care îmbină oportunitățile de învățare față în față cu oportunitățile de învățare online. Gradul în care are loc învățarea online și modul în care este integrată în curriculum pot varia în funcție de școli. Strategia de combinare a învățării online cu instruirea școlară față în față este utilă pentru a adapta diversele stiluri de învățare ale cursanților și pentru a le permite fiecărui cursant să studieze în ritmul propriu.

Învățarea on-line- poate fi definită ca o formă de învățământ în care se prezintă elevilor un conținut de instruire prin Internet. De aceea, condiția de bază impusă participanților în procesul de învățare este posedarea unui calculator și o conexiune la Internet.

Când vine vorba de a sprijini programa care se folosește în educația prin internet, de cele mai multe ori se folosesc așa-numitele instrumente de curs, care permit stocarea de conținut educațional pe un server Web, crearea de rețele de comunicare între participanții la procesul de educație, de învățare și de gestionare, permițând testarea independentă a cunoștințelor lor prin intermediul diferitelor teste.

Învățarea electronică nu semnifică doar portaluri educaționale, ea presupune învățarea pe tot parcursul vieții - cunoscutul „life long learning”. Desigur, cea mai consacrată formă a învățământului electronic este cea instituționalizată, în special sub denumirea de învățământ la distanță, dar și instruire asistată pe calculator, instruire prin multimedia.

Pasionați de gadgeturi smart, aplicații interesante sau jocuri online spectaculoase, elevii rezonează destul de greu cu vechile metode de învățare. Din fericire, dezvoltarea tehnologiei a presupus și

dezvoltarea unor produse educaționale create în acord perfect cu noile generații de elevi ai erei digitale.

Pot fi utilizate oricând, oferă filmulețe explicative foarte utile, probleme rezolvate în pași, exerciții cu grade diferite de dificultate și posibilitatea de testare pe noțiuni – iată doar câteva dintre motivele pentru care tot mai mulți elevi descoperă eficiența platformelor online de învățare. Aceste metode educaționale alternative completează în mod firesc studiul la clasă susținut de profesori și îi încurajează pe elevi să aibă o atitudine pozitivă față de învățare.

Deși vine în completarea învățării clasice, de la școală, învățarea online are câteva beneficii indubitabile. În cazul platformei electronice, informațiile sunt accesibile oricând, elevii putând accesa acest produs educațional online atunci când au timp. În plus, filmele de predare pot fi vizualizate de câte ori este nevoie, fie că elevii vor să se pregătească pentru temele zilnice, fie pentru teste sau Evaluarea Națională. Și în ceea ce privește problemele rezolvate în pași, dar și testele, copiii au posibilitatea să-și verifice cunoștințele și să aprofundeze materia la Limba Română sau Matematică.

Avantaje și dezavantaje ale învățării online

Privind cum învățarea este eficientizată prin folosirea internetului, putem enumera mai multe avantaje, însă putem să vedem și câteva dezavantaje:

Avantaje:

- distribuirea rapidă a materialelor didactice;
- elevii intră în posesia materialelor print-o simplă accesare;
- existența conținuturilor multimedia;

- conținuturile pot fi șterse, corectate sau actualizate cu ușurință;
- serviciu folosit de una sau mai multe persoane, crearea grupurilor;
- folosirea conținuturilor interactive, existența feed-back-ului;

Dezavantaje:

- dificultăți în utilizarea tehnologiei;
- lipsa comunicării reale/ fizice;

În concluzie putem expune câteva idei, însă știm cu toții că internetul este foarte util în învățare, atât a celor mici, cât și a celor mari. Pentru cei mici tehnologia este atractivă, iar pentru cei mari trebuie să existe o motivație puternică pentru a o utiliza în mod eficient.

Tehnologia transformă experiența de învățare. Elevii au acces la o cantitate incredibilă de noi oportunități: de la a învăța cum să faci codificări până la a colabora mai bine între echipe. Tehnologia ajută elevii să fie mai creativi și mai conectați. Tehnologia ne ajută să ne schimbăm vechi obiceiuri și tipare, pentru a evolua și a ne face viața mai ușoară.

Pot fi numite situații limită cazurile în care o persoană este într-un anumit context în care nu poate avea acces la internet sau nu își permite acest lucru. Din acest motiv, se poate întâmpla să piardă o anumită informație care îi era utilă în acel moment dar pe care nu o poate accesa pe loc. Aceste situații de criză chiar nu pot fi controlate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cojocar, Venera Mihaela, Educația pentru schimbare și creativitate. București: Ed. Didactică și Pedagogică, 2003,
2. Oprea, Crenguța- Lăcrămioara, Strategii didactice interactive, București: Ed. Didactică și Pedagogică, 2006,

ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL

3. Dumitru I., Dezvoltarea gândirii critice și învățarea eficientă, Timișoara: Ed. de Vest, 2001.

Stratégies ludiques pour apprendre le lexique

Profesor limba franceză **Drăguț Simona**
Școala Gimnazială nr.3, Codlea, Brașov

« *Dis-le moi et je l'oublierai, montre-le moi et je m'en souviendrai (peut-être), implique-moi et j'apprendrai.* » (Benjamin Franklin)

Jusqu'à présent on a eu une activité didactique orientée vers le paradigme constructiviste de l'apprentissage, en mettant l'accent sur le rôle nouveau de l'élève, celui du sujet de l'apprentissage.

L'enseignement du français langue étrangère a pour premier objectif d'apprendre aux élèves à communiquer. Pour atteindre ce but, l'enseignant doit faire acquérir aux élèves *“ les quatre compétences de communication, à savoir la capacité de comprendre un message oral et écrit et s'exprimer à l'oral et à l'écrit ”*. Notons que la priorité est donnée à la langue orale et à la communication. Le but principal de l'apprentissage d'une langue étrangère n'est plus l'acquisition d'un savoir académique mais son utilisation dans la vie quotidienne: comprendre et répondre à ce qui se dit (réagir, s'exprimer, et donner des opinions).

Apprendre à s'exprimer à l'oral est une compétence qui n'est pas facile à atteindre à l'école par les enseignants de la langue étrangère, surtout, si l'apprenant ne possède pas des mots nécessaires lui permettant de s'exprimer et de communiquer.

Compte-tenu de la nécessité de connaître des mots pour pouvoir communiquer (compétence importante pour un usage

correct d'une langue étrangère), l'acquisition du vocabulaire - souvent négligée aujourd'hui si on peut la comparer avec la grammaire ou encore la conjugaison - est devenue un des plus importants sujet traité dans le domaine de l'apprentissage des langues, vu son rôle primordial dans la communication.

Le lexique développe la créativité de l'individu, sa mémoire, son esprit critique, la compétence de s'exprimer facilement et correctement tant à l'oral qu'à l'écrit. Il faut rendre les élèves conscients de l'importance de son étude si c'est possible tout en jouant, en utilisant les jeux en classe de FLE.

La maîtrise du lexique est un problème actuel en éducation. Les recherches soulignent le fait que la maîtrise du vocabulaire chez les apprenants est liée de l'aptitude des enseignants à assurer la qualité dans l'acte instructif-éducatif. Alors, enseigner le lexique est une activité complexe qui doit être rigoureusement planifiée pour en avoir de bons résultats. L'acquisition du lexique est l'un des principaux objectifs de l'enseignement d'une langue étrangère, elle est, certes, un

processus complexe et dynamique. Le vocabulaire s'apprend par la répétition, le réemploi, l'appropriation des mots.

Nous supposons que l'utilisation du support ludique qui va du jeu au conte, à la BD peut motiver davantage l'élève à apprendre la langue étrangère, ici "la langue française", comme il peut contribuer à acquérir des compétences langagières par le biais d'une meilleure mémorisation de sens. Le jeu en tant qu'activité ludique place l'apprenant devant une situation problème qu'il faut résoudre en communiquant avec son partenaire. Nous proposons l'activité ludique comme technique qui peut aider le jeune élève /apprenant à construire progressivement un système lexical structuré et cohérent. Le jeu ludique doit être conduit de façon méthodique. Le jeu pourrait développer chez l'apprenant/l'élève la capacité à s'approprier les mots et leur étymologie pour en maîtriser peu à peu l'usage.

L'activité ludique est considérée comme un élément important à l'apprentissage. Dès son jeune âge, l'enfant se trouve confronté à des situations ludiques (jeux, conte, dessin) qui enrichissent ses expériences, forgent sa personnalité et lui ouvrent d'autres horizons telles que la créativité et l'imagination. Elles représentent également un moyen d'expression qui sollicite l'échange de connaissances, de propos et de mots. L'enseignant y trouve également un appui qu'il aidera dans son enseignement.

Pourquoi le jeu en classe de FLE, pourquoi les activités ludiques?

La raison fondamentale est que l'éducation d'aujourd'hui est très différente de ce que l'était il y a quelques dizaines d'années. Le visuel domine dès nos jours dans toutes les situations de la vie quotidienne. Or, il est bien profitable de tirer profit de cette puissance de visuel dont les activités en classe de FLE. De plus, le statut actuel du français (qui se voit malheureusement expulsé de l'intérêt central des apprenants étant donc limité au statut de seconde langue moderne) impose un changement de perspective didactique. Il est vrai que le français a toujours été le "territoire du sérieux", mais on peut rester sérieux même en s'amusant.

Il est important de varier les supports pour rendre les activités plus attractives. D'où ces interrogations qui s'imposent: En quoi le recours à des activités ludiques peut-il faciliter l'acquisition des sens des mots en français langue étrangère ? Les stratégies ludiques peuvent-elles constituer un auxiliaire d'enseignement ? Comment les utiliser dans la classe de FLE ?

Le recours à l'activité ludique dans l'enseignement/apprentissage du français langue étrangère pourrait susciter chez les jeunes apprenants un intérêt qui peut les encourager à apprendre et à s'exprimer. Il s'agit d'exploiter le plaisir engendré par le jeu pour faire acquérir de nouveaux savoirs.

Educația pentru sănătate în școală – aspecte metodico-științifice

Profesor Stan Diana Ioana
Școala Gimnazială “Horea, Cloșca și Crișan”, Turda

Sănătatea reprezintă bunul cel mai de preț al omului, iar păstrarea ei depinde în primul rând de modul nostru de viață, de ceea ce facem și ceea ce gândim. Prin educația pentru sănătate copiii și adolescenții primesc informații corecte despre ceea ce înseamnă un stil de viață sănătos, iar având informațiile corecte elevii își pot îmbunătăți starea de sănătate prin creșterea controlului asupra determinantilor sănătății. Printre obiectivele educației pentru sănătate se numără și promovarea comportamentelor sănătoase și scăderea frecvenței comportamentelor de risc cum sunt fumatul, consumul de alcool, droguri, sedentarismul sau alimentația nesănătoasă. Promovarea și menținerea sănătății se realizează prin educația pentru sănătate. Formarea unui stil de viață sănătos are un rol esențial în promovarea și menținerea sănătății și prevenirea îmbolnăvirilor. Educația pentru sănătate realizată în școli are drept scop promovarea sănătății, respectiv formarea atitudinilor și deprinderilor necesare unui comportament responsabil.

Statisticile realizate în ultimii ani au arătat că pe primul loc al cauzelor de mortalitate la nivel global se situează diferite tipuri de cancer, pe locul al doilea fumatul, după care urmează accidente de muncă, casnice și rutiere, consumul de alcool și bolile cu transmitere sexuală, toate acestea fiind datorate în mare măsură unui mod de viață nociv și care implică cheltuieli mari pentru societate. Educația sanitară reprezintă transmiterea către copii, adolescenți și adulți a cunoștințelor fundamentale privind sănătatea, instruirea populației pentru aplicarea

cunoștințelor în practică și formarea unui comportament de promovare al sănătății pentru a obține o stare generală de bine (Ifrim-Chen, 2010).

Adolescența reprezintă cea mai formativă perioadă a vieții, în care tinerii pot fi atrași din spirit de imitație sau din curiozitate spre unele vicii, de exemplu fumat, consum de băuturi alcoolice, droguri, ceea ce poate duce în timp la dependență. Este foarte importantă creșterea nivelului de conștientizare în rândul populației privind pericolul consumului de substanțe care determină dependența. Pentru ca fiecare elev să-și dezvolte o personalitate autonomă și creativă se recomandă abordarea studiului educației pentru sănătate, prin înțelegerea și asimilarea noțiunilor, conceptelor, proceselor biologice și aplicarea lor în diferite situații de viață.

În didactica modernă se urmărește atingerea obiectivelor formative, iar accentul se pune pe dezvoltarea și evaluarea proceselor metacognitive, dar și a factorilor motivaționali și afectivi implicați în învățare (Ionescu, Bocoș-coord., 2009). La învățarea eficientă, care să contribuie la dezvoltarea și devenirea celui care învață un loc deosebit îl ocupă metodele didactice, care reprezintă modalități prin care elevii, îndrumați de profesor sau în mod independent, își însușesc cunoștințe, își formează priceperi și deprinderi, aptitudini, atitudini și concepția despre lume și viață (Barna, Pop-coord., 2002).

În scopul dezvoltării la elevi a competențelor de investigare științifică și de cercetare, profesorii folosesc în procesul de predare/învățare/evaluare diverse metode didactice: învățarea prin descoperire, problematizarea, experimentul, observarea didactică, demonstrația didactică, modelarea, studiul de caz etc. În procesul de predare-învățare sunt preferate metodele moderne datorită eficacității lor, au valoare euristică și participativă, sunt activizatoare, iar interacțiunea între profesor și elevi, precum și între elevii și elevii este sporită. Plecând de la cuvintele lui Confucius: *“Ce ascult, uit./ Ce văd, îmi amintesc./ Ce practic, știu să fac.”*, consider că în pregătirea teoretică și practică a viitorilor asistenți medicali, un rol important îl dețin metode didactice active, dintre care fac parte: observarea, demonstrația, învățarea prin descoperire, experimentul, studiul de caz.

Orele de educație pentru sănătate oferă cel mai mare volum de informații și cele mai potrivite momente pentru a forma convingeri și deprinderi pentru păstrarea sănătății. În măsura în care depinde de fiecare dintre noi, apărarea sănătății atât în plan medical, cât și psihic și social, presupune o sumă de decizii și acțiuni comportamentale. Pentru a realiza educație pentru sănătate în școli, scopul nostru devine influențarea comportamentului. Din această cauză activitățile destinate educației pentru sănătate trebuie să se desprindă de modelul tradițional și să ia forma dezbaterii active, care presupune implicare-volitivă. Convingerile se

formează ca rezultat al exprimării și confruntării libere a opiniilor, a apropierei și contactului conștient cu realitatea. Informația științifică prezentată devine utilă dacă este corelată cu problemele de sănătate concrete (Barba, Pop-coord., 2002).

Educația pentru sănătate începe în familie, cu deprinderea celor dintâi reguli de igienă individuală, continuă în școală, prin informare și apoi, întreaga viață, prin învățare socială și autoeducație (Barba, Pop-coord., 2002). Prin exemplul pe care îl oferă, familia poate determina apariția și menținerea unui comportament sănătos sau nesănătos. Copiii fac întotdeauna ceea ce văd, fapt confirmat și de proverbul latin: *“Lung e drumul prin învățătură, scurt și eficient prin exemplu”*.

Studiul de caz reprezintă o metodă activă de instruire și educare, care presupune desfășurarea activității didactice pe baza analizării și dezbaterii unor situații reale („cazuri”), care constituie premise pentru formularea unor concluzii, reguli, principii etc. (Ionescu, Radu, 2004). În studiul de caz se analizează anumite situații problemă de către elevi, sub îndrumarea profesorului, cu scopul identificării strategiilor de acțiune și soluționare a acestor situații (Ionescu, Chiș-coord., 2001). Ca metodă didactică, studiul de caz poate fi folosit atât pentru însușirea de către elevi a unor informații teoretice, cât și pentru studierea unor situații concrete, luate din viața practică, realizându-se astfel o apropiere a procesului de învățare de contextul extrașcolar (Ionescu, Radu, 2004). Efectele educative ale utilizării acestei metode didactice depind de însemnătatea cazurilor prezentate, de oferirea completă a informațiilor ce definesc situațiile respective și de capacitatea profesorului de moderator al discuțiilor și al analizei situațiilor propuse spre dezbateri (Ionescu, Chiș-coord., 2001).

Prin realizarea unor studii de caz, jocuri de rol, experimente, dezbateri, discuții, elevii descoperă, lucrând individual, sau în grup, informația necesară și cum se parcurg treptele deciziei în privința consumului de droguri. Activitățile desfășurate cu grupe de elevi fac posibilă conștientizarea faptului că fiecare dintre noi este răspunzător de sănătatea proprie, că împreună trebuie să protejăm și sănătatea celor din jurul nostru, deoarece sănătatea individuală determină sănătatea colectivă. Asimilarea de noi cunoștințe și dezvoltarea funcțiilor intelectuale necesită o activitate personală a fiecărui elev, implicând totodată un efort de gândire pentru rezolvarea unei probleme. Este important ca elevii să-ți confrunte ipotezele, realizările, interpretările personale cu cele ale colegilor. Comunicarea în cadrul unui grup provoacă o puternică motivație afectivă pentru acțiune și cercetare (Barba, Pop-coord., 2002).

Bibliografie

- Barna, A., Pop, I. (coord.), 2002, Biologie - pregătirea examenului pentru gradul II în învățământ, Editura Albastră, Cluj-Napoca
- Barna, A., Pop, I. (coord.), 2002, Biologie - Suporturi pentru pregătirea examenului de definitivare în învățământ, Editura Albastră, Cluj-Napoca
- Ifrim-Chen, F., 2010, Pedagogie Medicală – Educația Sănătății, Ed. "Vasile Goldiș" University Press, Arad
- Ionescu, M., Bocoș, M. (coord.), 2009, Tratat de didactică modernă, Editura Paralela 45, Pitești
- Ionescu, M., Chiș V. (coord.), 2001, Pedagogie. Suporturi pentru pregătirea profesorilor, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca
- Ionescu, M., Radu, I. (coord.), 2004, Didactica modernă, Editura Dacia, Cluj-Napoca

Scurtă pledoarie pentru învățarea matematicii

Profesor Oțelea Adela Corina
Școala Gimnazială „Profesor Nicolae Simache”

Se spune că: „*Matematica este limbajul cu care Dumnezeu a scris Universul*” sau că „*Matematica este în tot și în toate*”. Pentru un profesor de matematică sau pentru un iubitor de matematică este simplu de înțeles și de acceptat acest lucru.

Problema care se pune este: Cum reușim ca profesori sau simpli iubitori de matematică, să facem matematica cât mai atractivă pentru fiecare copil?

Cu siguranță o metodă este ca la fiecare oră, dacă este posibil, să le aducem un exemplu sau exemple din viața de zi cu zi, aplicate sau posibil de aplicat.

O altă metodă este să îi facem pe elevi să înțeleagă că fără matematică nu poate exista progresul în niciun domeniu.

Desigur putem aduce ca argument în favoarea matematicii și faptul că în artă (muzică sau desen) există matematica, că armonia se creează respectând niște principii, reguli matematice (vezi folosirea numărului de aur în pictură, inclusiv în celebrul tablou Gioconda al lui Leonardo da Vinci sau folosirea celor 7 note din muzică, de la care pleacă totul ...). De asemenea în arhitectură este cunoscut că ochiul percepe frumosul dat de respectarea raportului de aur.

Ce am mai putea să spunem pentru a face matematica atractivă? Că inclusiv în activitățile banale, uzuale, de exemplu mersul la piață, avem nevoie de matematică.

- E la modă dieta. Și aici ai nevoie de calcule matematice!
- Vrei să faci o analiză a bugetului familiei/personal? Ai nevoie de matematică!

- Vrei să îți faci un plan de vacanță? Ai nevoie de niște calcule matematice!
- Vrei să fii eficient în viața de zi cu zi? Ia-te și calculează/programează timpul!

Deci nu învățăm matematica doar pentru a face față cu bine la ora de matematică, la un test de matematică, la un examen de Evaluare Națională sau Bacalaureat, ci în primul rând pentru că ne ajută în viață!

În concluzie: ***Fii deștept și învață matematica pentru a îți ușura/eficientiza viața pe termen scurt și pe termen lung!***

Și mai e o „vorba” care îmi place foarte mult: „***Matematica nu te ajută să aduni iubirea nici să scazi ura, dar te învață că orice problemă are o soluție.***”

Să fim cei mai buni matematicieni ai vieților noastre!

Alimentația BIO

Profesor Stan Diana Ioana
Școala Gimnazială “Horea, Cloșca și Crișan”, Turda

“Sănătatea e comoara cea mai prețioasă și cea mai ușor de pierdut, totuși cel mai prost păzită.”

Emile Augier

În concepția Lucreției Titircă, autoarea cărții „Ghid de nursing cu tehnici de evaluare și îngrijiri corespunzătoare nevoilor fundamentale”, orice organism pentru a-și asigura dezvoltarea, are nevoie să ingereze și să absoarbă alimente de bună calitate și în

cantitate suficientă. Sănătatea este determinată de deprinderile omului, de cunoștințele sale, care pot fi cuprinse în ideea de cultură sanitară. Grija față de propria noastră sănătate se traduce în stilul de viață pe care îl alegem. Pentru a fi sănătos și puternic,

organismul are nevoie de substanțe nutritive și o varietate cât mai mare de vitamine. Pentru a alege alimentele potrivite corpului nostru trebuie să fim informați în legătură cu

compoziția nutrițională și raporturile calitative și cantitative în care se găsesc acestea.

Modul de viață al generației actuale se deosebește foarte mult de cel al generațiilor anterioare, chiar și numai comparând alimentația noastră cu felul în care se hrăneau bunicii noștri. Este important ca elevii să dobândească un comportament responsabil referitor la alimentație și să promoveze un stil de viață sănătos. Beneficiile unei alimentații cu multe fructe, legume și mișcarea au ca efect întărirea sănătății deoarece scade riscul de dezvoltare a cancerului, a bolilor de inimă, a hipertensiunii arteriale, a infarctului și se încetinește procesul de îmbătrânire.

Educația pentru sănătate reprezintă factorul cel mai important privind promovarea unei alimentații sănătoase. Adepții stilului de viață bio își doresc o viață echilibrată, naturală și

sănătoasă, de aceea educația copiilor este esențială în formarea lor ca viitori consumatori-cumpărători. Produsele bio sunt mai bogate în săruri minerale și vitamine, necesare unei bune funcționări a corpului uman. O viață sănătoasă constă într-un stil de viață nou, în care să reînvățăm să folosim produsele direct din natură și să ne bucurăm de beneficiile lor.

Starea de sănătate depinde de un complex de factori: ereditate, condiții de mediu natural și social, stil de viață, acces la servicii de sănătate și nu în ultimul rând de alimentație. Organismul utilizează din alimente doar nutrienții, substanțe chimice necesare în formarea și repararea corpului, în asigurarea cu energie și în reglarea diferitelor procese.

Nutrienții sunt reprezentați de următoarele categorii de substanțe: proteine, glucide, lipide, vitamine, elemente minerale și apa (Gherghel, P., Mărcean, N., 2003). Din grijă față de propria persoană, mulți oameni, conștienți de mediul poluat în care trăiesc și de stilul de viață dezordonat pe care îl au, se orientează către o alimentație axată pe produsele bio (www.remedio.ro).

În limba greacă, "bios" înseamnă viață, iar în lumea de consum, bio este marca produselor naturale, nemodificate genetic, fără îngrășăminte chimice, aditivi sau conservanți de sinteză. Produsele bio se mai numesc organice și sunt obținute conform unor standarde stricte, unanim acceptate în toată lumea (www.avantaje.ro). Denumite "organic" în SUA și Canada și "natural" sau "bio-organic" în Europa, aceste produse sunt 100 % naturale, având următoarele caracteristici: nu sunt tratate chimic, ci obținute din plante ale căror semințe sunt nemodificate genetic; nu conțin conservanți chimici; se folosesc doar conservanți naturali, obținuți pe cale ecologică; nu se folosește niciun procedeu chimic la prelucrarea recoltei; nu au termen de garanție mare, însă acest lucru nu afectează în niciun fel

consumatorul; nu se cultivă în fiecare an, ci odată la 2-3 ani, aceasta fiind perioada de pregătire a pământului pentru cultivare. Animalele și păsările de la care se obțin anumite produse bio, nu sunt tratate cu hormoni de creștere și nici nu sunt hrănite cu furaje concentrate. Cele mai căutate produse bio sunt: legumele, fructele, sucurile naturale, pâinea, carnea, ouăle, mezelurile, laptele, produsele lactate, dar și detergenți și băuturi alcoolice (www.ecomagazin.ro/produse-bio).

În agricultura ecologică, fermierii nu folosesc fertilizanți și pesticide de sinteză, stimulatori și regulatori de creștere, hormoni sau antibiotice și nici nu practică sisteme intensive de creștere a animalelor. Rolul acestui sistem de agricultură este de a produce hrană mult mai curată, mai potrivită metabolismului organismului uman, dar în deplină corelație cu conservarea și dezvoltarea mediului, în respect față de natură și legile ei. Alimentele eco sunt produse diversificate, sănătoase, libere de boli și dăunători, lipsite de reziduuri nocive, cu un conținut echilibrat în substanțe bioactive și minerale. Pe eticheta unui produs ecologic sunt obligatorii următoarele mențiuni: numele și adresa producătorului sau prelucrătorului, denumirea produsului, inclusiv metoda de producție ecologică utilizată și numele și marca organismului de inspecție și certificare (www.ecomagazin.ro/revolutia-alimentelor-bio)

Civilizația secolului XXI a adus modificări cantitative și calitative importante în modul nostru de viață și de hrănire. După entuziasmul stârnit de obținerea primelor rase de animale modificate genetic, de la care se

obține mai mult lapte sau carne, și a produselor vegetale foarte atractive, dar fără gust, lumea și-a dat seama că legumele din grădina bunicilor, ciupercile de pădure și laptele vacilor care pasc pe pășuni sunt, de fapt, cele bune, fiind bogate în substanțe nutritive și lipsite de toxicitate. Vândute inițial în curțile micilor producători sau în piețe locale, produsele bio se găsesc astăzi în supermarket, fiind foarte căutate. În România, produsele bio cultivate sunt mai ales cerealele, plantele oleaginoase, fructele de pădure, legumele și fructele, iar din 2006, avem și pâine, ulei de floarea-soarelui, suc de mere și ceaiuri medicinale din culturi bio. Mare parte din produsele bio românești se regăsesc pe pietele externe. Nucile, ciupercile și cerealele reprezintă peste 50% din exporturile ecologice. Fructele și legumele, laptele și produsele lactate sunt la fel de bine cotate pe piața europeană bio, iar Italia, Germania, Elveția și Olanda sunt principalele lor destinații. 75% din mierea de albine ecologică este rezervată exportului (www.avantaje.ro).

În anul 2000 în România se obținea primul produs ecologic: *Triticum spelta* - un sortiment de grâu pentru paste. În 2001 apărea cel de-al doilea produs, de data aceasta “procesat”: un sortiment de brânză telemea. În 2008, România se mândrește cu peste

280 de produse agricole și alimentare bio: miere de albine, polen, propolis, fructe de pădure, brânzeturi și cașcavaluri din lapte de oaie și vacă, ulei din floarea-soarelui, rapiță și soia, legume și fructe proaspete, conserve de legume, verdețuri, suc de mere, struguri, vin, paste făinoase, ceaiuri, pâine, fulgi de cereale, făină, ouă, lapte, orez, fructe uscate, lapte de soia, brânză tofu și pate vegetal din soia, ciuperci sau napolitane. Pe lângă acestea, pe piață se găsesc multe de produse eco din import: zahăr brun, cafea, dulciuri, ciocolată, lapte de orez, biscuiți, ceaiuri, gem de fructe, sucuri.

Fitoterapia folosește plantele medicinale în scopul vindecării și se bazează pe efectele curative ale unor compuși bio prezenți în plante sau în alte organisme vegetale, substanțe care poartă denumirea de principii active. Terapiile naturiste, numite și tratamente naturale sau bioterapii vin azi să completeze cuceririle medicinei moderne, astfel încât omul să își poată redobândi echilibrul și sănătatea.

Sănătatea fiecăruia, se află în corelație directă cu hrana. Bogate în vitamine, carbohidrați și proteine produsele bio ne asigură sănătatea prin înlăturarea obezității, dereglărilor hormonale, bolilor de inimă, diabetului și chiar a cancerului. Omul va beneficia de o [viață sănătoasă](#) doar dacă va avea un mod sănătos de [alimentație](#), iar pentru organism, cele mai bune alimente sunt cele natural.

Bibliografie:

- Gherghel, P., Mărcean, N., 2003, Bazele biologice ale educației. Les bases biologiques

de l'education, Ed. Casa Cărții de Știință, Cluj-Napoca

- Titircă, L., 2008, Tehnici de evaluare și îngrijiri acordate de asistenții medicali. Ghid de nursing, vol. II, Ed. Viața Medicală Românească, București
- www.avantaje.ro/Gastronomie/Mananca-sanatos/Alege-o-alimentatie-bio.
- www.remedio.ro
- www.ecomagazin.ro/produse-bio
- www.ecomagazin.ro/revolutia-alimentelor-bio

Proiectul – metodă modernă în predarea-învățarea-evaluarea biologiei

Profesor Crăciun Anca Maria
Școala Gimnazială „Mihai Viteazul” Tg. Mureș

Pentru ca metoda aleasă să fie eficientă, atunci când lucrăm cu o clasă de elevi, ea trebuie să se adreseze tuturor elevilor, să acopere toate stilurile de învățare, facilitând astfel accesul întregii clase la noile cunoștințe.

Una dintre metodele care satisface în foarte mare măsură aceste cerințe este metoda **proiectului** (pe care o aplicăm cu rezultate foarte bune în educația ecologică).

Realizarea unui proiect presupune parcurgerea câtorva etape: alegerea temei, formularea problemei sau a ipotezei de lucru,

planificarea/proiectarea etapelor de lucru, desfășurarea propriu-zisă a proiectului (colectarea de date și măsurători), prezentarea rezultatelor, evaluarea proiectului, concluzii. Metoda prezintă numeroase *avantaje*: activarea elevilor, punându-i într-o situație autentică de acțiune, de cercetare, dezvoltarea și stimularea creativității, a spiritului inovator, creșterea încrederii în forțele proprii, creșterea motivației învățării, contribuie la formarea/dezvoltarea operațiilor gândirii (de analiză, analogie, sinteză, generalizare), a capacității de transpunerea a cunoștințelor teoretice în practică, favorizează învățarea interdisciplinară, dezvoltă abilitățile de comunicare și colaborare ale elevilor. Metoda are și dezavantaje legate, în special, de durata mare de timp necesară desfășurării proiectului (raportată la numărul redus de ore/disciplină) și de resursele materiale pe care le avem la dispoziție. Această metodă, deși implică mai multă muncă, este întotdeauna preferată de elevi. Voi prezenta, în continuare, 2 exemple de proiecte realizate cu copiii de clasele a V-a și a VIII-a la biologie:

❖ Tema: Planul meu pentru Terra

(clasa a V-a)

1. Pentru că aveți planuri mari pentru Terra și „unde-s doi, puterea crește”, veți avea nevoie de ajutor. Așadar, găsiți o modalitate de a vă convinge (cu argumente) părinții și /sau frații mai mari să participe la proiect. Scrieți cum ați reușit să îi convingeți. Nu se acceptă varianta „a spus profa” sau „nu pot/știu singur”
2. Monitorizați (înregistrați pe caiet) timp de 3 zile ce se întâmplă cu deșeurile rezultate în casă (ce fel de deșeuri se adună, dacă sunt selectate, pregătite pentru reciclare, aruncate la grămadă, cam cât de multe pungii/ saci/număr de pet-uri etc). Monitorizați cantitatea de apă folosită de

voi (minute) și cantitatea de energie (minute/ore)

3. Căutați, pe internet, „your plan, your planet” (<https://yourplanyourplanet.sustainability.google/>) și derulați acel proiect. Adică, vă salvați pe ecranul de pornire (pentru a avea acces rapid la el - nu trebuie descărcată aplicație), iar apoi, împreună cu părinții (pe care i-ați convins să vi se alăture) parcurgeți cele 4 secțiuni: lucruri, apă, alimente, energie și vă stabiliți țintele.
4. Verificați, timp de 3 zile, dacă reușiți să vă atingeți țintele propuse la punctul 3 (adică înregistrați, în continuare, deșeurile, apa, curentul încercând să reduceți consumul).
5. Parcurgeți din nou, cele 4 secțiuni din your plan, your planet și precizați cât ați reușit să reduceți (comparați datele de la punctul 2 cu cele de la punctul 4)
6. Realizați un scurt interviu (2-3 întrebări) unei persoane apropiate (scris/video/audio) despre importanța educației ecologice (de ce este necesară, unde ar trebui să se facă, cine ar trebui să o facă, pentru cine ar trebui făcută etc)
7. Dacă ați avea acum putere de decizie, ce ați face pentru Terra?

7. Dacă aș avea putere de decizie aș impune niște legi prin care lumea va trebui să recicleze, să nu polueze etc. Și dacă cineva ar încălca acele legi ar fi pedepsit drastic.
8. Concluzia este că protejarea naturii stă în mâinile noastre!

8. Scrieți care este concluzia lecției noastre despre protecție și conservare .

Dacă aş avea puterea de decizie ce aş face pentru Terra?

Dacă aş putea decide eu pentru binele Terrei, aş mobiliza toți oamenii să vină ca să curețe mările și oceanele doarece multe vietuitoare marine mor din cauza oamenilor care aruncă deșeuri cum ar fi plastic gunoi și așa mai departe...

Concluzia mea...

Concluzia mea este că fiecare om cu mic cu mare trebuie să pună umărul la curățarea planetei Terra(Pământ sau Planeta Albastră) pentru a opri degradarea acesteia și pentru ca noi să ducem o viață sănătoasă.

La acest proiect m-a ajutat mama mea și am reușit să o conving cu următoarele cuvinte:- Mami mă ajută la un proiect, Te rog?

❖ Tema: Orașul meu e poluat? (clasa a VIII -a) – proiect realizat în săptămâna „Școala Verde”

Activitate pe grupe (max. 4 elevi).

Instrumente necesare: telefon cu aplicația Sonometru, instrument de scris, coală albă, caiet, banda adeziva transparenta (scotch), foarfeca.

Urmăriți următoarele aspecte pentru a realiza un proiect în format electronic (care sa cuprindă, obligatoriu, fotografii făcute de voi):

1. Harta poluării (notați traseul urmat astfel încât să puteți realiza ulterior o hartă cu ajutorul Google Maps). Stabilit 4-5 locații în care să înregistrați datele legate de poluare (prima să fie curtea școlii iar celelalte sa cuprindă zone mai aglomerate și zone mai liniștite)
2. Poluarea diferitelor ecosisteme/medii de viață:

a) Poluarea apei

Observați și notați care sunt amenajările cursului de apă (regularizare- cu beton, praguri/ trepte, acoperire completa, substratul albiei- beton, pământ, măr, piatra)

Observați și notați poluarea apei (tipuri de poluanți, surse- industriale, menajere, directă/indirectă - ex. PETuri aduse de vânt/ploi)

Notați ce viețuitoare observați în ecosisteme acvatice (alge, mușchi, viermi, broaște etc)

b) Poluarea solului

Observați și notați tipurile de poluanți, surse de poluare

Degradarea solului ca urmare a activității umane (șanțuri, eroziune cauzată de vehicule -ATV, motoare- în pădure, lipsa vegetației)

Notați ce viețuitoare se găsesc în ecosisteme terestre (plante- exemple concrete, animale- ex. vrăbii, mierle, câini, cărăbuși etc)

c) Poluarea aerului

Ce tipuri de poluanți afectează aerul - proba de praf, bioindicatori, surse de poluare

*Pentru proba de praf: tăiați o bucată de bandă adezivă și lipiți-o pe o frunză/ obiect din zona investigată. Dezlipiți apoi banda de pe frunză/

obiect iar lipiți-o pe o coală albă. Notați, sub bandă, locația.

Repetăți operațiunea în mai multe locații (stradă mai puțin aglomerată, stradă aglomerată, parc, pădure) și lipiți benzile una lângă alta, pe aceeași coală (va trebui să faceți poză în care să se vadă probele de praf și locațiile notate de voi). Observați și notați diferența de încărcare cu praf a benzilor colectate în diferite zone. Bioindicatorii: observați și notați prezența/ absența lichenilor pe copaci (suprafața ocupată de licheni, tipul lichenilor- ca scoarța sau cu "frunzulițe") în diferite zone și notați concluziile legate de poluarea chimică a aerului. Prezența lichenilor cu suprafețe mai mari (frunzulițe) semnaleză aer mai curat, lipsa lor indică poluarea chimică a aerului cu oxizi de azot, dioxid de sulf, gaze de eșapament sau lipsa umidității în aer.

d) Poluarea fonică

Observați și notați sursele de poluare, notați valorile înregistrate cu sonometrul în diverse locații

Concluzie

Lumea în care trăim se schimbă pe zi ce trece, iar unul dintre factorii principali ale schimbărilor este poluarea. Există o multitudine de soluții pentru a preveni poluarea mediului, dar este nevoie de dorința societății de a face o schimbare.

După realizarea acestui proiect ne-am dat seama că acțiunile noastre din prezent influențează foarte mult planeta și viața urmașilor noștri, iar modul în care procedăm în anumite situații este greșit. Noi ne dorim ca pe viitor să nu mai repetăm aceleași greșeli, să ajutăm atât cât putem planeta, și de ce nu, să încercăm să îi îndrumăm și pe cei din jurul nostru să aibă grijă de mediul înconjurător.

3. Propuneți 4 soluții pentru reducerea poluării orașului!

Sugestii de aplicare a unor noțiuni de comunicare

Profesor Chițu Mădălina
Școala Gimnazială „Leonardo da Vinci”, București

Demersul didactic trebuie să se centreze pe formarea competenței de comunicare orală- prin abordarea comunicativ-funcțională, formarea competenței de lectură pentru a-și dezvolta empatia, spiritul civic și o atitudine corectă în relațiile cu ceilalți, formarea competenței interculturale- ce se realizează ca un raport dinamic cu privire la evoluția relațiilor dintre diferite grupuri culturale.

Competența de comunicare reprezintă o componentă esențială a disciplinei limbă, literatură și comunicare care însă a fost promovată și integrată în procesul de predare-învățare la apariția noii programe, deoarece tratarea dintr-o perspectivă ludică i-a minimalizat importanța.

Demersul didactic propus are ca temă elementele paraverbale și nonverbale în prezentarea orală eludate ca abordare în vechea programă reprezintă participarea la interacțiuni verbale în diverse situații de comunicare prin receptarea și producerea textelor orale- competențe generale specifice, iar la competențele specifice: prezentarea orală, pe baza unor repere date de profesor, a unor informații și a unor idei,

exprimând opinii, emoții și sentimente prin participarea la discuții pe teme familiare, de interes sau pornind de la textele ascultate/ citite. Se accentuează competența socială și civică prin dezvoltarea unor valori: empatia, toleranța, deschiderea în acceptarea celorlalți și a alterității. Activitățile propuse presupun receptarea și ascultarea, dar și exersarea strategiilor de ascultare activă, observarea și evaluarea comportamentelor unor vorbitori.

Pentru a capta atenția elevilor, profesorul poate propune o fișă de lucru în care elevii trebuie să răspundă într-un enunț cum se simt în acea zi și să deseneze un emoticon care să le redea starea de spirit pe care trebuie s-o și mimeze. Apoi, acesta arată elevilor fotografii în care se exprimă diferite emoții din lucrarea lui Paul Eckman „Emoții date pe față”, inițiind o discuție despre faptul că în comunicarea virtuală, emoticoanele înlocuiesc cuvintele, ceea ce poate avea drept efect neînțelegerea mesajului și sărăcia vocabularului.

De aceea, profesorul prezintă informații despre importanța comunicării verbale și nonverbale Nivelul limbajului (logic) reprezintă doar 7% din totalul actului de comunicare; nivelul paraverbal (tonul și volumul vocii, pronunția, viteza de rostire)- 38% și nivelul nonverbal (mimica, poziția corpului, mișcarea e.t.c) -55%

Pentru a identifica elementele verbale și paraverbale în comunicare elevii citesc o fișă de lucru “ Deși sunt frați gemeni, Paul și Anca sunt foarte diferiți. Paul vorbește tare, pe un ton strident, într-un ritm atât de rapid, încât cei din jur nu prea înțeleg ceea ce spune. Privește oamenii în ochi, zâmbeste des, își tine umerii drept și gesticulează cu mâinile mai tot timpul. Anca vorbește încet, cu un ton calm și o intonație blândă, rostind cuvintele rar, cu pauze lungi între ele. Adesea, cei din jur nu prea au răbdare s-o

asculte. Privește mereu în pământ, își ține mâinile împreunate și se mișcă de pe un picior pe altul. (Suntem cum comunicăm).

După aceea se stabilesc elementele nonverbale și paraverbale ca mărci ale personalității lor, a atitudinii comunicative (deschidere, încredere în sine, autocontrol, capacitate de persuasiune, toleranță, acceptarea alterității). Pentru autoevaluare se propune drept activitate observarea propriului comportament, a integrării elementelor nonverbale și paraverbale în comunicarea formală și nonformală.

De exemplu, li se cere elevilor să sublinieze, în lista de mai jos, elementele paraverbale care sunt proprii personalității lor: Astfel, tonul vocii poate fi: strident, subțire, aspru, gătit, calm, sau altfel și li se cere elevilor să precizeze cum. Apoi, volumul vocii poate fi: tare, slab, adaptat apropierei sau depărtării de interlocutori, altfel și se precizează cum. De asemenea, se iau în calcul pronunția care poate fi corectă, cu unele particularități de pronunție a unor sunete, dar și altfel și se precizează cum, apoi și pauzele în vorbire: scurte, lungi, dese, rare, altfel și se menționează cum, ca și intonația: monotonă, schimbătoare în funcție de starea de spirit și ritmul vorbirii: calm, repezit, lent, rapid.

Conștientizarea componentei de comunicare din clasa a V-a cu aplicabilitate în lumea reală le suscită curiozitatea elevilor, implicându-se activ și conștient în procesul de predare-învățare. Relația dintre emițător și receptor și atitudinea comunicativă sunt decodabile din elemente nonverbale și paraverbale. De exemplu, zâmbetul și contactul vizual arată deschidere și empatie, iar poziția ușor aplecată în față-interesul. Tăcerea poate semnifica teama sau îndoială sau bătaia din picior-nerăbdarea.

Lecțiile de comunicare par mai puțin importante, pentru că itemii disciplinei nu contabilizează și nu

măsoară dezvoltarea competenței orale de comunicare, însă aplicabilitatea în lumea reală este incontestabilă, ca și interesul beneficiarilor educației.

Bibliografie:

- Mariana Norel, Florentina Sâmhăian, *Didactica limbii și literaturii române*, II,
 - Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri*

didactice deschise, Editura
Paralela 45, 2007

- Florin Ioniță (coord), Elena Cârstocea, Monica H. Columban, Dorina Kudor. Lenuța Sfârlea, *Limba și literatura română. Caietul inteligent 5*, Editura Art, 2022
- Paul Ekman, *Emoții date pe față*, Editura Trei, București, 2011

EDUCAȚIA ÎNCEPE ACASĂ

Profesor Georgescu Mihaela Simona
Școala Gimnazială Galeșu

Principalii factori care contribuie la dezvoltarea unui copil sunt familia și școala.

Familia constituie mediul în care copilul se naște, trăiește primii ani ai existenței personale, se dezvoltă și se formează pentru viață. Ea

reprezintă un prim instrument de reglare al interacțiunilor dintre copil și mediul social, îi oferă copilului modele de comportamente, îl învață normele morale, îi formează convingeri și atitudini.

După aceea școala preia copilul spre a-l forma conform idealului educațional care presupune un model sau un tip de personalitate pe care societatea îl consideră dezirabil. Cu alte cuvinte școala trebuie să dezvolte liber și armonios individul uman, să formeze o personalitate autonomă care să participe activ și să contribuie la dezvoltarea societății.

Ca școala să realizeze cu succes acest lucru trebuie să existe un parteneriat și o comunicare eficientă cu familia. Acasă este prima școală. Aici învață respectul față de sine și față de ceilalți, învață ce este altruismul, onestitatea, ajută viitorul școlar să își formeze un sistem propriu de valori. Familia este mediul prielnic pentru nașterea, dezvoltarea și desăvârșirea ființei umane. În organizarea sa proprie, ea oferă garanții de moralitate, este *prima școală* care pregătește pe copil pentru viața socială, deprinzându-l să-și îndeplinească datoria, să-și disciplineze voința, dându-i simțul ierarhiei și ordinii. Familia este un oficiu înalt al respectului, al demnității, al libertății interioare. Mediul familial oferă siguranță, liniște, afecțiune, seninătate, care constituie o atmosferă prielnică pentru o dezvoltare normală și echilibrată.

Un mediu familial adecvat presupune un climat educativ adecvat, părinții să nu aibă diferențe de opinie în ceea ce îl privește pe cel mic, așteptările lor trebuie să fie în concordanță cu posibilitățile reale ale copilului, trebuie să comunice tot timpul cu acesta, să fie răbdători, înțelegători, să nu țipe sau să jignească. Trebuie să i se explice ce a greșit astfel încât el să înțeleagă de ce primește o eventuală pedeapsă. Un alt lucru foarte important pe care familia îl formează copilului este motivația pentru învățare. Majoritatea formează copiilor lor motivația extrinsecă i.e. “Dacă o să iei note mari, o să-ți cumpăr o bicicletă!”.

Motivația intrinsecă, spiritul de echipă, colegialitatea, dorința de a ajuta fără a cere nimic în schimb, fără a primi o recompensă trebuie deprinse de acasă. Astfel elevul va face față la cerințele și exigențele școlare. Această sarcină foarte dificilă le revine părinților și dumnealor trebuie să fie conștienți de rolul pe care îl au în formarea și dezvoltarea propriului copil. Nu școala este cea care poartă întreagă vină de nereușita unui școlar.

De aceea acești doi parteneri, școala și familia trebuie să sprijine necondiționat copilul și să îi dezvolte acestuia potențialul la maxim. De reușita acestei colaborări depinde dezvoltarea elevului, a viitorului adult, a societății de mâine.

Bibliografie

1. Cucoș, C., 1996, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași
2. Cristea, S., 1998, *Dicționar de termeni pedagogici*, E.D.P.-R.A., București

3. www.didactic.ro

Programe educaționale eficiente pentru copii supradotați -studiu de specialitate-

Profesor Georgescu Mihaela Simona
Școala Gimnazială Galeșu

În contextul actual școala românească trebuie să creeze un individ cu profil european permanent adaptabil la schimbare. Acest lucru vizează în principal atingerea celor opt competențe cheie sau cu alte cuvinte realizarea idealului educațional care exprimă “ cerințele și aspirațiile unei societăți sub forma unui model dezirabil de personalitate umană”.

Aceste obiective trebuie atinse de către toți absolvenții școlii indiferent că sunt copii cu cerințe educaționale speciale sau copii obișnuiți.

În comparație cu copiii obișnuiți cei supradotați au o capacitate mult mai mare învățare. Analiza, sinteza, comparația reprezintă pentru aceștia căi specifice de rezolvare a problemelor de orice natură. Ei au atitudini și dispoziții care evidențiază mintea deschisă capabilă să acumuleze informații, să le analizeze, interpreteze și să le integreze în sisteme din ce în ce mai ample. Îi caracterizează curiozitatea,

doresc să înțeleagă cât mai bine informațiile primite din exterior, își analizează propriul proces de gândire, sunt disciplinați, critici, riguroși cu ei înșiși, utilizează strategii riguroase în răspunsurile lor care pot produce valori utile din punct de vedere social.

Cadrele didactice și părinții trebuie să fie parteneri permanenți, să fie atenți la nevoile și disponibilitățile acestora. În lucrul cu supradotații profesorul va da dovadă la rândul lui de calități deosebite: profil psihologic și moral deosebit, pregătire științifică și metodică ce trebuie să se alinieze gândirii specifice acestor copii:

- Punerea în discuție a unor întrebări sau probleme de o acuratețe deosebită;
- Folosirea metodelor abstracte în vederea colectării, evaluării și interpretării;
- Elaborarea unor concluzii bazate pe gândire euristică;
- Comunicarea cu colegi sau cu profesori pentru a rezolva probleme cât mai variate;

În literatura de specialitate G. Kelemen prezintă în lucrarea “Educational Models Adapted to Gifted Children” programele educaționale eficiente pentru copiii supradotați:

1. Metoda rezolvării creative a problemelor a lui Parnes(1977) care presupune folosirea unui curriculum diferențiat.
2. Modelul triadei de îmbogățire a lui Rentulli care dezvoltă un program de educare a

supradotaților bazat pe experiențe de învățare diferențiate.

3. Stâlpii totemici ai talentului multiplu ai lui Calvin W. Taylor (1978) care subliniază că pot fi descoperiți mai mult de 10 procente din copiii talentați dacă se iau în considerare și alte aspecte: rezultate academice, gândire productivă, planificare, comunicare etc.
4. Programul de accelerare de la Universitatea John Hopkins care presupune admiterea timpurie la școală, parcurgerea într-un an a două sau mai multe clase, parcurgerea într-un ritm accelerat a materiei etc.
5. Matricea de îmbogățire a lui Tannenbaum pune în discuție necesitatea școlilor sau claselor speciale.
6. Planul piramidă realizat de D. Cox vizează analiza și evaluarea lucrărilor realizate de elev pe teme date sau la liberă alegere.
7. Modelul elevului autonom (G. Bells) care presupune ca fiecare elev să beneficieze de o abordare diferită în funcție de profilul individual.
8. Modelul educațional integrativ.
9. Programul Purdue.

Aceste programe pot fi puse în practică de către profesori bine pregătiți prin introducerea unor clase speciale și efectuarea de ore suplimentare. Instruirea unui copil supradotat, încurajarea lui să se implice în activitățile sociale și nu numai poate aduce beneficii atât lui cât și societății prin

creerea unui adult responsabil care contribuie la progresul tehnologiei, al medicinei, al societății.

Bibliografie.

1. G. Kelemen, *Educational Models Adapted to Gifted Children*

2. A. Ghergut, *Educația inclusivă și pedagogia diversității*, Ed. Polirom.

Aspecte metodice privind predarea ariilor pornind de la aria triunghiului – studiu de specialitate

Profesor **Georgescu Mihaela Simona**
Școala Gimnazială Galeșu

Aria unei suprafețe poligonale nu este o noțiune nouă pentru un elev de gimnaziu. Ei întâlnesc pentru prima dată această noțiune la finalul claselor primare și mai apoi la sfârșitul clasei a V-a unde învață formula de calcul pentru aria unui pătrat sau a unui dreptunghi. La această vârstă copiii nu își pun problema să demonstreze aceste noțiuni, ei observând că unui dreptunghi cu o "întindere" mai mare îi corespunde o arie mai mare. Așadar ei compară suprafețele poligonale prin suprapunere. Ce s-ar întâmpla dacă elevii ar trebui să compare un dreptunghi de dimensiuni 5cm și 4 cm cu unul de dimensiuni 2 cm, respectiv 10cm?

Când intenționăm ca într-o lecție să predăm aria unui poligon trebuie să ne asigurăm că parcurgem următorii pași:

- Recapitulăm noțiunea de poligon, ne asigurăm că elevii au deprinderea de a recunoaște și de a desena un poligon.
- Introducem noțiunea de poligon convex și poligon concav.
- Insistăm asupra noțiunii de poligon convex. Ne asigurăm ca elevii și-au însușit-o corect

(reuniunea mulțimilor punctelor unei linii poligonale convexe și a celor interioare ei).

- Efectuăm exerciții prin care solicităm elevilor să descompună anumite suprafețe poligonale concave în suprafețe poligonale convexe.

Descompunerea unei suprafețe poligonale în triunghiuri reprezintă un aspect important, iar prin exerciții la tablă putem cere elevilor să descompună o suprafață poligonală în suprafețe triunghiulare

Dacă atasăm fiecărei suprafețe câte un număr real elevii observă că suprafețele pot fi comparate. Prin urmare trebuie stabilit un procedeu prin care fiecărei suprafețe poligonale să îi corespundă un număr real. În clasa a VI-a, folosind o metodă intuitivă prin care unui pătrat de latură 1 îi corespunde o arie egală cu numărul 1, elevii acopereau apoi un pătrat de latură n cu astfel de pătrate și ajungeau la concluzia că aria pătratului este pătratul lui n .

În clasa a VII-a elevii învață numerele iraționale și metoda de mai sus nu mai este eficientă. O altă problemă cu care ne confruntăm este aceea că

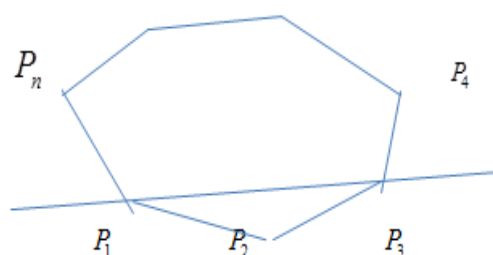
toate poligoanele particulare pe care ei le studiază se descompun în triunghiuri nu în pătrate. Următorul rezultat demonstrează cele afirmate mai sus.

Teoremă. O suprafață poligonală convexă cu n laturi ($n > 3$) se poate descompune în $n-2$ suprafețe triunghiulare.

Demonstrație. Arătăm că o suprafață poligonală cu n laturi se descompune într-o suprafață triunghiulară și o suprafață poligonală convexă cu $n-1$ laturi.

Se consideră poligonul convex $L = P_1P_2...P_n$ și dreapta P_1P_3 . O dreaptă care nu este suportul unei laturi al lui L are cel mult două puncte comune cu

L , prin urmare dreapta P_1P_3 intersectează poligonul în punctele P_1, P_3 . Punctele $P_1, P_4, ..., P_n$ sunt de aceeași parte a dreptei P_1P_3 ceea ce înseamnă că $P_1P_4...P_n$ este un poligon convex. Deoarece P_3 este în interiorul $\square P_2P_1P_n$ rezultă că P_2 și P_n sunt de aceeași parte a dreptei P_1P_3 . Deci punctele P_2 și $P_4, P_5, ..., P_n$ sunt în semiplane opuse față de P_1P_3 , adică interiorul triunghiului $P_1P_2P_3$ și interiorul poligonului $P_1P_3P_4...P_n$ se află în semiplane opuse, având intersecția vidă. Aplicând succesiv acest rezultat suprafețelor poligonale $[P_1P_3P_4...P_n]$, $[P_1P_4...P_n]$, etc. care au fiecare câte o latură mai puțin decât precedenta, se obține teorema.

Consecință. Orice suprafață poligonală poate fi descompusă în triunghiuri.

Demonstrând că produsul dintre latura unui triunghi și înălțimea corespunzătoare ei este același, oricare ar fi latura și înălțimea ei rezultă că pentru orice triunghi din plan avem un unic număr real egal cu semiprodusul dintre lungimea unei laturi și înălțimea corespunzătoare ei.

În clasele mai mari, la baza noțiunii de arie trebuie să stea o funcție care să asocieze unei figure geometrice simple, un număr.

Edwin E. Moise susține: “ Trebuie să începem prin a defini ariile unor figuri simple și apoi să încercăm să tratăm figurile mai complicate utilizând pe cele simple. În acest caz dreptunghiurile nu sunt promițătoare, deoarece ele nu pot fi utilizate ca blocuri de construcție, cu excepția unor figuri foarte particulare. De exemplu, o regiune triunghiulară nu poate fi exprimată ca reuniunea unui număr finit de suprafețe dreptunghiulare. Aceste considerente arată că punctul nostru de pornire trebuie să fie triunghiurile și nu dreptunghiurile”.

Bibliografie

1. Edwin E. Moise, Geometrie elementară dintr-un punct de vedere superior, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1980.

2. A. Coța, M. Rado, Trigonometrie și Geometrie, Editura Didactică și Pedagogică, 1988.

Educația de calitate – inovație și diversificare

Profesor Fănică Daniel

Școala Gimnazială Cândești, jud. Buzău

Calitatea educației poate fi privită ca un ansamblu de caracteristici ale unui program de studiu și ale furnizorului acestuia prin care sunt îndeplinite așteptările beneficiarilor, precum și standardele de calitate. Beneficiarii și clienții educației de calitate (elevii, părinții, societatea) ar fi de dorit să fie consultați permanent în ceea ce privește satisfacția lor față de serviciile educaționale de care beneficiază.

Calitatea și eficiența sunt doi piloni importanți ai reformelor educaționale din toată lumea, care trebuie avute în vedere la construirea sistemelor naționale de management și de asigurare a calității și în învățământul românesc. Îmbunătățirea managementului resurselor umane în învățământ printr-o planificare strategică și oferirea de stimulente pentru performanță poate contribui semnificativ la îmbunătățirea rezultatelor în educație. Sunt necesare eforturi suplimentare ale tuturor actorilor implicați în proces pentru a spori calitatea, accesibilitatea, relevanța, eficiența, echitatea educației.

Educația de calitate:

- Este centrată pe clienții și beneficiarii serviciilor educaționale;
- Este oferită de instituții responsabile;
- Este orientată pe rezultate;
- Respectă autonomia individuală și are la bază autonomia instituțională;
- Este promovată de lideri educaționali;

- Asigură participarea actorilor educaționali și valorizarea resursei umane;
- Se realizează în dialog și prin parteneriat;
- Se bazează pe inovație și pe diversificare;
- Abordează procesul educațional unitar, în mod sistemic;
- Are ca obiectiv îmbunătățirea continuă a performanțelor;
- Înțelege interdependența între furnizorii și beneficiarii implicați în oferta de educație.

Calitatea în educație este asigurată prin următoarele procese:

- a) planificarea și realizarea efectivă a rezultatelor așteptate ale învățării;
- b) monitorizarea rezultatelor;
- c) evaluarea internă a rezultatelor;
- d) evaluarea externă a rezultatelor;
- e) îmbunătățirea continuă a rezultatelor în educație.

Școala trebuie să contribuie la egalizarea șanselor tuturor copiilor la educație și la dezvoltarea potențialului lor, precum și la orientarea pregătirii școlare și profesionale. În învățământul contemporan se pune accentul pe funcția formativă a acestuia.

În elaborarea strategiilor didactice orientarea modernă a determinat noi roluri pentru fiecare

participant la actul învățării, noi modalități de realizare a învățării, alte perspective de evaluare. Pentru asigurarea calității proceselor care se desfășoară într-o instituție de învățământ preuniversitar este necesară existența unei structuri minimale la nivel de unitate, constând într-un Consiliu (comisie) al calității, din care să facă parte atât managementul școlii, cât și toate cadrele didactice care contribuie la desfășurarea activităților educative din unitate. Acest consiliu ar trebui să aibă prerogative extinse la nivelul:

- stabilirii programelor de învățământ ce vor fi utilizate în școală;
- al manualelor ce vor fi studiate la clasă, la toate disciplinele;
- stabilirii standardelor de evaluare atât pentru cadrele didactice, cât mai ales pentru elevi;
- identificării, analizei, deciziei și rezolvării oricărei probleme care apare în școală înainte de a atinge faza de conflict;
- identificării căilor de urmat, a metodelor și tehnicilor ce vor fi folosite pentru îmbunătățirea continuă a calității procesului educativ;
- evaluării programelor de dezvoltare pe termen mediu și lung etc.

Pentru realizarea tuturor sarcinilor ce revin acestui „consiliu”, în mod operativ, este necesară înființarea cercurilor de calitate la nivelul fiecărei clase, care să acționeze ca organ operativ la nivelul școlii.

Totalitatea metodelor și instrumentelor, grupate într-un sistem coerent, utilizate pentru menținerea și ridicarea calității educației oferite de către școală constituie sistemul de management al calității. Sistemul de management și de asigurare a calității are ca funcție principală orientarea dezvoltării unității școlare în direcția creșterii calității educației oferite membrilor comunității și comunității în ansamblul ei.

Privit ca un ajutor important în desfășurarea activității didactice la clasă, materialul didactic și mijloacele de învățământ trebuie folosite ca un stimulent pentru elevi, pentru crearea unui mod atractiv de a învăța, fiind o necesitate. Acestea nu trebuie să existe doar pentru a decora clasa, ci trebuie utilizate în mod concret la lecții. Implicarea elevilor în crearea materialelor le trezește interesul și le facilitează înțelegerea mesajului pe care urmărim să-l transmitem.

În asigurarea calității educației sunt avute în vedere trei domenii fundamentale de organizare și funcționare. Criteriile, standardele și indicatorii de performanță trebuie să fie astfel formulați, încât accentul să nu fie pus numai pe conformarea unei organizații la un set predeterminat sau predefinit de condiții cantitative și calitative, ci și pe angajarea deliberată, voluntară și proactivă a instituției pentru realizarea anumitor performanțe demonstrabile prin rezultate efective.

Aceste domenii sunt:

a) capacitatea instituțională care rezultă din organizarea internă și infrastructura disponibilă pentru a îndeplini obiectivele programelor educaționale;

b) eficacitatea educațională care constă în mobilizarea de resurse umane și financiare, cu scopul de a determina elevii să obțină rezultate cât mai bune în învățare;

c) managementul calității care rezultă din structurile, practicile și procesele prin care se asigură în instituție îmbunătățirea continuă a serviciilor educaționale.

Așadar, calitatea reprezintă nivelul de satisfacție pe care îl oferă eficacitatea ofertei educaționale din domeniul învățământului și formării profesionale, stabilit prin atingerea unor standarde cerute și a unor rezultate excelente care sunt solicitate și la care contribuie participanții la procesul de învățare și ceilalți factori interesați.

Bibliografie:

1. Ciolan, Lucian, „Proiectarea temelor integrate în cadrul curriculum-ului la decizia școlii”, în revista „Învățământul primar” nr. 1-2, 1999.
2. „Tribuna învățământului” nr. 884, 2007.

3. Josan, Simona, „Lecții de management și calitatea educației”, „Tribuna învățământului” nr.649, 2005.
4. „Perspective interdisciplinare în învățământul românesc” (studii de specialitate), Botoșani, 2004.

Clasic și modern în predarea biologiei

Profesor Drochioi Elena
Școala Gimnazială nr. 1, Ungureni, Botoșani

De-a lungul timpului, în predarea Biologiei s-au folosit diverse metode, atât clasice, cât și moderne. Dacă la începuturile predării acestei materii s-au folosit cu precădere metodele clasice, în timp, acestea s-au diversificat din ce în ce mai mult, ele evoluând odată cu nevoile societății și cu tehnologia. Vom prezenta, în continuare câteva exemple din ambele categorii, încercând să surprindem caracteristicile lor esențiale.

Metode clasice de predare a biologiei

1. Experimentul didactic este o metodă fundamentală în învățarea disciplinelor biologice. Se caracterizează prin efectuarea de către elevi în mod independent, în laboratorul de biologie, a unor activități de cunoaștere nemijlocită a realității înconjurătoare prin efectuarea unor experiențe de fiziologie animală și vegetală, sub conducerea profesorului. Efectuarea experiențelor și experimentelor conduce la formarea spiritului de investigație la elevi. Ca metodă de instruire și autoinstruire, experimentul se aplică în activități de provocare, reconstituire și modificare a unor fenomene și procese în scopul studierii lor.

2. Observația independentă. Observarea își are etimologia în cuvintele latinești „servare ob” = „a avea înaintea ochilor”, „a avea ochii pe”, „a cerceta”, ceea ce înseamnă a lua în atenție

fenomene, procese, organisme, substitute ale acestora etc. în vederea unui mai bun studiu, a investigării lor sub multiple aspecte. Metoda observației independente constă în explorarea directă, perceptivă a realității, a naturii. În procesul de predare-învățare a științelor biologice folosirea metodei observației este cerută de specificul acestei discipline deoarece are o valoare cognitivă deosebită în explorarea și deosebirea de către elevi a lumii vii, pune elevul în contact direct cu procesele și fenomenele biologice, prin urmărirea modului de desfășurare al acestora. Metoda observației independente este o tehnică de muncă intelectuală cu un pronunțat caracter euristic.

3. Conversația didactică este o metodă ce constă într-un sistem de întrebări adresate elevilor care reproduc, comentează și repetă cunoștințe însușite anterior. Această formă se folosește la toate tipurile de lecție.

4. Experimentul didactic în biologie este o metodă fundamentală în învățământul biologic. Prin experiment, unei activități practice cunoscute sub raportul desfășurării și rezultatelor, se introduc variabile noi, stabilite în funcție de o ipoteză elaborată, cu scopul de a le verifica printr-o observație provocată intenționat, printr-o nouă acțiune de căutare, de găsim de dovezi, de argumente pro sau contra. Uneori, experimentul

se confundă cu metoda lucrărilor practice, metoda de învățare în special a cunoștințelor practice, având în comun utilizarea acelorași tehnici de lucru, acelorași materiale didactice. Dar, cea din urmă nu necesită elaborarea unor concluzii și argumente pro sau contra unei presupunerii, descoperirea de noi concepte biologice putând fi cea a hazardului, a întâmplării.

5. Metoda lucrărilor practice reprezintă o metodă de învățare în special a cunoștințelor practice, prin care elevii desfășoară în laborator sau în natură activități deja cunoscute, sub îndrumarea profesorului, în scopul însușirii temeinice a unor tehnici de lucru și care, spre deosebire de experiment, se realizează fără a fi necesară elaborarea unei/ unor ipoteze, fără verificarea ei / lor, fara elaborarea de argumente pro sau contra presupunerilor făcute și a unor concluzii. Este o metodă care pune elevii în situația de a activa, de a aplica cunoștințe însușite anterior, de a transforma, într – un fel anume, realitatea, în scopuri utile omului și colectivului căruia îi aparține, dar nu și de a descoperi noi concepte biologice, deși aceasta nu poate fi exclusă descoperirea putând fi cea a hazardului, a întâmplării. Ceea ce au în comun este utilizarea acelorași tehnici de lucru, acelorași materiale didactice.

6. Activitatea cu ajutorul fișelor. Ca o orientare actuală în realizarea observării independente, a experimentului de laborator și a lucrărilor practice, în vederea asigurării individualizării muncii elevilor, apare proiectarea, elaborarea și utilizarea fișelor de lucru, care reprezintă un mijloc deosebit de eficient în investigarea sistemelor, proceselor, fenomenelor și legilor biologice. De asemenea, face posibilă și aplicarea învățării prin descoperire dirijată, instruirii programate, modelării, algoritimizării etc.

7. Demonstrația (în latină demonstro = „a arăta întocmai”, „a descrie”, „a dovedi”) este metoda cu ajutorul căreia profesorul de biologie prezintă elevilor sisteme, procese, fenomene și legi biologice reale sau substitute ale acestora, cu scopul:

- ușurării efortului de explorare a realității lumii vii, de redescoperire a acestora prin activitate individuală, în echipe sau frontal, materialul didactic prezentat elevilor fiind sursa de informații biologice, aceștia descoperind prin acțiune asupra materialului concepte biologice, principii, legi ale lumii vii;
- asigurării unui suport perceptiv (concret – senzorial) suficient de sugestiv pentru asimilarea noțiunilor, principiilor și legilor biologice;
- cunoașterii pe cale senzorială (vizuală, auditivă, tactilă, etc.) a însușirilor viețuitoarelor; - rezolvării unor probleme specifice, confirmării / infirmării unor ipoteze, argumentării acestora;

8. Modelarea (model devices) în instruirea la Biologie este metoda de studiere a sistemelor, proceselor, fenomenelor, legilor biologice cu ajutorul modelelor (simplificare, schematizare, esențializare, aproximare a realității) ca analoage ale acestora și utilizarea lor efectivă în procesul de învățământ – ca modalități de instruire. Conform afirmației lui Galperin că „una și aceeași cunoștință trebuie să treacă printr – o serie de forme, de la cea inițială, externă și obiectuală, la una finală, mintală, rațională, ce corespunde accepțiunii ei științifice”, utilizarea unui model este o materializare a activității mintale sau a unor laturi ale acestora sau invers, o idealizare a unei activități materializate.

Metode moderne de predare a biologiei

Dintre metodele interactive de predare-învățare care se pot aplica cu succes la biologie sunt: brainstorming, brainwriting, fiecare învață pe fiecare, metoda predării/învățării reciproce,

metoda cubului, jocul de rol, etcetera. Dintre toate aceste metode am să exemplific câteva, mai des folosite și mai facil de aplicat.

1. **Fierăstrăul** este o metodă utilizată pentru a stimula participarea unui număr cât mai mare de elevi. Dezvoltă capacitatea de cooperare, de comunicare, de sinteză și analiză. Presupune împărțirea clasei pe grupe, fiecare grupă primește o sarcină specifică, subordonată obiectivelor lecției.

2. **Brainstorming** este o metodă de stimulare liberă a creativității și imaginației care se poate aplica cu succes la lecțiile de biologie. Se generează rapid foarte multe idei pe o anumită temă, indiferent dacă sunt absurde, greșite sau mai puțin originale, fără a fi criticate. Se desfășoară în limită de timp, iar creativitatea este stimulată și prin faptul că elevii sunt influențați de soluțiile celorlalți.

3. **Metoda cubului** este o metodă prin care sunt stimulate gândirea creativă și imaginația, prin faptul că o anumită temă poate fi studiată din mai multe perspective, ca și cum am privi toate fețele unui cub.

4. **Predarea în sistem Ael** este poate una dintre cele mai interactive metode, care face din disciplina biologie o materie mai atractivă. Elevii sunt participanți direcți la procesul de predare-învățare-evaluare, pot ei înșiși să provoace simulări ale unor procese și fenomene biologice greu de reprodus în laborator.

5. **Proiectul** este o metodă care stimulează formarea deprinderilor de a căuta informații, de a sintetiza, de a conduce un proiect de cercetare și de a depista metode de rezolvare a unor ipoteze în mod creativ. Profesorul stabilește de la început reguli de realizare, obiectivele urmărite, criteriile

de evaluare, dar modul de realizare și conducere a activității este la libera alegere. Profesorul va monitoriza permanent activitatea elevilor.

6. **Portofoliul** este o colecție a lucrărilor elevilor pe o perioadă mai mare de timp și poate înregistra progresul făcut. Se realizează o selecție a celor mai bune produse ale elevilor, iar pentru a realiza cel mai bun portofoliu, cu lucrări originale, aceștia vor face uz de creativitatea fiecăruia. Se poate aplica la toate clasele, dar cu mai mare eficiență se aplică la elevii clasei a V-a, care pot realiza un portofoliu care să cuprindă: colecții de rădăcini, de tulpini, de frunze, floarea etalată, tipuri de fructe, colecție de semințe, etcetera.

CONCLUZII Exemplele de mai sus în ceea ce privește metodele clasice și moderne de predare a Biologiei pot fi folosite în funcție de nevoile elevilor și ale profesorilor, dar și în funcție de cerințele programei de specialitate, astfel încât procesul de predare-învățare a Biologiei să aibă efecte de lungă durată și cunoștințele să fie însușite temeinic, dar și pentru ca învățarea să fie distractivă pentru elevi și aceștia să fie din ce în ce mai interesați de această disciplină. Considerăm că este necesară folosirea cu măsură și cu originalitate a acestor metode, pentru ca ele să aibă efectul dorit.

BIBLIOGRAFIE

1. Lazar V., Caprarin D., *Metode didactice utilizate în predarea biologiei*, Ed. Arves, 2008;
2. Ionescu, M., Radu, L. (oord.), *Didactica moderna*, Cluj-Napoca, Dacia, 1995;
3. Iordache Ion și colab., *Metodica predării-învatării biologiei*, Iasi, Ed. Solaris, 2004;
4. Panisoara, I.O., *Știința învățării. De la teorie la practică*, Polirom, Iasi, 2005;
5. Tudor, V., *Metodica predării biologiei la clasele V-VIII*, București, EDP, 1982.

Rolul temelor pentru acasă în dezvoltarea învățării autoreglate și a performanțelor școlare

Profesor Bozianu Angelica
Școala Profesională Specială Sfântul Stelian Botoșani

Învățarea este un proces de asimilare de informații, teoretic sau practic, care se desfășoară într-un anumit context spațio-temporal. Învățarea produce o modificare sistematică a conduitei, a capacității de adaptare, de înțelegere, gândire și acțiune, care au ca rezultat adaptarea dobândită

Învățarea poate fi spontană sau dirijată, prin instruire și autoinstruire, aceasta din urmă fiind autodidactă sau pe baza unor cerințe formulate într-o temă, îndrumar etc.

Prin toate activitățile didactice, se urmărește îmbogățirea și adâncirea informației, cultivarea interesului pentru diferite ramuri ale științei și tehnicii, dezvoltarea înclinațiilor, aptitudinilor și talentelor, lărgirea orizontului cultural - științific, implicarea elevului în viața socială, folosirea timpului în mod util și plăcut.

Eficiența învățării presupune continuitate. Oricât de bune ar fi rezultatele unei lecții, dacă elevul nu continuă și acasă să aprofundeze înțelegerea informațiilor, să le aplice în mod conștient, eficiența activității de învățare este diminuată.

Tema de casă a elevului este definită ca un set de cerințe destinate a fi efectuate în afara orelor de clasă, ca o **prelungire a activității de studiu** prin activitate individuală, teoretică sau practică, de documentare sau elaborare a unei lucrări de sinteză sau a unor proiecte pe baza cunoștințelor dobândite în clasă.

Temele pentru acasă **se relaționează** cu elementele învățate în acea zi și au rolul de a aplica cunoștințele dobândite, de a le înțelege și

fixa. În plus, tema pentru acasă stimulează inițiativa elevilor, independența și responsabilitatea și reduce diferențele între activitățile de acasă și cele de la școală

Consolidarea achizițiilor dobândite de elevi în timpul orelor de clasă se face prin activități sau sarcini de lucru complementare, sub formă scrisă, orală, practică și sub formă de interacțiuni din mediul extrașcolar (documentarea în bibliotecă, vizite la muzeu, vizionarea unor filme didactice etc.)

Temele pentru acasă favorizează însușirea tehnicilor de informare și de studiu, dezvoltarea creativității, cultivarea unui stil de muncă intelectuală independentă, îi învață pe elev să îmbine cunoștințele generale sau specifice disciplinei acumulate până atunci, cu informațiile primite în timpul orelor.

Însușirea tehnicilor de muncă intelectuală individuală presupune exercițiu, practică îndelungată și sistematică. Procesul formativ își are pașii săi, care depind de capacitățile și perseverența elevului cât și de pregătirea și abilitățile profesorului.

Pentru ca temele elaborate acasă să fie realizate cât mai corect, trebuie ca elevul să-și fi însușit noile informații, trebuie ca tema pentru acasă să fie concepută în continuarea firească a lecției și mai trebuie ca elevul să fi deprins să lucreze independent.

Este foarte important ca elevii să-și formeze deprinderi de studiu individual, de achiziționare, prelucrare și aplicare a informațiilor. Temele pentru acasă constituie o „școală” a muncii independente. Elaborarea acestora reprezintă o parte a procesului de învățare. Elevii trebuie inițiați în selecționarea/ utilizarea informațiilor în tehnicile de efectuare a temelor.

Dacă la început elevul își face temele pentru că așa i se cere, percepend tema ca pe o obligație sau ca pe o metodă de a evita o notă mică, în timp însă, acesta va desfășura munca independentă din preocuparea de a primi aprecierea profesorului prin nota pe care vrea să o obțină, pentru a arata celor din jur ca este capabil, ca apoi să ajungă să facă tema pentru el însuși, să încerce satisfacția lucrului bine făcut, bucuria că a înțeles materialul studiat, și-a însușit conținutul și știe mai mult.

Tema rezolvată individual îi mărește elevului încrederea în sine, în modul său de a raționa, odată cu lărgirea volumului de cunoștințe. Exersarea capacităților creierului îi va conferi elevului o creștere a nivelului de inteligență, a capacității de rezolvare a diverselor situații, sporirea spiritului de inițiativă și a capacității de decizie, ceea ce va duce la obținerea de rezultate mai bune la școală și în viață. Elevul va deveni interesat de lucrul individual ca de o responsabilitate diferită, pe care o va percepe ca pe propria lui misiune.

Un alt rol al studiului individual este de a-i dezvolta elevului capacitatea de a se organiza. Efectuarea temelor înseamnă și o bună planificare și, de asemenea, verificarea rezultatelor. Primul pas al organizării ar fi ca elevul să știe ce are de făcut, de ce resurse are nevoie, să realizeze un plan sau un program de lucru și să stabilească când trebuie predată tema.

Prin modul în care sunt rezolvate temele pentru acasă, profesorul își poate da seama unde elevul respectiv are lacune, ce informații nu au fost asimilate corect. Acesta va ști ce anume trebuie să abordeze mai mult în clasă și care ar fi tactica de predare cea mai potrivită.

Deși există păreri pro și contra asupra percepției necesității temelor pentru acasă, majoritatea cadrelor didactice, precum și părinții sunt de acord însă că temele dezvoltă inițiativa și responsabilitatea elevilor.

Studiile au evidențiat că temele pentru acasă sunt foarte folositoare în cazul în care sunt planificate în concordanță cu materia studiată la ore, sunt de un nivel corespunzător cerințelor și scopului pentru care se recomandă și au un înțeles clar pentru elevi.

În funcție de tipul de temă, **rolul acesteia** este:

- **de a consolida abilitățile nou dobândite** - lucrările practice în care se utilizează algoritmi sau noțiuni noi în rezolvarea unor probleme sau în alt context practic
- **de a se documenta**, în vederea activităților care vor avea loc în sala de clasă -temele de pregătire
- **de a executa lucrări extinse** - proiecte ample cu multiple aplicații teoretice și practice

Pentru ca rolul temei este să potrivească cât mai bine elevului, este indicat ca aceasta să fie stabilită diferențiat de către cadrele didactice:

- **tema obligatorie:** temă de nivel mediu de dificultate, pentru toți elevii clasei
- **tema suplimentară și individuală:** pentru activități de recuperare, activități de dezvoltare, pregătirea pentru concursuri etc

Există și elevi care nu știu cum să efectueze temele pentru acasă. Aceștia, de cele mai multe ori, trec la rezolvarea temelor fără să-și fi însușit și înțeles informațiile. Activitatea de învățare presupune însușirea conștientă a informațiilor, prelucrarea și aplicarea acestora în elaborarea temelor, astfel că elevul devine participant activ la propria sa formare. Temele clasice, adică cele scrise în caiete sau pe fișe, trebuie să alterneze cu teme în format digital, cu teme al căror răspuns să îl primească în timp real sau teme tip concurs, care vor aduce satisfacții imediate elevului.

Temele pentru acasă, de cele mai multe ori, le oferă elevilor oportunitatea de a-și evidenția și de a-și dezvolta calitățile și capacitățile care în clasă nu au cum să se manifeste. Temele care se efectuează acasă fac parte integrantă din procesul de învățare, asigurând continuitatea și exercitând bogate influențe informativ-formative, cu influențe incontestabile asupra eficienței actului de învățare.

Bibliografie:

1. Darling, Elizabeth - *Homework has its purpose* Publication Date: Friday May 27, 1994
2. Hill, Clara E & Karen M Oâ€™Brien *Helping Skills: Facilitating Exploration, Insight, and Action*, 1999
3. Rasnoveanu, M - Temele pentru acasa si importanta lor in viata unui copil, (2009)

Simple mărturii

Profesor Sescu Cristina
Școala Gimnazială Nr. 188, București

Sunt profesoară de română de 26 de ani și nu mi-e deloc rușine să spun că am început deja să calculez câți ani mai am până la pensie, să-mi evaluez situația în care mă aflu. Îmi pun întrebări, încă, legate de ceea ce fac zi de zi, de împlinirea mea profesională.

Șocul primilor ani de învățământ încă mă *bântuie*. Sunt lucruri pe care nu le uiți niciodată. Discrepanța dintre ceea ce înveți la facultate și ceea ce trăiești concret în școală, între dorințe și realitate, este atât de mare, încât te dezechilibrează. Această contradicție are însă și un efect pozitiv, acela că te coboară cu picioarele pe pământ și te determină să acționezi. Nu-ți poți permite să faci altceva, pentru că asta ai visat, pentru aceasta te-ai pregătit! Așa că lupti!

Da, fiecare zi *la catedră* e o luptă. Am încadrat în ghilimele *la catedră*, pentru că este impropriu să spui astfel, atâta timp cât ești mereu în priză, printre elevi. Este doar o imagine idilică aceea în care un profesor stă acolo, pe pedestalul pe care ți-l oferă catedra, dând note unor copii care participă cu sfințenie la activități, sorbind fiecare cuvânt al profesorului.

Merg spre școală în fiecare zi cu un gând în minte: să nu se întâmple nimic, să-mi pot face orele, să pot transmite copiilor ceea ce mi-am propus. Să-mi pot face munca! Atât. Nu e prea mult.

Dar lucrurile nu stau așa și nicio zi nu seamănă cu altă zi. La fiecare clasă este câte un copil cu personalitate debordantă care vrea mai multă atenție, care vrea spectacol, din motive doar de el știute. Poate se simte ignorat de colegi, poate părinții despărțiți tocmai în acea zi s-au certat pentru nu știu ce aspect, din cauza lui, poate nu înțelege ce se predă și este complexat de acest lucru... Există alt copil, cu o nevoie specială, care trebuie integrat. Chiar înainte de a se suna de ieșire își amintește ceva și începe să plângă sau să țipe. Ești nevoit să alegi, mereu, să lași baltă ce-ți propuseseși, *fixarea cunoștințelor*, și să ai prezență de spirit, să găsești metoda de a-l scoate din criză. Pe altul îl doare capul și-i vine să vomite, un șmecher nu vrea să scrie, pentru că i se pare plictisitor, colegul lui descoperă că-i lipsește stiloul din penar.... și tot așa. Până la urmă, te adaptezi și, dincolo de toate acestea, trebuie să predai, să explici, să evaluezi. Pentru că *asta-i viața!* Nimeni nu-i la fel cu nimeni și îl iei pe fiecare așa cum este, cu bune și cu rele.

Nu am regretat niciodată că am făcut risipă de afecțiune, de timp și de atenție, în relația cu elevii mei. Sunt lucruri în viața unui profesor care nu se văd cu ochiul liber. Nopti nedormite, vorbe rămase în minte mult timp după ce au fost rostite, chipuri....Planuri, fișe, tabele și tabelașe, mesaje pe Whatsapp... Ocolesc, intenționat, aspectul retribuirii.

Toate acestea sunt doar *feliuțe* din munca de zi cu zi a unui profesor, de care nu mă plâng, cu toate că așa pare.

Metode interactive utilizabile în procesul de predare - învățare a biologiei,

Profesor Drochioi Elena,
Școala Gimnazială nr. 1 Ungureni, jud. Botoșani

Există o varietate de metode didactice pe care profesorul le poate folosi selectiv în activitatea sa cu elevii. Profesorul de biologie alege și folosește, din multitudinea metodelor, anumite metode în funcție de obiectivul didactic al lecției, conținutul și specificul disciplinelor biologice, particularitățile de vârstă ale elevilor.

Din această multitudine de metode de ultimă generație (ale „ultimului val”) mă voi opri doar la cele care vor urma, încercând atât o descriere a metodei cât și exemplificarea aplicării ei la clasă, în cadrul procesului de predare-învățare a biologiei.

1. Bula dublă este un organizator grafic utilizat pentru gruparea asemănărilor și deosebirilor dintre două aspecte, idei sau concepte. Ea cuprinde două cercuri mari de care sunt relaționate prin linii alte cercuri mai mici. În cercurile mari se specifică termenii-cheie, în cercurile mici situate în mijloc se specifică asemănările, iar în cercurile exterioare particularitățile fiecărui termen sau deosebiri dintre cei doi termeni. Spre exemplu la clasa a XII-a, tema „Acizii nucleici” se împarte clasa în grupe a câte patru elevi și li se cere membrilor fiecărei grupe, ca în decursul a 5 minute, să completeze cercurile din mijloc cu asemănările existente între structura ADN-ului și cea a ARN-ului, iar cercurile exterioare cu particularități structurale ale fiecăruia. După expirarea timpului se cere fiecărei grupe să prezinte câte o asemănare

sau o deosebire identificată, iar profesorul va completa desenul de la tablă.

2. Interogarea reciprocă sau în perechi este o tehnică utilizabilă pentru înțelegerea unui text prin intermediul întrebărilor. Scopul întrebărilor este acela ca elevul care întreabă să-și clarifice anumite aspecte, dar și acela de evaluare a înțelegerii textului de către colegul său.

Spre exemplu pentru evaluarea cunoștințelor asimilate la clasa a X-a tema „Nutriția heterotrofă” li se solicită elevilor ca timp de 5 minute să noteze în caiete cât mai multe întrebări în legătură cu nutriția heterotrofă.

După expirarea timpului li se cere elevilor să schimbe caietul cu colegul de bancă și să răspundă în scris, timp de 10 minute, la întrebările formulate de acesta.

3. Eseul de 10 minute este un eseu nestructurat care oferă informații asupra ideilor pe care le-au reținut elevii cel mai ușor, asupra cantității de informații pe care au păstrat-o în memorie, evidențiază aspectele rămase neclare sau învățate greșit, identifică dificultățile pe care le au elevii în învățare. El este utilizat după lecturarea unui text sau după o discuție cu clasa și poate înlocui momentul de fixare a cunoștințelor din lecția tradițională.

Spre exemplu la clasa a X-a pentru fixarea cunoștințelor legate de „Alcătuirea florii la Angiosperme” li se solicită elevilor să scrie timp de 10 minute, fără întrerupere ceea ce au reținut

ei despre floarea angiospermelor, iar după expirarea timpului alocat să prezinte eseul scris.

4. Metoda cardurilor cu sarcini (task cards) este o tehnică utilă în învățarea asociativă. Spre exemplu, pentru fixarea cunoștințelor legate de „Bolile genetice” (clasa a IX-a sau clasa a XII-a) se împarte clasa în grupe a câte 4 elevi, se distribuie fiecărei grupe un set de cartonașe specificându-le faptul că în decursul a 5 minute va trebui să asocieze fiecare întrebare cu răspunsul corespunzător și să refacă cartonașul inițial.

5. Diagrama Venn este formată din 2 cercuri care se suprapun parțial. În arealul în care se suprapun cele 2 cercuri se grupează asemănările existente între două aspecte, idei sau concepte, iar în arealele rămase libere deosebiriile dintre acestea.

Spre exemplu, la clasa a IX-a, pentru evocarea cunoștințelor legate de structura celulei eucariote se poate solicita elevilor realizarea unei diagrame care să evidențieze asemănările și deosebiriile existente între structura celulei animale și cea a celulei vegetale.

6. Graffiti este un organizator grafic care permite fiecărui membru al grupului să contribuie cu idei la subiectul propus, fără ca în momentul producției de idei să se facă evaluarea acestora. Spre exemplu la clasa a IX-a tema „Păsările” fiecare grup primește câte o foaie care are scris în centrul ei cuvântul „Păsările”, toți membrii grupului trebuind să scrie simultan pe foaie ideile despre acest subiect, fără să discute între ei, trasând linii de la cercul central.

7. Hârtia de un minut (One – Minute Paper) este o metodă care determină elevii să-și

concentreze atenția pentru a răspunde rapid și concis la o întrebare sau pentru a evoca anumite cunoștințe învățate anterior. De exemplu, pentru evocarea cunoștințelor referitoare la „Clasa Amfibieni” (clasa a IX-a) li se solicită elevilor ca timp de 1 minut să scrie pe o foaie de hârtie un răspuns la întrebarea: Ce sunt amfibienii?

Așadar, toate aceste metode reprezintă căi ce pot fi folosite în școală de către profesor pentru a-i îndruma pe elevi să descopere viața, natura, lumea, lucrurile, știința, dar și mijloace prin care se formează și se dezvoltă priceperile, deprinderile și capacitățile elevilor de a acționa asupra naturii, de a folosi rezultatele cunoașterii, de a forma caracterul și de a dezvolta personalitatea.

8. Copacul ideilor este un organizator grafic în care conținutul cheie este înscris într-un dreptunghi situat la baza foi, în partea centrală. De la acest dreptunghi se ramifică spre partea superioară, asemenea crengilor unui copac, toate cunoștințele evocate.

De exemplu, la clasa a IX-a tema „Amfibienii” se constituie grupe de câte 2 elevi cărora li se poate solicita să realizeze un organizator grafic de tip copacul ideilor în care să scrie, timp de 5 minute, toate ideile pe care le au despre amfibieni.

BIBLIOGRAFIE:

1. Negreț-Dobridor I., Pânișoară Ion-Ovidiu, Știința învățării de la teorie la practică, București, Editura Polirom, 2005
2. Lazăr V., Căprărin D., Metode didactice utilizate în predarea biologiei, Craiova, Editura Arves, 2008
3. Dulamă M. E., Modele, strategii și tehnici didactice activizante cu aplicații în geografie, Cluj-Napoca, Editura Clusium, 2002

Educația științifică interdisciplinară a elevilor de gimnaziu

Profesor Bîra Corina-Mihaela
Școala Gimnazială Nr. 10 Bacău

Predarea disciplinelor științelor (biologie, chimie și fizică) la gimnaziu conține multe activități teoretice și practice, precum și aplicații (rezolvări de probleme). Dar, fiind materie cu conținut real,

poate fi percepută de elevi ca fiind mai dificilă. Științele se pot accesibiliza prin realizarea de activități de învățare prin descoperire și experimentare, prin oferirea de exemple din viața de zi cu zi, prin corelațiile cu alte discipline.

Pentru înțelegerea unor fenomene naturale, în școala noastră s-a inițiat și s-a derulat un proiect interdisciplinar pentru disciplinele biologie și fizică, în anul școlar 2023-2024, din dorința de a realiza lucrări practice pe anumite teme. Grupul țintă a constatat în elevii claselor a VI-a și a VII-a, cu un total de 206 elevi (câte o activitate la fiecare clasă). Proiectul, intitulat „Școala experimentelor”, a fost derulat la nivelul școlii, în perioada octombrie 2022-mai 2023.

În luna octombrie au fost identificate temele comune la care se puteau realiza activități practice și resursele necesare. Astfel, temele alese au fost:

- Ochiul, miracol de alcătuire și funcționare
- Lumina – compoziția și rolul ei în natură
- Alimente false sau deteriorate
- Sistemul locomotor și pârgiile
- Respirația pulmonară
- Auzul

La activitatea „Ochiul, miracol de alcătuire și funcționare”, elevii au fost împărțiți în 5 grupe și au realizat disecții pe ochi de porc, unde au analizat detaliile de alcătuire. La partea de fizică, elevii au văzut cum se focalizează imaginile pe un ecran, cu ajutorul unei lentile convergente și a unei lumânări aprinse. Apoi, au identificat diferențele de focalizare existente între lentilele convergente (razele luminoase se apropie) și cele divergente (razele luminoase se împrăștie).

La tema „Lumina – compoziția și rolul ei în natură”, pentru partea de biologie, elevii au

observat influența intensității luminii asupra fotosintezei la o plantă acvatică (prin numărarea bulelor de aer care apar în dispozitivul montat de către profesor). Diferitele culori luminoase influențează diferit fotosinteza (lumina albastră intensifică fotosinteza, fapt demonstrat prin numărul mai mare de bule de oxigen care rezultă). La partea de fizică, elevii au constatat care este compoziția luminii, prin proiectarea unui fascicul luminos prin prismă și prin fabricarea unui curcubeu artificial.

În luna ianuarie, la titlul „Alimente false sau deteriorate”, s-a evidențiat compoziția chimică a unor alimente (pâine, ouă, lapte) și elevii au învățat să identifice smântâna sau brânza contrafăcute. Apoi, au analizat cum se coagulează proteinele sub influența temperaturilor ridicate și cum se decolorează unele produse alimentare sub influența luminii.

Pentru activitatea „Sistemul locomotor și pârgăhiile”, elevii au demonstrat că înțeleg cum funcționează sistemul locomotor, prin crearea de modele de pârgăhii, folosind diferite materiale (plastilină, textile, plastic, etc). Înainte de partea de creație, elevilor li s-a prezentat teoria de la fizică și li s-au oferit exemple din viața de zi cu zi.

„Respirația pulmonară” a fost tema la care s-a pus accentul pe rolul presiunii în circulația gazelor respiratorii. Elevii au înțeles ce este presiunea și cum determină ea circulația aerului de la presiune mare la presiune mică, datorită unui model simplu realizat la fizică pentru a explica legătura dintre

temperatură și presiune (materiale folosite: vas cu apă caldă, vas cu apă rece și gheață, flacon de plastic gol cu capacul perforat, vas cu apă colorată în roșu, tub de plastic). Corelând informațiile de la fizică cu funcționarea plămânilor, elevii au creat modele de plămâni (materiale folosite la fiecare model: bidon din plastic, două baloane, pai rezistent din plastic, bandă adezivă).

Pentru ultima activitate practică din luna aprilie, și anume „Auzul”, elevii au observat efectul de undă al sunetelor asupra zahărului pus pe o boxă aflată în funcțiune și au auzit sunetele produse de diferite dispozitive. La partea de biologie, s-au efectuat măsurători ale diferitelor tipuri de sunete folosind sonometrul și s-a realizat modelul unui pavilion uriaș care amplifică sunetele auzite.

În luna mai era programată culegerea de informații privind impactul acestui proiect asupra activităților de învățare prin aplicarea de chestionare, dar nu s-a mai putut realiza datorită grevei generale din învățământ. Ea a fost amânată pentru anul școlar 2023-2024 deoarece e important feedbackul de la elevi, pentru a ști cât de utilă a fost abordarea interdisciplinară a celor două materii de studiu.

ÎNVĂȚĂMÂNT LICEAL

Proiectul eTwinning "LET'S DO IT TOGETHER" – experiențe și bune practici

Profesor Dr. Ing. Chelbea Cristina Ștefania
Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești, județul Ialomița

Proiectul eTwinning "LET'S DO IT TOGETHER" implementat la Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești în anul școlar 2022-2023 a fost o experiență educativă inovatoare și interculturală care a implicat 15 școli, 18 profesori și peste 100 de elevi din țări precum Turcia, Portugalia, Tunisia, Grecia, Polonia, Iordania, Cehia și România. Scopul principal al acestui proiect a fost dezvoltarea abilităților lingvistice, de comunicare și a abilităților de lucru în echipă ale elevilor, folosind diverse instrumente digitale din sfera web2 și web3. De asemenea, proiectul și-a propus să contribuie la creșterea stimei de sine a elevilor și la îmbunătățirea abilităților lor de exprimare, învățând într-un mod distractiv și interactiv, în timp ce folosesc limba engleză în mod activ.

În cadrul Liceului Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești, proiectul a implicat 16 elevi din clasele a IX-a și a X-a, sub coordonarea profesorilor Chelbea Cristina Ștefania și Iordache Maria Ecaterina. Acești elevi au avut ocazia de a lucra alături de colegi din alte țări și de a experimenta învățarea colaborativă și interculturală.

Proiectul s-a desfășurat pe o perioadă de 3 luni, oferind elevilor suficient timp pentru a se implica în diferite activități și pentru a dezvolta relații cu colegii lor internaționali.

În prima lună a proiectului, elevii au avut oportunitatea de a găti mâncăruri tradiționale specifice fiecărei țări implicate în proiect. Acest lucru a permis nu numai dezvoltarea abilităților lor culinare, ci și înțelegerea mai profundă a culturii și tradițiilor altor țări. Prin intermediul acestor activități, elevii au folosit limba engleză în mod activ pentru a comunica cu colegii lor din străinătate. Această experiență i-a învățat, de

asemenea, să aprecieze și să respecte diversitatea culturală.

În cea de-a doua lună, elevii au fost implicați într-o serie de activități de lucru manual și creativ care au avut scopul de a le dezvolta abilitățile practice și gândirea creativă. Aceste activități au fost însoțite de discuții și prezentări în limba engleză, contribuind astfel la consolidarea competențelor lor lingvistice.

Ultima lună a proiectului a fost dedicată prezentării jocurilor tradiționale specifice fiecărei țări participante. Elevii au avut ocazia de a împărtăși jocuri și tradiții cu colegii lor din alte țări, dezvoltându-și astfel abilitățile lingvistice și abilitatea de a lucra în echipă.

Participanții la proiect s-au întâlnit online și au împărtășit experiențe și impresii cu colegii lor din țările partenere. Această interacțiune a fost extrem de valoroasă pentru înțelegerea și aprecierea diversității culturale.

Produsul final al proiectului a constat în realizarea unei cărți digitale intitulată "Jane's homework". Această carte este o poveste fascinantă a unui personaj imaginar, Jane, care a călătorit prin toate țările partenere și a relatat activitățile desfășurate de elevi.

<https://www.storyjumper.com/book/read/159137751/648036ba37a93>

În concluzie, proiectul eTwinning "LET'S DO IT TOGETHER" implementat la Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară Fetești a fost o experiență educațională valoroasă, care a adus împreună elevi și profesori din diferite țări pentru a învăța, colabora și descoperi noi culturi, contribuind la dezvoltarea abilităților lingvistice, de comunicare și de lucru în echipă ale elevilor, oferindu-le oportunitatea de a se conecta cu lumea digitală și de a se exprima în limba engleză. Produsul final, "Jane's homework", reprezintă mărturia acestei călătorii educative și interculturale, demonstrând importanța colaborării internaționale și utilizarea tehnologiei în facilitarea învățării distractive și interactive. Cu siguranță, această experiență va rămâne vie în amintirea și dezvoltarea personală a elevilor implicați.

Medierea în școală (Partea a II a)

Profesor Brăescu Virginia-Smărăndița
Colegiul Național „Grigore Moisil” Onești

Mediera conflictelor

Rezolvarea clasică a conflictelor presupune soluționarea conflictului pe principiul câștig-pierdere (învingător-învins). Această soluție nu răspunde diversității conflictelor pe care le întâlnim în mediul școlar, unde se are în vedere restabilirea relației între părțile aflate în conflict și soluționarea conflictului pe cale amiabilă (câștig - câștig).

Un studiu despre negociere și mediere din perspective psihologice a fost realizat de conf. univ. dr. Ștefan Boncu (*Negocierea și Medierea. Perspective psihologice*, ed. Institutul European, 2006), care prezintă negocierea și medierea ca pe un prilej de empatizare și cooperare, invitându-ne să reflectăm asupra atitudinii noastre față de negociere. Modul în care vedem soluția, partenerii și rezultatul pe care dorim să-l obținem face diferența între abordarea distributivă (câștig-pierdere) și cea integrativă (câștig-câștig) în negociere. Autorul subliniază importanța examinării atente a intereselor declarate și subiacente ale părților pentru a putea realiza cea

mai avantajoasă înțelegere posibilă. Negociatorii cooperanți sunt orientați spre rezolvarea de probleme (*problem-solving*), care presupune schimbul de informații despre interese și părți. Această abordare permite identificarea posibilităților de integrare oferite de situația conflictuală, contribuind la reșezarea relației pe baze mai trainice.

Studiind lucrările mai multor autori americani, autorul Ștefan Boncu reușește să identifice câteva puncte comune ale definițiilor medierii. Dacă unele definiții insistă pe rolul mediatorului în facilitarea stabilirii acordului, altele pun accentul pe tehnicile de mediere și preocuparea mediatorului pentru integrarea intereselor.

Punctele comune ale diferitelor forme de mediere a conflictelor sunt:

- *voința părților de a trece de la un raport de forță la un raport bazat pe construirea unui sens;*
- *prezența unei terțe persoane specializate în calitate de mediator, în condiții de neutralitate, imparțialitate și confidențialitate;*
- *procesul de mediere care promovează comunicarea, colaborarea și revigorarea relațiilor dintre părți;*
- *participarea voluntară a părților și a mediatorului la procesul de mediere;*
- *rolul de catalizator al mediatorului (Cf. C. Loghin, Metode alternative de soluționare a disputelor, în vol. Model restaurativ de asistare complexă a cazurilor ce au ca obiect infracțiuni comise de minori, coord. Corneliu Loghin, ed. IMPAKT, Iași, 2007)*

care prin tehnici și proceduri specifice ajută părțile, fără a le influența, să aleagă, dintr-un pachet de soluții posibile, calea de urmat pentru a se ajunge la un acord comun;

- limitările de aplicare ale procesului de mediere (Ana Stoica – Constantin, *Conflictul interpersonal*, ed. Polirom, Iași, 2004, p. 277 – 278).

Procesul și practica medierii

Medierea este un proces complex ce presupune cooperare, confidențialitate și control, în sensul că oferă părților puterea de a decide direct asupra lucrurilor care le afectează interesele. Procesul medierii, spre deosebire de procesul clasic de justiție, nu are ca finalitate stabilirea vinovăției sau inocenței părților aflate în conflict. Participarea la procesul de mediere este voluntară. Mediatorul nu are putere de decizie, ci oferă informații procedurale, stimulează dialogul, facilitează schimbul de opinii și informații între părți, ajută părțile să-și clarifice nevoile și interesele, să depășească barierele în comunicare și să ajungă la rezolvarea neînțelegerilor prin găsirea unor soluții avantajoase pentru ambele părți. Mediatorul asistă părțile și la redactarea acordului final de mediere în care se specifică angajamentele fiecărei părți pentru stingerea conflictului. La fiecare din părțile aflate în conflict, medierea poate dezvolta *simțul responsabilității, luarea unei decizii, autonomia*.

Strategiile de comunicare ale mediatorului

Mediatorul are un rol preponderent relațional. „Super puterile” sale sunt *conștientizarea, ascultarea și dialogul*. Mediatorul și autorul francez Jean-Louis Lascoux (*Pratique de la médiation - Une méthode alternative à la résolution des conflits*, ed. ESF, Issy-les-Moulineaux cedex, 2004, Franța) identifică patru instrumente fundamentale ale mediatorului :

- Conștiința de sine în relația intrapersonală;
- Conștiința felului în care se exprimă;
- Conștiința felului în care receptează;
- Conștiința felului în care gândește (gândirea creativă).

Fiecare persoană are felul ei de a selecta informațiile, de a le decoda și de a se exprima. Este vorba de *modelul SIC* (Strategii și Interacțiuni în Comunicare) alcătuit din *strategiile de percepție, strategiile de interpretare și strategiile de exprimare*. Jean-Louis Lascoux subliniază rolul esențial al regulilor de comunicare pentru a stăpâni procesul de mediere și a nu cădea în capcana *PIC* (Perturbări, Interpretări, Constrângeri).

Barierile medierii: *Credințele, Convingerile, Certitudinile anticipate (stiu deja..., mi s-a mai spus..., am mai auzit asta...), Temerile, fricile, Experiențele neînțelese și regretele (dacă aș fi știut mai din timp..., dacă mi s-ar fi spus..., dacă aș fi înțeles mai devreme..., dacă m-aș fi ascultat sau dacă i-aș fi ascultat pe alții...), Graba mentală (gata am înțeles totul..., bineînțeles..., dar e evident..., mi-e clar..., putem continua...), Eșecurile, Judecățile despre sine și despre ceilalți, Comparațiile.*

Competențele cheie ale mediatorului (cf. Ana Stoica – Constantin, Op. cit., 2004): *abiilități de comunicare verbală și nonverbală, ascultare activă, empatie, răbdare și calm, cunoștințe metodologice, creativitate, flexibilitate, etică, pedagogie (își transferă abilitățile în funcție de nevoile imediate), respectă confidențele făcute de părți, știe să delege responsabilitățile.*

Caracteristicile și rolul mediatorului (cf. Ana Stoica – Constantin, Op. cit., 2004): *outsider (independent de părțile în conflict), oferă informații procedurale, asistă părțile la discuțiile lor, ajută părțile să-și vadă mai bine interesele, stimulează dialogul, identifică obstacolele către înțelegere, facilitează schimbul de opinii și informații într-o atmosferă menită să confere părților un sentiment de siguranță, acționează imparțial și neutru, nu are nici un interes în rezultat, nu are putere de decizie.*

Paradoxul neutralității mediatorului

Paradoxul neutralității mediatorului, scrie Jean-Louis Lascoux, este că se oprește acolo unde începe dezbaterea filozofiei medierii. În acest caz nu mai este vorba de neutralitate, ci de un angajament din partea mediatorului, care este animat de ideea că un conflict se poate rezolva și altfel decât prin raport de forță. Neutralitatea nu exclude angajamentul și responsabilitatea mediatorului, care este neutru doar față de părți, nu și față de relațiile umane, deoarece rezolvarea conflictelor prin mediere este o alegere liber consimțită. În cazul în care mediatorul consideră că nu-și poate păstra neutralitatea față de părți, este recomandată preluarea cazului de către un alt mediator. De asemenea, mediatorul mai poate informa părțile despre dificultatea sa și această mărturisire se poate dovedi strategică în sensul că poate declanșa la părțile aflate în conflict o motivație de a-l ajuta să le ajute mai bine.

Excursia ca formă didactică extracurriculară în cunoașterea biologiei

Profesor **Ciauş Liliana**
Liceul „Andrei Mureşanu” Braşov

Desfășurarea procesului instructiv – educativ constă în îmbinarea activităților școlare cu activitățile extracurriculare ce au numeroase valențe formative, permițând manifestarea creativității și cultivarea interesului pentru diferite ramuri ale științei. În acest sens școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate ce poate avea diferite forme.

Excursiile la biologie au menirea de a stimula activitatea de învățare, de a consolida ceea ce elevii au acumulat în cadrul lecțiilor, lucrărilor practice, își pot dezvolta afecțiunea față de natură, față animale și plante, față de mediul înconjurător. Excursiile oferă elevilor prilejul de a efectua observații asupra obiectelor și fenomenelor așa cum se prezintă ele în stare naturală, asupra operelor de artă din muzee și case de creație artistică, asupra unor momente legate de trecutul istoric, de viață și activitatea unor personalități de seamă ale științei și culturii naționale și universale, asupra relațiilor dintre oameni și a rezultatelor concrete ale muncii lor.

La disciplinele biologice se pot organiza mai multe tipuri de excursii, cum ar fi: excursii introductive, organizate înaintea predării unui capitol / unei teme cu scopul de a-i sensibiliza pe elevi și a valorifica rezultatele în cadrul lecțiilor viitoare; excursii în vederea comunicării de cunoștințe noi – se urmărește transmiterea de cunoștințe noi prevăzute în Curriculum; excursii finale (de consolidare și fixare) – organizate după predarea unui capitol / unei teme în vederea concretizării cunoștințelor predate, de sistematizare și fixarea lor.

Conținutul didactic al excursiilor poate fi mult mai flexibil, mai variat și complex decât al lecțiilor organizate în clasă, având de asemenea și un caracter mai atractiv, elevii participând într-o atmosferă de optimism și bună dispoziție la asemenea activități. La început se discută cu elevii și se stabilesc destinația, scopul excursiei, obiectivele vizate, itinerariul, perioada de derulare. În timpul desfășurării excursiei, cadrul/cadrele didactice dirijează procesul de observare în mod sistematic. Informațiile culese vor putea fi valorificate în cadrul lecțiilor, astfel fixându-se, aprofundându-se cunoștințele și îmbogățindu-se cultura generală. În valorificarea cunoștințelor dobândite în timpul excursiilor, elevii pot veni cu nuanțe originale de natură afectivă, prin care își exprimă propriile impresii și sentimente față de cele văzute.

Excursia tematică presupune parcurgerea următoarelor etape: pre-excursie – stabilirea obiectivelor excursiei tematice (prezentarea posibilităților alternative pentru excursia tematică elevilor clasei; alegerea destinației / destinațiilor excursiei în acord cu părerile argumentate ale elevilor; stabilirea itinerariului excursiei tematice ținând cont de obiectivele vizate; elaborarea materialelor de lucru pentru elevi; precizarea și analizarea elementelor de flora și fauna din zona respectivă și specificul acestora în funcție de condițiile de mediu; identificarea particularităților biologice și importanței speciilor de plante și animale întâlnite; organizarea elevilor pe durata desfășurării excursiei tematice.

Peri - excursie/ în momentul desfășurării – organizarea, monitorizarea activităților care asigură buna desfășurare a activităților excursie tematice, în timpul desfășurării excursiei, cadrele didactice dirijează procesul de observare în mod sistematic, îndemnând elevii să noteze ceea ce li se pare interesant sau chiar construind fișe de monitorizare a excursiei în care elevii, periodic au anumite sarcini de efectuat (de exemplu, semnificația locului vizitat, speciile de plante și animale ocrotite.). Post-excursie – evaluarea activităților excursiei tematice (evaluare pe parcursul desfășurării excursiei – în anumite momente; la finalul excursiei și la câteva zile după, prin valorificare). Experiențele de învățare trăite de elevi s-au valorificat, în timpul excursiei prin completarea fișelor de aprofundare.

De exemplu: la sfârșitul unității de învățare ”Sistematica organismelor în cele 5 regnuri” pot fi efectuate observații în natură, utilizând cunoștințele însușite în cadrul orelor de biologie pentru manifestarea unei atitudini responsabile față de natură. Paralel cu acumularea cunoștințelor și formarea competențelor, o componentă de bază este educația ecologică. Elevii trebuie să manifeste atitudine grijulie față de mediul în care trăiesc. Avantajele acestor forme de organizare ale instruirii sunt: contactul cu realitatea, cu viața, observarea și studierea fenomenelor în condiții naturale și sociale. Elevii sunt familiarizați cu problemele mediului, își completează și își îmbogățesc cunoștințele, își formează și își consolidează atitudini și convingeri. În timpul excursiei elevii memorizează mai bine procesele și fenomenele petrecute în natură, învață să se orienteze în spațiu, obțin priceperi și deprinderi practice. Formarea competențelor de cunoaștere științifică în context inter- și transdisciplinar devine o prioritate educațională în școala contemporană. Excursia permite analizarea mai multor noțiuni ce au tangențe cu mai multe obiecte (biologia – chimia – geografia – ecologia – fizica).

Excursia este planificată din punct de vedere al programului educațional: se stabilește tematica ”Biodiversitatea muntelui TÂMPA din Brașov” și obiectivele: - să se orienteze în teren; - să sesizeze adaptările plantelor la polenizarea entomofilă și anemofilă; - să observe culorile adaptative la animale și adaptările la diferite moduri de locomoție și tipuri de hrănire; - să caracterizeze flora și fauna.. Se alege itinerarul Partea sudică a Muntelui TÂMPA; se propune și se întocmește scopul activităților: Cunoașterea florei și faunei și a unor adaptări ale acestora la condițiile de mediu; colectarea de material biologic; dezvoltarea dragostei față de natură; care trebuie să le desfășoare elevii. Se stabilesc punctele de aplicație practică și popasurile. Tot la această etapă are loc împărțirea elevilor pe grupe (botaniștii, zoologii, ecologii), vizitarea în prealabil a zonei de către profesor, verificarea echipamentului necesar și întocmirea unei liste cu semnăturile elevilor privind măsurile de restricție (se aduce la cunoștință elevilor despre echipamentul necesar) și materialele necesare

Elevii incluși pe tabelul de participare în excursie se întâlnesc la școală potrivit datei și orei fixate și anunțate și se face prezența. Apoi, se verifică echipamentul și ustensilele necesare, se insistă pe disciplina pe care trebuie s-o respecte fiecare participant la excursie, pentru evitarea unor accidente. Urmează deplasarea pe itinerariul stabilit, iar cadrul didactic va reaminti traseul ce trebuie parcurs și locurile de popas (se atrage atenția elevilor să păstreze curățenia. Excursia propriu zisă – trebuie să țină tot grupul unit; elevilor li se prezintă zona pe care o vor vizita (caracteristicile fizico-geografice, componenta fitocenozelor, a zoocenozelor); în faza a doua elevii vor lucra pe grupe în funcție de sarcinile fiecăreia, (după ce au fost instruiți în prealabil), colectează materiale. Sarcini de lucru pentru fiecare echipă de elevi:

Prima echipă (Botanistul curios, 7 elevi) – identificarea speciilor de plante cunoscute;

A doua echipă (Zoologii, 7 elevi) – observarea și determinarea pe loc a insectelor cunoscute (Orthoptere, Heteroptere, Hymenoptere, Coleoptere, Lepidoptere, Diptere); fotografierea animalelor întocmirea unei liste cu speciile de nevertebrate și vertebrate determinat.

A treia echipă (Ecologii, 7 elevi) – descrierea arealului dat, stabilirea formelor vitale (arbori, arbuști, forme ierboase); stabilirea prezenței sau absenței factorilor poluanți, observarea intervenției omului; semnalarea existenței deșeurilor toxice sau menajere, elaborarea de măsuri de protecției a mediului înconjurător.

La finele excursiei, profesorul de biologie împreună cu elevii face concluzii, generalizări privind aspectele desfășurării excursiei. Valorificarea ulterioară a excursiei s-a făcut în laboratorul de biologie, unde sub supravegherea profesorului materialul colectat a fost prelucrat, presat, uscat, conservat în vederea păstrării sale în laborator și folosirii ca material intuitiv la lecțiile de biologie. Elevii au realizat referate, gazete de perete, proiecte, prezentări electronice ca: Flora din versantul sudic al muntelui, Fauna versantul sudic al muntelui, Insectele folositoare și dăunătoare întâlnite pe Tâmpa, etc.

În cadrul excursiilor realizate cu elevii, aceștia au evidențiat numeroase acțiuni negative ale omului asupra mediului: arbori tăiați sau cu scoarța crestată, gunoaie menajere lăsate la întâmplare în urma activităților de recreere (cutii de conserve, pungii, hârtii), etc. Împreună cu elevii s-au analizat urmările acestor acțiuni negative ale oamenilor asupra mediului: scăderea calității aerului respirat, scăderea biodiversității, peisaj inestetic, modificări de climă. S-a explicat ce înseamnă poluare, deteriorare a mediului și cum putem acționa pentru a limita efectele negative ale procesului de poluare.

Concluzii. Excursia este una dintre cele mai atractive activități prin care elevii trăiesc experiențe de învățare. Ca activitate extracurriculară, aceasta permite o abordare interdisciplinară și transdisciplinară a cunoștințelor din mai multe domenii (biologie, geografie, chimie, educație ecologică). În rezultatul excursiei elevii își îmbogățesc cunoștințele cu noi specii de plante și animale;

compară ecosistemele naturale cu cele antropizate; aplică cu succes unii algoritmi de investigare, experimentare și rezolvare a situațiilor de problemă; prelucrează datele înregistrate și formulează concluzii; demonstrează un mod ecologic de gândire privind protecția mediului și a conservării biodiversității; elaborează prezentări electronice, colaje, proiecte, colecții de plante și insecte..

Activitățile extracurriculare realizate cu elevii pentru studierea florei și faunei sunt orientate și spre o abordare ecologică aplicativă care să motiveze elevii pentru protecția naturii și valorificarea acesteia în formarea unor convingeri și comportamente adecvate, de ocrotire și protecție a mediului înconjurător.

Bibliografie

1. Coropceanu E., Nedbaliuc R., Nedbaliuc B. Motivarea pentru instruire: Biologie și chimie. Chișinău: „Elena V.I.” SRL, 2011.
2. Coropceanu E., Nedbaliuc R., Nedbaliuc B. Proiectarea didactică. Biologie și chimie. Chișinău, 2015.
3. Ionescu M., Radu I. (coord.). Didactica modernă. Editura Dacia, Cluj, 2001.
4. Noveanu E. Metodologia cercetării în educație. Note de curs. Universitatea din București, 1994.

The Multifaceted Role of Drama and Theatre in High School English Education

Profesor **Zahiu Oana**
Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Ploiești

High school education plays a pivotal role in shaping students' cognitive and socio-emotional development. English language and literature are fundamental components of the curriculum, aiming to enhance students' reading, writing, and comprehension skills. While traditional teaching methods have been effective, educators are increasingly turning to creative and interactive approaches such as drama and theatre to engage students more profoundly in their English lessons.

1. Enhancing Language Proficiency

Drama and theatre offer a dynamic platform for improving language proficiency among high school students. Through acting and dialogue, students are exposed to authentic language use, enabling them to refine their listening and speaking skills. They learn to articulate thoughts, emotions, and ideas, which are essential skills for effective communication.

2. Promoting Critical Thinking

High school English lessons often involve the

The Multifaceted Uses of Drama and Theatre:

analysis of complex literary works. Drama and theatre can serve as a catalyst for critical thinking.

When students participate in dramatizations or enact scenes from a play or novel, they must analyze characters, motivations, and themes, fostering a deeper understanding of the text. This hands-on approach encourages students to think critically and make connections between the written word and real-life situations.

3. Fostering Creativity and Imagination

Drama and theatre encourage students to tap into their creativity and imagination. Whether they are writing their own scripts, improvising scenes, or interpreting existing texts, students are given the freedom to explore their creative potential. This creative outlet not only makes learning more enjoyable but also enhances their ability to think outside the box, a valuable skill in both literature and life.

4. Enhancing Empathy and Perspective-Taking

Drama and theatre allow students to step into the shoes of different characters and explore various perspectives. This experience promotes empathy as students gain a deeper understanding of the motivations, struggles, and emotions of the characters they portray. This empathy extends beyond the classroom, encouraging students to approach real-life situations with a more empathetic and open mindset.

5. Engaging with Diverse Voices and Perspectives

Literature encompasses a wide range of voices and perspectives, and drama and theatre provide a means to actively engage with these diverse narratives. By selecting plays and texts from different cultures, historical periods, and backgrounds, educators can expose students to a

rich tapestry of human experiences, promoting cultural awareness and empathy.

6. Encouraging Collaboration and Teamwork

Collaboration and teamwork are essential life skills, and drama and theatre naturally foster these attributes. Whether students are working on a group performance or assisting in the production of a play, they learn to collaborate, problem-solve, and communicate effectively within a team.

Conclusion

In conclusion, the incorporation of drama and theatre into high school English education offers a multitude of benefits that enhance the overall learning experience. From improving language proficiency and critical thinking to fostering creativity and empathy, drama and theatre activities provide a well-rounded approach to teaching literature and language. Educators should recognize and embrace the potential of drama and theatre as valuable tools for engaging and empowering high school students in their English lessons, ultimately preparing them for success in both academic and real-world contexts.

Bibliography:

1. Emerson, J. - Using Drama to Enhance English Language Learning, TESOL Journal, Bristol, 2013
2. Jenkins, H. - Empathy and Cultural Understanding: The Role of Theatre in High School English Education. English Education, Penguin Publishing, London, 2017
4. Wragg, E. C. - Drama and Language Learning in High School English Education, Educational Theatre Journal, Oxford, 2019

Enhancing English Education: Exploring the Multifaceted Uses of Films

Profesor **Zahiu Oana**
Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Ploiești

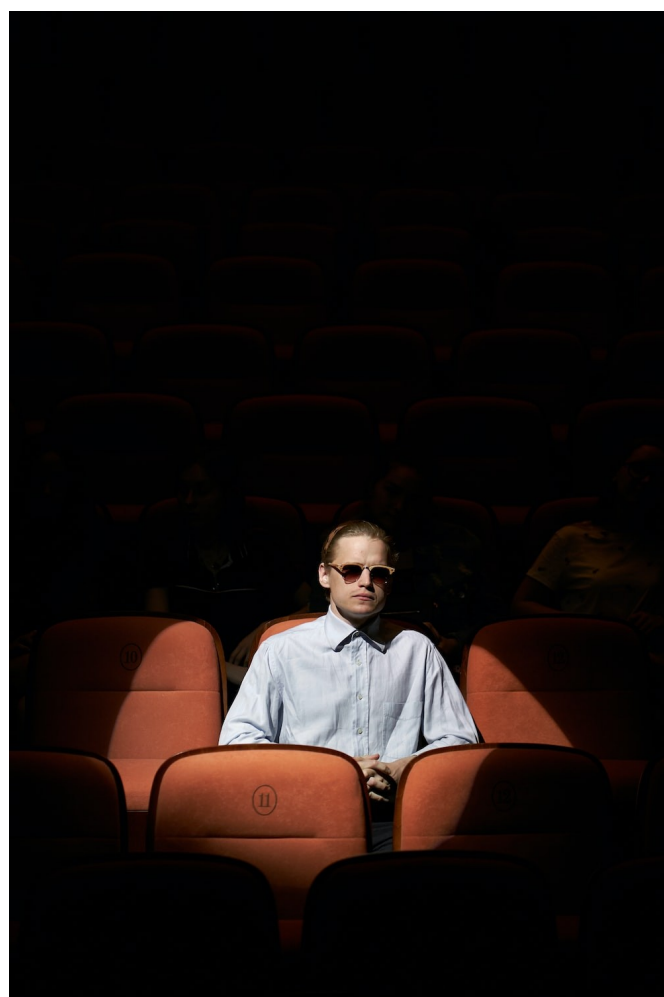
In the contemporary landscape of education, the integration of multimedia resources has become increasingly prevalent, particularly in the realm of language instruction. High school English classes, in particular, have seen a surge in the use of films as pedagogical aids. This article explores the myriad ways in which films can be harnessed to enhance the learning experience and proficiency of high school students in English classes.

1. Cognitive Benefits

1.1. Vocabulary Expansion Films offer students exposure to a wide array of vocabulary in real-life contexts. The context-rich nature of films aids students in understanding the nuances of word usage, idiomatic expressions, and colloquial language, contributing significantly to vocabulary expansion.

1.2. Listening Comprehension Listening skills are paramount in language learning. Films provide an authentic auditory experience that challenges students to comprehend spoken English, including accents, dialects, and varying rates of speech.

1.3. Critical Thinking Analyzing films necessitates critical thinking skills. Students are encouraged to interpret character motivations, plot developments, and thematic elements. This analytical process fosters higher-order thinking and problem-solving abilities.

2. Linguistic Advantages

2.1. Grammar and Syntax Films showcase diverse sentence structures and grammatical forms, offering opportunities for students to observe and analyze grammar in context. This assists in reinforcing grammar rules.

2.2. Pronunciation Films expose students to authentic pronunciation, helping them refine their speaking skills. Additionally, students can imitate

the pronunciation of native speakers, enhancing their own fluency.

2.3. *Language Variety* Films provide exposure to various English dialects and accents, fostering linguistic diversity awareness and reducing comprehension barriers when encountering different speakers.

3. Cultural Enrichment

3.1. *Cultural Understanding* Films often depict cultural contexts, customs, and societal norms. Engaging with diverse cultures through film promotes cultural awareness and empathy.

3.2. *Literature Adaptations* Many films are adaptations of literary works. Integrating these adaptations into the curriculum encourages students to compare and contrast the written and visual representations, enriching their understanding of literature.

3.3. *Global Perspectives* Exposure to international cinema can broaden students' perspectives on global issues, fostering a more comprehensive view of the world and its myriad cultures.

4. Practical Implementation

To effectively incorporate films into high school English classes, teachers should consider the following strategies:

- **Film Selection:** Carefully choose films that align with curriculum objectives and are age-appropriate.
- **Pre-viewing Activities:** Introduce relevant vocabulary and concepts before watching the film.
- **During-viewing Activities:** Encourage active engagement with the film through note-taking, discussion, and comprehension questions.
- **Post-viewing Activities:** Analyze the film through group discussions, essays, and creative projects.
- **Reflection:** Encourage students to reflect on the cultural and linguistic insights gained from the film.

Films have emerged as a potent tool for enhancing high school English classes. The cognitive, linguistic, and cultural advantages they offer make them a valuable addition to the curriculum. By thoughtfully integrating films into English education, educators can foster well-rounded language learners who are not only proficient in English but also culturally aware and critical thinkers.

References:

- Bulut, D. - Using movies in EFL classrooms. *International Journal of Humanities and Social Science*, online published, 2016
- Conrad, D. - Literature in the movies: A comparison of film adaptations to their source novels. *Journal of Literature in Language Teaching*, Cambridge University Press, London, 2019

The Importance of Games and Participative Activities

Profesor **Zahiu Oana**
Colegiul Național „Mihai Viteazul”, Ploiești

The teaching of English as a second language at the secondary level is a crucial aspect of modern education. A growing body of research suggests that traditional methods alone may not be sufficient to effectively engage students and facilitate language acquisition. In recent years, educators have increasingly turned to games and participative activities as valuable tools for enhancing English language instruction.

The Benefits of Games and Participative Activities

1. Enhanced Language Acquisition

Games and participative activities can significantly improve language acquisition among secondary-level students. These activities provide a context in which students can practice and apply their language skills in a fun and interactive manner. Such immersion facilitates the development of listening, speaking, reading, and writing skills.

According to Nunan (1999), language acquisition is more effective when learners are actively engaged and motivated. Games and participative activities create a dynamic learning environment that encourages students to communicate in English, leading to improved fluency and comprehension.

2. Increased Student Engagement

One of the primary challenges in teaching secondary-level students is maintaining their interest and motivation. Traditional teaching methods can often lead to disengagement and

boredom. Games and participative activities, on the other hand, are inherently enjoyable and can captivate students' attention.

Prensky (2001) argues that today's students, often referred to as "digital natives," thrive in interactive and digital environments. Incorporating games and technology-based activities in English classes aligns with their learning preferences, resulting in higher levels of engagement and participation.

3. Encouraging Collaborative Learning

Games and participative activities also promote collaborative learning, a crucial skill for students in the 21st century. Collaborative activities, such as group discussions, debates, and teamwork-based games, foster effective communication and interpersonal skills.

Vygotsky's socio-cultural theory (1978) emphasizes the role of social interaction in cognitive development. Through collaborative activities, students not only learn from their teacher but also from their peers, creating a rich learning environment.

Games and participative activities can be highly effective tools for teaching English at the secondary level. They make learning fun and engaging, encourage active participation, and help reinforce language skills. Here are some examples:

1. **Word Bingo:** Create bingo cards with English vocabulary words or phrases related to a specific lesson. Call out definitions or descriptions, and students mark the corresponding words on their cards. The first to complete a row or column shouts "Bingo!".
2. **Scrabble or Word Search:** These classic word games help students build vocabulary and improve spelling. You can adapt them to fit your lesson by using specific themes or vocabulary words.
3. **20 Questions:** One student thinks of an English word, and the others take turns asking yes-or-no questions to guess the word within 20 questions. This game improves questioning and critical thinking skills.
4. **English Karaoke:** Have a karaoke session where students sing English songs. This activity improves pronunciation, listening, and rhythm.
5. **Debates:** Organize debates on various topics to encourage critical thinking and speaking skills. You can have students research and present arguments for and against a particular issue.

6. **Storytelling Circle:** Sit in a circle, and each student adds a sentence to a collaborative story. This activity enhances creativity, vocabulary, and grammar.

These activities can be adapted to suit various language learning objectives and levels of proficiency. The key is to make learning enjoyable and interactive, fostering a positive and engaging learning environment for secondary-level English learners.

In an era where digital natives thrive in interactive settings, English teachers must embrace innovative pedagogical approaches that make learning enjoyable and meaningful. Games and participative activities provide a valuable means to achieve these goals, fostering a deeper appreciation for the English language and its global significance.

Bibliography

1. Nunan, D. - Second Language Teaching and Learning, Heinle & Heinle Publishers, Oxford, 1999
2. Prensky, M. - Digital Natives, Digital Immigrants. On the Horizon, Penguin Publishing, London, 2001
3. Vygotsky, L. S. - Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes. Harvard University Press, Harvard, 1978

Multilingual and Multicultural Europe

Profesor Farkas Annamaria
Liceul Teoretic „Németh László”

Why learning a second language? I would like to answer to this question with a Chinese popular saying : *To learn a language is to have one more window from which to look at the world.*

Languages are important to every aspect and interaction in our everyday lives. We use languages not only to inform people around us but also to question and understand the world which we live in. We make use of our words, gestures, and tone of voice in a multitude of situation. In other words, being able to communicate with each other creates bonds, teams, and it is what separates humans from other animal species.

Nowadays, we often hear or read about the importance and benefits of multilingualism and multiculturalism. In my opinion language and culture are inseparable. Moreover, one cannot be fully mastered or understood independently. Culture is definitely mirrored in the language and vice versa language can be viewed as a verbal expression of culture. It is used to maintain and convey culture and cultural ties. Furthermore language equips us with the right tools to express our thoughts therefore it is natural to assume that

our thinking is influenced by the language we use. Our national values and customs shape the way we think and live.

But what is multilingualism? In short it is the use of two or more [languages](#). According to the American Linguistic society most of the world's population is bilingual or multilingual. Monolingualism is characteristic only of a minority of the world's nations. Each of the world's countries has groups of individuals living within its borders who use other languages in addition to the national language to function in their everyday lives.

In Europe multilingualism and multiculturalism was promoted by the European Union. The EU is comprised of different states with their own cultural heritage, language, and customs. They realized the importance of promoting and protecting cultures as well as encouraging citizens to develop their linguistic knowledge. Consequently travelling across state borders became easier and many people started to possess a better understanding of the many diverse cultures that live in the EU. There are currently **24 languages and over 60** indigenous regional or minority languages, spoken by some **40 million** people, such as Basque, Catalan, Frisian, Saami, Welsh and Yiddish.

The EU supports language learning considering that people with better language skills can more easily study or work abroad, as in a globalized world businesses need multilingual staff. Beyond this, speaking other languages helps people from

different cultures understand one another. Knowledge of several languages enables people to perceive new horizons, to think globally, and to increase their understanding of themselves and of their neighbours. Without languages, there would be no globalization.

But to embrace a multicultural diverse society does not happen without problems. Many think that the problems arose due to the excessive immigration without being demanded enough integration. Every country is dealing with this problem in a different manner. According to Kenan Malike in her article "The failure of Multiculturalism" she states that "The United Kingdom has sought to give various ethnic communities an equal stake in the political system. Germany has encouraged immigrants to pursue separate lives in lieu of granting them citizenship. And France has rejected multicultural policies in favor of assimilationist ones. The specific outcomes have also varied: in the United Kingdom, there has been communal violence; in Germany, Turkish communities have drifted further from mainstream society; and in France,

the relationship between the authorities and North African communities has become highly charged. But everywhere, the overarching consequences have been the same: fragmented societies, alienated minorities, and resentful citizenries."

Do we have to reconsider multiculturalism? Or do we have to overcome the difficulties, learn from our mistakes and continue our path? In my opinion tolerance, respect and understanding are the only components that can lead to a peaceful and prosperous future in our globalized world. We have to accept diversity and understand it. We, humans, are so diverse but deeply we are all the same as "diversity does not exist at the level of our essence".

Bibliography:

Bathia, Tej K. and Ritchie, William C., *The Handbook of Bilingualism and Multilingualism*, Blackwell Publishing, Oxford UK, 2013
<https://www.foreignaffairs.com/articles/western-europe/failure-multiculturalism>
<https://en.wikipedia.org/wiki/Multilingualism>

Formarea profesorilor prin programul Erasmus + în cadrul Liceului Tehnologic Auto Craiova

Profesor Chivu Dumitra
Liceul Tehnologic Auto Craiova

Programul Erasmus+ contribuie la crearea unui mediu propice promovării principiilor școlii inclusive, adică o școală prietenoasă și democratică în care toți copiii sunt respectați și integrați fără discriminare și fără excludere generate de originea etnică, dizabilitate, cerințe educaționale speciale, statutul socio-economic al familiilor, mediul de rezidență sau performanțele școlare ale elevilor. Astfel, proiectul Erasmus+ “PROFESOR EUROPEAN PENTRU LICEUL TEHNOLOGIC AUTO, CRAIOVA”, ID:2022-1-RO01-KA122-SCH-000079501 își propune să contribuie la punerea în aplicare a politicilor europene menționate în documente ale Uniunii Europene (precum Strategia Europa 2020, Declarația de la Paris, Proposal for a Council recommendation – 17.01.2018) care urmăresc să promoveze o societate echitabilă, democratică și incluzivă. Un factor cheie în realizarea acestei strategii sunt competențele sociale, civice și interculturale care favorizează incluziunea. Pentru ca profesorii să fie pregătiți în această direcție, pentru orice instituție furnizoare de educație, programul Erasmus+ prin liniile KA101 și 104 vine ca o soluție pentru rezolvarea dacă nu totală, măcar parțială acestor probleme.

În acest sens prin proiectul Erasmus+ “PROFESOR EUROPEAN PENTRU LICEUL TEHNOLOGIC AUTO, CRAIOVA”, ID:2022-1-RO01-KA122-SCH-000079501, am participat la cursul: „STEM@SCHOOL”, în perioada 16-25 iunie 2023. Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația Cappadocchia

Education. Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1

- Activități de prezentare a Turciei
- Prezentarea Liceului Tehnologic Auto și a României
- Pre-testare

Ziua 2

- Introducere STEM
- Activități STEM
- Cele 5 instrumente STEM

ZIUA 3

- Prezentare Scratch
- Aplicații scratch

Ziua 4

- Activități scratch
- Kahoot!

ZIUA 5

- Activități scratch
- Padllet!

ZIUA 6

- Activități STEM
- Live worksheets

ZIUA 7

- Activități STEM
- Live worksheets

ZIUA 8

- Instrumente STEM online

ZIUA 9

- Instrumente STEM online

ZIUA 10

- Post-test
- Ceremonia de certificare și închidere

Prin acest curs „STEM@SCHOO”, am învățat o serie de noțiuni pe care la rândul nostru le vom utiliza mai departe pentru a-i informa pe elevi despre ce înseamnă STEM, pentru a realiza activități cu ajutorul instrumentelor online STEM. Educația STEM, un concept relativ nou în România, ajută copiii să înțeleagă conceptele abstracte prin experimentare și joacă. Este o abordare combinată care încurajează experiența practică și le oferă copiilor șansa să aplice cunoștințe relevante, „din lumea reală”, chiar la clasă sau acasă.

Educația STEM promovează învățarea prin experiment, încurajează curiozitatea și gândirea analitică, le oferă copiilor un control mai mare asupra învățării, include activități reale de soluționare a problemelor mondiale. La clasă, STEM reprezintă o metodă activă, aplicată, constructivistă unde elevul „învață prin a face”.

Am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație STEM de calitate. Am cunoscut persoane

din alte țări europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale.

Acest proiect este finanțat cu susținere din partea UE, prin Programul Erasmus+.

Această comunicare reflectă numai punctul de vedere al autorului, iar UE nu este responsabilă pentru eventuala utilizare a informațiilor pe care le conține.

Test de verificare a cunoștințelor la disciplina educație fizică

Profesor Vițialariu Lăcrămioara
Liceul Teoretic „Dr. Mihai Ciucă” Săveni

Nume și prenume elev.....

Clasa.....

Chestionar

Itemi obiectivi

Itemi cu alegere duală

I. Citește cu atenție afirmația următoare. Dacă o consideri adevărată încercuiește litera A, iar dacă o consideri falsă încercuiește litera F. Pentru fiecare răspuns corect se acordă 1 punct.

1) A. F. Alergarea cu joc de glezne presupune ridicarea genunchilor la piept.

2) A. F. Aterizarea la săritura în lungime cu elan se face pe piciorul stâng.

3) A.F. Regulamentul jocului de fotbal permite înscrierea unui gol din aruncare de la margine.

Itemi cu alegere multiplă

II. Încercuieți litera corespunzătoare răspunsului corect pentru afirmația următoare: Aterizarea la săritura în lungime de pe loc se face:

- a) pe piciorul stâng
- b) pe piciorul drept
- c) pe ambele picioare

III. Încercuieți litera corespunzătoare răspunsului corect pentru afirmația următoare: În poziția stând cu brațele în lateral, palmele sunt orientate:

- a) în sus;
- b) înainte;
- c) în jos;
- d) înapoi.

IV. Încercuieți litera corespunzătoare răspunsului corect pentru afirmația următoare: În jocul de fotbal trimiterea mingii înafara terenului pe părțile laterale se sancționează cu:

- a) cartonaș galben;
- b) repunere de la margine
- c) cartonaș roșu

Itemi de asociere

V. Scrieți în spațiul liber din dreptul fiecărei cifre din prima coloană, cuprinzând denumirea unor ramuri de sport, literele corespunzătoare abaterilor de la regulament din coloana a doua:

1.....Fotbal	A – henț
2.....Handbal	B - picior
3.....Tennis	C – 3 secunde
4.....Baschet	D – neț
	E – start furat
	F – apărare în semicerc
	G – dublă greșală de serviciu
	H – minge înainte

Bareme și criterii de notare

Itemi obiectivi

Itemi cu alegere duală

II. Răspuns corect: c

III. Răspuns corect: c

IV. Răspuns corect: b

Pentru fiecare răspuns corect se acordă 1 punct.

I.

1) Răspuns corect: F

2) Răspuns corect: F

3) Răspuns corect: F

Itemi de asociere

V.

1 – A

2 – B, F

3 – D, G

4 – B, C

Itemi cu alegere multiplă

Reducerea deșeurilor și sustenabilitatea mediului

Profesor Dascălu Elena
Liceul Tehnologic Auto, Craiova

În prezent, datorită dezvoltării economice/ tehnologice și creșterii accentuate a populației, mediul în care trăim a suferit o serie de modificări, iar, problemele cu care ne confruntăm, sunt destul de grave: poluarea, încălzirea climatică, reducerea biodiversității, epuizarea resurselor naturale etc.

De aceea, este impetuos necesar să luăm măsuri, să acționăm, să aplicăm principiul Dezvoltării durabile „Răspunde nevoilor prezentului, fără a compromite capacitatea generațiilor următoare de a-și satisface propriile nevoi”. Sustenabilitatea mediului presupune capacitatea acestuia de a susține populația, de a permite dezvoltarea economică, folosind resursele naturale, însă fără a le epuiza.

Astfel, în gestionarea resurselor naturale, scopul este menținerea acestui echilibru, resursele disponibile nu trebuie epuizate mai repede decât sunt refăcute în mod natural.

De asemenea, un rol deosebit îl are gestionarea deșeurilor, care capătă o amploare deosebită în acest secol, punându-se accent tot mai mult pe Reducerea, Reutilizarea și Reciclarea acestora, un principiu ce poate fi aplicat de la nivel individual, la nivel planetar.

În acest sens, în cadrul Acreditării obținută de ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA, anul I- ID: 2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat în perioada 20-29 august 2023, la **“GREEN COURSE: Implementation Of 3R Principles (Reduce, Reuse, Recycle) For An Environmental Sustainability”**, cursuri

furnizate de Organizația Cappadochia Education, la Istanbul-Turcia.

Cursurile s-au desfășurat pe parcursul a 10 zile, în impresionantul oraș, cu peste 18 milioane locuitori de pe malul Bosforului, fiind deosebit de interesante datorită temelor abordate despre Mediu și unde am învățat cum am putea trăi în mod armonios, plăcut pe această planetă și cum ar trebui să acționăm fiecare dintre noi.

Istanbul, deși este un oraș foarte vechi, încărcat de istorie și religie, continuă să fie un oraș al viitorului. Datorită dezvoltării sale economice, a culturii, a peisajelor fascinante, a ieșirii la mare, a preparatelor gastronomice și a deliciilor, de altfel, prin tot ceea ce oferă, Istanbulul atrage tot mai mult oamenii, din diverse colțuri ale lumii, devenind din ce în ce mai aglomerat.

Am interacționat cu oameni din culturi și religii diferite, am adus în discuție importanța mediului, problemele majore cu care ne confruntăm din cauza: încălzirii globale, poluării, epuizării resurselor naturale, distrugerii ecosistemelor naturale și reducerii biodiversității, precum și

creșterea accentuată a populației. Am încercat să găsim soluții, începând de la nivel individual, la nivel de societate, prin implementare unor proiecte privind înființarea unei Săli de clasă Verde, a unor asociații (ONG-uri) VERZI, a unei MINİgrădini. Preocuparea permanentă a noastră, mai ales în orașele mari, suprapopulate trebuie să fie grija față de Terra, față de mediul în care trăim.

Din experiența trăită acolo AM ÎNVĂȚAT care sunt prioritățile viitorului legate de

MEDIU- OM-SOCIETATE, astfel încât, acesta să devină sustenabil:

- Necesitatea dezvoltării durabile-generațiile următoare să trăiască în ambient cu natura;
- Crearea de spații verzi în orașe (scuaruri, perdele de protecție, arbori de aliniament);
- Înlocuirea automobilelor personale cu mijloace de transport în comun;
- Încurajarea mersului pe jos sau cu bicicleta;
- Crearea de grădini (GRĂDINA BOTANICĂ din Istanbul), minigrădini, în care plantele și animalele să trăiască într-un mediu natural;
- Crearea de parcuri naturale cu alei pentru recreere: ex. **Gülhane Park** (cel mai mare

și vechi din Istanbul), **Parcul Ecologic, Emirgan Parki** (cu amenajări speciale pentru picnic);

- Protejarea Biodiversității și a ecosistemelor

NATURALE.

- Necesitatea colectării selective a deșeurilor /resturilor de orice fel;

CUM PUTEM AJUTA NOI MEDIUL

pornind de la reducerea și colectare selectivă?

- Identificarea deșeurilor ce pot fi colectate selectiv potrivit simbolurilor de pe ambalaje ;
- Colectarea selectivă se realizează oriunde ne aflăm – acasă, la serviciu, la școală, în aer liber sau în orice alt spațiu sau locație;
- Deșeurile colectate selectiv se depun în containerele speciale de la punctele de colectare;
- Hârtia reciclată duce la reducerea tăierea copacilor sau a apei, ex. un kg hârtie albă folosește 300 l apă, iar din materiale re folosibile consumă doar 30 l apă;
- Sticla (poate fi recuperată în întregime- prin adăugarea sticlei vechi în cuptoarele speciale se reduce consumul de energie);
- Alumiul (prin reciclarea dozelor se micșorează cantitățile de minereuri extrase din sol, prin proceduri de multe ori poluante);

Rezultatele obținute legate de RECICLARE

- ✓ se obțin produse mai ieftine, ambalaje mai ieftine;
- ✓ se economisește energie;

- ✓ se reduce poluarea pentru a dispune de resurse mai curate;
- ✓ se micșorează cantitate de gunoi;
- ✓ se conservă resursele naturale;
- ✓ se contribuie semnificativ la creșterea calității vieții.

După finalizarea cursurilor ne dorim continuarea bunelor practici, pentru asigurarea sustenabilității mediului, valorificarea în activitatea didactică/profesională, precum și a vieții de zi cu zi a experiențelor trăite, continuarea diseminării și a rezultatelor.

Implementarea proiectelor Erasmus+ „GREEN” duc la conștientizarea problemelor actuale legate de mediu, privind utilizarea rațională a resurselor naturale, reducerea poluării, creșterea biodiversității naturale, reducerea deșeurilor, putând astfel, stopa sau atenua Încălzirea globală, cel mai mare pericol pentru omenire.

Prin serviciile educaționale oferite, proiectele Erasmus+ duc la crearea de contacte cu alte instituții europene în vederea derulării de proiecte educaționale, schimb de informații, schimb de bune practici, creșterea încrederii în propriile valori, dezvoltare personală/profesională.

Participarea la acest curs de MEDIU-VERDE este foarte importantă, datorită oportunităților oferite de schimbul de experiență, informare, cunoaștere, conștientizarea unor realități, găsirea unor soluții la diversele probleme legate de mediu, de ariile protejate din preajmă și punerea în aplicare a unor practici, luând și exemple din alte regiuni ale planetei, aducând plus valoare, atât la nivel personal, cât și la nivel de Asociație.

„Mediul reprezintă o mare locuință a tuturor oamenilor și, din acest motiv, trebuie păstrat cât mai curat, pentru a duce o viață sănătoasă și pentru promisiunea unui loc mai bun generațiilor viitoare”.

„Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Exemple de bună practică- Metode și tehnici de reducere a deșeurilor

Ec. Dascălu Ion-Cristian
Asociația ELOAH Craiova

Populația Globului a cunoscut în ultimele decenii o creștere explozivă, atingând 8 miliarde de locuitori în anul 2023. Odată cu această explozie demografică a crescut și cantitatea de deșeuri pe cap locuitor/glob. Mediul geografic a ajuns să fie extrem de afectat, de sufocat în anumite țări/regiuni, unde nu se pune accent pe colectarea selectivă, sau unde deșeurile nu sunt suficient de bine gestionate.

Presiunea umană asupra mediului fiind tot mai accentuată, se impun acțiuni sau măsuri atât de stopare, cât și de eliminare a gunoiului rezultat, în urma desfășurării activităților zilnice/economice.

În acest sens, în cadrul Acreditării obținută de ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA, anul I- ID: 2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la cursurile pentru adulți, respectiv "GREEN COURSE: Implementation Of 3R Principles (Reduce, Reuse, Recycle) For An Environmental Sustainability", în perioada 20-29 august 2023, la Istanbul-Turcia, furnizate de Organizația Cappadocchia Education. Acolo, au fost abordate teme legate de Mediu, problemele apărute, ca urmare a intervenției umane, precum și necesitatea protejării sau găsirea unor soluții pe termen lung. O problemă destul de importantă a mediului este strâns legată de Gestionarea deșeurilor de orice fel. De aceea, se impune implementarea **Principiile 3R-4 R** și găsirea unor **Metode/practici** de reducere a cantităților de deșeuri.

Exemplificăm în acest sens:

- Mărirea cantității de produse obținute prin reciclare, asigurând performanța și siguranța acestora;
- Refabricarea și reciclarea la un nivel de înaltă calitate;
- Reducerea amprente de carbon și a altor gaze nocive (metan);

- Restricționarea produselor de unică folosință;
- Interdicția distrugerii bunurilor de folosință îndelungată, ce nu au fost vândute;
- Stimularea modelelor de afaceri în care producătorii își păstrează dreptul de proprietate asupra produsului sau răspunderea pentru funcționarea acestuia de-a lungul întregului ciclu de viață a;
- Digitalizarea informațiilor de orice fel, pentru a stopa consumul de hârtie;
- Recompensarea produselor în funcție de performanța lor în materie de sustenabilitate, inclusiv acordând stimulente pentru nivelurile ridicate de performanță;
- Stimularea creșterea economică și crearea locurilor de muncă.

Alte măsuri ce se impun:

- **Colectarea deșeurilor industriale**-trebuie făcută de către firme specializate, să dispună de echipamente de protecție și de mijloacele necesare pentru transportul adecvat al acestora.
- **Eliminarea deșeurilor industriale**- se poate face prin mai multe procedee, în funcție de tipul lor, de toxicitatea lor și de soluțiile disponibile:

-**Incinerarea**. În anumite cazuri, deșeurile pot fi incinerate, iar astfel de proceduri se aplică în special în cazul celor chimice. Desigur, procedura trebuie să respecte toate reglementările în vigoare, astfel încât procesul de incinerare să nu afecteze mediul și sănătatea oamenilor (fumul toxic rezultat în urma incinerării gunoiului industrial să nu fie eliberat în aer).

-**Depozitele de deșeuri** trebuie să fie amenajate, astfel încât să fie conforme cu legislația, pentru a nu pune în pericol oamenii/mediul. Având un impact negativ asupra ecosistemelor în orice condiții, este necesar să se reducă acesta pe cât este posibil pentru a nu afecta sănătatea populației, și de aceea uneori, trebuie tratate înainte de a ajunge la groapa de gunoi.

-*Injectarea în subteran.* O mare parte din deșeurile industriale periculoase sau toxice sunt injectate în subteran la mare adâncime, unde nu mai pot afecta ecosistemele. Astfel de proceduri, atunci când sunt executate corect, sunt considerate sigure.

- **Reciclarea deșeurilor**- O parte din deșeurile pot fi reciclate, recuperate, ceea ce înseamnă mai multă grijă pentru mediu, dar și costuri mai mici pentru producători.

CE se pot recicla?

- *Plasticul*- acesta este unul dintre cele mai poluante materiale, iar descompunerea sa în natură, se face în sute de ani. plasticul poate fi reciclat, obținându-se alte produse.

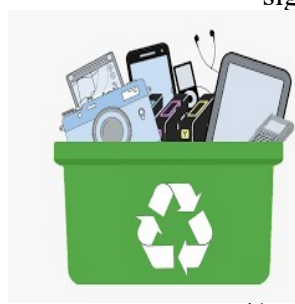
- *Metalul*- unele tipuri de metal pot fi reciclate, se începe cu sortarea deșeurilor, apoi curățarea de impurități și topirea la temperaturi foarte ridicate, urmând a fi transformate în alte produse.

-*Deșeurile toxice* - există riscuri pentru sănătatea umană, și de aceea rămâne esențial ca, *-deșeu ce nu poate fi reciclat*, ci, depus în condiții de siguranță, pentru a afecta cât

puțin ecosistemele.

TRU CE reciclăm?

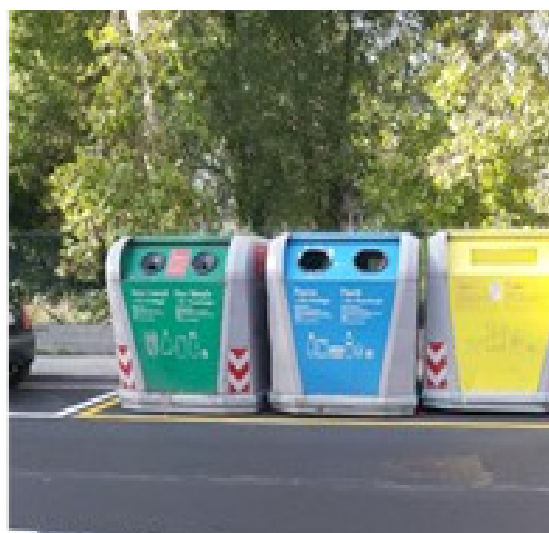
În timpul vieții, o persoană produce de aproximativ 600 de kg de gunoi, decât ea sa, suficient pentru a

umple câteva camioane. Problema este că planeta noastră este supraaglomerată și putem înțelege ce se întâmplă la nivel global în termeni de deșeurile. În plus, toate resursele sunt limitate și de îndată ce le folosim, este foarte dificil să mai obținem altele.

DE CE este importantă reciclarea?

Reciclarea este o problemă importantă datorită impactului pe care îl au deșeurile asupra sănătății umane și a mediului, de aceea toți trebuie să găsim rezolvare, de la persoane fizice până la companii. Când deșeurile se amestecă la gunoi sau sunt arse, multe substanțe poluante și periculoase sunt eliberate în atmosferă. O parte dintre deșeurile ar putea fi transformate în alte obiecte utile, reducând astfel, gradul de poluare și permițând regenerarea resurselor naturale în timp, care sunt tot mai puține. Pe de altă parte, **Companiile** sunt cei mai mari producători de deșeurile și sunt cele care ar trebui să introducă reciclarea în politicile lor, ca regulă obligatorie, de la care nu ar trebui să se abată.

Cel mai important pas este **colectarea selectivă** în coșurile de gunoi organizate după culoare, potrivite pentru aceasta. După aceea, sunt absolut necesare alte măsuri luate la nivel de management pentru a reduce consumul excesiv

de hârtie, baterii, plastic și altele. Culoarele coșului de reciclare :

- *Galben* - deșeurile din plastic și metal;
- *Albastru*- deșeurile de hârtie și carton
- *Verde/alb* -sticlă colorată și transparentă;
- *Maro* -deșeuri

biodegradabile

Este important să cunoaștem tipurile de deșeuri, cum se încadrează ele după codurile de deșeu și de ce **Colectarea selectivă**, corectă a deșeurilor este o acțiune, cu un impact atât de mare asupra mediului.

Bibliografie

1. Daniela Laura Pălărie, Liviu Chirigiu-2016. Noțiuni de gestionare a deșeurilor și chimia materialelor, Craiova. Ed. Universitaria
2. Wikipedia

„Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.

Principiul 3R în protejarea mediului înconjurător prin PROGRAMUL ERASMUS +

Profesor Bălmău Elena Alina
Liceul Tehnologic Auto Craiova

Reducerea ambalajelor care sunt livrate constituie un procent mare din totalul deșeurilor acumulate de companie, de aceea este important de a găsi o modalitate de a reduce cantitatea de ambalaj la livrare și asigurarea că toate sunt reciclabile. Cu cât putem reduce mai mult ambalajele de la furnizori, cu atât putem înregistra economii mai mari la separarea, gestionarea și colectarea deșeurilor.

REDUCERE (REDUCE)

Impactul asupra mediului al produselor pe care le cumperi, inclusiv al ambalajelor este foarte mare. Folosește întotdeauna sacoșe reciclabile la cumpărături, redu deșeurile alimentare și, dacă poți, optează pentru recipiente reutilizabile și

evită-le pe cele de unică folosință. Ce ar fi să îți lipești pe cutia poștală un autocolant cu textul „fără corespondență nesolicitată” și să te dezabonezi din listele de destinatari poștali de materiale publicitare tipărite, optând pentru buletinele informative, broșurile turistice și cataloagele online sau primite pe e-mail? Ai putea opta pentru serviciul de facturare electronică pentru facturi și extrase de cont sau să începi să produci îngrășăminte naturale acasă din deșeurile din fructe sau legume. Atunci când faci cadouri celor dragi, gândește-te să le oferi un serviciu în loc de un bun material, cum ar fi bilete la un concert sau un curs dedicat unui hobby. Iar dacă ai într-adevăr nevoie de un produs pe care îl vei folosi numai o singură dată – cum ar fi o carte sau

o unealtă –, ia în calcul posibilitatea de a-l lua cu

Reutilizarea obiectelor are multe beneficii. Se

împrumut decât de a-l achiziționa. Dacă ai copil, gândește-te să investești în scutece lavabile. Până la vârsta de doi ani și jumătate, un copil care utilizează scutece de unică folosință consumă în medie 6 500 de scutece, echivalentul a 1,5 tone de deșeuri.

REFOLOSIRE (REUSE)

reduce cererea de resurse naturale, se economisește energie, se reduc deșeurile și se economisesc bani. Poate că nu ai nevoie de vechile tale haine, cărți, genți, piese de mobilier sau telefoane mobile, însă este posibil ca altcineva să aibă. Te-ai gândit să vinzi sau să donezi obiectele de care nu mai ai nevoie prin intermediul magazinelor online sau al magazinelor de schimburi, ori să faci schimb cu prietenii? Poți contribui la rândul tău cumpărând haine sau alte produse la mâna a doua. Este indicat să cumperi produse reutilizabile în locul produselor de unică folosință atunci când dispui de această opțiune – de exemplu, baterii reîncărcabile – și reutilizează bunurile într-un alt scop, dacă poți. Recipientele mari din plastic ale alimentelor sunt ideale pentru frigider, borcanele de dulceață pentru condimente, iar felicitările vechi pentru etichetarea cadourilor sau pentru colaje.

RECICLARE (RECYCLE)

Reciclarea este cea mai bună opțiune după reutilizare. Prin reciclare, bunurile uzate sunt transformate în produse noi, ceea ce contribuie la economisirea resurselor limitate și la protecția habitatelor naturale. De asemenea, prin reciclare se evită poluarea apei și a aerului, generată de exploatarea miniere, de carierele de piatră și de exploatarea forestiere destinate obținerii de materii prime, și este necesară mai puțină energie pentru fabricarea de produse noi în comparație cu producția din materii prime. Aceasta reduce, de asemenea, cantitatea de deșeuri care ajung în depozitele de deșeuri sau în instalațiile de incinerare a deșeurilor, care sunt principalele surse de emisii de metan, un gaz de seră cu un impact de 20 de ori mai mare asupra schimbărilor climatice decât dioxidul de carbon. Cu ajutorul și susținerea ASOCIAȚIEI ELOAH CRAIOVA în anul 2023, I-ID:2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la "GREEN COURSE: Implementation Of 3R Principles (Reduce, Reuse, Recycle) For An Environmental Sustainability", în perioada 20-29 august 2023.

Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația Cappadocchia Education. Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1

Prezentare oficială. Prezentarea grupului. De ce este important mediul?

Probleme de mediu și soluții

ZIUA 2

Ce este principiul 3R în probleme de mediu?

3R: Reducerea, Reutilizarea, Reciclarea

ZIUA 3

Reducerea deșeurilor pentru a proteja mediul

ZIUA 4

Reutilizarea lucrurilor pentru protecția mediului

ZIUA 5

Reciclarea deșeurilor

ZIUA 6

Principiul 3R în cadrul ONG ONG verde

ZIUA 7

Învățare în aer liber – Cursuri la Grădina Botanică

ZIUA 8

Învățare în aer liber – Cursuri la Parcul Ecologic

ZIUA 9

Workshop – Cum se creează o sală de clasă verde, un ONG verde, un oraș verde

ZIUA 10

Prezentarea proiectelor participanților. Evaluarea cursului. Prezentarea certificatelor de participare. La finalul cursului, am fost capabili de;

- Realizarea de activități ecologice în clasă
- Dobândirea de cunoștințe despre cum să ofer o clasă de succes în afara clasei
- Învățarea principiului 3R în probleme de mediu
- Învățarea reducerii deșeurilor
- Învățarea reutilizării
- Încurajarea creării unei săli de clasă verde, ONG verde, oraș verde
 - Schimbul de bune practici și schimbul de experiențe legate de mediu cu formatorii și personalul educațional pentru adulți din toată Europa.

Cursul s-a desfășurat în medii informale – terasă deschisă, Grădina Botanică, parcuri, am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație verde de calitate. Cursul a fost extrem de instructiv și atractiv, desfășurându-se totul la nivel interactiv. Am cunoscut persoane din alte țări europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale. Tot conținutul acestui curs a adus plus de valoare atât la nivel personal, cât și la nivel de organizație.

„Acest proiect este finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile

exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul

Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Importanța reciclării deșeurilor și transformarea deșeurilor într-o resursă, prin programul Erasmus +

Profesor ing. Apetrei Cristina

Gestionarea eficientă a deșeurilor constă în minimizarea producției de deșeuri, **reducere, refolosire, reciclarea**, prin valorificarea acestora, inclusiv a celor biodegradabile cât și promovarea tehnologiilor moderne în domeniu. Deșeurile sunt privite în mod tradițional ca o sursă de poluare, însă deșeurile bine gestionate pot genera beneficii suplimentare cum ar fi reducerea cererii de resurse naturale, economisirea energiei și a resurselor financiare.

Transformarea deșeurilor în resurse reutilizabile (materie primă) este principalul obiectiv al economiei circulare și ecologice care presupune în sine procesul de gestionare mai eficientă a materiei prime, inovarea la nivelul design-ului și fabricării produselor cu scopul de a reduce cantitatea ambalajelor, precum și instruirea personalului în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.

Măsurarea și monitorizarea volumelor și fluxurilor de deșeuri generate permite identificarea volumului produs săptămânal sau lunar pe fiecare tip de deșeuri. Acordarea atenției greutății deșeurilor poate contribui la implementarea unui sistem de selectare mai bun pentru reciclarea, reutilizarea și prevenirea generării deșeurilor inutile și reducerea costurilor de colectare.

Reducerea ambalajelor care sunt livrate constituie un procent mare din totalul deșeurilor acumulate de companie, de aceea este important de a găsi o modalitate de a reduce cantitatea de ambalaj la livrare și asigurarea că toate sunt reciclabile. Cu cât putem reduce mai mult ambalajele de la furnizori, cu atât putem înregistra economii mai mari la separarea, gestionarea și colectarea deșeurilor.

Orice deșeu poate fi reutilizat, reciclat sau transformat în îngrășământ – este doar o chestiune de sortare corectă și de gestionare adecvată a deșeurilor.

Deșeurile sunt privite în mod tradițional ca o sursă de poluare. Însă deșeurile bine gestionate pot constitui o sursă valoroasă de materiale, în special atunci când materiile prime încep să se epuizeze. Cea mai bună opțiune este aceea de a stopa producția de deșeuri. Iar când acest lucru nu este posibil, alte opțiuni bune sunt reutilizarea și reciclarea.

REDUCERE (REDUCE)

Impactul asupra mediului al produselor pe care le cumperi, inclusiv al ambalajelor este foarte mare. Folosește întotdeauna sacoșe reciclabile la cumpărături, redu deșeurile alimentare și, dacă poți, optează pentru recipiente reutilizabile și evită-le pe cele de unică folosință. Ce ar fi să îți lipești pe cutia poștală un autocolant cu textul „fără corespondență nesolicitată” și să te dezabonezi din listele de destinatari poștali de materiale publicitare tipărite, optând pentru buletinele informative, broșurile turistice și cataloagele online sau primite pe e-mail? Ai putea opta pentru serviciul de facturare electronică pentru facturi și extrase de cont sau să începi să produci îngrășăminte naturale acasă din deșeurile din fructe sau legume. Atunci când faci cadouri celor dragi, gândește-te să le oferi un serviciu în loc de un bun material, cum ar fi bilete la un concert sau un curs dedicat unui hobby. Iar dacă

ai într-adevăr nevoie de un produs pe care îl vei folosi numai o singură dată – cum ar fi o carte sau o unealtă –, ia în calcul posibilitatea de a-l lua cu împrumut decât de a-l achiziționa. Dacă ai copil, gândește-te să investești în scutece lavabile. Până la vârsta de doi ani și jumătate, un copil care utilizează scutece de unică folosință consumă în medie 6 500 de scutece, echivalentul a 1,5 tone de deșeuri.

REFOLOSIRE (REUSE)

Reutilizarea obiectelor are multe beneficii. Se reduce cererea de resurse naturale, se economisește energie, se reduc deșeurile și se economisesc bani. Poate că nu ai nevoie de vechile tale haine, cărți, genți, piese de mobilier sau telefoane mobile, însă este posibil ca altcineva să aibă. Te-ai gândit să vinzi sau să donezi obiectele de care nu mai ai nevoie prin intermediul magazinelor online sau al magazinelor de schimburi, ori să faci schimb cu prietenii? Poți contribui la rândul tău cumpărând haine sau alte produse la mâna a doua. Este indicat să cumperi produse reutilizabile în locul produselor de unică folosință atunci când dispui de această opțiune – de exemplu, baterii reîncărcabile – și reutilizează bunurile într-un alt scop, dacă poți. Recipientele mari din plastic ale alimentelor sunt ideale pentru frigider, borcanele de dulceață pentru condimente, iar felicitările vechi pentru etichetarea cadourilor sau pentru colaje.

RECICLARE (RECYCLE)

Reciclarea este cea mai bună opțiune după reutilizare. Prin reciclare, bunurile uzate sunt transformate în produse noi, ceea ce contribuie la economisirea resurselor limitate și la protecția habitatelor naturale. De asemenea, prin reciclare se evită poluarea apei și a aerului, generată de exploatarea miniere, de carierele de piatră și de exploatarea forestiere destinate

obținerii de materii prime, și este necesară mai puțină energie pentru fabricarea de produse noi în comparație cu producția din materii prime. Aceasta reduce, de asemenea, cantitatea de deșeuri care ajung în depozitele de deșeuri sau în

instalațiile de incinerare a deșeurilor, care sunt principalele surse de emisii de metan, un gaz de seră cu un impact de 20 de ori mai mare asupra schimbărilor climatice decât dioxidul de carbon.

Cu ajutorul și susținerea ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA în anul I-ID:2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la **“GREEN COURSE: Implementation Of 3R Principles (Reduce, Reuse, Recycle) For An Environmental Sustainability”**, în perioada 20-29 august 2023.

Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația Cappadocia Education. Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1	Prezentare oficială Prezentare grupului De ce este important mediul? Probleme de mediu și soluții
ZIUA 2	Ce este principiul 3R în probleme de mediu? 3R: Reducerea, Reutilizarea, Reciclarea
ZIUA 3	Reducerea deșeurilor pentru a proteja mediul
ZIUA 4	Reutilizarea lucrurilor pentru protecția mediului
ZIUA 5	Reciclarea deșeurilor
ZIUA 6	Principiul 3R în cadrul ONG ONG verde
ZIUA 7	Învățare în aer liber – Cursuri la Grădina Botanică
ZIUA 8	Învățare în aer liber – Cursuri la Parcul Ecologic
ZIUA 9	Workshop – Cum se creează o sală de clasă verde, un ONG verde, un oraș verde
ZIUA 10	Prezentare proiectelor participanților Evaluare cursului Prezentarea certificatelor de participare

- Realizarea de activități ecologice în clasă
- Dobândirea de cunoștințe despre cum să o faci o clasă de succes în afara clasei
- Învățarea principiului 3R în probleme de mediu
- Învățarea reducerii deșeurilor
- Învățarea reutilizării

- Învățarea reciclării
- Încurajarea creării unei sale de clasă verde, ONG verde, oraș verde
- Schimbul de bune practici și schimbul de experiențe legate de mediu cu formatorii și

personalul educational pentru adulti din toata

Europa.

Cursul s-a desfășurat în medii informale-terasă deschisă, Grădina Botanică, parcuri, am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație verde de calitate. Cursul a fost extrem de instructiv și atractiv, desfășurându-se totul la nivel interactiv. Am cunoscut persoane din alte țări europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale. Tot conținutul acestui curs a adus plus de valoare atât la nivel personal, cât și la nivel de organizație.

„Acest proiect este finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEF). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEF nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

Dezvoltarea conceptului REDUCE – REUTILIZEAZĂ – RECICLEAZĂ prin programul Erasmus +

Profesor ing. **Apetrei Ioan-Iulian**
Asociația ELOAH Craiova

Deșeurile nu au fost întotdeauna o problemă, fiindcă până de curând majoritatea produselor erau naturale și biodegradabile.

Dezvoltarea industrială și socială, inovarea de noi materiale și tehnologii de lucru, a condus la o paletă foarte vastă de produse care reprezintă deșeuri cu potențial de risc pentru mediu.

Filosofia celor 3 R e concepută ca o ierarhie a deșeurilor, în ordinea importanței lor. Deși în timp a luat diverse forme, principiul de baza rămâne acela de minimizare a deșeurilor, astfel încât să se obțină maximul de beneficii practice din produse și să se genereze o cantitate cât mai mică de deșeuri.

În România, regula celor 3 R exista dar, R venea de la **Recuperare, recondiționare, refolosire**, ecologia nu avea nimic de-a face cu această practică. Se spunea că totul trebuie refolosit, că nu e bine să irosim resursele țării. Cele mai multe ambalaje erau din sticlă: sticla nu se deteriorează, nu

corodează, nu se pătează și nu se decolorează, astfel încât produsele din interiorul unui recipient de sticlă rămân la fel de proaspete ca atunci când au fost îmbuteliate, ceea ce face ca sticla să fie un deșeu de ambalaj foarte valoros. Așa că, la școală, neavând mult plastic, eram obligați să reciclăm hârtia, să aducem un anumit număr de kilograme de hârtie “la maculatură”.

Eram preocupați zilnic de acest lucru deoarece trebuia să ducem maculatură la școală, strângeam hârtiile, ziarele și revistele bucuroși că facem o faptă bună. Dar, uneori, se întâmpla să nu avem destulă maculatură, așa că ne mai rugăm de vecini să ne dea.

La școală, învățătoarea cântărea fiecare pachet și trecea cantitățile în dreptul fiecăruia pe listă – până ajungeam să ne facem norma de maculatură. Ceea ce conta de fapt, era că noi, copii fiind, învățam cum să colectăm separat corect, cum să reciclăm și cât de importantă este reciclarea.

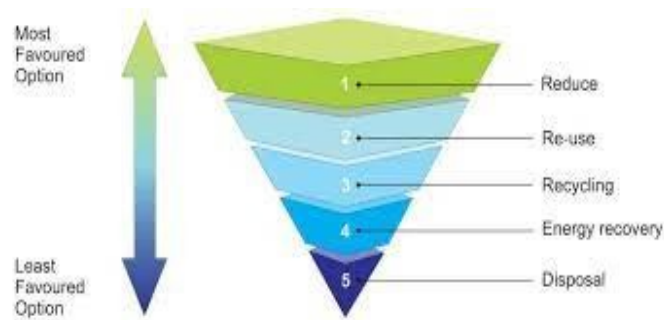
Conceptul „Redu, reutilizează, reciclează”

1. Prima etapă este aceea de a **reduce (REDUCE)** cantitatea de deșeuri pe care fiecare dintre noi o producem astfel încât să ajungem să avem un impact

cât mai mic asupra mediului înconjurător, de aceea ar fi bine să începem prin a refuza la magazin sau restaurant: punga de plastic, paiele de plastic, fructele ambalate în plastic, recipientele de plastic pentru mâncarea livrată acasă precum și tacâmurile de unică folosință. Acest principiu se bazează pe a produce cât mai puține materiale de aruncat. Dacă vom cumpăra mai puțin, vom consuma mai puțin și automat vom produce mai puține deșeuri. Pe lângă reducerea din sectorul comercial, un alt tip de a reduce este reducerea consumului de energie și apă prin aparate mai eficiente energetic și bineînțeles prin reducerea consumului.

2. A doua etapă este aceea de **reutilizare (REUSE)** a deșeurilor pe care deja le-am produs. Materialele care la prima vedere par a fi deșeuri pot fi refolosite în infinite moduri sau pot fi reparate dacă acesta ar fi motivul pentru care ar urma să fie aruncate. Depinde doar de cât de creativi putem fi în acest caz. Reutilizarea se face și prin donarea obiectelor vestimentare și a altor obiecte către persoane care au nevoie de acestea, în locul aruncării lor la gunoi. De asemenea, putem confecționa diferite obiecte și ornamente în casă din deșeurile de ambalaje.

3. A treia etapă este reprezentată de procesul de **reciclare (RECYCLE)**. Reciclarea înseamnă transformarea deșeurilor într-o materie primă nouă care va fi utilizată în fabricarea noilor produse. Reciclarea este unul din cele mai ușoare și mai eficiente moduri prin care putem ajuta mediul înconjurător. Reciclând oprim deșeurile din a ajunge în gropile de gunoi, de unde se pot răspândi în ecosistemele naturale, poluând apa și solul. Totodată, în felul acesta ajutăm economia, se creează locuri de muncă și contribuim la fabricarea de noi produse din materiale reciclate. Așadar, pentru a păstra un mediu înconjurător sănătos sorteză de acasă deșeurile: plastic, hârtie, metal, sticlă, menajer.

Cu ajutorul și susținerea ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA în anul I-ID:2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la **“GREEN COURSE: Implementation Of 3R Principles (Reduce, Reuse, Recycle) For An Environmental Sustainability”**, în perioada 20-29 august 2023.

Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația Cappadocchia Education. Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1	Prezentare oficială Prezentarea grupului De ce este important mediul? Probleme de mediu și soluții
ZIUA 2	Ce este principiul 3R în probleme de mediu? 3R: Reducerea, Reutilizarea, Reciclarea
ZIUA 3	Reducerea deșeurilor pentru a proteja mediul
ZIUA 4	Reutilizarea lucrurilor pentru protecția mediului
ZIUA 5	Reciclarea deșeurilor
ZIUA 6	Principiul 3R în cadrul ONG ONG verde
ZIUA 7	Învățare în aer liber – Cursuri la Grădina Botanică
ZIUA 8	Învățare în aer liber – Cursuri la Parcul Ecologic
ZIUA 9	Workshop – Cum se creează o sală de clasă verde, un ONG verde, un oraș verde
ZIUA 10	Prezentarea proiectelor participanților

	Evaluarea cursului	
	Prezentarea certificatelor de participare	

Cursul s-a desfășurat în medii informale-terasă deschisă, Grădina Botanică, parcuri, am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație verde de calitate.

Cursul a fost extrem de instructiv și atractiv, desfășurându-se totul la nivel interactiv. Am cunoscut persoane din alte țări europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale. Tot conținutul acestui curs a adus plus valoare atât la nivel personal, cât și la nivel de organizație.

La finalul cursului, am fost capabili de;

- Realizarea de activități ecologice în clasă
- Dobândirea de cunoștințe despre cum să ofer o clasă de succes în afara clasei
- Învățarea principiului 3R în probleme de mediu
- Învățarea reducerii deșeurilor

- Învățarea reutilizării
- Învățarea reciclării
- Încurajarea creării unei sale de clasă verde, ONG verde, oraș verde
- Schimbul de bune practici și schimbul de experiențe legate de mediu cu formatorii și personalul educațional pentru adulți din toată Europa.

„Acest proiect este finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea

Protecția mediului și importanța reciclării deșeurilor prin programul Erasmus +

Profesor Chivu Dumitra
Liceul Tehnologic Auto, Craiova

Protecția mediului înconjurător este o temă dezbătută la nivelul Uniunii Europene cât și la nivel global. Schimbările climatice și consecințele devastatoare ale acestora au adus în atenția publică necesitatea de a face mai mult pentru a proteja mediu.

Economia circulară este un model de producție și consum care implică *partajarea, reutilizarea, repararea, renovarea și reciclarea* materialelor și produselor existente cât mai mult posibil. În acest fel, ciclul de viață al produselor este extins. Practic, prin adoptarea unei economii circulare se urmărește obiectivul de a reduce la minimum deșeurile.

Transformarea deșeurilor în resurse reutilizabile (materie primă) este principalul obiectiv al economiei circulare și ecologice care presupune în sine procesul de gestionare mai eficientă a materiei prime, inovarea la nivelul design-ului și fabricării produselor cu scopul de a reduce cantitatea ambalajelor, precum și instruirea personalului în ceea ce privește gestionarea deșeurilor.

Reducerea ambalajelor care sunt livrate constituie un procent mare din totalul deșeurilor acumulate de companie, de aceea este important de a găsi o modalitate de a reduce cantitatea de ambalaj la livrare și asigurarea că toate sunt reciclabile. Cu cât putem reduce mai mult ambalajele de la furnizori, cu atât putem înregistra economii mai mari la separarea, gestionarea și colectarea deșeurilor.

Orice deșeu poate fi reutilizat, reciclat sau transformat în îngrășământ – este doar o chestiune

de sortare corectă și de gestionare adecvată a deșeurilor..

REDUCERE (REDUCE), REFOLOSIRE (REUSE), RECICLARE (RECYCLE)

Reducerea: aceasta înseamnă diminuarea cantității de deșeuri utilizate în viața de zi cu zi. De exemplu, reduceți numărul de deșeuri prin învățarea copilului să folosească pungi de pânză la magazinul alimentar, în loc de pungi de plastic;

Reutilizarea: refolosiți obiecte din casa care permit acest lucru, pentru a reduce la minimum deșeurile. De exemplu, încurajează-l pe cel mic să reutilizeze hârtia pentru desen;

Reciclare: colectați, sortați și trimiteți obiectele la un centru de reciclare. De exemplu, pentru a înțelege cel mic de ce este important acest proces, îi poți povesti și arăta câte alte lucruri se pot realiza din materiale reciclate.

Cu ajutorul și susținerea ASOCIAȚIA ELOAH CRAIOVA în anul I-ID:2022-1-RO01-KA121-ADU-000056826, am participat la **“GREEN COURSE: Implementation Of 3R Principles (Reduce, Reuse, Recycle) For An Environmental Sustainability”**, în perioada 20-29 august 2023.

<https://www.didactic.ro/materiale/important-a-reciclarii-deseurilor-si-transformarea-deseurilor-intro-resursa-prin-programul-erasmus-green-courseimplementation-of-3r-principles-reduce-reuse-recycle-for-an-environmentalsustainability>

Acesta s-a desfășurat la Istanbul și a fost furnizat de Organizația Cappadochia Education. Programul acestui curs extrem de instructiv a fost următorul:

ZIUA 1	Prezentare oficială Prezentarea grupului De ce este important mediul? Probleme de mediu și soluții
ZIUA 2	Ce este principiul 3R în probleme de mediu? 3R: Reducerea, Reutilizarea, Reciclarea
ZIUA 3	Reducerea deșeurilor pentru a proteja mediul
ZIUA 4	Reutilizarea lucrurilor pentru protecția mediului
ZIUA 5	Reciclarea deșeurilor
ZIUA 6	Principiul 3R în cadrul ONG ONG verde
ZIUA 7	Învățare în aer liber – Cursuri la Grădina Botanică
ZIUA 8	Învățare în aer liber – Cursuri la Parcul Ecologic
ZIUA 9	Workshop – Cum se creează o sală de clasă verde, un ONG verde, un oraș verde
ZIUA 10	Prezentarea proiectelor participanților Evaluarea cursului Prezentarea certificatelor de participare

La finalul cursului am fost capabili de:

- Realizarea de activități ecologice în clasă
- Învățarea principiului 3R în probleme de mediu
- Învățarea reducerii deșeurilor
- Învățarea reutilizării
- Învățarea reciclării

• Schimbul de bune practici și schimbul de experiențe legate de mediu cu formatorii și personalul educațional pentru aduții din toată Europa.

Cursul s-a desfășurat în medii informale-terasă deschisă, Grădina Botanică, parcuri, am primit resurse cu ajutorul cărora pot realiza o educație verde de calitate. Cursul a fost extrem de instructiv și atractiv, desfășurându-se totul la nivel interactiv. Am cunoscut persoane din alte țări europene și am învățat despre cultura turcă și despre istoria Istanbulului. În acest fel ne-am putut dezvolta competențele digitale, lingvistice, pedagogice și interculturale. Tot conținutul acestui curs a adus plus valoare atât la nivel personal, cât și la nivel de organizație.

„Acest proiect este finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.”

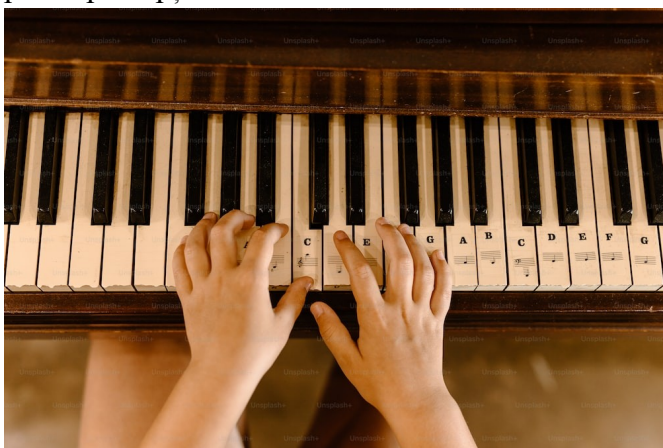
Formarea și dezvoltarea abilităților de lectură la prima vistă în cadrul lecțiilor de pian

Profesor de pian și discipline de profil **Baltag Aliona**
Colegiul de Muzică și Pedagogie din Bălți, Republica Moldova

„Cel mai bun mod de a învăța să citești rapid este să citești cât mai mult posibil.”

I. Hoffman.

Dacă lectura este o percepere, atunci lectura la prima vistă, în cazul nostru, poate fi considerată ca o primă percepere a muzicii, a intenției compozitorului. În așa mod, lectura la prima vedere poate fi posibilă în oricare alt domeniu al artei. De exemplu, în pictură lectura la prima vedere este similară cu înțelegerea elementelor de bază a diferitor stiluri care duce, prin urmare, la o înțelegere mai rapidă și ușoară a intenției pictorului. Astfel „citirea de pe foaie”, în sensul larg al cuvântului, reprezintă prima impresie și prima percepție a unui oarecare obiect.

Cuvinte-cheie: aptitudine, lectură la prima vistă, digitație, exerciții digitaționale, pian

Lectura la prima vistă, constituie una dintre cele mai actuale probleme de instruire a tinerilor pianiști, fiind un factor important în dezvoltarea interpretării pianistice. Deoarece această capacitate nu este înăscută, formarea și dezvoltarea ulterioară a acestei deprinderi este una dintre problemele centrale ale educației muzicale. Ea poate fi dobândită de orice elev dezvoltat muzical, dacă este exersată metodic, la fel cu aplicarea tuturor cunoștințelor pianistice, din care nici una nu apare spontan.

În timpul lecturii la prima vedere, toate acțiunile efectuate de către interpret se unesc într-un proces dinamic ce decurge foarte intens. Este imposibil să devii un muzician profesionist fără a poseda o asemenea aptitudine. Având în posesie o asemenea capacitate, devine posibilă cunoașterea mai multor procedee de interpretare, care va îmbogăți și va extinde repertoriul interpretativ.

Anume din aceste considerente lucrul asupra formării și dezvoltării deprinderii date se urmărește pe parcursul întregii perioade de instruire. Profesorul are obligativitatea să cunoască principiile și metodele de formare a deprinderilor de lectură la prima vistă. În așa fel, educarea deprinderilor de descifrare și de lectură la prima vedere trebuie să fie mereu în atenția profesorului. Pentru formarea și dezvoltarea continuă a deprinderii date e nevoie de o muncă permanentă, sistematică pe parcursul întregii perioade de formare în devenire a unui muzician.

Lectura la prima vistă este o activitate nervoasă, complicată ale cărei elemente constitutive trebuie din timp studiate compartimentat. Pentru

realizarea acestui proces complex, se presupune nu numai prezența aptitudinilor muzicale și posedarea elementelor de tehnică muzicală, ci și, în special, ușurința formării legăturilor asociative necesare dintre diferiți centri și atenția distributivă: prezența relațiilor intersenzoriale formate din elementul vizual, auditiv și motoric în diferitele lor aspecte.

Actul de interpretare la prima vedere reprezintă o recreare, prin intermediul mijloacelor instrumentale, a unei imagini sonore care apare în mintea muzicianului atunci când percepe cu ochii textul muzical. Continuitatea acestui act, fără de care nu poate exista o interpretare expresivă și coerentă pe note, este posibilă doar dacă interpretul în prealabil, aproximativ, își închipuie textul ce urmează. Capacitatea de a prevedea textul muzical, de a simți dezvoltarea lui, depinde

de volumul și puterea memoriei vizuale, auditive și motorii ale interpretului, precum și de abilitatea de percepere a textului muzical nu fragmentar, ci pe structuri mari. Un element important în lectura la prima vedere este, de asemenea, și deprinderea de a se orienta liber pe claviatură fără a privi la ea, alegând cea mai convenabilă digitație, precum și deprinderea de citire rapidă a notației muzicale. Abilitatea examinată în această lucrare, de regulă, apare doar datorită unui impact pedagogic bazat pe o metodologie bine structurată. Cele mai bune rezultate se vor obține doar cu condiția că baza acestei abilități se va pune de la începutul instruirii muzicale, înainte de a se forma deprinderea de a descifra textul muzical „pe silabe”, care ulterior va putea deveni o piedică enormă în procesul de studiu.

Principiile esențiale ale formării deprinderii de citire la prima vedere pot fi reduse la următoarele:

- Dezvoltarea permanentă a reprezentărilor auditive la elev, în special la debutul studiilor muzicale, trebuie să anticipeze studierea notelor. Elementele ritmice, armonice și melodice noi, elevii începători trebuie să le studieze mai întâi cu auzul, și abia apoi prin notație grafică. Prin urmare, va apărea necesitatea unei etape pregătitoare, precum și studierea separată a notației muzicale;
- Formarea percepției complexe a textului muzical. În acest scop notația ritmică și înălțimea sunetelor vor fi prezentate elevului în forme simple;
- Studiarea rapidă a notației muzicale, a tehnicii digitaționale, precum și orientarea mâinilor pe claviatură fără control vizual prin intermediul mișcărilor și exercițiilor auxiliare speciale;
- Acumularea treptată și constantă în memoria auditivă, vizuală și motorie a elevului a diverselor formule ritmice, melodice,

facturale etc. caracteristice diferitor stiluri a muzicii pianistice;

- Depășirea stereotipurilor și pregătirea pentru situații muzicale noi, imprevizibile, prin orientarea elevului spre asimilarea unor formule tipice textului pianistic.

Rezumând cele expuse mai sus, putem remarca că lectura la prima vîstă este una dintre cele mai scurte, mai promițătoare căi care duce spre o dezvoltare muzicală generală a elevului. Abilitatea de a citi la prima vedere constituie o bază esențială pentru însușirea rapidă a materialului muzical și, astfel, eliberează timp pentru alte sarcini care duc la îmbunătățirea interpretării, procesul dat fiind extrem de necesar pe parcursul întregii perioade de studii, începând cu ciclul gimnazial, liceal, preuniversitar și terminând cu cel universitar.

Bibliografie:

1. BĂLAN, Th. *Principii de pianistică*. București, 1966.
2. BENTOIU, P. *Gândirea muzicală*. București: Editura Muzicală, 1975.
3. BUGHICI, D. *Forme și genuri muzicale*. București: Editura Muzicală, 1980.
4. CERNOVODEANU, M. *Metoda de pian*. București: Editura Muzicală, 1989.
5. KOGAN, G. M. *La porțile măiestriei*. București: Editura Muzicală, 1963.
6. LEAHU, Al. *Maieștrii claviaturii*. București: Editura Muzicală, 1976.
7. NEUHAUS, G. *Despre arta pianistică*. București: Editura Muzicală, 1960.
8. PITIȘ, A., MINEI, I. *Tratat de artă pianistică*. București: Editura Muzicală, 1982.
9. АЛЕКСЕЕВ, А.Д. *Из истории фортепианной педагогики*. Киев, 1974.
10. Веселова, Е.Л. *Развитие концертмейстерского мастерства в процессе подготовки пианистов: учебно-методическое пособие*. – Ялта: РИО ГПА КФУ, 2019.

Profesor Croitoru Daniela-Ramona
Liceul "Ștefan Procopiu" Vaslui

În perioada 24-29 iulie 2023, alături de alți 5 profesori de la Liceul "Ștefan Procopiu" Vaslui am participat la cursul "Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good!" furnizat de Europass Teacher Academy. Cursul a fost organizat în cadrul proiectului de mobilități ERASMUS⁺ în domeniul educației școlare pe care Liceul "Ștefan Procopiu" îl implementează în perioada 01.06.2022-31.08.2023 (nr. de referință 2022-1-RO01-KA121-SCH-000059409).

Cursul "Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good!" a avut următoarele obiective: însușirea unor modalități de accesare a timpului de joacă/playtime și a timpului de nefuncționare/relaxare/downtime axate pe dezvoltarea capacității de reziliență, conectarea cu copilul interior și însușirea unor strategii de coping pentru face față mai bine emoțiilor negative, stresului și anxietății, ruminației, perfecționismului, experimentarea unor jocuri indoor și outdoor axate pe stimularea emoțiilor pozitive, a creativității, colaborării, empatiei, compasiunii față de sine și față de ceilalți, conștientizarea de sine și exprimarea de sine, introducerea în mindfulness și meditația autogenă ca metode de relaxare și stimularea stării de bine.

Temele abordate în cadrul cursului au fost numeroase, precum: conștientizarea de sine și exprimarea de sine, mindfulness, antrenamentul autogenic, sensul vieții, empatie și compasiune, timpul de joacă și timpul de nefuncționare, copilul interior, starea de flow, călătoria eroului, gândurile alternative, practicarea recunoștinței, strategii de coping. În cadrul cursului, au fost

discutate foarte multe concepte și instrumente pentru stimularea sănătății mentale și a stării de bine și urmează ca noi, profesorii participanți la curs, să le aprofundăm pe cele care ne-au atras atenția, pe cele cu care rezonăm mai mult. De exemplu, în această perioadă am aprofundat conceptul călătoriei eroului, un concept elaborat de către Joseph Campbell, autorul lucrării "Eroul cu o mie de fețe". Acest concept descrie un model narativ recurent în miturile, poveștile și legendele din diferite culturi și epoci, evidențiind o experiență comună a eroilor în căutarea lor pentru a atinge un scop. Joseph Campbell a descris 17 etape dar versiunea de bază are 12 pași.

Robert Dilts și Stephen Gilligan au creat un model bazat pe cel inițial al lui Joseph Campbell, astfel încât călătoria eroului mitologic să reprezinte o resursă pe care se poate folosi pentru a ne dezvolta și a evolua în sensul de a ne manifesta menirea în această lume.

Modelul călătoriei eroului poate fi folosit ca o analogie pentru experiența educațională, în care elevii și profesorii se angajează într-o călătorie de învățare și creștere personală astfel:

1. **Chemarea aventurii:** În contextul educațional, "chemarea aventurii" poate reprezenta momentul în care elevii și profesorii încep o nouă perioadă de învățare și dezvoltare personală și profesională. Această "chemare" poate fi dată de o provocare, un proiect interesant sau o oportunitate educațională, precum un proiect ERASMUS+. Acest moment de început marchează deschiderea unei noi "călătorii" educaționale.
2. **Călătoria în lumea necunoscută:** Elevii și profesorii pășesc în lumea necunoscută a

cunoașterii și învățării. Ei se confruntă cu noi concepte, culturi, experiențe și provocări care îi scot din zona de confort și îi determină să își extindă orizonturile.

3. **Confruntarea cu obstacolele:** Pe parcursul călătoriei educaționale, elevii și profesorii se confruntă cu diverse obstacole și provocări. Acestea pot include dificultăți de învățare, adaptare la medii noi sau provocări personale. Dar prin perseverență, aceștia învață să depășească obstacolele și să crească în proces.
4. **Întoarcerea și transformarea:** La finalul călătoriei, fie că este vorba de o perioadă de studii în străinătate sau de un proiect educațional, elevii și profesorii se întorc în mediul lor obișnuit. Cu toate acestea, ei se întorc schimbați, având o înțelegere mai profundă a lumii și a lor înșiși. Această transformare poate duce la o stare de bine, deoarece aceștia se simt împliniți și dezvoltați personal.

Astfel, modelul călătoriei eroului poate fi folosit ca o analogie pentru experiența educațională, în care elevii și profesorii se angajează într-o călătorie de învățare și creștere personală. Această călătorie poate contribui la construirea stării de bine prin dezvoltarea competențelor, a conștientizării de sine și a maturității emoționale, precum și prin îmbogățirea experiențelor de învățare academică, socială și interculturală.

Am făcut un exercițiu de imaginație pentru a exemplifica etapele călătoriei eroului pornind de la această situație ipotetică: Dana, o profesoară dedicată, trăia într-un orașel mic și liniștit, unde predase mulți ani la aceeași școală. La începutul carierei sale, se simțea împlinită, dar cu trecerea timpului, a început să simtă că ceva lipsește în viața ei. Simțea că are mai mult potențial, dar nu știa cum să-l exploreze.

Etapa 1: Lumea Cunoscută. Dana petrecuse ani buni predând aceeași materie în aceeași școală, iar viața sa părea stabilă și previzibilă. Cu toate acestea, simțea că rutina i-a limitat creșterea și că avea nevoie de noi provocări pentru a se dezvolta.

Etapa 2: Chemarea. Când a aflat despre programul ERASMUS⁺, Dana a simțit că este momentul pentru o schimbare. Ideea de a preda într-o țară străină și de a experimenta o cultură diferită a fost o provocare care i-a stârnit curiozitatea.

Etapa 3: Refuzul chemării. La început, Dana a resimțit îndoială și teamă. Ea își puna întrebări precum: "Pot să fac față acestui nou mediu?", "Cum mă voi descurca într-o țară străină?". Cu toate acestea, în ciuda acestor rezerve, a simțit că trebuie să încerce.

Etapa 4: Gardienii sau Forțele Binelui. În timpul programului ERASMUS⁺, Dana a avut ocazia să lucreze cu mentori experimentați din țara gazdă, care i-au oferit sfaturi și îndrumări prețioase despre sistemul educațional și cultura locală. Acești mentori au fost ghizii săi în această călătorie.

Etapa 5: Demonii sau forțele rele. Dana s-a confruntat cu multe provocări în țara străină, de la limba nouă până la diferențele culturale. A fost momente când a simțit că nu mai poate continua, dar a învățat să se adapteze și să crească din aceste experiențe dificile.

Etapa 6: Proba Supremă. Proba supremă a venit în momentul în care a trebuit să predă o lecție într-o limbă străină în fața unui auditoriu de elevi entuziasmați, dar vorbitori de limbă străină. Dar ea a depășit această provocare și a simțit o satisfacție profundă.

Etapa 7: Recompensa / Transformarea.

Recompensa Danei a fost nu doar experiențele și cunoștințele acumulate, ci și schimbările pe care le-a adus în viața elevilor săi. Ea i-a inspirat pe acești tineri să exploreze lumea și să înțeleagă mai bine diversitatea culturală.

Etapa 8: Întoarcerea acasă.

Cu sufletul plin de înțelepciune și amintiri prețioase, Dana s-a întors în școala sa de acasă. A împărtășit experiențele sale cu colegii și a implementat noi metode de predare învățate în străinătate, contribuind la îmbunătățirea calității educației în școala sa.

Participarea la cursul "Playtime and Downtime for Teachers and Students: the Psychology of Time to Feel Good and Do Good!" mi-a oferit posibilitatea de a explora noi concepte și instrumente care pot fi integrate atât în viața privată cât și în activitatea didactică pentru menținerea sănătății mentale și a stării de bine,

pentru crearea unui climat educațional echilibrat și îmbunătățirea relațiilor.

Proiectul de mobilități ERASMUS⁺ în domeniul educației școlare la care am participat ca beneficiar direct a fost finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale (AN). Nici Uniunea Europeană și nici AN nu pot fi considerate răspunzătoare pentru acestea.

Webgrafie:

<https://www.teacheracademy.eu/course/play-time-and-down-time/>

<https://www.andyszekely.ro/calatoria-eroului-un-articol-special-nlp-camp/>

<https://joy4success.com/calatoria-eroului-calea-devenirii/>

Povestea pe scurt a unei etichete

Profesor Urs Manuela
Colegiul Tehnic Media

Eticheta este un mic element de informare care este atașat sau imprimat pe ambalajul produsului

pentru a furniza detalii relevante despre acesta, deci are un rol esențial în comunicarea dintre

producători și consumatori, furnizând informații esențiale și construind identitatea unui produs sau a unui brand.

Povestea unei etichete începe de obicei în momentul în care un produs este creat sau fabricat. Iată pe scurt procesul executării unei etichete:

***Design și concept:** Procesul de realizare a unei etichete începe cu conceperea designului. Designerii grafici sau specialiștii în marketing creează aspectul vizual al etichetei, inclusiv layout-ul, culorile, fonturile și orice elemente grafice specifice. Designul trebuie să reflecte brandul și să comunice informațiile esențiale despre produs.

***Alegerea materialelor:** Un aspect important în realizarea etichetelor este alegerea materialelor potrivite. Există o gamă largă de materiale disponibile pentru etichete, cum ar fi hârtia, foliile, materialele plastice și materialele autoadezive. Se alege materialul în funcție de nevoile specifice ale produsului, precum și de cerințele de tipărire și durabilitate.

***Informații despre produs:** Eticheta conține informații importante despre produs, cum ar fi numele, descrierea, ingredientele, instrucțiunile de utilizare, data de expirare, avertismente de siguranță și alte detalii relevante.

***Branding și identitate:** Eticheta poate să includă și elemente de branding, cum ar fi logo-ul companiei și culorile specifice, care ajută la

identificarea produsului și la promovarea brandului.

***Tipărirea:** După finalizarea designului și alegerea materialelor, etichetele sunt tipărite folosind tehnologia potrivită. Tipărirea poate fi realizată prin diferite tehnici, cum ar fi tipărirea digitală sau offset, în funcție de tirajul și cerințele specifice ale etichetei.

***Finisare și laminare:** După tipărire, etichetele pot fi supuse unor procese suplimentare de finisare, cum ar fi laminarea sau aplicarea unui strat protector pentru a le face mai rezistente la apă și zgârieturi.

***Decupare și formare:** Etichetele pot fi decupate în formele și dimensiunile dorite folosind diverse metode, cum ar fi decupatoarele speciale sau tehnologiile de tăiere cu laser.

***Aplicarea etichetelor:** Etichetele pot fi aplicate pe ambalaje manual sau prin intermediul mașinilor automatizate, în funcție de volumul și cerințele producției.

***Testare și control de calitate:** Etichetele sunt supuse testării și unui control de calitate pentru a se asigura că sunt conforme cu specificațiile și că au o calitate ridicată.

***Ambalare și distribuție:** Etichetele sunt ambalate în mod corespunzător pentru a fi protejate în timpul transportului și distribuției.

***Impactul asupra consumatorilor:** Eticheta joacă un rol important în decizia de cumpărare a consumatorilor. O etichetă atractivă și informativă poate atrage atenția și poate influența decizia de a cumpăra produsul.

Fiecare etapă a procesului de realizare a etichetelor necesită atenție la detalii și expertiză tehnică pentru a obține etichete de înaltă calitate și potrivite pentru scopul lor specific. Aceste etichete pot fi utilizate în diverse industrii, cum ar fi industria alimentară, farmaceutică, cosmetice, de băuturi, ambalaje, logistică și multe altele, pentru a furniza informații relevante și a promova brandul produsului.

Pe cât de mici și nesemnificative par la prima vedere, etichetele necesită o realizare cu atenție deosebită la detalii, coordonarea eforturilor între designeri, tipografi și producători și aplicarea unor standarde de calitate pentru a asigura un produs final impecabil și atrăgător pentru consumatori.

Să nu uităm în ultimul rând că etichetele joacă un rol esențial în ajutarea consumatorilor să facă alegeri informate și să opteze pentru produse mai sănătoase. Informațiile prezentate pe etichetele produselor oferă consumatorilor detalii importante despre conținutul, valorile nutriționale și ingrediente, permițându-le să evalueze și să compare produsele pentru a alege cele mai sănătoase opțiuni. Iată cum etichetele ajută la selectarea produselor sănătoase:

***Informații despre conținutul nutritiv:** Etichetele furnizează informații despre cantitatea de calorii, grăsimi, carbohidrați, proteine, fibre, zahăr și sodiu conținute în produs. Aceste

informații permit consumatorilor să aleagă produse cu valori nutriționale echilibrate și să evite alimentele cu conținut ridicat de grăsimi saturate, zahăr și sare.

***Etichetele "Fapte Nutriționale":** Multe etichete includ o secțiune specială numită "Fapte Nutriționale" care oferă informații detaliate despre valorile nutriționale ale produsului per porție. Aceasta ajută consumatorii să calculeze aportul lor zilnic de nutrienți și să se asigure că îndeplinesc cerințele lor nutriționale.

***Liste de ingrediente:** Etichetele includ, de asemenea, o listă completă a ingredientelor din produs. Aceasta le permite consumatorilor să identifice alergeni sau să evite anumite ingrediente nedorite, cum ar fi aditivii alimentari sau conservanții artificiali.

***Certificări și acreditări:** Anumite etichete pot include certificări și acreditări care indică faptul că produsul respectă anumite standarde sau criterii de calitate, cum ar fi etichetele organice, non-OGM, fără gluten sau sigilele de aprobare ale organizațiilor de sănătate.

***Etichete de avertizare:** În unele cazuri, etichetele pot include avertizări speciale pentru anumite categorii de produse, cum ar fi alimentele pentru copii sau femeile însărcinate, pentru a avertiza asupra riscurilor sau restricțiilor asociate.

***Informații despre origini și procesul de producție:** Unele etichete oferă informații despre locul de proveniență sau despre procesul

Rolul educației în formarea și informarea indivizilor

Profesor Săplăcan Carmen Ramona
Liceul teoretic „Radu Petrescu”, Prundu Bârgăului
Profesor Săplăcan Cornel
Liceul cu program sportiv Bistrița

Fiecare individ se află sub influența mai multor tipuri de educație care contribuie la formarea lui. Toate tipurile de educație, fie că este vorba despre educația formală cu caracter sistematizat, organizat, intenționat, fie că este vorba despre educația nonformală cu un caracter mai puțin rigid, sau educația informală spontană și accidentală, produc schimbări în valorile, atitudinile și comportamentul indivizilor.

Educația se realizează printr-o serie de metode și mijloace care contribuie la crearea și dezvoltarea

Prin educație se urmăresc două mari scopuri: a le oferi subiecților cunoștințele pe care le vor folosi ulterior, și respectiv a-i pregăti pe subiecți pentru funcționarea eficientă în viața de zi cu zi. În primul caz este vorba despre instrucție, iar în al doilea caz este vorba despre educație. „Scopul educației este atins atunci când individul obține acea autonomie care îl determină să fie stăpân pe propriul destin și pe propria personalitate” (Cucos, 2002, p.41). Atât educația cât și instrucția se desfășoară în conformitate cu niște obiective

indivizilor din mai multe puncte de vedere: intelectual, fizic, afectiv, socio-profesional etc.

clar formulate, explicate în documentele oficiale aferente, scopul educațional fiind acela de

introducere progresivă a subiecților în paradigmele cunoașterii și pregătirea acestora pentru o anumită autonomie educativă.

Maurice Dubesse spunea că „educația nu îl creează pe om; ea îl ajută să se creeze” (Maurice Dubesse, 1981, p.112 apud. Cucos, 2002, p.41). Nu achiziția în sine este valoroasă, ci cum, când și ce se actualizează atunci când trebuie, educația devenind astfel un sistem „autopoietic” (Prévoist, 1994, p.24 apud. Cucos, 2002, p.41), adică un resort autoregulator (un fel de „auto-facere”, de fasonare pe cont propriu) pentru individ, care cultivă și facilitează autoregenerarea unor scheme de gândire sau de conduită care s-au dovedit a fi eficiente și au condus la sporirea autonomiei persoanei (Cucos, 2002, p.41). Educația este un mijloc prin care indivizii funcționează eficient din punct de vedere social, profesional și familial.

L.T. Hobhouse, citat de Anthony Giddens în *A treia cale și criticii ei*, spunea că statul și guvernul nu ar trebui „să hrănească, să îmbrace și să dea case cetățenilor, ci să asigure condiții pentru ca cetățenii să poată câștiga, prin eforturi proprii, tot ce le este necesar în scopul unei depline eficiențe civice” (Giddens, 2001). La fel, un sistem de învățământ, un curs, un cadru didactic sau un formator nu trebuie să ofere toate informațiile despre un anumit domeniu, în cazul nostru despre antreprenoriat, ci să îi facă pe subiecți interesați să exploateze individual domeniul respectiv, să declanșeze o atitudine pozitivă în rândul acestora față de domeniul în cauză.

Guvernul național poate influența rata antreprenoriatului nu numai prin sistemul

legislativ ci și prin sistemul educațional. Educația antreprenorială, la modul general, este importantă pentru stimularea antreprenoriatului datorită următoarelor motive:

- Indivizii învață să fie independenți, autonomi, încrezători în forțele proprii.
- Indivizii obțin informații despre variantele de carieră existente.
- Indivizii își largesc oportunitățile și devin mai pregătiți pentru a identifica oportunitățile existente.
- Indivizii obțin informații pe care le pot utiliza pentru a dezvolta noi oportunități antreprenoriale (Verheul *et. al.*, 2002, p. 57).

La nivelul Uniunii Europene educația antreprenorială este un mod esențial de formare a schemelor cognitive antreprenoriale în rândul tinerilor (Comisia Comunităților Europene, 2004¹). Se urmărește atingerea acestui obiectiv prin educație antreprenorială la nivel preuniversitar și universitar, și prin cursuri de formare și de perfecționare în același domeniu. În plus, din anul 2006, spiritul de inițiativă și antreprenoriatul au ajuns să fie considerate competențe europene cheie. Formarea indivizilor ținând cont de competențele europene cheie a pornit de la recomandarea Parlamentului European și a Consiliului Europei din 18 decembrie 2006 privind competențele cheie pentru învățarea continuă². Conform acestui document competența europeană numărul 7 se referă la „spirit de inițiativă și antreprenoriat”, respectiv capacitatea de a transforma ideile în acțiune, proces care include: creativitate,

¹http://ftp.cordis.europa.eu/pub/incubators/docs/action_plan_on_entrepreneurship.pdf, accesat la data de 13.10.2023.

inovație, asumare de riscuri, planificare și gestionare de proiecte etc.

Anul 1996 a fost anul educației pe tot parcursul vieții. În luna ianuarie a acestui an a avut loc o întâlnire a miniștrilor învățământului din țările OECD, aceștia construind sloganul „a face din învățarea pe tot parcursul vieții o prioritate pentru toți” (Tight, 2002, p.39). În interiorul agențiilor interguvernamentale învățarea pe tot parcursul vieții este asociată cu încercările de a crește competitivitatea și inovația în condițiile intensificării schimburilor economice globale, promovând în același timp investiția în capitalul uman pe tot parcursul vieții, și din mai multe puncte de vedere (Tight, 2002, p.40). Învățarea pe tot parcursul vieții este o modalitate de a crește competitivitatea economică și dezvoltarea personală, este o politică socială prin care se combate marginalizarea socială și se facilitează reintrarea șomerilor pe piața muncii, o modalitate de a promova dezvoltarea socială și profesională a angajaților și de a acumula noi cunoștințe prin intermediul muncii, o strategie de a determina participarea cetățenilor la problemele sociale, culturale și politice (Tight, 2002, p.41).

Educația pe tot parcursul vieții, care implică presupune dezvoltare personală continuă, organizațională, socială, economică, este o prioritate în societatea cunoașterii și în noua economie, cea bazată pe cunoștințe. „Achiziția, actualizarea continuă și ridicarea nivelului de cunoaștere, de deprinderi și de competențe este o condiție preliminară pentru dezvoltarea tuturor cetățenilor și pentru participarea acestora în toate laturile societății, de la cetățenia activă la integrarea pe piața muncii” (Costea, 2004, p.13).

Bibliografie:

1. Cucoș, C., (2002), *Pedagogie Ediția a II-a revăzută și adăugită*, Iași: Editura Polirom.
2. Giddens, A. (2001), *A treia cale și criticii ei*, Iași: Editura Polirom.
3. Tight, M., (2002), *Key Concepts in Adult Education and Training*, Londra: Editura Routledge Falmer.
4. Verheul, I., Wennekers, S., Audretsch, D., Thurik, R., (2002), *An Eclectic Theory of Entrepreneurship: Policies, Institutions and Culture*, capitolul 2: *Entrepreneurship: Determinants and Policy in a European – US Comparison*, Dordrecht: Editura Kluwer Academic Publishers, p.11-83

The Role of Puppets in ESL Classes for Young Learners

Profesor Fenechiu Eva

Colegiul Teh. De Transporturi Transilvania

Colegiul de Muzica Sigismund Toduta , Cluj Napoca

Teaching English as a Second Language

(ESL) to young learners is a challenging yet

Introduction

rewarding endeavor. Young children are naturally curious and eager to learn, but traditional teaching methods can often fail to engage their attention. Incorporating interactive and creative elements into ESL classes is crucial to make the learning experience enjoyable and effective. One such engaging tool that has gained popularity in recent years is the use of puppets. This article explores the benefits of integrating puppets into ESL classes for young learners and presents evidence from research and practical applications to support the argument.

1. The Power of Puppets in Language Learning

Puppets have a unique appeal to young children. They come to life with the puppeteer's voice and movements, allowing for a dynamic and interactive learning experience. Here are some of the reasons why puppets are effective in ESL classes for young learners:

1.1. Encouraging Interaction

Puppets can serve as intermediaries between the teacher and the students, breaking down the barriers that often exist in a traditional classroom setting. The use of puppets encourages active participation from the children, as they are more

likely to engage with the puppet characters and speak directly to them.

1.2. Reducing Anxiety

Learning a new language can be intimidating for young learners. Puppets provide a safe and non-judgmental environment for students to practice speaking English. They can make mistakes without fear of embarrassment and gain confidence in the process.

1.3. Stimulating Imagination

Puppetry stimulates the imagination and creativity of young learners. It allows students to enter a world of make-believe and storytelling, making the language learning process fun and engaging. Puppets can act out stories, sing songs, and play various roles, making the learning experience more enjoyable.

2. Research Supporting the Use of Puppets in ESL Classes

Several studies and research findings have shed light on the benefits of using puppets in ESL classes for young learners. One such study conducted by Hart and Burrows (2017) examined the impact of puppetry on language acquisition in early childhood education. The researchers found that puppetry not only increased student engagement but also improved vocabulary retention and speaking skills.

Additionally, a meta-analysis conducted by Johnson and Smith (2019) reviewed various ESL teaching methods for young learners and concluded that puppet-based activities were consistently associated with increased student motivation, participation, and language acquisition.

3. Practical Applications of Puppets in ESL Classes

Teachers and educators around the world have recognized the potential of puppets in ESL classes for young learners. They have developed a variety of strategies to integrate puppetry effectively. Here are some practical applications:

3.1. Puppet Storytelling

Puppet storytelling is a popular method to engage young learners in ESL classes. Teachers can create stories and use puppets to act out the characters and plot. This approach not only helps students grasp the language's narrative aspects but also encourages them to participate by responding to the story with their own words.

3.2. Puppet Role-Playing

Role-playing with puppets allows students to practice everyday conversational English in a fun and interactive way. For example, teachers can use puppets to create scenarios like ordering food at a restaurant, visiting the doctor, or going shopping. These scenarios enable students to practice real-life language in a low-pressure environment.

3.3. Puppet Songs and Rhymes

Puppets can also be used to sing songs and recite rhymes. This approach not only aids in pronunciation and rhythm but also makes language learning memorable and enjoyable. Students can sing along with their puppet friends, reinforcing their vocabulary and language skills.

4. Conclusion

The use of puppets in ESL classes for young learners has proven to be a valuable and effective teaching tool. Research has shown that puppets can significantly increase student engagement, reduce anxiety, and enhance language

acquisition. Furthermore, practical applications of puppetry in the classroom, such as storytelling, role-playing, and singing, have enriched the ESL learning experience for young learners.

Incorporating puppets into ESL classes is a dynamic and innovative approach that addresses the unique needs of young learners. By creating a welcoming and interactive atmosphere, teachers can empower their students to develop the language skills and confidence needed for successful language acquisition. As educators continue to explore creative teaching methods, puppets remain a compelling choice for ESL instructors.

Bibliography

- Hart, S., & Burrows, J. (2017). Puppetry in early childhood education: Exploring the impact on language acquisition. *Early Education Journal*, 12(3), 45-58.
- Johnson, A., & Smith, L. (2019). Meta-analysis of ESL teaching methods for young learners. *Language Education Research*, 34(2), 163-179.

Diseminarea cursului „NON-FORMAL FOR INCLUSION”

Profesor Popa Daniela Maria
Colegiul Național Militar „Tudor Vladimirescu” Craiova

Inclus ca flux de mobilitate în proiectul Erasmus+ KA1 „INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ, MOTIVAȚIE ȘI ACCESIBILITATE ÎN ȘCOLILE MILITARE”, nr. 2022-1-RO01-KA122-SCH-000075668, cursul „Non-formal for

inclusion” s-a desfășurat în perioada 12-20 iulie 2023 la Malaga, în Spania. Temele abordate s-au referit la utilizarea metodelor de educație non-formală pentru a favoriza incluziunea, activitățile și instrumentele didactice în mediul formal pentru integrarea tuturor elevilor. Printre participanți s-

au numărat și organizații educaționale implicate în învățarea formală, non-formală și informală din învățământul preprimar, primar, gimnazial și preuniversitar, centre de formare a adulților, centre de resurse și alte organizații relevante active în domeniul educației adulților stabilite în țările programului Erasmus+.

Echipa de traineri afiliată SALTO, cu cursuri de specializare în peste 15 țări europene, a utilizat limba engleză pentru comunicare, iar obiectivele cursului au fost:

- dezvoltarea competențelor de aplicare a tehnicilor de educație non-formală în diferite cadre formale pentru a încuraja incluziunea;
- înțelegerea dimensiunilor integrării, identității și apartenenței, prin formarea abilităților de dialog, toleranță și colaborare, folosind jocuri și exerciții;
- împărtășirea de bune practici și transfer de cunoștințe și metode între diferite zone culturale și diferite vârste ale cursanților în ceea ce privește abordările incluzive de succes prin prezentare, rezolvare de probleme, negociere, gândire critică și creativă;
- depășirea barierelor lingvistice și profesionale în cadrul unui grup eterogen;
- dezvoltarea competențelor de constituire a unui grup nou, ținând cont de provocările legate de diversitate și de transformare a clasei de elevi într-o echipă prin utilizarea dinamicii de grup non-formale;
- conștientizarea profundă a propriei competențe ca profesori și dezvoltarea de strategii interculturale creative, în contextul asigurării incluziunii.

Activitățile de formare desfășurate zilnic au conținut sarcini de lucru din domenii conexe educației interculturale, de comunicare directă și indirectă, verbală și non-verbală, mimico-gestuală și mixtă. Ele au constituit exemple de bune practici pentru depășirea barierelor în comunicarea interculturală, de identificare a cauzelor discriminării, segregării, excluziunii și intoleranței etnice, rasiste, de gen sau orientare sexuală, politică ș.a. Deasemenea am utilizat metode non-formale de includere, fiind informați și aplicând direct managementul conflictelor și medierea lor. Ultima zi a fost dedicată evaluării, diseminării și primirii diplomelor de certificare. Modalitățile de abordare au fost interactive și atractive, antrenând continuu participanții la curs. Jocul de rol, empatia, ascultarea activă, argumentarea și cooperarea au facilitat înțelegerea și integrarea mai bună a realității claselor de elevi care provin din medii diferite, au interese și culturi diferite.

Diseminarea în interiorul organizației vizează competențele și experiența dobândite în etapa de pregătire a proiectului și în cadrul stagiilor de formare vor fi valorizate în perioada de implementare a proiectului și ulterior. Proiectul fiind instituțional, va avea și beneficiari indirecti, astfel: profesori din aria curriculară "Limbi moderne" vor folosi metode interactive și bazate pe tehnologiile IA pentru a asigura accesul echitabil și incluziv la educație. Alți beneficiari indirecti vor fi profesori din aria curriculară

”Matematică și științe”, care vor preda integrând conceptul STEM și profesori din alte arii curriculare care vor utiliza în procesul didactic noile tehnologii, manuale și suport digital de învățare colaborativă.

Diseminarea în afara organizației cuprinde informări la consfătuiri, cercuri pedagogice pentru mediatizarea programelor de formare continuă folosind pliante, flyere, workshop-uri pentru stimularea interesului cadrelor didactice din școli militare și civile de a participa la proiecte de mobilitate Erasmus+, publicarea de articole în reviste educative pentru informarea publicului interesat, organizarea unei expoziții cu materiale realizate la cursuri, fotografii, broșuri, pliante în cadrul ”Săptămânii Educației Permanente– Festivalul Șanselor Tale” pentru atragerea

elevilor spre cariera militară. O altă modalitate de diseminare este organizarea unui seminar cu participarea reprezentanților furnizorilor de formare, instituții publice și mediului de afaceri pentru promovarea și diseminarea rezultatelor proiectului, pentru informarea publicului asupra implementării unui proiect sub egida Comisiei Europene. Acestea sunt valoroase instrumente de stimulare a motivării personale, astfel încât fiecare elev să se simtă inclus, promovând medierea și negocierea ca răspuns la marginalizare și excludere.

Cursul a contribuit direct, eficient și consistent la dezvoltarea dimensiunii europene a instituției școlare, care va fi consolidată și prin alte proiecte Erasmus+.

Parteneriate educaționale-exemple de bună practică

Ing. Florea Elena
Liceul Tehnologic Auto - Curtea de Argeș

Parteneriatele educaționale au ca scop crearea unor structuri și mecanisme de participare a elevilor la activități educative care să le ofere oportunități concrete de trecere de la simpla achiziție de cunoștințe și formarea unor deprinderi practice la dezvoltarea atitudinilor și competențelor sociale și profesionale, în conformitate cu Standardele de Pregătire Profesională, care permit dezvoltarea lor ca

persoană creativă, adaptativă și deci cu posibilități mari de integrare socială.

Principiile în baza cărora sunt organizate activitățile educative școlare și extrașcolare sunt:

- recunoașterea statutului activității educative școlare și extrașcolare ca dimensiune a procesului de învățare permanentă;

- recunoașterea activității educative extrașcolare ca parte esențială a educației obligatorii;
- importanța activității educative școlare și extrașcolare pentru dezvoltarea sistemelor relaționate de cunoștințe, a abilităților și a competențelor;
- contribuția activității educative extrașcolare pentru crearea condițiilor egale/echitabile de acces la educație, pentru dezvoltarea deplină a potențialului personal și reducerea inegalității și a excluziunii sociale;
- potențialul activității educative extrașcolare ca modalitate complementară de integrare socială și participare activă a tinerilor în comunitate;
- importanța promovării cooperării tuturor factorilor interesați, în vederea utilizării diverselor abordări didactice necesare creșterii calității procesului educațional;
- necesitatea asigurării resurselor umane și financiare pentru implementarea optimă și recunoașterea valorică a programelor educative extrașcolare din perspectiva rezultatelor învățării;
- recunoașterea activității educative extrașcolare ca dimensiune semnificativă a politicilor naționale și europene în domeniul educației.

Participarea la proiecte promovează ideea că fiecare proiect este o oportunitate de învățare pentru cei implicați – profesori, elevi. În activitatea instructiv-educativă s-a pus accent pe implicarea activ-participativă, a elevilor, în parteneriate multilaterale. În cadrul proiectului „Mecanicul auto – o profesie prezentă și viitoare” s-a desfășurat concursul interjudețean „Un demaraj sigur pentru viitor”, calificare profesională mecanic auto, organizat la Liceul Tehnologic „Dacia” din Pitești. Elevi ai liceului nostru s-au calificat pe locul II, atât la proba teoretică, care a constat dintr-un set de

itemi din discipline tehnologice, cât și la proba practică – conducerea automobilului, după un traseu bine stabilit, printre jaloane, contra cronometru, fig.1

Fig. 1

În continuare o să prezint câteva lucrări efectuate de către elevi ai Liceului Tehnologic Auto din Curtea de Argeș la agenți economici cu care s-au încheiat parteneriate, pentru desfășurarea orelor din cadrul curriculumului în dezvoltare locală (CDL).

1. Schimbarea pompei de apă la un Renault, fig.2
2. Demontarea roții dreapta – față la un automobil, fig.3
3. Vopsirea unor părți din caroseria auto, fig. 4

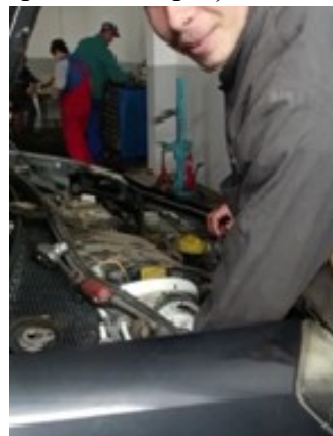

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Participarea la proiecte și concursuri reprezintă o oportunitate pentru elevi de a se familiariza cu rigorile unui concurs. Pe de altă parte, este o invitație adresată cadrelor didactice de a experimenta noi modalități de proiectare și desfășurare a activității educative, precum și noi modalități formale, nonformale și informale de dezvoltare profesională, prin colaborarea cu alte cadre didactice de specialitate din diverse unități de învățământ. Desfășurarea orelor de înțelegere practică la agentul economic-partener oferă elevilor oportunitatea de a se familiariza cu lucrările dintr-un service auto, de a își forma competențe profesionale și abilități sociale care să îi ajute să se integreze mai ușor pe piața muncii.

Curs de formare "ICT AS A TOOL FOR A STUDENT – CENTERED CLASSROOM"

Profesor Busuioc Oana – Anca
Liceul Teoretic „Tudor Arghezi”, Craiova

În perioada 27.02.2023 – 04.03.2023 am participat în Valencia, Spania, la cursul de formare „ICT as a tool for a Student – Centered Classroom”, organizat de European Teacher Academy, în cadrul proiectului 2022-1-RO01-KA121-SCH-000061500. Beneficiari din partea Liceului Teoretic „Tudor Arghezi” au mai fost doamna profesor Decă Minodora și doamna profesor pentru învățământ primar Neguț Mirela.

Obiectivele cursului au constat din furnizarea de exemple și idei concrete legate de utilizarea tehnologiei și a diferitelor aplicații la școală, evidențierea de exemple simple, testate și eficiente din viața reală a școlii despre cum să folosești dispozitivele și aplicațiile tehnologice în educație, dezvoltarea abilităților de management al clasei și consolidarea cunoștințelor despre diferitele etape ale procesului de învățare, luarea de note, revizuirea învățării, codificarea și jocul, pauzele de curs, crearea de material didactic și prezentări.

Activitățile desfășurate au vizat îndeplinirea acestor obiective, răspunzând, în același timp, și uneia din nevoile identificate la nivelul școlii noastre, respectiv dezvoltarea abilităților IT ale cadrelor didactice, în vederea îmbunătățirii stilului de predare.

Astfel, în prima zi s-au stabilit obiectivele cursului, a avut loc o scurtă introducere în curs, prezentarea profesorilor de curs și a participanților, precum și a școlilor de proveniență și identificarea nevoilor și obiectivelor pentru fiecare participant.

În ziua a doua s-au studiat resursele Google Classroom ca bază pentru învățare. Au fost prezentate și alte aplicații – Canva, Quizizz, Genially, Trello, prin care se pot crea instrumente de evaluare interactive și atractive pentru elevi, care să iasă din sfera clasicelelor lucrări de control.

În cea de-a treia zi s-a discutat despre predarea centrată pe elev și despre învățarea colaborativă pe baza platformelor on-line. S-au identificat principalele caracteristici ale învățării centrate pe elev, realizându-se o analiză SWOT a acestora, pe baza punctelor tari, punctelor slabe, oportunităților, dar și amenințărilor identificate.

Lecția bazată pe video, chestionare și platforme on-line pentru studiu și memorare și realizarea unei lecții video au constituit activitățile din ziua a patra.

În cea de-a cincea au avut loc activitățile de evaluare, prezentarea competențelor dobândite, feedback și discuții, iar participanții au realizat și prezentat diferite materiale didactice.

La finalul celei de-a șasea zile au fost acordate certificatele de participare la curs și s-au realizat vizite de studiu și alte activități culturale.

Ca și modalitate de desfășurare a cursului, secvențele teoretice au fost urmate de activități practice, pentru ca participanții să înțeleagă concret modalitatea de aplicare a diferitelor programe, lucru care facilitează implementarea noilor instrumente la clasă.

Ca urmare a participării la această activitate de formare s-au îmbunătățit o serie de aptitudini și s-au dobândit noi cunoștințe. Conținuturile cursului

s-au concentrat pe predarea lecțiilor într-un mod centrat pe elev, pe susținerea atitudinilor active ale elevilor față de cunoaștere și învățare și pe integrarea eficientă a TIC în predare pentru ca elevii să beneficieze de ore mai atractive. S-a urmărit, de asemenea, îmbunătățirea comunicării cu elevii, precum și identificarea unor noi metode de a împărtăși materiale, de a aduna resurse și a crea activități de învățare, teste și chestionare folosind instrumente TIC.

Am apreciat ca foarte instructiv cursul de formare, și am salutat oportunitatea de a-mi îmbunătăți abilitățile de predare prin includerea unor noi instrumente, care să înlesnească asimilarea de către elevi a noțiunilor prezentate, într-o manieră mai atractivă.

GRAFICUL ACTIVITĂȚILOR PROIECT EDUCAȚIONAL „Culoarea din farfurie – tradițional versus modern în bucătărie”

Institutor Lupu Grațîela Alexandra
Liceul Tehnologic de Turism Călimănești, Vâlcea

Model grafic Gantt

NR CRT	ACTIVITATEA URMARITA	LUNA									
		sept.	oct.	noi.	dec.	ian.	feb.	mar.	apr.	mai	iun
1.	Constituirea comisiei	Director									
2.	Realizarea planului de activități	Comisie									
3.	Redactarea regulamentului	Comisie									
4.	Realizarea formularului de înscriere	Comisie									
5.	Cooptarea partenerilor – agenți economici, autorități publice locale etc.	Șef comisie	Șef comisie								
6.	Diseminarea activităților proiectului – mass media, internet, mail, pagina de facebook etc	Comisie	Comisie								
7.	Stabilirea de contacte cu	Comisie	Comisie								

	reprezentanții școlilor de profil din țară/ Școli participante la proiect – Încheierea parteneriatelor										
8.	Centralizarea activităților propuse de școlile participante și diseminarea lor	Resp. comisie	Resp. comisie								
9.	Desfășurarea de activități – lunare conform planificării școlilor participante-exemple:										
	- Ziua Mondială a Alimentației		Șc part.								
	- Tradițional sau modern în bucătărie?			Șc part.							
	- Sărbătorile de iarnă și alimentația sănătoasă				Șc part.						
	- Tehnici moderne de preparare a hranei					Șc part.					
	- Bucătăria – 100 de ani de tradiție						Șc part.				
	- Alimente sănătoase							Șc part.			
	- Primăvara în farfurie								Șc part.		
	- Importanța legumelor și fructelor în alimentație									Șc part	

10.	Centralizarea documentelor / dovezilor/ referatelor de la școlile participante în vederea realizării portofoliului proiectului									Resp. comisie
11.	Editare carte/CD cu activitățile proiectului									Comisie
12	Raportul de evaluare finală a proiectului									Comisie
13	Diseminarea rezultatelor									Comisie
14.	Completarea și expedierea diplomelor									Șef comisie Resp. comisie Repr. ISJ

AI un prieten al educației de calitate

Profesor Lobază Marius
Colegiul Național Bănățean Timișoara

În ultima perioadă a explodat media cu tot felul de materiale despre inteligența artificială (AI). Unii o văd ca pe un instrument absolut necesar progresului prin viteza de procesare și prin volumul de informație scanat, alții o văd drept un semn al apocalipsei; aceleași "puteri" pot înspăimânta sau pot încânta.

Martor al acestor dispute, mi-am propus să îmi formez și să-mi conturez o opinie. Prin 2017, urmând un curs despre AI la European Schoolnet Academy: AI Basics for Schools (<https://www.europeanschoolnetacademy.eu/courses/course-v1:CodeWeek+AI+2021/course/>), am rămas surprins de facilitățile pe care le oferea la acel moment AI.

De la programe de desenare la aplicații de tutoriat al elevilor, de la realizatori de teste de evaluare la analize destul de pertinente privind evoluția unui elev, toate aplicațiile mi-au trezit interesul, unele fiind prezente și în cursurile pe care le-am ținut în acești ani. Explozia a început chiar în perioada pandemiei. Trecerea în online a familiarizat elevii și profesorii cu utilizarea tehnologiei, dar a focusat și programatorii și firmele specializate în dezvoltarea produselor lor. Nu întâmplător, imediat după pandemie, AI era pe buzele tuturor. Progresele înregistrate au atras investitori și dezvoltatori. Inteligența artificială a devenit un produs cerut de toți marii dezvoltatori și, într-un timp extrem de scurt, a pătruns într-o mulțime de aplicații de pe tot globul.

Pentru multă lume, AI este sinonim cu „Chat GPT” sau fratele mai mic „Bard”, dar regăsim

facilități într-o mulțime de alte aplicații. Noile facilități măresc substanțial atractivitatea și utilitatea unor asemenea softuri sau platforme.

Inteligența artificială permite „traducerea” scrisului de mână în formule matematice scrise în LaTeX, aspect valorificat de whiteboardul românesc Vboard.ro. Realizatorii acestei aplicații au inserat, pe lângă o mulțime de facilități utile în predare-învățare-evaluare, un convertor de formule extrem de eficient în redactare.

fig.1 Formulă scrisă

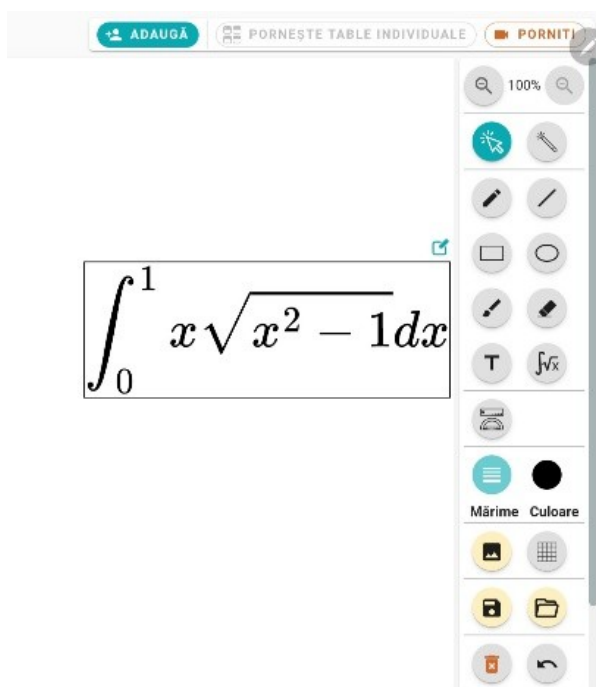
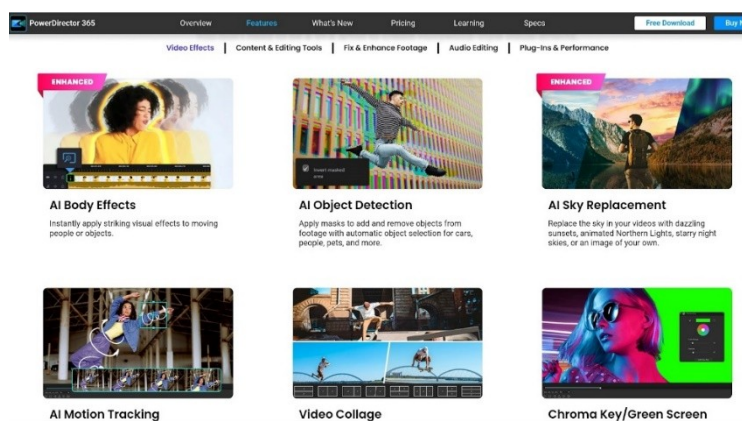

fig.2 Formulă convertită

Editorul LaTeX permite intervenția ulterioară pe formulă, dar și preluarea formulei pentru alte aplicații.

O aplicație utilă în prelucrarea video, PowerDirector, a celor de la cyberlink.com, a îmbinat facilitățile existente cu o paletă largă de funcții care utilizează AI. Cei care prelucrează secvențe video pot stabiliza o imagine tremurată, pot crea efecte vizuale deosebite sau pot insera diverse imagini în clipurile lor, toate acestea folosind inteligența artificială.

Chiar și aplicații precum zoom.us introduc inteligența artificială pentru a oferi soluții noi care să le crească atractivitatea. AI permite, printre altele, crearea unor rezumate ale unei întâlniri sau creșterea calității audio-video.

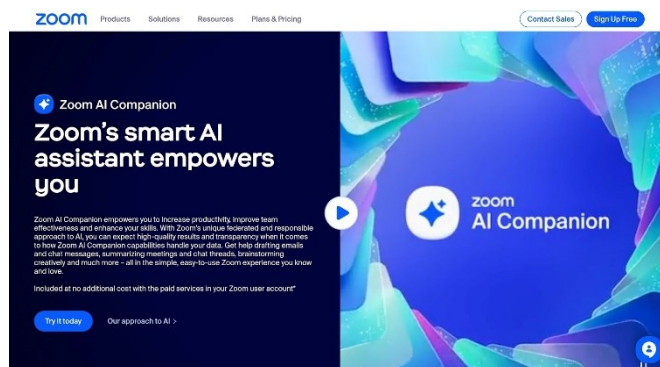

fig. 4 - Utilizare AI în cadrul aplicației zoom

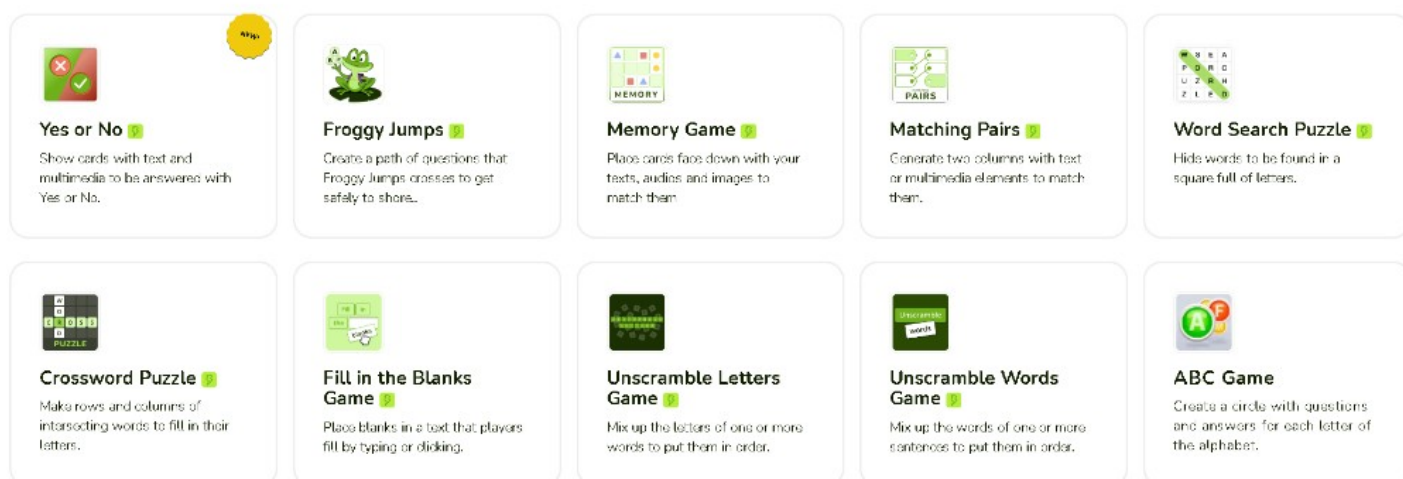
fig. 3 - Facilități AI pentru PowerDirector 365.

Revenind la utilizarea preponderentă în educație,

cuprins și, dacă este conform dorințelor, în

New activity

am rămas plăcut surprins de facilitățile aplicației educaplay.com (<https://www.educaplay.com/>). Folosind un cont gratuit, putem crea teste rapide sub forma unor jocuri foarte atractive. Este suficient să precizăm tema și să dăm o foarte scurtă descriere și AI creează jocul în câteva secunde. Paleta de jocuri este largă, cuprinzând *cuvinte ascunse, joc de memorie, potrivire în perechi* etc.

aproximativ 30 de secunde, vom primi o

prezentare completă pe care o putem descărca în format power point. De menționat că aceste prezentări sunt încheiate de fiecare dată cu scurte concluzii.

fig. 5 Educaplay, variante de jocuri

Inteligența artificială poate fi un real sprijin în realizarea unor lecții și prin facilitățile de creare de prezentări, tip power point. Astfel, aplicația gamma (<https://gamma.app/>) poate crea prezentări pornind de la un fișier text sau pur și simplu menționând ce dorim să cuprindă acea prezentare. În prima etapă, aplicația ne oferă un

În concluzie, aplecându-ne atenția asupra acestui gen de aplicații, ne vom putea diversifica activitatea la clasă și, totodată, ne vom putea gestiona mult mai eficient timpul. Sigur, orice material realizat cu ajutorul inteligenței artificiale trebuie citit și corectat înainte de a fi utilizat, deoarece AI are multe erori, datorate atât surselor diverse de informare, cât și traducerilor automate în limba română.

Din istoria matematicii... Fără matematică, Universul ar fi încă învăluit în întuneric

Profesor Barbu Sanda
Liceul Teoretic “Ion Creangă”, Tulcea

Înainte de Galileo Galilei, cel care a utilizat telescopul pentru a studia cerul, sau Kepler, cel care a descoperit că traiectoria planetelor în jurul

Soarelui este o elipsă, sau Newton, cel care a descoperit constanta gravitațională, matematica pe care o cunoșteam era oarecum limitată, iar înțelegerea noastră asupra Universului era destul de ignorantă.

✓ *Un moment definitoriu pentru omenire*

Galileo Galilei își îndreaptă telescopul spre cer. Mai mult ca sigur, matematica a apărut în cadrul

triburilor umane foarte timpurii (anterior culturii

babiloniene căreia îi sunt atribuite unele dintre primele calcule matematice din istorie) care au utilizat matematica ca pe o modalitate de a ține evidența ciclurilor lunare sau solare și pentru înregistrarea numărului de animale, alimente, etc. Cei care pretind că nu au abilități matematice greșesc, deoarece așa cum toți putem respira sau clipi din ochi, cu toții avem această capacitate înăscută de a înțelege aritmetica.

✓ *O tăbliță din cultura babiloniană pe care se pot observa simboluri matematice*

Matematica s-a dezvoltat odată cu evoluția umană într-un mod similar în cadrul fiecărei culturi umane. Este uimitor să constatăm că deși unele culturi umane nu s-au aflat în contact unele cu altele, matematica s-a dezvoltat în interiorul acestora într-un mod similar. Cu toate acestea, doar atunci când omenirea a utilizat matematica pentru a studia cerul putem spune că aceasta a

început cu adevărat să se dezvolte într-un mod uimitor.

Nu este o simplă coincidență faptul că revoluția științifică a fost impulsionată de dezvoltarea matematicii, care a fost aplicată pentru a ajuta la înțelegerea locului nostru în Univers. Din momentul în care Galileo a măsurat viteza cu care cad obiectele, într-o încercare de a arăta matematic că masa unui obiect nu influențează această viteză, viitorul omenirii s-a schimbat pentru totdeauna.

J
o
h
a
n
n
e
s

Kepler a folosit matematica pentru a-și modela observațiile cu privire la mișcarea planetelor

Matematica aplicată utilizată de Johannes Kepler atunci când a observat mișcarea planetelor i-a permis acestuia să dezvolte un model destul de

precis a Sistemului Solar și o metodă pentru estimarea mișcării planetelor. Aceasta este una dintre numeroasele demonstrații care ilustrează

importanța matematicii în istoria noastră, în special în cadrul astronomiei și fizicii.

✓ ***Prin Isaac Newton într-o singură clipă întregul Univers s-a deschis în fața noastră, oferindu-ne posibilități aproape nelimitate de a conversa cu acesta***

Povestea matematicii devine și mai uimitoare odată cu unul dintre cei mai importanți oameni de știință ai umanității. Atunci când Sir Isaac Newton a studiat mișcarea cometei Halley, a înțeles că matematica care a fost utilizată până atunci pentru a descrie mișcarea obiectelor masive, pur și simplu nu este suficientă pentru a înțelege vreodată ceva ce se află dincolo de orizontul nostru limitat.

Printr-o genială intuiție, Newton a dezvoltat o metodă de calcul prin care a fost capabil să descrie cu exactitate mișcarea nu doar a cometei Halley, dar, de asemenea, a oricărui alt corp care se deplasează pe bolta cerească.

Descoperirile matematice au continuat mult timp după Newton. Am putut învăța mai multe despre Univers odată cu noile progrese din matematică.

În secolul al XX-lea teoria cuantică a început să prindă contur și în curând oamenii au înțeles că fizica newtoniană și matematica sa par să nu aibă nici o putere asupra a ceea ce s-a observat la nivel cuantic.

✓ *Un nou progres important în matematică a avut loc odată cu Albert Einstein*

Acesta a prezentat teoria relativității restrânse și teoria generală a relativității care au stabilit un nou mod de a înțelege nu numai gravitația, dar, de asemenea, energia și Universul în general. Matematica lui Einstein ne-a permis să descoperim un dialog mai profund cu Universul prin care am început să înțelegem originile sale.

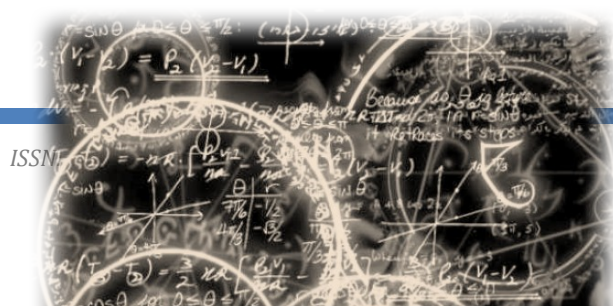
Ecuția lui Einstein pentru echivalența dintre masă și energie a reprezentat un alt progres incredibil pentru omenire.

În prezent există două ramuri ale fizicii care nu se potrivesc în totalitate. Fizica newtoniană sau fizica „clasică” care se poate aplica extraordinar de bine la o scară dimensională foarte mare (mișcarea planetelor, galaxiilor, etc.) și fizica cuantică, cea care se poate aplica la o scară dimensională foarte mică și care explică interacțiunile particulelor subatomice, lumina, etc. Aceste două domenii ale fizicii sunt similare și ambele funcționează, dar nu se potrivesc între ele. Una dintre cele mai mari provocări cu care ne confruntăm în prezent este reprezentată de încercarea de realizare a unei noi „teorii a totului” care să unească legile din lumea cuantică cu legile din lumea macroscopică. Aceasta ar urma să explice tot ce există în Univers doar în termenii mecanicii cuantice. Nu este o sarcină ușoară, dar se încearcă rezolvarea acestei probleme.

După cum puteți vedea, matematica este mai mult decât un set de ecuații vagi și reguli complexe pe care trebuie să le memorați. *Matematica este limbajul Universului* și în procesul de învățare acest limbaj ne permite să înțelegem mecanismele de bază prin care funcționează Cosmosul.

nașterea unei stele. Cu toate acestea, cu ajutorul matematicii, putem să înțelegem toate aceste caracteristici ale Universului. Atunci când învățați matematica, nu doar vă îmbogățiți cunoștințele, dar vă și conectați cu Universul la un nivel fundamental.

Când vă întrebați la ce vă folosește matematica, gândiți-vă că aceasta ne conectează la stele!

ÎNVĂȚĂMÂNT UNIVERSITAR

Despre catalogare în biblioteca școlară

Bibliotecar Galușcă Irina
Colegiul Național “Cuza Vodă” Huși

Un rol important în asigurarea accesului la informațiile înmagazinate de bibliotecă îl joacă cataloagele de bibliotecă.

Catalogul de bibliotecă, constituie primul instrument de informare cu care ia contact cititorul și are rolul de a cuprinde și ordona după criterii bine stabilite suma datelor pe care le deține pentru a le oferi cititorilor săi.

Se impune organizarea unui sistem larg de cataloage, pentru a prezenta colecțiile sub cele mai diverse aspecte și unghiuri pentru a fi satisfăcută nevoia de selectare și sistematizarea informațiilor în funcție de sarcinile bibliotecii și de categoriile de cititori, de natura documentelor pe care le conține.

Sistemul de cataloage trebuie conceput în așa fel pentru a răspunde rapid și exact la cele mai variate probleme pe care le pot formula cititorii cu privire la documentele conținute.

Catalogatorul trebuie să știe ce elemente să caute, unde să le caute și cum să le transcrie.

Unele elemente se pot găsi și se preiau de pe coperti, de pe supracoperti, de pe container, alte elemente se găsesc și se preiau din sursele principale de informare, de pe recto-ul sau verso-ul foii de titlu, de pe primul ecran al unei resurse electronice, sau se găsesc în Cuprins, în prefețe ori în postfețe, în apatratul critic.

Obiectul unei descrieri/inregistrări bibliografice este făcut din acele elemente conținute de o resursă tipărită pe părțile exterioare și pe cele interioare.

Părțile exterioare ale unei monografii curente sunt considerate: supracopertile, copertile, cotorul, pe care se găsesc diferite elemente ce se transcriu în descrierea /înregistrarea bibliografică.

Pe coperta I a unei monografii sunt tipărite următoarele elemente bibliografice: titlul propriu-zis și autorul/ii. Uneori mai putem găsi editura și locul de publicare sau titlul propriu-zis autorul/ii, locul și anul de publicare, editura și numărul volumului (dacă este cazul), titlul colecției.

Pe coperta a 4 a sunt evidențiate mai puține elemente adesea apare ISBN-ul, este posibil să se găsească titlul colecției, o listă de lucrări ale autorului sau o listă de alte lucrări apărute în aceeași colecție și/sau o scurtă prezentare a monografiei, cu date biografice despre autor.

Supracoperta poate să dețină titlul propriu-zis, iar în interior o prezentare a autorului și a monografiei respective.

Uneori este prezentată colecția care are rol de protecție a cărții.

Pe cotor catalogatorul poate găsi: titlul propriu-zis, autorul/-ii, titlul colecției cu numărul aparținător, dacă colecția este numerotată.

Părțile interioare ale unei monografii pot fi reprezentate de foi liminare, foi de titlu, prefețe, postfețe, rezumate, bibliografii, indici, cuprinsuri, note de subsol, casetă tipografică.

Foile liminare sau preliminarile pot fi file albe sau file pe care sunt tipărite minimum de elemente: numai titlul, ori numai titlul de colecție. Alteori se găsesc mai multe elemente, cum ar fi datele de publicare sau chiar CIP-ul.

Foaia de titlu constituie sursa principală de informare pentru orice element bibliografic.

Conform standardului de tipărire nr.8396-78, rectoul foii de titlu trebuie să conțină datele bibliografice cele mai consistente: titlul propriu-zis, autorul/-ii, informația la titlu, alte responsabilități care au contribuit la elaborarea lucrării, ediția, numărul volumului, titlul colecției, locul și anul publicării, editura, instituția sau auspiciile ale căreia a fost tipărită lucrarea.

Versoul foii de titlu poate găzdui: colectivul de autori, numele traducătorului/-ilor, anul copyright-ului, titlul original (în cazul

traducerilor), unele date de publicare, tipărire, ISBN-ul și date pe care le găsim în caseta tipografică (uneori).

Conținutul propriu-zis poate fi împărțit sau nu pe capitole.

Prefețele, cuvintele înainte, studiile introductive, ne oferă anul când a fost scrisă lucrarea, date despre istoricul bibliografic al monografiei și date despre conținutul și autorul acesteia.

Postfețele, epilogurile oferă date despre autor și lucrarea la care se referă.

Rezumatele îl informează pe utilizator ca și pe catalogator despre ideile principale ale lucrării și uneori, precizează cui se adresează aceasta.

Rezumatele în alte limbi, aflate în foaia de titlu, să fie considerate titluri paralele. Rezumatul ajută indexatorul în atribuirea subiectelor.

Aparatul critic-bibliografia, glosarul, indicii, notele, comentariile- aceste informații ajută pe utilizator, specialist într-un domeniu să poată decide asupra importanței lucrării pentru nevoia sa de informare.

Tabla de materii/ sumarul/ cuprinsul este poziționată la începutul sau la sfârșitul monografiei, evidențiind ceea ce urmează să abordeze lucrarea.

Materialul ilustrativ general și special se poate găsi în interiorul paginatiei deja atribuite de editor, sau în afara acesteia, în formă numerotată sau nenumerotată.

Notele de subsol se regăsesc la sfârșitul monografiei, capitolului sau în josul paginii. Informațiile din notele de subsol țin de conținut sau de materialul bibliografic utilizat.

Caseta tipografică conține multe date tehnice. Aici interesează informațiile privind datele de publicare /tipărire.

Alte tipuri de resurse, cum ar fi –CD-audio, CD-ROM-uri, DVD-uri, alte resurse electronice, note muzicale, resurse cartografice, resurse în continuare- dețin pe părțile interioare sau exterioare ale resursei propriu-zise ori ale containerului, elemente identificatoare de transcris în descrierea/ înregistrarea bibliografică.

Avem mai multe modalități de catalogare:

1. *Catalogarea originară* se face cu cartea în mână;
2. *Catalogarea derivată* constă în recuperarea descrierilor bibliografice dintr-o bază de date la care biblioteca este conectată printr-o rețea: catalogatorul face o căutare după titlu sau ISBN, o importă, oferind modificările necesare, apoi o validează. Aceasta se face în format MARC;
3. *Catalogare partajată* între bibliotecile care realizează împreună un catalog, fiecare bibliotecă adaugă datele locale.
Într-o bibliotecă pot fi organizate o varietate de cataloage. Numărul de cataloage și tipul

lor, necesare într-o bibliotecă, se va stabili în funcție de complexitatea și mărimea colecțiilor, de categoria și structura cititorilor, de posibilitățile de realizare ale bibliotecii.

Cataloagele de bibliotecă indiferent de tipul lor și de criteriile de constituire, se alcătuiesc de regulă pe fișe de descriere standard.

Indiferent de tipul și mărimea colecțiilor, se vor întocmi:

- catalogul alfabetic pe nume de autori și titluri;
- catalogul sistematic;
- catalogul topografic.

Bibliografii:

Horvat, Săluc, Introducere în biblioteconomie, Ed. Grafoart, București, 1996.

Marinescu, Nicoleta, Biblioteconomie în întrebări și răspunsuri, Editura Pim, Iași, 2009.

Regneală, Mircea, Tratat de biblioteconomie, vol II-parte I, Asociația Bibliotecarilor din România, București, 2014.

Jocurile didactice și învățarea - Studiu de specialitate

Pîrja Ana Maria
Liceul Tehnologic ” Mihai Busuioc” Pașcani

„Învățarea bazată pe jocuri didactice presupune participarea activă și interactivă a elevilor în procesul de asimilare a noului în contexte care îmbină elementele instructive și formative cu elemente distractive, ludice” (M Bocoș, 2002, p.291).

Psihologii și pedagogii au ajuns la un consens general privind influența pozitivă a jocului asupra dezvoltării psihologice, intelectuale și afective a copilului, în ceea ce privește valențele lor pedagogice, caracterul antrenant și plăcut al activităților bazate pe jocuri.

Jocul este o activitate prin care copilul învață să cunoască lumea reală. Jocul influențează toate aspectele dezvoltării școlarului: memoria, percepția, imaginația, sentimentele, gândirea, voința, interesele. Jocul vine în sprijinul profesorului datorită bogatelor sale valențe pedagogice prin organizarea și desfășurarea activității didactice, asigurând moment de “respiro”, de relaxare atât de necesare în timpul orelor de curs.

În cadrul procesului de predare, jocul este conceput ca mijloc de instruire și educare a copiilor și ca procedeu didactic de realizare a obiectivelor operaționale specifice unor anumite conținuturi.

Jocurile didactice oferă un cadru adecvat pentru învățarea activă, participativă, stimulând implicarea cognitivă, afectivă și psihomotorie a elevilor, motivându-i să se implice voluntar și cu plăcere în activitate. De asemenea formează deprinderi de activitate independentă și implică spiritul de inițiativă, de observație, de colaborare.

Rolurile pe care le îndeplinește jocul sunt atât în domeniul instructiv, cât și în cel formativ-educativ. Astfel, în planul instructiv, jocul didactic favorizează asimilarea de cunoștințe, priceperi, tehnici, deprinderi și operații de lucru cu informațiile acumulate. Jocul didactic reprezintă o cale de acces spre cunoașterea comportamentelor umane, implicit a personalității. Privit din perspectiva formativ-educativă, jocul didactic contribuie la formarea și perfecționarea trăsăturilor de personalitate.

Prin intermediul jocului, copilului nu i se dezvoltă doar gândirea, memoria, imaginația și limbajul, ci și sfera afectiv motivațională, punându-l în situația de confruntare cu sine și cu ceilalți, luându-și astfel, în stăpânire propriul eu.

Bineînțeles, jocul didactic poate fi inclus în structura lecției, în oricare din momentele ei. El asigură păstrarea atenției, facilitează procesul de însușire și consolidare a cunoștințelor, de formarea unor priceperi și deprinderi, previne

aparitia oboselii, îl face pe copil să iubească școala.

Prin intermediul jocului are loc și dezvoltarea spiritului colectiv, a relațiilor interpersonale corecte între copii. Respectând regulile jocului copii deprind simțul răspunderii, onestitatea și solidaritatea. Ei învață să se ajute unii pe alții, să se bucure de reușitele colegilor, să aprecieze și să recunoască nepărtinitor succesele altora.

În esență jocul didactic constă tocmai în aceea că el îmbină într-un tot unitar și armonios atât sarcini cât și funcții specifice învățării, cât și sarcini și funcții specifice jocului. Jocurile didactice acoperă o gamă largă de activități cu conținut variat: de la învățarea cuvintelor mediul lor înconjurător până la numere sau structuri gramaticale. Integrând astfel de activități de joc, creăm legătura, continuitatea cu ceea ce au învățat ei până atunci.

Jocurile didactice sunt numeroase și folosirea lor în activitatea formativă, imprimă acestuia un caracter mai atrăgător și mai viu și aducând bineînțeles o stare de bună dispoziție. Prin intermediul jocului se realizează un climat favorabil conlucrării între elevi în rezolvarea sarcinilor jocului, se crează o tonalitate afectivă de înțelegere, dar și exigență în respectarea regulilor. Se stimulează dorința elevilor de a-și aduce contribuția proprie, trezește interesul și spiritul de concurență al elevilor.

În cadrul jocului sunt integrați și elevii mai timizi deoarece mișcarea, competiția, întrecerea, așteptarea, surpriza dar și aplauzele sunt factori de motivație.

Pentru a avea rezultate pozitive în timpul jocului profesorul trebuie:

- Să imprime un ritm al jocului;
- Să aleagă jocurile didactice potrivite;
- Să mențină atmosfera de joc;
- Să evite momentele de monotonie;

- Să urmărească comportamentul elevilor;
- Să formuleze concluzii, aprecieri;
- Să facă recomandări, evaluare individuală sau generală;
- Elevii să fie întotdeauna răsplătiți;

Exemplu de joc didactic

Ruleta buclucașă

Scop didactic: activizarea, îmbogățirea și nuanțarea vocabularului;

Obiective operaționale: să integreze cuvinte noi în enunțuri proprii și să identifice antonimele:

Sarcina didactică: să găsească antonime pentru cuvintele scrise pe ruletă și să alcătuiască cu ele propoziții.

Conținutul jocului: Elevii clasei se împart în trei grupe corespunzătoare celor trei rânduri de bănci (elevii fiind în mod egal aranjați). Un elev din prima grupă învârtă ruleta de pe catedră și citește cuvântul în dreptul căruia s-a oprit săgeata. Cuvântul va fi rostit cu voce tare și un elev din grupa a doua va spune antonimul cuvântului. Un elev din grupa a treia va formula o propoziție folosind acel antonim. Aprecierile se vor face cu participarea membrilor grupei adverse.

Regulile jocului:

- Se permite colaborarea în grupă;
- Nu este voie să se repete o propoziție deja formulată;
- Să se păstreze liniștea în timpul jocului.

Material didactic: ruleta-un disc de carton cu diametru de 50 cm împărțit în 8 părți egale, în care se vor scrie cuvinte care au antonime. În centru discului se va poziționa o săgeată.

Online teaching – a beneficial challenge for the rapid development of the teacher in the preuniversity

PhD Bercian Angelica Daniela

Universitatea de Vest din Timișoara /Colegiul Național Bănățean
Școala Doctorală de Studii Umaniste

Abstract

My paper investigates the efficiency of online education on e-learning platforms and the impact exerted on the levels of pre-university education, with an emphasis on the opportunities for professional and personal development of teachers and learners. Online education has been one of the biggest challenges confronting those involved in the education system. It is my intention, on the one hand, to highlight the research methods found in the specialized literature, and, on the other hand, to describe the research methods used in the doctoral thesis in order to obtain detailed results and data that would later allow a relevant interpretation.

Introduction

The object of this presentation is online education, one of the biggest challenges expressed by all those involved in the education system (students – parents/grandparents, teachers) both in Romania and abroad.

Was online education efficient or not?

In order to provide a complete, relevant, and reasoned answer to this question, rigorous and sustained research is needed.

Teacher training is a fundamental component of the institutional development plan, being a priority 2018 and 2019 represented years of

analysis of the permanent training of teachers in Romania. The European Commission proposed in 2019 four phases regarding the reform of the teaching profession in Romania until 2030:

Level 1 : the search for financial and material resources that allow the development of teacher's competencies

Level 2: monitoring and validating the professional skills framework of teachers

Level 3 : promoting teacher's professional development plans

Level 4 : reviewing and updating teachers' competencies

Theoretical Framework

The whole world was suddenly put in the position to prepare teachers, students and parents alike for a new form of education, namely online education in the global context of pandemic. Online resources bring about a fundamental change in the entire education system in the world, as it allows for personalized learning. The offer of training courses for teachers in the preuniversity system being very rich,

allowed the development of attractive and stimulating online classes for students of all ages. The success of online teaching and learning also comes from the mastery of the teacher, who offers students attractive and motivating classes by using generous resources offered by the Internet. Along years, the Romanian education system was in a permanent reform and transformation. In this context, the change brought by the pandemic is beneficial only in terms of teachers' training.

In this context, is the change brought by the pandemic is beneficial only in terms of teachers' training?

An important number of teachers have taken this aspect of online teaching as a challenge and have quickly become self-taught, using bravely e-learning platforms from the very beginning. Other teachers have been reluctant and scared of using e-learning platforms.

Training courses related to online teaching became a way of life for more and more teachers from Romania. The most efficient methods and means of teaching started to be used in online classes. In order to prove the impact of online education on the evolution of the teacher in Romania and on the Pre-university system, it is necessary to make an inventory of the research methods found in specialized literature. The collection of data is essential to demonstrate the impact of online education on the development of Romanian teachers in the European context of globalization.

Methodology and data

The research methods must be chosen so as to bring conclusive answers to the thesis hypothesis.

Was online teaching efficient?

Was online teaching - a beneficial challenge for the rapid development of the teacher in the pre-university system?

A short research has been done before, and this is the way the idea of the thesis was born.

A study of mine aimed to highlight the way in which teachers were trained and developed professionally despite the pandemic that Romanian society is still struggling with. In order to have an overview of what the students think about online/offline education, we have asked a group of tenth-grade students, in the mathematics-computer-science section, to create a questionnaire on the already mentioned topic. The questionnaire, resulting from students' team work, will be presented below:

Aim: collecting feedback from students regarding the period of classes in the online system

Objectives:

1. discovering the percentage of students who prefer online education
2. identifying the shortcomings that students face in the teaching-learning process in the online system of education
3. identifying the problems related to the student's evaluation in the online system of education
4. identifying the student stressors in relationships with teachers, classmates, and parents

This questionnaire is anonymous and the results obtained from its application will be used to develop a plan to remedy the weaknesses of education in online systems.

Questionnaire

1. Is teaching better in an online system or a face-to-face system? Yes / No
2. What are the advantages and disadvantages of online examinations?.....
3. How are student-student relationships in the online system of education?
do not exist / difficult / abstract / good / strong

4. How are student-teacher relationships in the online system of education? Explain your answer.

do not exist / difficult /abstract/ good/strong

5. Is there a difference in the information density received during the teaching process?

Is there a difference in the information density received during the teaching process?

too much /not enough / the same

6. Name the school subjects that are easier to be studied in the online.

.....

.....

.....

7. Do teaching methods changed? Yes/No

8. Is there more free time online? Yes / No

9. Do you consider that your graduation exam will be affected by these two years of online education and evaluation? Why? Why not?

10. Is online teaching more efficient? Yes/No

11. Are parents more involved in the development of the student from an educational point of view in the online system of education?

Yes /No

12. Online education or offline?

13. Do you have suggestions for the Ministry of education?

14. Make some suggestions for your teachers.

15. Write a message for your generation.

Relevant answers to questionnaire

- a change in the teaching methods in online
- more free time
- graduation exam affected
- online teaching more efficient
- parents more involved in the online system of education
- best for you: online /education
- suggestions for the Ministry of education
- suggestions for your teachers
- a message for your generation

Conclusions after applying the questionnaire to high-school students:

- Online school was a good experience
- Online school was a very nice experience
- It was an experience that happens once in a lifetime, I hope :)))
- It was way more comfortable than actually going to school.
- Online school was a great experience
- It was an unpleasant experience even though I got higher grades
- Online school is a good experience and maybe the future
- online school was a good opportunity to familiarize with the technology
- It was an all right experience
- Online school was an interesting experience
- Online school was good experience with a flexible schedule
- It was something new

Expected results

The data represents a balanced systematization of the relevant information obtained from the teachers, students, and parents of the students of the Banat National College in Timisoara.

Regarding the obtaining of data and information on efficiency, the survey method is ideal, as it can be aimed at highlighting the real attitude of those surveyed on important aspects of social reality.

In order to demonstrate the efficiency or inefficiency of online education in the pre-university system, we will study the following aspects:

- teacher-student relationship
- student-student relationship
- teacher-student-parent relationship
- relationship of all the parts involved with the school psychologists
- teaching quality
- the quality of the application of the assimilated information

- the quality of evaluation
- teacher training for online education with all its components
- SWOT of online education
- strengths that could be adapted and used in face – to face education
- types of functional evaluation that can be adapted in the face-to-face evaluation

Bibliography

1. Gray, D. E. ,(2014), *Doing Research in the Real World*, Sage Publications LTD.

2. Nunan, D., (1992), *Research Methods in Language Learning*, Cambridge Univeristy Press.

CUPRINS

Învățământ Preșcolar

Învățământ Gimnazial

Învățământ Primar

Învățământ Liceal

Învățământ Universitar

Publică în Revista Educatorului SELLification4EDUcation

Dragi Dascăli,

De acum puteți publica articolele de specialitate în revista noastră online REVISTA EDUCATORULUI SELLIFICATION, având codul ISSN: 3008 – 2366 și ISSN-L: 3008 – 2366

✍️ Trimiteți-ne articolele voastre și fiți parte din această inițiativă inspirațională.

📖 Această revistă este o platformă special creată pentru cadrele didactice pasionate de pedagogie și creativitate. Aici, puteți împărtăși idei inovatoare, experiențe și bune practici în domeniul educației.

💡 Scopul nostru este de a promova pedagogia creativă și de a inspira profesorii să abordeze învățarea într-un mod inovator și captivant. "Pedagogie Creativă Revista Educatorului SELLification" vă oferă oportunitatea de a publica articole de calitate și de a contribui la dezvoltarea continuă a educației.

🌟 Suntem dedicați oferirii unui spațiu de învățare și colaborare, unde puteți descoperi noi abordări pedagogice, strategii de învățare inovatoare și resurse relevante pentru dezvoltarea profesională.

📝 În cadrul revistei noastre, puteți explora o varietate de teme, cum ar fi metode de predare creative, utilizarea tehnologiei în clasă, dezvoltarea abilităților socio-emoționale, evaluarea formativă, inclusiv educația și multe altele.

Pentru publicare, urmați pașii din pagina oficială a revistei - <https://sellification4education.ro/pedagogie-creativa-revista-educatorului-sellification/>

Devino Membru al Asociației SELLification4EDUcation

Ne bucurăm să îți lansăm invitația să devii membru al **Asociației SELLification4EDUcation** în anul **2023-2024**.

În cazul în care îți dorești un **mediu în care să te dezvolti**, în care să găsești **cunoștințele utile** pentru a desfășura cel mai bun act de predare, sau poate îți dorești **să fii ascultat** și să **găsești răspuns** la întrebări, precum și să descoperi metode de predare și exemple de bune practici, atunci **Asociația SELLification4EDUcation** este mediul potrivit pentru continuarea dezvoltării tale.

**Scanează și
află mai multe**

Pachetul Membrilor Asociației SELLification4EDUcation 2023 - 2024

**30 de ore de cursuri
în valoare de 800 lei**

**Acces liber în programul
"Învată-ți elevii să învețe!"**

Adeverință de membru

conform OME nr. 4224/ 06.07.2022

conform OME nr. 4224/ 06.07.2022

conform OME nr. 4224/ 06.07.2022

3 proiecte avizate ISJ / CCD

**"Metode de
predare
creativă"**

**Metode de
captare a atenției
elevilor prin
varietate vocală**

**Atelier de
improvizație**

**Metode moderne
de utilizat în sala
de clasă**

**4 ateliere de învățare
cu experți de top**

Articole științifice, studii de specialitate și exemple de
bune practici naționale și internaționale

Pedagogie Creativă Revista Educatorului SELLification este
o revistă națională de teorie și practică educațională,
realizată de Asociația SELLification4EDUcation